ဟီနယာန နှင့် မဟာယာန

ဒုတိယတွဲ

ဝင်ပြိုင်သောသာသနာ သမိုင်း

ဘုန်းဥတ္တမ

MKT [2008]

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	အဇာတသတ် နန်းတက်ခန်း	၉
၂။	ပုရာဏကဿပ၏ဝါဒ	၁၉
၃။	သဉ္စယဗေလဋ္ဌိပုတ္တ၏ဝါဒ	၂၂
၄။	အဇိတကေသကမ္ဗလ၏ဝါဒ	၂၄
၅။	နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ၏ဝါဒ	၂၆
၆။	ပကုဓကစ္စာယန၏ဝါဒ	၂၆
၇။	ဗုဒ္ဓ၏မိန့်ကြားချက်	၂၈
၈။	ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခန်း	၃၄
၉။	ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက်	၈၇
၁၀။	ဒုတိယသံဂါယနာတင်ခြင်း	၁၁၅
၁၁။	မဟာယာန ဒေသနာများ	၁၄၂
၁၂။	တြိကာယ ဒေသနာ	၁၄၆
၁၃။	နိဂမနကထာ	၁၄၈

သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ ရေး

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏

စင်ကြယ်သောသာသနာ

ဒုတိယတွဲ

ပုံနှိပ်စာပေလောက ၏ အစီရင်ခံချက်

တောင်တွင်းအကျော် ဆရာတော်
ဥတ္တမရေးသားသော စင်ပြိုင်သာသနာ
တွဲကျမ်းကြီးကို အောင်မြင်စွာထုတ်ဝေ
သည်။ ၎င်းပထမတွဲတွင် ဒဂုန်ဦးလှဘော
ကျမ်းဖွင့်စကားနှင့် စင်ပြိုင်သာသနာ ဖြစ်
ကြောင်းသမိုင်းကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပြီး
ါသည်။

ဗုဒ္ဓ၏သာသနာတော်၌ အစိတ်စိတ်
သည့်အနက် ထင်ရှားသော ဂိုဏ်းကြီး
င်းကွဲကာ စင်ပြိုင်သာသနာ ဖြစ်ပေါ်လာ
မိုင်းကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြနိုင်ခဲ့ကြပြီဟု
တော်မျှော်လင့်ပါသည်။

ဆရာတော်ရှင်ဥတ္တမ၏ စင်ပြိုင်
သနာကို ဖတ်ရပါမှ ကျွန်တော်များဘာ
နှင့်အမျှ လိုက်နေသော လူကြီး–လူငယ်
အတွက် ဗုဒ္ဓ၏သာသနာဝင် သဘောအရေးကို
ကြားနာမှတ်သားခွင့်ရ၍ ဘာသာ ဖဟုသုတ
ရခဲ့ ပြန်လေသည်။

ယခင်က စင်ပြိုင်သာသနာဟူသော
စကားကို ကြားဖူးရုံသာ ကြားဖူးခဲ့၏။
ကွဲပြားပုံ အသိ ... မရှင်းခဲ့ပေ။

၁၉၅၇ခု–နှစ်ဦးပိုင်းက ကျွန်တော်
သည် အိန္ဒိယပြည်၊ နယူးဒေလီမြို့တွင်ကျင်းပ
သော အာရှ၊ အာဖရိက စာရေးဆရာများ
ညီလာခံ သွားအဖွဲ့တွင် ဦးသိန်းဖေမြင့်နှင့်
လူကြီးကပ်၍ မိမိ၏စရိတ်ဖြင့် လိုက်ပါသွား
ခဲ့၏။ ထိုအဖွဲ့ကို ဆရာတော်ရှင်ဥတ္တမကပင်
ခေါင်းဆောင်မှု ပြုခဲ့၏။

ထိုမှစ၍ ဆရာတော် သျှင်ဥတ္တမနှင့်
ကျွန်တော် ပိုမိုရင်းကပ်ခွင့်ရခဲ့လေသည်၊ ဘာသာ
ရေးရာအမှန်ကို ဝေဖန်ရေးတွင် လက်သန်
ထက်မြက်သူ ဆရာတော်နှင့် ပုံနှိပ်တုတ်ဝေရဲသူ
ကျွန်တော်တို့ ခရီးတထောက်မှာ သဘောတူ
တွေ့ဆုံ ခဲ့ကြရသည် ဆိုပါတော့။

စာရေးဆရာကြီး ပါရဂူနှင့်လည်း
မဟာမိတ်ဖြစ်ခဲ့ကြရုံမက၊ အိန္ဒိယမှအပြန်တွင်
၎င်းဝုတ္တိလ် မြန်မာပြန်ဆိုသော ရာဟုလာ
သံကိစ္စည်း၏ သီဟသေနာပတိဝတ္ထု စာအုပ်
ကြီးဖြစ်မြောက်ရေးကိုပါ ကျွန်တော်ကပင်
တာဝန်ယူခဲ့သဖြင့် ၁၉၅၇ နေ့စွဲဖြင့် ပုံနှိပ်
တုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ထိုသီဟသေနာပတိ ဝတ္ထုကြီးမှာ
ကမ္ဘာတွင် ပေါ်လွင်၍ သတင်းမွှေးနေသော
ဝတ္ထုကြီးပင် ဖြစ်လင့်ကစား မြန်မာပြည်
ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ အသိနေ့အကွေးသလောက် ၎င်း
စာအုပ်လည်း အဖတ်နည်းနေကြသဖြင့်လက်ကျန်
များစွာ ရှိနေသေး၏။

ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမ၏ စာပေများ
ကိုလည်း လူအများလက်ထဲသို့ ရောက်စေလို
သဖြင့် ကျွန်တော်၏ စေတနာရင်းအတိုင်း
ဆရာတော်အား စာရေးအားတက်မှုကျွန်တော်
လျှောက်ထားဖိခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမ

၏စာအုပ်များမှာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးစနေ
မထားဘဲ တစေ့ကလျား ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနေ
သဖြင့် စာအုပ်နှင့် စာဖတ်လိုသူများမှာ သူ
တစ်ကမ္ဘာ– စာအုပ်က, တစ်ကမ္ဘာဆိုသ
ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

လူ့ဘေး–လူ့ဖြစ်ကျမ်း ရေးသားပုံနှိ
သောအခါတွင်မှ ရေးသူ–ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တ
ထုတ်ဝေသူ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ပုံနှိပ်သူတို့
အမှုရောက်၍ တောင်တွင်းရောက်ကြပြန်သည
ထိုအခါတွင်မှ ဆရာတော် သျှင်ဥတ္တ
၏ စာအုပ်ကိုဖတ်သူ၊ ကိုးသူများအား သာသ
ရန်သူအသွင် မြင်လျက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ
တောင်စာ ထင်ရသည့်ခေတ်မျိုး ကြုံခဲ့ကြ
သည်။ ဤမှု ရာဇဝင်ဆိုးခဲ့ပါသည်၊ လူတို့
လည်း အသိဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဆရာတော်သည် လူ့ဘေး–လူ့ဖြ
အမှု တန်းလန်းမှာပင် လက်နှင့်ညဏ်အရာ
အအား မထားနိုင်ပဲ တောင်အတွင်းမှာ (မှ
ပဏ္ဍသ)ကို ဘာသာပြန်ရေးသားခဲ့သည
ထို့နောက်(ဗုဒ္ဓဝိနည်း)စာအုပ်ကိုလည်းရေး
ခဲ့ပြန်၏။

ဗုဒ္ဓဝိနည်းကား ဘုရားကျင့်ဝည်းမှ
ဖြစ်၍ ယခုခေတ်အဖို့ အလွန်စောနေ

သာ စာအုပ်ဖြစ်ကြောင်းသိရပါသည်။

တခါက ဆရာတော်သည် ကျွန်တော့်
အား .....

"ငါရေးတဲ့စာ မင်းရိုက်ဝံ့ပါ့မလား?"
ု မေးသည်။

ကျွန်တော်က-

"တပည့်တော် နယူးအေလီဖြို့ကတည်း
 ဆရာတော်ရေးနိုင်သမျှစာကိုတပည့်တော်
က်ထုတ်မယ်လို့ ဆရာတော်အား လျှောက်
ားဖူးသားဘဲ"ဟု ပြန်လည်လျှောက်မိ၏။

"ဒါဖြင့် ကိုကိုလေးနှင့် မင်းတို့ တိုင်
ပြီး ထုတ်ဝေရေးလုပ်ကြပေရော့၊ ငါက
မယ်၊ မင်းတို့က ရိုက်ပေတော့"ဟုဆိုသည်။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၆၀-ခုနှစ်၊ ဇွန်
ကစတင်၍ သျှင်ဥတ္တမ‌ရေး လူသားနှင့်
ဖြလွှာကို သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၁)အဖြစ် စတင်
တ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမ၏
အုပ်ကို ထုတ်ဝေလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်
န်တော့်အား ဆွေမျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေများက
ိမ်၍ထင် စာဖြင့်ရေးသား တားမြစ်ကြပါ
ည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့အတွက်မှာ
တရားစာများဟု ယုံကြည်သဖြင့် ထုတ်ဝေရေး
စီစဉ်ခဲ့ပါသည်။

လူသားနှင့်မြေလွှာနောက်ပိုင်း၌-

သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၂) ဗုဒ္ဓစာချွန်တော်၊
သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၃) ဘဝရေစီး၊
သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၄) သျှင်ဥတ္တမနှင့်
ကျောက်ကွင်းအရေး
တော်ပုံ(သခင်မြတ်ဆိုင်
ရေးသည်။)
သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၅) ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်
သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၆) စင်ပြိုင်သာသနာ
(ပထမတွဲ)
သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၇) စင်ပြိုင်သာသနာ
(ဒုတိယတွဲ)
သျှင်ဥတ္တမစာစဉ်(၈) ကြိုက်ရာရွေး
လမ်းနှစ်သွယ်၊

ဤသို့စင်ပြိုင်သာသနာ ဒုတိယအတွဲ
အထိ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ကျန်စာမူများနှင့်
စာဟောင်းများကိုလည်း အဆက်မပြတ် ဆက်
လက်၍ ရိုက်နှိပ်သွားပါမည်။

ထိုသို့ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယခုအခါ
ပေလေးပင် တောင်တွင်းအကျော် နတ်မို
တောရ ဆရာတော် သျှင်ဥတ္တမ၏ စာပေများ
အပြန့်အနှံ့အားရစွာ ဖတ်ခွင့်ရနေပါပြီ။

တရားစစ်- တရားမှန်၊ အသိစစ်-
အသိမှန်များ မျှော်လင့်နေကြသော ဗုဒ္ဓဘာ
သာဝင်များလက်သို့ ဆရာတော် သျှင်ဥတ္တမ
၏ စာပေများ ရောက်ရှိလာသောအခါ ဆရာ
တော်၏ စာပေများအပေါ် စာဖတ်သူများ၏
အမြင်မြင့် အပြစ်ကင်းစင် ဂုဏ်မြောက်ကြောင်း
ထောက်ခံလာကြပါသည်။

ထို့ပြင်မက အချို့သော ဆွေမျိုးသား
ချင်း မိတ်ဆွေရင်းများထံမှ ဆရာတော်
သျှင်ဥတ္တမ၏ တရားဒေသနာများမှာ သိပ္ပံ
ခေတ်မီသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာအသိဖြစ်ကြောင်း
ချီးကျူးသြဘာပေးစာများ ရလာသဖြင့်
ကျွန်တော့်အဖို့ အပြစ်တင်စရာမှ ကင်းလွတ်
ကာ မျက်နှာသာရလာ၍ ဝမ်းသာစိတ်လုံခွင့်
ရလာခဲ့ပါသည်။ ကျေနပ်မှုရှိခဲ့ပါသည်။

နောင်တွင်လည်း ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမ
၏ဒေသနာ ဝိရိယဖြင့် စာဝတ်နေသော ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင် တမျိုးသားလုံးအတွက် အချိန်အား
မတား၊ လက်အားမတား၊ ရေးသားထားသော
သာသနာလုပ်ငန်းစာ၊ အမျိုးသားလုပ်ငန်းစာ၊
နိုင်ငံစာ၊ သိပ္ပံစာ၊ အဘိဓမ္မာစာစသည့် စာ

ကောင်း ပေမွန်များကို အခွင့်ရလေသမျှ
အပြန့်အနှံ့လူများ ဖတ်ရှုနိုင်ကြစေရန်အတတ်
နိုင်ဆုံး ကျွန်တော်ကြိုးစား ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန်
သံန္နိဋ္ဌာန်ချထားပါသည်။

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ ကျွန်တော်များ၏
ရည်ရွယ်ချက်နှင့် စေတနာထားရင်းအတိုင်း
ဆုတောင်းလိုသည်ကား-

ဆရာတော် အသျှင်ဥတ္တမ၏ စာပေ
ကျမ်းဂန်များကို ဖတ်ရှုကြရသည်ဖြစ်၍
လူ့သမိုင်းအသိအမြင် တိုးတက်ပွင့်လင်း ငြိမ်း
ချမ်းခြင်း ရပါစေကြောင်းတည်း။

ထိုသို့ တောရသိလ်ပြုရသည့်အတွက်
ကျွန်တော့်အဖို့ စာတတ်ဆုကိုရပါလို၏။

ဖတ်သူတို့တွင်-ဆရာတော်အသျှင်
ဥတ္တမ၏ စာတပုဒ် တပါဒကို သဘောကျ
နှစ်သိမ့်ဝမ်းသာ ပီတိဖောက်ကြလေတိုင်း
ကျွန်တော်၏ ကြေးညော်သံ တစ်ချက်ပ
ရေတွက်မည်ဖြစ်ကြောင်းပါခင်များ။

ဆုပေး-သာဓု-ခေါ်သံ ပြန်၍ ကြ
ယောင်နေပါမည်။

ဝိုးဝင်း
၁၅ · ၉ · ၆၂

ပထမတွဲ ပုဒ်ဝင်

ဤမင်းဖြင့်သာသနာ ပဌမတွဲ အဆုံးသတ်ခဲ့စဉ်က မှတ်မိလားဖြီ မဟုတ်လား ……

ပြန်လည်၍ အမှိပ္ပါယ်သွယ်ပြသော် ……

အဇာတသတ် သားမိုက်သည် မင်းဖြစ်လိုဇိုက် ပြင်းထန်လှသဖြင့် အတာဗိမ္ဗိသာရမင်းဆိုအား နန်းမှချ၍ သောင်ဘွင်းအကျဉ်းထားသည်။

ဘုရင်ကြီးသည် ရာဇဝတ်ကောင်ဖြစ်နေဖြီ၊ မယ်တော်ဝေဒေဟီ မိဖုယားကြီးမှာ အပူလုံးဆို၍ မနေသာမထိုင်သာ မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက် တီတ်တိတ်နိုး၍ ရာဇဝတ်သားဘုရင်ကြီးအားသွားတွေ့သည်၊ အစာအဟာရ ကျွေးသည်။

အာဏာပါးကွက်သားတို့က မိသဖြင့် အဇာသတတ်ဒါး–ထက်သောမင်းအား တိုင်လျှောက်ရပြန်၏။ မယ်တော်အား အစာအဟာရ မကျွေးရဟု ပိတ်ပင်သည်။

ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီးကား မင်းပြစ်၊ မင်းဒဏ်အာငံ့စံ၍ ခွန့်စားပြီးလျှင် အစာ အဟာရဖြစ်စေသော နို့မှုန့်၊ ဂျုံမှုန့်ဒသည်များ ကိုယ်တွင်လိမ်းကျံ၍ ရာဇဝတ်ကောင် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းအား မိဖုရားကြီးကိုယ်မှ ခွာ၍ ကျွေးမွေး ပြန်၏။ အသက်မသေရုံမျှပင် အဟာရအနံ့ရ ရှာသည်။

ဘုရားရှင်ကလည်း ထောင်ပြတင်းပေါက်မှ မြင်သာသောနေရာ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်မှ ကိုယ်ရောင်ပြ စင်္ကြံကြွနေတော်မူလေသည်။

ထိုအကြောင်းများကို ထောင်သားတို့က အဇာသတတ်မင်းအား မိမိတို့အသက်ဘေးမှ လွတ်စေရန် တိုင်ပြန်လေရာ မင်းစိတ်မွှန်နေသူ အဇာသတတ်မင်းသည် ဘုရားမြင်ထောင်ပြတင်းပေါက်ကို ပိတ်စေ၊ မယ်တော်ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီးအားလည်း ထောင်ဝင်ခွင့်မပေးနှင့်ဟု အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်၏။

အသက်ထောင်သွင်း၊ အမိက် ပိတ်ပင်၊ ဘုရားကိုပင်မမြ ဖြစ်ရသောအဇာသတတ်မင်း၏ အာဏာကို တိုင်းသာပြည်သူတော့ယ်သူသည် မကြောက်ရွံ့ဘဲ ရှိအံ့နည်း။

တနေ့၌ အဇာသတတ်ဘုရင်၏သားကလေးဥဒယဘဒ္ဒ၏ လက်ညှိုးတချောင်း၌ အနာပေါက်၍ သက်သာရာရစေရန် ကလေး၏ လက်ညှိုးကို မိမိ၏ပါးစပ်တွင်ငုံ၍ စုတ်လိုက်ရာ အနာပြီပေါက်သဖြင့် သက်သာရာ ရသွားသည်။

ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီး ဝင်လာ၍ အဇာသတတ်ပြုလုပ်ပုံကို မြင်ရာ ……

မောင့်အဖေလည်း မောင့်လက်မှ အနာပေါက်စဉ်က ဒီလိုပဲပါးစပ်နှင့် ငုံ၍ပြည်စု မျိုချပါတယ်လို့ ပြောသောအခါ ……

အဇာသတတ်ဘုရင်သည် ခမည်း တော် မင်းကြီးအပေါ်မှာ ကျူးကျော်ခဲ့ကာ မိသည့် အပြစ်အတွက် စိတ်နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်ပြီးလျှင် ခမည်းတော်မင်းတရားကြီး အသက် မသေပါစေနှင့်ဟု စိတ်တွင်းက ဆုတောင်း မိလေသည်။

ထိုသို့ အဇာသတတ်မင်းသည် အမိ သော ယောကျ်ား–နီးသော်လားသို့ လှစ်တ ပေါ်က အမြင်မှန်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် အကဲပါအမိန့်စကားကို ချက်ချင်းဟစ်ခြေ လုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

"ငါ၏ ခမည်းတော် မင်းတရားကြီး အသက်ရှင်လျက် ရှိသေးသည်ဟု တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် ငါ့အားပြောနိုင်လျှင် ထို သူအားငါ၏ နိုင်ငံတော်ကို ပေးအံ့"–ဟူ၍ အော်ပြောလိုက်လေ၏။

အပူလုံးဆို့နေကြသော ပြည်သူလူထု ကြီးသည် သက်သာရာရကြ၍ ရှင်ဘုရင်ကြီး သတင်းကောင်းပို့ရန် အကျဉ်းထောင်ဆီသို့ သူထက်ငါဦး ပြေးသွားကြလေပြီ။

ဒုတိယတွဲတွင်ဆက်ဖတ်ပါ

ဟိနယာန နှင့် မဟာယာန

ဝင်ပြိုင်သာသနာ

[illegible]

"သို့ရာတွင် ဗိန္ဓိသာရဘုရင်ကြီးသည်
ည်ညီ လူသံတွေကို ကြားသောအခါ
အား အသစ်ဖြစ်သောနည်းမျိုးဖြင့် နိုပ်စက်
နှ် လာကြပြန်ပြီဟု ထင်မှတ်သဖြင့် နိုးရိမ်
င်းဖြစ်ပြီးလျှင် အသက်ရှူကို ရပ်စဲ၍သေပွဲ
ဝင်ရလေသည်"ဟု ဒုလဝံပိဋကတ် အတွဲ
၌ တွေ့ရှိရသည်။

မဟာယာနမှတ်တမ်းများအရ အဇာတသတ်သည် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် မစံမီ ငါးနှစ်အလိုတွင် မဂဓတိုင်း၏ ရှင်ဘုရင် အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။

ထေရဝါဒ ပိုကင်းသုံး ဒီပဝံသကျမ်းအရမူ အဇာတသတ်နန်းတက်ပြီးနောက် ရှစ်နှစ်ကြာမှ ဗုဒ္ဓအရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်။

ဤမျှ ငါးနှစ်၊ ရှစ်နှစ်ဟူသော အချိန်များသည် နောက်အခန်း(၄)၌ ဖော်ပြလတ္တံ့သော အဇာတသတ်၏ လုပ်ငန်းများနှင့် မကာဓိအောင် တိုလွန်းလှသည်ဟု မှတ်ယူဖွယ်ရှိလေသည်။

အခန်း ၄

အဇာတသတ်ဘုရင် နန်းတက်သောနှစ်မှ ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန် စံသည့်နှစ်အထိ

ထို့နောက် မကြာမီ အဇာတသတ်သည် မဂဓတိုင်း၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လာလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ထိပ်၌ ကုန္တိရ ရဏ္ဍိုသ်၏ ဘုံနန်းပြသဒ်တွင်နေစဉ် ဒေဝဒတ်သည် သူ့ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်အောင်ကူညီရန် အဇာတသတ် ဘုရင်အား ပြောဆိုလေသည်။

အကြောင်းမူကား—အသင်သည် ငါ၏ကျေးဇူးကြောင့် ရှင်ဘုရင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရသောကြောင့်တည်း။

ဒေဝဒတ်သည် တောင်ပိုင်း အိန္ဒိယ
နိုင်ငံမှ ကျွမ်းကျင်သော စက်ဆရာများ
ခေါ်၍ ဗုဒ္ဓသီတင်းသုံးနေသော နေရာနှင့်မ
မဝေးမှာ ကျောက်စက်အောင်းတစ်ခုကိုအဆ
နိုင်းလေသည်။

သူသည် ထိုစက်ကို ဆင်ပြင်ရန်
(၅၀၀)ချထား၍ စက်လွှဲချော်သွားလျှင် ဗုဒ္ဓ
သတ်ဖို့ရန် လူ(၂၅၀)အရံသင့် ချထား
သည်။

ထိုပြင် ဒေဝဒတ်သည် အခြားသူမျ
ဖျက်ကွက်ခဲ့လျှင် ဤလုပ်ငန်းကို သူကိုယ်တို

ုပ်ရန် သင့်လျော်သောနေရာ၌ စောင့်နေ သည်။

ကျောက်စက်မောင်းကို ဖြုတ်မည့် သော ခဏ၌ အလုပ်သမားတို့သည် ဗုဒ္ဓ ်ခွာန်ပြုရမည့်အရေးကို တွေးမိကြသဖြင့် လေုတ်ကိုမဖြုတ်ဘဲ အခြားသို့ ထွက်ပြေး လသည်။

ထိုအခါ သူတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ တန်ခိုး ာဘော်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသော င်းတန်းလှေကားဖြင့် ဘုရားရှင် ထံသို က်၍ ခြေတော်အစုံကို ဦးနှိမ်ကြလေ ၏။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် သူတို့ကို တရား ဟောပြချေွတ်တော်မူလေ၏။

ဒေဝဒတ်သည် ကိစ္စအားလုံး နိဂုံး ်ပြီဟု ထင်သောကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် သို့ တက်၍ကြည့်ရှုရာ အားလုံးသော ား ဗုဒ္ဓခြေရင်း၌ ဝပ်ဆင်းလျက် နေကြ ်ကိုငင်း၊ ရှေ့ဂါးတသိန်းတန် ပုလဲပုတီး ျထားသော စင်္ကြံ ဆရာကြီး ထွက်ပြေး ်ကိုငင်း မြင်ရလေပြီ။

သို့ရာတွင် ဒေဝဒတ်သည် ဗုဒ္ဓကို ကျောက်ခဲဖြင့် သူကိုယ်တိုင်ဖြုတ်ချရန် စီစဉ် လေ၏။

ထိုဖြုတ်ချလာသော ကျောက်တုန်း ကိုဝဇီရပါဏိမည်သော ဘီလူးက ကျေမွအောင် ပြုလုပ်၍ ကုမ္ဘီရမည်သော ဘီလူးက အသက် ကို စွန့်၍ ကျောက်တုန်းကို ဟန့်တားရန် ကြိုးစားအားထုတ်စေကာမူ ကျောက်လွှာ-တစ်ခုသည် ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတွင် ငြိ၍ ပြင်းထန်စွာ ထိရှသွားလေ၏။

ဇီဝကသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ သုံးခါ သွား၍ အကောင်းဆုံးသော ဆေးတို့ဖြင့် ကုစားလေသည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ ဒဏ်ရာမှ သွေးထွက်ခြင်းမရပ်စဲချေ။

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည်–

အို မြတ်စွာဘုရား.........

အရှင်၏စိတ်၌ သဘောနှင့်ရန်သူခြား တသားတည်းရှိခဲ့ပါလျှင် သွေးယိုစီးခြင်း ရပ်စဲပါစေသတည်း–ဟူ၍ မြွက်ဆိုလိုက်ရာ ချက်ခြင်းသွေးရပ်စဲ၍ သွားလေသတည်း။

အဇာတသတ်ဘုရင်မှာ ရတနပါလ –အမည်ရှိသောအလွန်ကြမ်းတမ်းသော ဆင် တစ်ကောင်ရှိရာ လွှတ်တိုင်း၊ လွှတ်တိုင်း လူများကို အားဥပဒ်ပြုတတ်သောကြောင့် ငင်းကို လွှတ်သည့်အခါ ဆွဲလည်းဆွဲ၍ လွှတ် ပါဟု ရှင်ဘုရင်ထံတောင်းပန် ထားကြရလေ သည်။

တနေ့သ၌ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ရာဇဂြိုဟ်မြို့သား သူကြွယ်တစ်ယောက်သည် ဘုရားရှင်နှင့် သူ၏တပည့်သံဃာများကို သူ၏အိမ်သို့ ဆွမ်းစားကြွရန် ဘိတ်မန္တက ပြု လေပြီ။

ဤသတင်းကိုကြားသော ဒေဝဒတ် သည် ဆင်ထိန်းထံသို့ သွား၍ ဆင်ကိုလွှတ် လိုက်လျှင် အဖိုးတစ်သိန်းတန် လည်ဆွဲ တန်ဆာကို ပေးမည်ဟုပြောဆိုလေရာ ရှင် ဘုရင်၏ သဘောတူညီချက် ပါမှသာလျှင် ဤသို့ပြုလုပ်ရန် သဘောတူနိုင်မည်ဟု ဆင် ထိန်းက ပြောဆိုသောအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဘုရင်သဘောတူညီချက်ကို ရပြီးပြီဟု လိမ် လည်၍ ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ဆင်လွှတ်သော ခွဲလည်း အထိမ်းအမှတ်ကို ကြား၍ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းစားပင့်သော ဒါယကာသည် စေလွှတ်

ကျောင်းတော်သို့ ပြေးသွားပြီးလျှင် မြို့တွင်းသ ကြွလာရန် ဘုရားရှင်အား တောင်းပန်လေ သည်။

ဘုရားရှင်သည် စိုးရိမ်ခြင်းမဖြစ်ရ ဒါယကာအား ပြောကြား၍ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်အတူ မြို့တွင်းသို့ ကြွသွားလေ ၏။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင် သ သည်ကို ကြည့်ရန်နန်းပြင်ပေါ်သို့ တက်သွ လေသည်။

သို့ရာတွင် ဆင်သည်အာနန္ဒာတစ်ပ တည်းသာ အခြွေအရံ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဘုရ ရှင်ထံသို့ အတင်းပြေးလာလေရာ ဘုရားရှ သည် တရားစကား တလုံး–နှစ်လုံးဖြ ယဉ်ကျေးစေလေသည်။

ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော ဆင်ပြေ ကြီးသည် ဘုရားရှင်ဆွမ်းစားကြွသော အိမ် တိုင် ရောက်အောင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွ နောက်တော်ပါးမှ လိုက်၍လာလေသည်။

ဆင်ကြီးသည် ဘုရားရှင်ကို အစ သဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရှု၍ နေလေသည် ဖြ သောကြောင့် ဘုရားရှင်သည် အိမ်နံရံများ

မာလ်သို့ ပြောင်းလိုက်လေသည်။

ဘုရားရှင်ကို မမြင်ရသော ခဏ၌
ကြီးသည် ရင်ကွဲနာဖြင့် သေဆုံး၍ စတု
ရာဇ် နတ်ဘုံ၌ဖြစ်လေသတည်း။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ရဟန်းများကို
ားရှင်၏တရားတော်၌ သံသယဖြစ်စေ
သည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်ချမှတ်ထား
ာ ဝိနည်းဥပဒေများကို တော်လှန်သွေးဒိမ်ရန်
ဦးကောင်း။ နည်းပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့်
ဆော်၍ပေးလေသည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်
သည် ကောကာလိကကို လက်ျာ၊ ခဏ္ဍဒေါကို
က်ဝဲထား၍ ရဟန်းငါးရာတို့အား တရား
ာနေသော ရှင်ဒေဝဒတ်ထံသို့ကြွသွားကြ
သည်။

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လမ်း
လိုက်နေသော ရဟန်းတို့ကို လမ်းမှန်သို့
လည်လိုက်ကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေ
။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်မှကား ၎င်းတို့၏ရှေ့
င် တန်ခိုးပြဋ္ဌိဟာ အမျိုးမျိုးကို ပြလေပြီး
ကြောင့် နောက်ဆုံး၌ အလင်းဉာဏ်ကို
ရရှိကြကုန်၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ သူတို့အား
ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်ရန် တောင်းပန်လေသည်။

အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးသည် ၎င်းတို့ကို
ခေါ်ဆောင်၍ ပြန်လာသောအခါ ကောကာ
လိက၊ ခဏ္ဍဒေါ၊ ကတမောရကတိဿ၊
သာဂရဒတ္တတို့နှင့်အတူ ရှင်ဒေဝဒတ်လိုက်
လာသည်ကို တွေ့မြင်လေရာ ၎င်းတို့ ဖြတ်
မကူးနိုင်စေရန် လမ်း၌ ကျောက်ကြီးတစ်ခု
ဖန်ဆင်း၍ ပစ်ချလေသည်။

ဤအမြင် မှောက်မှားသော ရဟန်း
တို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
ကြကုန်၍ ဝန်ချတောင်းပန်ကြလေပြီ။

ဘုရားရှင်သည် အပြစ်မတင်ဘဲ ၎င်း
တို့ကိုပြန်လည်လက်ခံ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသ
နာတော်ကို ဟောကြားညွှန်ပြလေပြီ။

လွန်ခဲ့သောအခါက ရာဇဂြိုဟ်မြို့
သား ဇောတိကသူဌေး၏ အကြောင်းကို ဖော်
ပြပြီးခဲ့လေပြီ။

သို့ရာတွင် အဇာတသတ်ဘုရင်သည်
ဒေဝဒတ်၏လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် မိမိ၏ ဖခင်
တရားရှင်ကို သတ်၍ သရဖူဆောင်းသော
ဘုရင်ဖြစ်လာသောအခါ ဇောတိကကိုခေါ်၍

သူဌေးကြီး .....

သင်နှင့်ငါသည် ညီအစ်ကိုဖြစ်ကြ
ကုန်၏၊ ငါတို့ပိုင် ပစ္စည်းကိုခွဲဝေကြကုန်စို့-
ဟူ၍ ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ဇောတိကသည် တရားရှင်
ဖြစ်သော အဖေကိုသတ်၍ သရဖူဆောင်းကာ
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍နေသော သူသည် ငါ့ကို သတ်
ရန် ခဲယဉ်းလိမ့်မည်မဟုတ် .....

သူသည် ငါ၏စည်းစိမ် အိုးအိမ်ကို
ယူရန်အလိုရှိသည်။ သို့ရာတွင် သူအောင်မြင်
လိမ့်မည် မဟုတ်-ဟူ၍စဉ်းစားပြီးလျှင် အရှင်
မင်းကြီး ဘယ်ပုံခွဲစေရန် အလိုရှိပါသနည်း-
ဟု မေးမြန်းလေသည်။

ငါသည် သင်၏အိမ်ကိုယူမည်၊ သင်
သည် ငါ၏အိမ်ကို ယူလော့-ဟု ပြောဆိုရာ
ဇောတိကသည်-

အရှင်မင်းကြီး အလိုအတိုင်း ရှိပါစေ
တော့-ဟု ပြန်လည် ပြောဆိုလေသည်။

ထို့နောက် အဇာတသတ်သည်
ဇောတိက အိမ်သို့၎င်း၊ ဇောတိကသည် အဇာ
တသတ်အိမ်သို့၎င်း ပြောင်းရွှေ့ကြလေ၏။

သို့ရာတွင် ပထမနေ့အိမ်မှ ကျက်သ
မင်္ဂလာများသည် ဇောတိက၏ အိမ်သစ်သို့သ
လိုက်ပါ သွားကြလေကုန်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည်ရှင်ဘုရင်န
စုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အိမ်လဲလှယ်မှုကို ပြုရ
သည်။

အဇာတသတ်ဘုရင်သည် ဤနည်
အားဖြင့် ဇောတိက၏ ရတနာတို့ကို မရ
နိုင်သောကြောင့် အခြားတနည်းဖြင့် စမ်းသ
ကြည့်ဦးမည်ဟု စဉ်းစားပြီးလျှင် ဇောတိက
အိမ်မှ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံ၊ ပတ္တမြားတို့
ခိုးယူရန် သူခိုးဒါးပြများကို လွှတ်လိုက်လေ
သည်။

၎င်းတို့ကို အိမ်ကျွန်မများက မိသေ
ရှင်ဘုရင်ကလွှတ်လိုက်ကြောင်းကို ဇောတိက
သိလေပြီ၊ သူခိုးများကို ဖမ်းထားသည်ပ
ကြားသောအခါ အဇာတသတ်သည် သူခိ
များကို လွှတ်လိုက်ပါ၊ တရားခံအစစ်က
ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါသည်-ဟူ၍ ဇောတိကထံသ
မင်းစေတစ်ယောက်လွှတ်၍ ပြောလေသည်

ထိုအခါ ဇောတိကသည်အဇာတသ
ဘုရင်က သူ့ကိုသတ်လိမ့်မည်-ဟုနိမိတ်ကော

သာကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသာ ာတော်တွင်းသို့
့ စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်သူသည် သူ၏စည်းစိမ်
အားလုံးကို ဆင်းရဲသူ၊ မွဲသူ၊ လိုနေသူ၊
န်းမဲ့သူ အစရှိသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့
အကုန်လှူဒါန်း၍ ဆွေမျိုးညာတိ မိတ်
ာတို့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ဘုရား
သနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်း
က်လေသည်။

တရံရောအခါ ဗုဒ္ဓသည် စိတက၏
က်ဥယျာဉ်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏
ခါ ဆေဒေးဟိဝိမှုရားကြီး၏ သားဖြစ်သော
တိုင်းကြီး၏ အရှင်ဘုရင် ာကာသတ်
ဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ညအခါ၌
ရင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီးလျှင်
ဖြကြည်လင်သော လ ောက်တွင်
တ်အပေါင်း ခြံရံလျှက် စံပယ်နေ လ
ဉ်။ အရှင်းတို့ .....

ယနေ့ကား လပြည့်နေ့ဖြစ်၏၊ ယနေ့
း ကြတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်
င်းပရာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ည
ခဲ့၏။

လမင်းသည် ဝကွင်းကဲ့သို့ ဝိုင်းဝိုင်း
စက်စက် ကျက်သရေရှိလှပါပေသည်။

ယနေ့ ငါတို့သည် ဘာပြု လုပ်သင့်
သနည်း–ဟူ၍ သူ၏အခြွေအရံတို့အား
မေးမြန်းလေပြီ၊ ထိုအခါ နန်းတော်သူ တစ်
ယောက်က ဤသို့ လျှောက်ထားလေသည်။

အရှင်မင်းကြီး .....

လပြည့်နေ့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စိတ်လို
သမျှသာကုန် ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်ရာ အရှင်မင်းကြီး
အလိုတော်အတိုင်း ပျော်ရွှင်ပါလော့၊ ဝမ်း
မြောက်ကြည်နူး မြူးတူးပါလော့၊ ကျန်စပ်မ
၏ အထင်အ ဖြင့် ၎င်းသည် အကောင်းဆုံး
ဖြစ်ပါသည်။

အခြားနန်းတော်သူ တစ်ယောက်က
မူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ တခုလုံးကို လှပစွာ တန်ဆာ
ဆင်၍ အရှင်မင်းကြီး ကိုယ်တိုင် ပျော်ရွှင်
မြူးတူးပါလော့–ဟူ၍ အကြံပေးလေသည်။

ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားကလည်း ဤနေ့ကို
အသိမ်းအမှတ်ပြုသောအားဖြင့် တိုင်းပြည်
နိုင်ငံတစ်ခုခုကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် အကြံ
ပေးလေသည်။

ဘုရင်၏အမတ်တစ်ယောက်ကလည်း
အခြွေအရံများစွာရှိသော၊ လူအများတို့၏
ရှေ့ဆောင်လမ်းပြဖြစ်သော လူအများတို့၏
ချီးကျူးအပ်၊ ပူဇော်အပ်၊ အရိုအသေပြုအပ်သော
ပုရာဏ ကဿပအမည်ရှိသောဆရာကြီး
တစ်ယောက် ရှိပါသည်။

၎င်းသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီ
ဖြစ်၍ ငါးရာသောတပည့်တို့နှင့်အတူ ယခုအခါ
ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် သီတင်းသုံးလျှက်ရှိပါသည်။

အရှင်မင်းကြီးသည် သူ့ထံသို့ သွား
၍ ဒိုသေစွာ ရှိခိုးပူဇော်းမြော်ပါလော့ ...
ဟူ၍ အကြံပေးလေသည်၊

ထို့အတူ အခြားအမတ်ကြီးတို့ကလည်း
မက္ခလိဂေါသာလ၊ ဇေလဋ္ဌိ၏ သား သိဉ္စယ၊
အဇိတကေသ ကမ္ဗလ၊ နိဂဏ္ဌ နာဋပုတ္တ ဟူ
သော ဂိုဏ်းဆရာကြီးများထံသို့ ချဉ်းကပ်ရန်
အကြံပေးလျှောက်ထား ကြလေသည်။

ဤသို့ ပြောဆိုလျှောက်ထားနေစဉ်
တွင် ဆရာဇီဝကသည်လည်း ထိုပရိတ်သတ်
အတွင်း၌ ထိုင်လျှက်ရှိနေလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် သူ့ဘက်
သို့လှည့်၍ .....

အချင်းဇီဝက ....

သင်ကား ငြိမ်ချက်သား တောင်းလှ
ချေ၏၊ အဘယ်ကြောင့် စကားမပြော တုံ့ကို
သော နေဘိသနည်း–ဟု မေးလေပြီ။

အရှင်မင်းကြီး..........

ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ကျွန်ုပ်၏ သရက်
ဥယျာဉ်အတွင်းမှာ အခြွေအရံများစွာနှင့် ပြည့်
စုံသော၊ လူအများတို့၏ လမ်းညွှန်ဆရာဖြစ်
သော၊ လူအများတို့၏ ချီးကျူးခြင်းကို ခံရသော၊
လူအများတို့၏ ရိုသေကော်ရော် ပူဇော်ခြင်းကို
ခံရသော ဘုရင်းရှင်သည် သီတင်းသုံးလျှက်ရှိ
ပါသည်။

အရှင်မင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံသို့
သွား၍ အရိုအသေပြုပါလော့။

ထိုသို့ သွားခြင်းဖြင့် အရှင်မင်းကြီး
စိတ်ချမ်းသာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်ပါသည်။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းကြီး၏အရှင်ဖြစ်
သော ဆဒေးဟိဝိမှုရားကြီး၏သား အဇာတသတ်
ဘုရင်၏ အတွင်းစိတ်ဓါတ်သည် ဘုရားရှင်
ဘက်သို့ ညွတ်ကိုင်း၍ စီးဆင်းပြေး သွားလေ
ရာ–

အချင်းဇီဝက.........

သွားလော့၊ ငါ၏အကောင်းဆုံးဆင်
အသင့်ပြင်လော့– ငါသည် ၎င်းဆင်ကို
ဦ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ရန်သွား
ဦ–

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

စိဝကသည် ကောင်းပါပြီ .....

အရှင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း
ပ်ပါစေမည်–

ဟု ပြန်ကြားလျှောက်ထားပြီးလျှင်
ဘုရင်၏ အကောင်းဆုံးဆင်ကို အသင့်
င်ဆင်ပြီးလျှင် မီးတိုင်ကိုယ်စီနှင့် နန်းတော်
ငါးရာစီးရန် ဆင်မယဉ်သာငါးရာကိုပါ
ဉ်ပြီးနောက် အဇာတသတ်ဘုရင်ထံသို့
ားရောက်ပြီးလျှင် .....

အရှင်မင်းကြီး .....

အချိန်ရောက်ပါပြ၊ ဆင်တော်မင်္ဂလာ
ည်း အသင့်ရှိပါပြီ .....

ဟုလျှောက်ထားလေ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် အဇာတသတ်
ရင်သည် မီးရှူးတိုင်ကိုယ်စီနှင့် အပျိုတော်
းရာစီးနင်းသော ဆင်မယဉ်သာ ငါးရာခြံရံ
ျက် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရန် ရာဇဂြိုဟ်မြို့

တွင်းမှ ထွက်ကြွလေပြီ။

ထိုအချိန်၌ မဂဓတိုင်း၏အရှင်အဇာ
တသတ်သည် ဝန်မင်းများနှင့် အချင်းဖြစ်ပွား
လျက်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းမှ
ထွက်လျှင်ထွက်ချင်း အဇာတသတ်ဘုရင်မင်း
သည် ထန်ပြင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြင့်
နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဇီဝကသည် ငါ့အား
သတ်ဖြတ်ရန် သွေးဆောင်လာခြင်း မဖြစ်ပါ
စေနှင့်။ ငါ့အား လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ငါ၏
ရန်သူများလက်သို့ မအပ်ပါစေနှင့် .....

ဟူ၍ ဆုတောင်းလျှက် လိုက်ပါလာ
လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏စိတ်တွင် အကြီးအ
ကျယ် ဒုက္ခရောက်လေရာ ချွေးများစွာ ယို
ထွက်၍ လာလေသည်။

ထိုအခါသူသည် ဇီဝကအား ဤသို့
မေးမြန်းပြောဆိုလေသည်။

အချင်းဇီဝက .....

သင်သည် ငါ့အားသတ်ရန် ဖြားယောင်
သွေးဆောင်လာခြင်း မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား။

သင်သည် ငါ့ကိုလိမ်လည်ရန် အလို

မရှိဘူး မဟုတ်လား၊ သင်သည် ငါ့ကို ငါ၏
ရန်သူများ လက်သို့အပ်ရန် မရည်ရွယ်ဘူး
မဟုတ်လား .....

ဟူ၍ အမျိုးမျိုးမေးမြန်းလေရာ ဇီဝက
သည် မည်သည့်အရာကိုမျှ ပြုလုပ်ရန် ကျွန်ုပ်
မရည်ရွယ်ပါ ..... ဟူ၍ ပြန်လည် ပြောကြား
လေသည်။

ထို့နောက် ဝေဒေဟီ၏ သားဖြစ်
သော အဇာတသတ်သည် .....

အချင်း ဇီဝက .....

ဘုရားရှင်မှာ နောက်လိုက်နောက်ပါ
မည်ရွေ့–မည်မျှရှိပါသနည်း .....

ဟူ၍ မေးမြန်းရာ ဘုရားရှင်၏ ထံ
ပါး၌ ၁၂၅၀သော ရဟန်းများရှိပါကြောင်းကို
ပြန်လည်သံတော်ဦး တင်ရလေသည်။

အို–ဇီဝက

သင်သည် ငါ့အားသတ်ရန်၊ သွေး
ဆောင်ရန်၊ လိမ်လည်လှည့်ဖြားရန်၊ ငါ့ကို
ငါ၏ရန်သူလက်သို့ အပ်နှင်းရန် သင်
မရည်ရွယ်ဘူးဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား၊

အကြောင်းမှုကား– နောက်လိုက်
နောက်ပါ သံဃာတော်များစွာနှင့်နေသော

ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးရာ အရပ်မှ တိုး
တိတ်တိတ်စကားပြောသံ၊ ချောင်းဆိုး
မကြားရချေတကား။

အရှင်မင်းကြီး .....

ဘုရားရှင်သည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
နှစ်သက်၏၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို သဘောကျ
သူသည် တိုးတိုးသက်သာပြောဆိုလေ့ရှိ
သူသည် တိုးတိုးသက်သာ ပြောဆိုခြင်း
ချီးကျူးလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ၏တပ
များသည် နူးနူးညံ့ညံ့ပြောဆိုကြပါသည်

အရှင်မင်းကြီး .....

ဆင်တော်ကို ရှေ့သို့တိုး၍ ပေး
လော့၊ ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း၌ အလင်းရော
ကို မြင်ရပါပြီ။

ထို့ကြောင့် မဂဓတိုင်းကြီး၏ အ
ဖြစ်သော ဝေဒေဟီ၏သား အဇာသတ
ဘုရင်သည် ဆင်တော်ကို ရှေ့သို့ တိုးတ
သွားစေ၍ ဆင်သွားနိုင်လောက်သော နေ
တိုင်အောင် ဆင်စီးသွားပြီးလျှင် ဆင်ပေ
ဆင်း၍ ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းသို့ ခြေလျင်
သွားလေပြီ။

ထိုအချိန်၌ ဘုရားရှင်သည် လှုပ်

ခြင်းမရှိ၊ ပကတိတည်ငြိမ်သော ရေကန်
အလယ်မှာကဲ့သို့ တပည့် ရဟန်းတို့၏
အလယ်တွင်ထိုင်လျက် ရှိလေပြီ။

ထို့ကြောင့် အဇာတသတ်ဘုရင်
ကျောင်းဝိုင်းအလယ်သို့ ရောက်သောအခါ–

အရှင်းဇီဝက ....

ဘုရားရှင်ကား အဘယ်သူနည်း–ဟု
မေးမြန်းရလေပြီ။

အရှင်မင်းကြီး–

လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ၊ ပကတိငြိမ်သက်
နေသော ရေကန်အလယ်မှာကဲ့သို့ ရဟန်း
အပေါင်းတို့၏ အလယ်မှာ ထိုင်၍နေသော သူ
သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ပါသည်– ဟုလျှောက်
ထားလေသည်။

ထိုအခါ ဝေဒေဟီ၏သား မာဂဓတိုင်း၏
အရှင်အဇာတသတ်ဘုရင်သည်ဘုရားရှင်ထံသို့
သွားပြီးလျှင် အပေါ်ရုံအကျီရှည်ကို ပုခုံး
တဘက်၌ တင်၍ ဒူးထောက်လျက် လက်အုပ်
ချီမိုး ရှိုးနိုးပြီးလျှင် ဤသို့ လျှောက်ထားလေ
ပြီ။

အရှင်ဘုရား ....

တပည့်တော်၏သား ဥဒယဘဒ္ဒ

မင်းသားသည် အရှင်ဘုရား၏ တပည့် ဤ
ရဟန်းသံဃာများကဲ့သို့ ထိန်းသိမ်းစောင့်စည်
သောစိတ်နှင့် ဖွဲ့လန်းမှုကင်းသော စိတ်များ
ပြည့်စုံစေချင် လိုက်ပါဘိတော့သည် ဘုရား

မင်းကြီး ....

ကောင်းလေစွ–ကောင်းလေစွ။

သင်၏သားအပေါ်၌ ...င်၏ အချ
သည် ကြီးလှ၏၊ တကာတော်မင်းကြီး ထို
လော့။

ထိုအခါ မာဂဓတိုင်း၏အရှင် ဝေဒေဟ
၏သားဖြစ်သော ... ဇာတသတ် ဘုရင်သည
–ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံကို ဦးညွှတ်ပြ
လျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ
ထိုင်လေ၏။

ထိုသို့ ထိုင်ပြီးသောအခါ အဇ
တသတ်ဘုရင်သည် အရှင်မြတ်ဘုရား အခွ
ပေးတော်မူပါလျှင် တပည့်တော်သည် အရှ
မြတ်အား ပြဿနာတရပ်ကို မေးမြန်းလို
သည်–ဟူ၍ လျှောက်ထားလေပြီ။

တကာတော် မင်းကြီး–

မည်သည့်ပြဿနာကိုမဆို သင်မေ
လိုသည့်အတိုင်း မေးမြန်းလျှောက်ထားလေလော

အရှင်မြတ်ဘုရား ....

ပန်းကုံးသမား ဆောင်းယက်သမား၊
အထည်ယက်သမား၊ မြက်ရိတ်သမား၊
လေ့ကျင့်စေတီးသမား၊ ဆင်စီးသမား၊ မြင်း
စီးသမား၊ ရထားမောင်းသမား၊ ဒါးသိုင်း
သမား၊ လေးသမား၊ ကိုယ်ရံတော် အလုပ်
အကျွေးများ၊ စာရေးစာချီများ၊ အတီးအမှုတ်
အကအခုန်ဆိုင်ရာ တေတ်သဘင်သည်များ၊
သတ္တိကောင်း၍ စစ်တိုက်လိုသော မင်းသား
များ၊ လူရွှင်တော်များ၊ ဆတ္တာသည်များ၊
ရေချိုးပေးသူများ ....

အစရှိသော အားဖြင့်အတတ်ပညာ
သိပ္ပရတနာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ
အမျိုးမျိုး အစားစားရှိကြပါကုန်သည်။

ဤပညာတရပ်ရပ်ကို တတ်မြောက်
သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ထို
ပညာမှရရှိသော အစကြေးငွေဖြင့် မိမိကိုယ်
တိုင်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါသည်၊ ကောင်းမြတ်သော
ဒါနကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်၊ ဂိလာန
လူမမာများကိုလည်း စောင့်ရှောက်ကယ် မ
နိုင်ပါသည်၊ သူအလိုရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး
ကိုလည်း အလိုရှိသလို ခံစားနိုင်ပါသည်။

သူသည် ချမ်းသာသုခနှင့် ပြ
ဤကမ္ဘာလောကရှိ ချမ်းသာသုခကို
နိုင်ပါသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ....

သူတော်ကောင်းတရားကို အား
သောသူသည် ဤကဲ့သို့ပင် လက်
ပစ္စက္ခမျက်မြင်းကျိုးရ ဖြစ်နိုင်ပါမည်
ဟကာတော်ရေမြှင့် ....

ဤပြဿနာကို ငါမှတပါး အ
သော ရဟန်းပုဏ္ဏားများ၏ ရှေ့သို့တင်
ပြီလော။

တင်ပြဘူးပါပြီ အရှင်ဘုရား။

အရှင်မြတ်ဘုရား–

တရံသောအခါ တပည့်တော်
ပူရဏကဿပ ဆရာကြီးထံသို့ သွားရေ
၍ ဤပြဿနာကိုပင် သူ့အားမေးမြန်းလျှေ
ထားခဲ့ပါပြီ။

ပူရဏကဿပဝါဒ

တကာတော်မင်းကြီး ....

ကျွန်ုပ်၏ဝါဒကား အောက်ပါအ
ဖြစ်သည်။

လျှပ်ဖြယ်ဝတ္ထုများ၊ ခွန့်ဖွယ်ဝတ္ထုများ၊ စံမှုဒေါ်ရန်ဝတ္ထုများ မရှိပါ၊ ကောင်းမှုရော ကောင်းမှုပါ မရှိ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုး၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးပါ မရှိပါ။

ဤဘဝလည်း မရှိ၊ ဟိုဘဝလည်း ရှိ၊ အမေလည်းမရှိ၊ အဖေလည်း မရှိ၊ ပြပါတိက ပဋိသန္ဓေနေသောသတ္တဝါလည်း ရှိ၊ မွေးဖွားခြင်းလည်းမရှိပါ။ မကောင်းမှု၏ အကျိုးပါ မရှိပါ။

ဤကမ္ဘာလောကအတွင်း၌ (ဝါ) ဤကမ္ဘာအတွင်း၌ အမှန်သို့ရောက်ကြသော၊ မှန်ကို အာရုံပြုနိုင်သော၊ ဤဘဝကို ရှုပွန်ဘဝဟု နားလည်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဤဘဝနှင့်ထိုဘဝ မတူကွဲပြား ခြားနား ကြောင်းကို နားလည်၍ သူတို့ မွေးဖွားခြင်း သည် အဆုံးသို့ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သဘောပေါက်ကြကုန်၏။

သူတို့သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ သက်မွေးကုန်၍ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော ရာကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။

သူတို့သည် ဤဘဝမှတပါး အခြား ဘဝများရှိသည်ကို မသိကြသောကြောင့် အခြားဘဝသို့သွားသူ တစ်စုံ တစ်ယောက်မျှ မရှိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင် သူတို့သည် ဘဝ အဆုံးသို့ ရောက်လိမ့်မည်၊ သေကြေပျက်စီး လိမ့်မည်၊ သေပြီးသည့်နောက် ပြန်လာလိမ့် မည် မဟုတ်ချေ။

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဓါတ်လေးပါး ၏ အစုအဝေးဖြစ်ရာ ၎င်းလူသေသောအခါ– မြေဓါတ်သည် ကမ္ဘာမြေနှင့်လည်းကောင်း၊ ရေဓါတ်သည် ကမ္ဘာရေနှင့်လည်းကောင်း၊ မီးဓါတ်သည် ကမ္ဘာမီးနှင့်လည်းကောင်း၊ လေ ဓါတ်သည် ကမ္ဘာလေနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ သွားလေကုန်ပြီ။

အမှတ်အသားအသိဉာဏ်များသည် လေဟာပြင်၌ ဖရိုဖရဲပြန့်ကြဲ၍ သွားကြလေ ကုန်ပြီ။

ရုပ်အလောင်းကို သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ လူများထမ်းဆောင် ယူသွား၍ မီးရှို့လိုက်ကြ သည်။ ဤနေရာတွင် အားလုံး အဆုံးသတ်သည်။

မီးလောင်၍ ကြွင်းကျန်သောအရာ တို့ကား ပြာနှင့်ဖြူဖွေးသော အရိုးတို့သာဖြစ် သည်။

ဤနည်းအားဖြင့် လူမိုက်ရော သူ တော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့သာ သူတို့ပြုလုပ် သော ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုအတွက် အကျိုး ရလိမ့်အုံးမည်ဟု .....

ပြောဆိုနေကြကုန်၏။

၎င်းတို့၏ပြောဆိုချက်အား လူမှုတို့၏ စကားကဲ့သို့ အသားမပါ အမှား ဘလချာတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ထို့နောက် ပုရာဏကဿပသည် လူမိုက်နှင့် သူတော်ကောင်း သေကြေပျက်စီး သွားပြီးနောက် တစ်ဖန်ဘဝသစ်မဖြစ်ကြောင်း ကို ပြောပြပါသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား– သရက်သီး အကြောင်းကို မေးခဲ့လျှင်–ဗူးသီး အကြောင်း ကို ပြောသူကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊

ဗူးသီးအကြောင်းကို မေးလျှင် သရက်သီးအကြောင်းကို ပြောသူကဲ့ သို့ လည်းကောင်း၊

ထို့အတူ ပုရာဏကဿပသည် သာမညဖလ– ရဟန်းပြုလုပ်ခြင်း၏ လက်ငင်း ကျိုးရကို မေးမြန်းရာ နတ္ထိကဝါဒကို ဟော ပြောလိုက်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ပါဠိဋီကာတော်များ၌ ဤဝါဒများ ... အဓိပ္ပာယ်ပါ၍–ဟူ၍ဖော်ပြသည် ...

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

ထိုအခါ တပည့်တော်သည်နိုင်ငံတော် အတွင်း၌ နေထိုင်သောပညာရှိ သူတော်ကောင်း ဟု အများတို့သမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မွှင့်မွှန်လင်းလင်း ငြင်းဆိုရန် မသင့်မလျော် ဟု ထင်မြင်သောကြောင့် တပည့်တော်သည် ပုရာဏကဿပ၏ တရားကို ချီးကျူးခြင်း ရှုံ့ချခြင်းမပြုဘဲ သူ၏ထံပါးမှ ဖယ်ထွက်ခဲ့ပါ ကြောင်း။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

ထို့နောက်တပည့်တော်သည် ဂေါသာလ ၏သား မက္ခလိထံသို့သွား၍ ဤပြဿနာ ကိုပင် မေးမြန်းလျှောက်ထားခဲ့ပါပြီ။

ထိုအခါ မက္ခလိဂေါသာလသည် သူ၏ ဝါဒကို အောက်ပါအတိုင်းဟောပြလိုက်ပါ သည်။

တကာတော်မင်းကြီး .....

လူသတ္တဝါ ညစ်ညူးစေရန်အတွက် အကြောင်းမရှိပါ၊ အကြောင်းကင်းလျက်သာ လျှင် လူသတ္တဝါတို့ ညစ်ညူးကြရကုန်၏။

လူသတ္တဝါများ စင်ကြယ်ရေးအတွက်
ကြောင်းမရှိပါ၊ ဆကြောင်းကင်း၍သာလျှင်
သတ္တဝါတို့သည် စင်ကြယ်ကြကုန်၏။
တ္တဝါတို့သည် အကြောင်းမဲ့သာ သိခြင်း၊
သိခြင်းဖြစ်ကြကုန်၏၊

ထို့ကြောင့် သတ္တဝါများ သိမြင်ဖို့ရန်
ကြောင်းကင်းပါသည်။

သတ္တဝါတို့မှာ စွမ်းရည်သတ္တိလည်း
တဲ့ကြပါကုန်သည်။ ကိုယ်ကိုင် ပြုလုပ်
သာ ဇဟိဇ္ဇကံများ မရှိပါ၊ ကိုယ်ဝံ့ိုင်စွမ်းရည်
တ္တိရော၊ သူတပါးတို့၏ စွမ်းရည်သတ္တိပါ၊
သတ္တိရော၊ နာမ်သတ္တိ မရှိ။

အားလုံးသော သက်ရှိသတ္တဝါတော
တ္တဝါတို့သည် တန်ခိုးပါဝါမဲ့၊ အားမဲ့၊ ခွန်မဲ့၊
လုံ့လဝီရိယမဲ့၊ ထိန်းသိမ်းမှု ချို့တဲ့သူများ ဖြစ်
ကြကုန်၏။

အားလုံးသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း
၏အတွင်းသဘာဝ အားလျော်စွာ ဤသာ
ရောက်လာကုန်၏။

ဤဘဝ၌ အမျိုးမျိုးသော သုခ၊
တို့ကို ခံစားကြရကုန်၏။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

ဤသည်ကား ဂေါသာလ၏ တရား
အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်ပါသည်။

အမေးတမျိုး၊ အဖြေတခြား ဖြစ်၍
နေသောကြောင့် ၎င်းကို အပြစ်လည်းမတင်၊
ချီးလည်း မချီးကျူးဘဲ နေရာမှထကာ တပည့်
တော် ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် တပည့်တော်သည် ဗေလဋ္ဌိ
၏ သား သဉ္စယထံသို့သွား၍ ဤပြဿနာကို
ပင် မေးမြန်းလျှောက်ထားခဲ့ပါပြီ။

ထိုအခါ သဉ္စယသည် သူ၏ဝါဒကို
ဖောက်ပါအတိုင်း ဟောပြလိုက်ပါသည်။
(မှတ်ချက်။ ဤဝါဒကို ပါဠိပိဋကတ်၌
ပုရောဏကဿပ၏ဝါဒ–ဟု ဖော်ပြသည်။)

သဉ္စယဗေလဋ္ဌိပုတ္တ၏ဝါဒ

တကာတော်မင်းကြီး .....

ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပြုလုပ်စေခြင်း၊ သတ်
ခြင်း၊ သတ်စေခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း၊ မီးရှို့စေခြင်း၊
နှိပ်ခြင်း၊ နှိပ်စေခြင်း မရှိပါ။ သက်ရှိသတ္တဝါ
တို့အား ညှင်းပန်းခြင်းလည်း မရှိပါ။

ခိုးခြင်း၊ ဓါးပြတိုက်ခြင်း၊ သူ့သားအိမ်ယာ
ကျူးလွန်ခြင်း၊ မမှန်မှသား ပြောဆိုခြင်း၊
အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း၊ အိမ်ယာ
ဖောက်ထွင်းခြင်း၊ အထုံးဖြည်ခြင်း၊ လက်နက်
နှင့် လုခြင်း၊ မင်းလမ်းမ၌ ရှောင်းမြောင်း
တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ရွာကိုဖျက်ဆီးခြင်း၊ မြို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၊ တိုင်း
ပြည်နယ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း လူသတ်ဖျက်ဆီးမှုများ
မရှိပါ။

ဤကမ္ဘာလောကအတွင်း၌ သက်ရှိ
သတ္တဝါ အပေါင်းကိုသည် ဂျည်းဘီးစက်ဝန်း
ကဲ့သို့ ကျည့်ပည်နေကြရကုန်၏။

ထို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော သူ
သည် သတ်ဖြတ်အံ့၊ ညှင်းဆဲနှိပ်စက်အံ့၊ နှိပ်
စက်အံ့၊ အပိုင်းပိုင်းခုတ်ဖြတ်ခွဲခြားအံ့၊ သူ
သည် အသားတစ် အသားစု ကလေးကိုသာ
တစ်စုံတစ်ခုပြုနိုင်သည်။

အသားတစ်၊ အသားစုကလေး တစ်ခု
ပစ်ခု ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိပါ။

ထိုသို့သော အပြုအမူများမှ အကုသိုလ်
တရား ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

လူတယောက်သည် ဂင်္ဂါမြစ်၏ ဟို
ဘက်ကမ်း၌ ဒါနကုသိုလ်နှင့် ကောင်းမှုတို့
တို့ကို ပြုလုပ်ခြားအံ့၊ ထိုအလုပ်များမှ ကောင်း
ကျိုးသော်၎င်း၊ ဆိုးပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပေါ်၍
မလာပါ။

ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် အနာဂ
ကာလ၌ အပြစ်ဒဏ်ခံရခြင်း ကောင်းက
င်ရခြင်းများမရှိပါ။

ဤသို့အားဖြင့် သဉ္စည်းဆရာကြ
သည် ကောင်းမှု၊ ကောင်းဘာပြုလုပ်ခြင်
စောင်းစည်းခြင်း၊ အမှန်တရားကို ရှာခြင်
အမှန်တရားကို နှစ်သက်ခြင်းတို့၌ ကုသိုလ
ဖ၊ အလဟဿ ဖြစ်ပုံကို ဟောပြလိုက်
သည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

သရဏ် သီးအကြောင်းကိုမေးခဲ့လျှ
မှုသီး၊ ဟုဖြေသကဲ့သို့ ရပာန်းဖြစ်ခြင်း၏
ပစ္စက္ခအကျိုးကို မေးမြန်းသောအခါ သူသည
တပည့်တော်အား အကျိုးမဲ့ဝါဒကို ဟောကြ
လိုက်ပါသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

ထိုအခါ တပည့်တော်သည် ၎င်း၏
တရားကို ချီးကျူးခြင်း၊ ရှုံ့ချခြင်းမပြုလုပ်မူ
နေရာမှထပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် အဓိတကောသကမ္ဘ
မည်သော ပုဏ္ဏလိကြီးထံသို့ ချဉ်းကပ်၍
ဤပြဿနာကိုပင် မေးမြန်း လျှောက်ထား

န်ရာ ၎င်းကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ဟော
လိုက်ပါပြီ။

ဇိတကောသကမ္မလင်္ကာဝါဒ

တကာတော်မင်းကြီး .....

အောက်ပါ ဓါတ်ကြီးခုနှစ်ပါးတို့
ည် မည်သူကမှ ပြုလုပ်ထားသောအရာများ
ဟုတ်ကြကုန်။

၎င်းတို့သည် အနန္တဖြစ်၍ ကျောက်
ိုင်ကြီးများကဲ့သို့ အမြဲတမ်း တည်ရှိကြကုန်
။

တခုနှင့်တခုလည်း ထိပါးခြင်း မရှိ
ကြကုန်။

၎င်းခုနှစ်ပါးတို့ကား မြေ၊ ရေ၊ လေ၊
း၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဇီဝတို့ဖြစ်ပါသည်။

ဤဓါတ်ခုနှစ်ပါးတို့သည် ကောင်း
၊ မကောင်းမှု ထွက်ပေါ်ရန်အတွက် လှုပ်ရှား
ြင်း မရှိပါ။

ထို့ပြင် ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ၊ သုခ၊
က္ခဖြစ်ပေါ်ရန်အတွက်လည်း မလှုပ်ရှား
ကြပါ။

လူတစ်ယောက်၏ ခေါင်းကို ဓါးနှင့်
ခုတ်သောသူသည် ကမ္ဘာအတွင်း၌ တည်ရှိ
သော လှုပ်ရှားသွားလာနေသော သတ္တဝါ
တယောက်ကို ဘာမျှကျူးလွန်သည်မမည်ပါ။

စင်စစ်မှာ ဓါတ်ကြီးခုနှစ်ပါးတို့၏
အကြားတွင် ဖြတ်၍သွားသော ဓါးသွားသည်
သက်ရှိသတ္တဝါကို နာကျင် စေရုံမျှသာဖြစ်ပါ
သည်။ ထို့ပြင် ဘာဖြစ်မှမရှိပါ။

သတ်ခြင်း၊ သတ်စေခြင်း၊ စဉ်းစား
ခြင်း၊ စဉ်းစားစေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း၊
တိုက်တွန်းစေခြင်း၊ သိခြင်း၊ သိစေခြင်းတို့
သည်ကား ထင်ရှားမရှိသော အရာတို့သာ
ဖြစ်ကုန်၏။

လူ့အ-ရော၊ လူပညာရှိပါ ဘဝပေါင်း
၁၄၀၀၀၀-သာ(သို့မဟုတ်) ကပ်ပေါင်း ၆၀၀-
သာ နေနိုင်သည်။

ကံ ၅- မျိုးရှိသည်၊
ကပ် ၃- မျိုးရှိသည်၊
ကပ် ၂- မျိုးရှိသည်၊
လမ်း ၆၂- ခုရှိသည်၊
ကလာပ် ၆၂- ရှိသည်၊
ဝိညာဏ် ၇- ခုရှိသည်၊
ငရဲ ၁၂၀- ရှိသည်၊
အင်္ဂါ ၁၃၀- ရှိသည်၊
မြေထပ် ၃၆- ခုရှိသည်၊
နဂါး ၄၉၀၀၀- ရှိသည်၊
ဂန္ဓုန်အမျိုး ၄၉၀၀၀- ရှိသည်၊
နိဂဏ္ဌပေါင်း၄၉၀၀၀- ရှိသည်၊
အစေခွက ၄၉၀၀- ရှိသည်၊
ပရိုဗိ ၄၉၀၀၀- ရှိသည်၊
ဝိညာဏကာယ ၇- မျိုးရှိသည်၊
အဝိညာဏကာယ ၇- မျိုးရှိသည်၊
အသုရာ ၇- မျိုး၊
ဝိသာစ ၇- မျိုး၊
ဒေဝ ၇- မျိုး၊
မနုဿ ၇- မျိုးရှိသည်၊
ရေကန်ပေါင်း ၇၀၀၊
စာရေးအက္ခရာ ၇၀၀၊
သက်သေ ၇၀၀၊
အိပ်မက် ၇၀၀၊
ချောက်ကြီး ၇၀၀၊ ရှိသည်၊
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ၇-မျိုးရှိသည်၊
ရာထူးဌာနန္တရ ၆- မျိုးရှိသည်၊
မဟာပုရိသ ၈- မျိုးရှိ၏၊

အားလုံးသော သတ္တဝါတို့သည် က
ကြီး ၈၄၀၀၀ ကုန်အောင်ကျင်လည်ပြီးနော
ဘဝအဆုံးသို့ ရောက်ကြပေလိမ့်မည်။

အစေတစ်ခုကိုကိုင်၍ လေဟာပြင်
ပစ်ချလိုက်သော အပ်ချည်လုံးသည် အပ်ချ
ကုန်သောအခါ ရပ်နားလေသကဲ့သို့၊ ထို့အ
လူမိုက်ရော၊ လူသူတော်ကောင်းပါ ကမ္ဘာပေ
၈၄၀၀၀ ပြည့်သောအခါ ဒုက္ခအားလုံး ကုန်
ခြင်းသို့ ရောက်ကြရမြဲ ဖြစ်ကြရလေကုန်၏

ထို့ကြောင့် သီလကျင့် သုံးခြ
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ နေထိုင်ခြင်း၊ ပါရမီ
ကျက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ကုသိုလ်တရား
များ အားထုတ်ခြင်းတို့သည် အဓိပ္ပါယ်ကင်း
သော စကားတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

သုခနှင့်ဒုက္ခ ထင်းရှားရှိကြောင်းက
မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ဘဝ၏တက်ခြင်း၊ က
ခြင်း မရှိဖြစ်ပါ၏။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

ဤသို့ အားဖြင့် သူသည် ညီတူမျှ
ဘဝကူးပြောင်းမှုကို ဟောပြလိုက်ပါသည်

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

သရက်သီးအကြောင်းကို မေးသော

ဖူးသီးအကြောင်းကိုဖြေသကဲ့သို့ ဖြစ်
ကြောင့် တပည့်တော်သည် နေရာမှ
ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် နာဋ၏သားဖြစ်သော
ဏ္ဌထံသို့သွား၍ ဤပြဿနာကိုပင် မေး
လျှောက်ထားပါပြီ။

ဏ္ဌနာဋပုတ္တ၏ဝါဒ

တကာတော်မင်းကြီး .....

သတ္တဝါအများကို ယခုလက်ငင်း
နေရသော ကိစ္စများသည် အတိတ်အကြောင်း
ကျိုးဖြစ်သည်။ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသောကံများ
ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်ခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်
စကား မကြာမတင် အချိန်တွင်ပြုလုပ်
ကံများကို ရပ်တန့်နေအောင် မတားဆီး
ချေ။

အနာဂတ်ဒုက္ခဟူ၍ မရှိခြင်းကြောင့်
ဂတ်ကံလည်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။

ကံကုန်ဆုံးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခလည်း
န်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် ဒုက္ခကုန်ဆုံး
ည်း ရှိနိုင်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် သူသည် အသာဝ ကုန်ဆုံးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခကုန်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပုံအချင်းအရာကို ဟောပြလိုက်ပါသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

လူတစ်ယောက်သည် သရက်သီးအကြောင်းကို မေးခဲ့လျှင် ဖူးသီးအကြောင်းကို ဖြေကြားသကဲ့သို့ ထို့အတူပင် တပည့်တော်သည် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တအား သာမညဖလနှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းသောအခါ မုလသာသနဟုဆိုအပ်သော ပထမအကြောင်းကို ဖြေပြလိုက်ပါပြီ။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်သည် ၎င်း၏ထံမှ ဖယ်ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် ပကုဓကစ္စာယနထံသို့သွား၍ ဤပြဿနာကို မေးမြန်းလျှောက်ထားခဲ့ပါပြီ။

ပကုဓကစ္စာယနသည် သူ၏ ဝါဒကို အောက်ပါအတိုင်း ဟောပြလိုက်ပါကြောင်း

ပကုဓကစ္စာယန၏ဝါဒ

တကာတော်မင်းကြီး .....

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် အခြားဘဝရှိသေးလားဟုမေးခဲ့လျှင် ရှိသည်ဟူ၍ ငါဖြေသည်။

မရှိဘူးလားဟု မေးခဲ့လျှင် မရှိဘူးဟု ငါဖြေသည်။

ဘဝအသစ်ရှိသလော၊ မရှိမဟုတ်သလောဟု မေးခဲ့လျှင် ရှိသည် မရှိဘူးဟု ငါဖြေသည်။

ရှိသည်လည်း မရှိသည်လည်း မဟုတ်လောဟု မေးခဲ့လျှင်

မရှိသည်လည်းမဟုတ် ရှိသည်လည်းမဟုတ် ဟု ငါဖြေသည်။

ဘဝအသစ် ဤလိုဘဲဖြစ်သလားဟု မေးခဲ့လျှင် ....

ဤလိုဘဲ ဖြစ်သည်ဟု ငါဖြေသည်။

ဤလိုမဖြစ်ဘူးလားဟု မေးလျှင်

ဤလိုမဖြစ်ဘူးဟု ငါဖြေသည်။

အခြားနည်းအားဖြင့် ဖြစ်သလောဟု မေးလျှင်

အခြားနည်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်ဟု ငါဖြေသည်။

အခြားနည်းအားဖြင့် မဖြစ်ဘူးလားဟု မေးသောအခါ

မဖြစ်ဟု ငါဖြေသည်။

အခြားနည်းအားဖြင့် မဖြစ်တာမဟုတ်ဘူးလားဟု မေးလျှင်

မဖြစ်တာမဟုတ်ဟု ငါဖြေသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ....

ဤပကုဓကစ္စာယနသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ရှိ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့တွင် အ-အဆုံး၊ အတွေဝေဆုံး၊ သဲသဲကွဲကွဲမရှိဆုံးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု တပည့်တော် ထင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော် အတွင်းရှိဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကို မထီ မဲ့မြင်ပြုရန် မသင့်လျော်ဟု ထင်မြင်ပါသောကြောင့် တပည့်တော်သည် သူ၏ ဝါဒကို ချီးကျူးကဲ့ရဲ့ခြင်း မပြုမူ၍ နေရာမှ ထပြီးလျှင် ဖယ်ခွာခဲ့ပါပြီ။

ယခုတပည့်တော်သည် အရှင်မြတ်ဘုရား၏အထံသို့ရောက်၍ ဤပြဿနာကိုပင် ထပ်မံလျှောက်ထားရပြန်ပါသည်။

တကာတော်မင်းကြီး .....

သင်၏ ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သင့်အား ငါ အနည်းငယ် မေးခွန်းထုတ်ဦးအံ့။

သင်စိတ်ထဲမှာ ထင်မြင်ယူဆသည့်အတိုင်း ငါ၏ အမေးကို ဖြေဆိုပါလေလော့။

တကာတော်မင်းကြီး ....

အသင့်မှာ ကျွန်ယုံတော်တစ်ယောက်ရှိသည်ဟူ၍ စကားအဖြစ် ထားကြည့်ကြပါနို့။

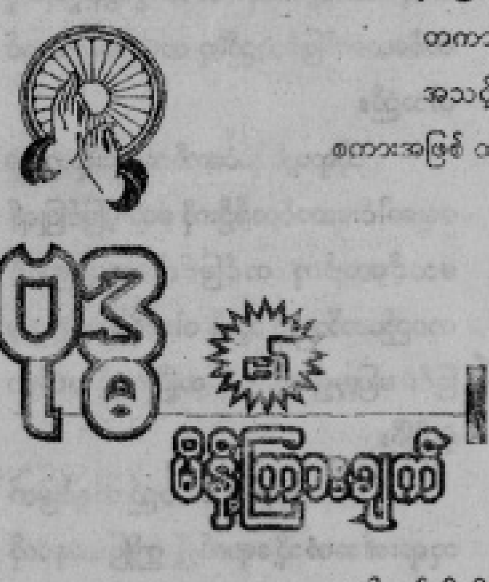

သူသည် သင်၏အလိုကို လိုက်၍ သင့်အကြိုက်ကိုသာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် လေ့ရှိ၏။

ဤလူသည် သင်၏ နန်းတော် အတွင်း၌ သင်နေထိုင်ပုံ၊ သင်၏ အလှံအနွ ပြည့်ဝပုံ၊ သင်၏ လူမကာ နတ်တမျှဖြစ် သော အချင်းအရာအလုံးစုံကို မြင်သော အခါ ဤသို့ စိတ်ကူးပေရာ၏။

ဝေဒေဟီ၏ သားဖြစ်သော မာဂဓတိုင်းကြီး၏ အရှင် အဇာတသတ်ဘုရင် လူသားစင်စစ်ဖြစ်ခဲ့၏။

ငါသည်လည်း လူသားပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် အဇာတသတ်ဘုရင်သည် ရှေးဘဝက စုဆောင်းပြုစုခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံကြောင့် ကြီး ကျယ်သော နန်းတော်ကြီးအတွင်း၌ ထည်ထည်ဝါဝါ မွယ်မွယ်ရာရာ လူမကာ နတ်တမျှဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို ခံစားနေနိုင်ပေ သည်။

သူကဲ့သို့ပင် ကောင်းမှု ကုသိုလ်များ ကို ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ငါသည်လည်း ထိုကဲ့သို့သော အကျိုးခံစားရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ချ၍ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံ၍ ပြည့်စုံသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် အိုးအိမ်ကို စွန့်ခွာလျက် တောထွက်တော့အံ့ဟု စဉ်းစား ပေရာ၏။

ထို့နောက် သံယောဇဉ်ကြိုးကို ဖြတ် ပြီးလျှင် သူသည် ရက်ရက်စက်စက် တောထွက် သွားပေရာ၏။

သူသည်သူ့ အသက်သတ်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ ခိုးခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မဖြတ်သောအကျင့်မှလည်းကောင်း၊ ပြောင် မြင်းလှောင်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ တစ်မက် ဖွဲလန်းခြင်း၊ အတင်းပြောခြင်း၊ ဂုံးချောခြင်း မှလည်းကောင်း၊ ပြုစုဆောင်းမြှောင်းစကောင်း၊ ကြံစည်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ရှောင်ကြဉ်၍ နေလေသည်။

ယခုသော် တကာတော်မင်းကြီး

သင်၏ အစေတော်များသည

အထက်ပါအတိုင်း ကျင့်သုံး၍နေသော် သ

၏ အစေခံယောင်းကြီးကို တွေ့ကြလေရ

သူတို့သည် သူတို့တွေ့ခဲ့သည့်အတိုင်း အသ

မင်းကြီးထံမှောက်သို့ လာရောက်၍ လျှောက

ထားလေကုန်ရာ၏။

ထိုအခါ အသင်မင်းကြီးသည် ထို

ကို ဖမ်းဆီးခဲ့ကြလော့။

သူကို ငါ၏ အစေခံအဖြစ်၌တစ်ဖ

ပြန်၍ ထားကြလော့။

ငါအလိုအတိုင်း အမှုကိစ္စအဝဝက

ဆောင်ရွက်ကြလော့ ဟူ၍ အမိန့်ထုတ်ပြ

မည်လော။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

ဤမျှရိုင်းပြသော အမိန့်မျိုးကို

တပည့်တော် မထုတ်နိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် သူက

တွေ့သောနေရာတိုင်း၌ တပည့်တော်သည

သူ့ကို ရိုရိုသေသေ စကားပြောရပါမည်။

မတ်တတ်ရပ်၍ ဦးညွတ်ရပါမည်၊

လက်စုံပူး၍ ရှိခိုးရပါမည်။ တတ်နိုင်သမျှကို

အရိုအသေပြုရပါမည်။ ထို့ပြင်မက ဤကဲ့သို

ချင့်သုံးဆောက်တည်နေသမျှကာလပတ်လုံး
ပည့်တော်သည် သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊
ဆေးဟူသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် သူ့အား
ထောက်ပံ့ရပါလိမ့်မည်။

တကာတော်မင်းကြီး ....

အသို့ထင်သနည်း။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် ရဟန်းပြုရ
ခြင်း၏ လက်ငင်းကျိုးရဖြစ်ပုံ ထင်ရှားပြီ
မဟုတ်တုန်လော။

အရှင်မြတ်ဘုရား .....

မှန်ပါသည်၊ ဤအတိုင်းဆိုလျှင်
ရဟန်းပြုရခြင်း၏ လက်ငင်းကျိုးရဖြစ်ပုံကို
အရှင်မြတ်ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်ပါပြီ။

ဗုဒ္ဓသည် အဇာတသတ်ဘုရင်အား
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သည့်တိုင်အောင်ဆက်လက်
ဟောပြတော်မူလေပြီ။

ဤသာမညဖလသုတ်ကို ကြားနာ
ပြီးနောက် အဇာတသတ်၏ ဘာသာရေး
ခေါင်းပြောင်းသွားသောအခါ သူသည် ဒေဝဒတ်
နှင့် အပေါင်းအပါတို့အား နန်းတော်တွင်းသို့
ဝင်ခွင့်မပေးဘဲ မောင်းထုတ်လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ရှင်ဒေဝဒတ်သည်
နန်းတော်သို့ ကြွလာရာ ဝင်ခွင့်မရဘဲ တံခါးဝ
တွင် တစ်ဦး ခံနေစဉ်တောင့် နန်းတော်တွင်းသို့
ဆွမ်းခံဝင်လာသော ဘိက္ခုနီမ ဥပ္ပလဝဏ်ကို
မြင်သောအခါ ....

ဤကတုံးတွေဘဲ ငါ့နှင့်ရန်ဖြစ်နေတာ
ဟူ၍ စိတ်ကူးပြီးလျှင် ငါ့အား လာတဲ့လာဘ
ယုတ်လျော့စေရန် အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်
ရသနည်း။

ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် ၎င်းကို လက်
ဖြင့် ပုတ်ခတ်လေပြီ။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမသည် တရား
မှန်ကန်သော သူကို မနှိပ်စက်ပါနှင့်။

ဘုရားရှင်၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သော
အသင်လည်း ဘုရားရှင်ကို အမှီပြု၍ တော
ထွက်လာသော အမျိုးသမီးကို အဘယ့်ကြောင့်
သို့ကလောက် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ပြုကျင့်ရ
သနည်း။

ကျွန်ုပ်ကို သို့ကလောက် ပြင်းထန်
စွာ မနှိပ်စက်ပါနှင့်။

ဟူ၍ ချိုသာစွာ ပြောဆိုလေပြီ။

သို့ရာတွင် ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ခေါင်းကို
သူ၏ လက်သီးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ထိုးသတ်ရာ

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသည် ပြင်းပြင်းဆင်းရဲစွာဖြင့် ဘိက္ခု
နီမကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ရောက်လာသော်
လည်း နောက်မကြာမီပင် ထိုဒဏ်ရာဖြင့်
ကံတော်ပါးပြောင်းသွားရလေသတည်း။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဘာသာရေး
ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား
ကျော်ကျော်ကြားကြားဖြစ်ရန် မစွမ်းဆောင်
နိုင်စေကာ သာကီဝင်တို့ရှင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရန်
မျှော်မှန်းချက်မှာကား တန်းလန်းပင်ရှိနေသေး
သည်။

ထိုအခါ သာကီဝင်တို့သည်ယသော်
ဓရာကို နန်းတင်ရန် စဉ်းစားတွေးတောကြ
လေပြီ။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဒေဝဒတ်သည်
ကပိလဝတ်မြို့သို့သွား၍ ယသော်ဓရာစံမြန်း
သော နန်းဆောင်သို့ တက်လေပြီ။

သူသည် ယယသော်၏ လက်ကို
ဆွဲ၍ သူတို့နှစ်ယောက် ကပိလဝတ်ပြည်မှ
နန်းစံနိုင်ရန်အလို့ငှာ သူ၏ ကြင်ယာတော်
ဖြစ်ရန် တောင်းပန်လေပြီ။

ဤသို့သော အကြံပေးချက် စကား
ကို ကြားရသောအခါ ယသော်ဓရာသည်

ထိုင်ရာမှထ၍ နန်းဆောင်မှ အောက်သို့ သူ့ကို
တွန်းချလိုက်လေသည်။

အရှက်ကင်းမဲ့သော အို .. လူယုတ်
သင်၏ လက်နှင့်ထိတာကို
မခံနိုင်၊ ငါ၏ ကြင်ယာတော်သည် ကြောင်
သော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသော်လည်းကော
ဖြစ်မည်သူတည်း။

ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဒေဝဒတ်၏ အသစ်ဖြစ်သော
စော်ကားမှုကို ကြားကြရသောအခါ သာကီ
မင်းတို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွား၍ တော
ပန်ရန် ပြောဆိုကြလေပြီ။

အကယ်၍ ဘုရားရှင်သည် သူ့အ
အခွင့်လွှတ်ပါလျှင် သူတို့သည် သူ့ကို သူ
၏ ရှင်ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထားပါမည်။

ဟု ကတိပေးလိုက်ကြလေပြီ။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဗုဒ္ဓ၏
ထောက်ကို ကုပ်ခြစ်၍သတ်ရန် ရည်ရွ
ချက်ဖြင့် သူ၏ လက်သည်းများတွင် ပြင်းထ
သော အဆိပ်ကို ထည့်သွင်း၍ထားလေသည
သူသည် ဗုဒ္ဓ၏ အနီးသို့ ရောက်
၎င်း၏ ခြေရင်းမှာ ဝပ်စင်းပြီးလျှင် ၎င်း

ခြေထောက်ကို ကုပ်ခြစ်ရန် ကြိုးစားသော အခါ ဗုဒ္ဓ၏ ခြေထောက်များသည် ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့ မာကျောလာသည် ဖြစ်သောကြောင့် ရှင်ဒေဝဒတ်၏ လက်သည်းမှာ ကျိုးပဲ့ကွာ ထွက်ကြလေကုန်၏။

ဗုဒ္ဓသည် အရှင်ဒေဝဒတ်အား ဗုဒ္ဓ သရဏဂုံဆောက်တည်လျှင် အခွင့်လွှတ်ရန် အသင့်ရှိ၏။

သို့ရာတွင် မမှန်မှသားသုံး၍ဆောက် တည်ခဲ့လျှင် ချက်ချင်းပင် ငရဲသို့ ကျရောက်ရ လိမ့်မည်။

ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေ ရသော ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ရိုးတွင်း ခြင်ဆီမှစ၍ ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ရာအဖြစ်ဖြင့် ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဟူ၍ အော်ဟစ်ပြောဆိုလေပြီ။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဤစကားကို ပြောပြီးလျှင်ပြီးချင်း မြေကြီးကိုခွင်း၍ ငရဲ တွင်းသို့ ကျဆင်းရလေ၏။

ဤသို့ဖြစ်သောအခါ၌ပင် ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာ၊ ကရုဏာသည် ရှင်ဒေဝဒတ်နောက် သို့ အစဉ်လိုက်လျက် ရှိလေသည်။

အကြောင်းမှုကား ... ဗုဒ္ဓသည် ရှင် သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို ငရဲခံ နေရသော ရှင်ဒေဝဒတ်ထံသို့ သွားရောက်ရန် စေလွှတ်၍ သံဃာသင်းခွဲခြင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ ကို သတ်ခြင်းအတွက် ယခုငရဲတွင် ခံနေရ သော်လည်း တကပ်ကုန်ဆုံးသောအခါ ငရဲမှ လွတ်၍ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လိမ့်မည်။

ဟု သူ့အားပြောဆိုရန် လွှတ်လိုက် လေ၏။

ရဟန်းတို့သည် ဗုဒ္ဓထံသို့ ရောက် လာ၍ ...

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

အရှင်မြတ်၏စကားကိုနားမထောင် ခြင်းကြောင့် ရှင်ဒေဝဒတ်ခံစားရသော ဒုက္ခကို ကြည့်ရှုတော်မူပါလော့ ...

ဟူ၍ လျှောက်ထားကြလေသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် ထိုရဟန်းတို့အား အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်မိန့်ကြားလေပြီ။

ရဟန်းတို့ ...

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ယခုတဝ၌သာ လျှင် ငါ၏စကားကို နားမထောင်ခြင်း ကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်ရသည် မဟုတ်

တုံသေး၊ ရှေးကလည်း ရောက်ဘူးခဲ့ပြီ။

ဟု မိန့်၍ အတိတ်ကိုဆောင်လေပြီ။

ရဟန်းတို့ ...

လွန်လေပြီးသောအခါ တောင်ကုန်း ပေါ်ရှိ ရွာတစ်ရွာတွင် စက်ဆရာကြီး တစ် ယောက်နေလေသည်။

၎င်းသည် သူနှင့်အမျိုး ဇာတ်တူ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်၍ အချိန် တန်သောအခါ သားတစ်ယောက် မွေးဖွား လေသည်။

ဖွားမြင်ပြီးနောက် ၂၁ ရက်ကြာ သောအခါ ကလေးကို အမည်မှည့်၍ ပုယဇ္စာ ပြုစုလေရာ ကလေးသည် လျှင်မြန်စွာ ကြီး ထွား၍ လာလေသည်။

နောက်အတန်ကြာသောအခါသူ၏ အဖေသေ၍ သူငယ်သည် အခြားယန္တရား ဆရာတစ်ယောက်နေသော တောင်ပေါ်ရွာ တစ်ခုကို သွားရောက်၍ ၎င်း၏ထံမှ ထို ပညာကို သင်ယူလေသည်။

အခြားတောင်ကုန်းရွာတစ်ရွာ၌သူကြွယ် တစ်ယောက်ရှိရာ ၎င်း၏သမီးကို သူနှင့် လက်ဆက်ရန် လူငယ်က တောင်းပန် ပြောဆို

လေသည်။

သင်သည် ဤနေရာသို့ အခြ နေရာတွင်မဟုတ်ဘဲ ဤနေ့ဤအချိန်တွ ရောက်အောင်လာနိုင်လျှင် သင့်အား ငါ့သ နှင့်ပေးစားမည်ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ သူငယ်တပည့်သည် ဆရ အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားလေ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ငါကိုယ်တိုင် သင်န အတူသွား၍ ကလေးမကို ယူဆောင်မည် စက်ဆရာက ဆိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် သတ်မှတ်ထားသေ နေရာ၌ သူတို့သည် သစ်သားဒေါင်းရုပ်ကြ ပေါ်သို့ နှစ်ဦးလုံးတက်စီးပြီးလျှင် ထိုနေ့၌ ၎င်းရွာသို့ရောက်ကြရာ လူများစွာတို့သည တအံ့တသြငေးမော၍ ကြည့်ကြလေကုန်၏

သူတို့သည် ကလေးမကို ခေါ် ယန္တရားပေါ်တွင် တင်ဆောင်၍ သူငယ်၏ အိမ်သို့ရောက်အောင်သွားကြလေသည်။

သင်၏သားသည် ဤယန္တရား မစီးဖူးတတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် သူ့အား ၎င်း သုံးခွင့်မပြုပါနှင့်။

ဟူ၍ သူ့အမေအားမှာကြားပြီးလျှ

ဆက်ဆရာပြန်သွားလေပြီ။

နောက်အတန်ကြာသောအခါလူငယ်သည် မိခင်ထံမှ စက်ကို တောင်းလေပြီ။

မိခင် ......

ကျွန်ုပ်အား စက်ကိုအသုံးပြုခွင့် ပေးပါ။ ကျွန်ုပ်သည် လူအများကို အံ့အားသင့်အောင် ပြုလုပ်ပြပါမည်။

လူကလေး ....

မင်းမတတ်ဘူးဟု မင်းဆရာကပြောခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို ငါယန္တရားစက်အသုံးပြုဘို့ မပေးနိုင်။

သင်သည် ၎င်းစက်ကို နားမလည်၊ သင်ဒုက္ခရောက်လိမ့်မည်၊ သင့်အား စက်ကိုအသုံးပြုရန် ငါအခွင့်ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဟူ၍ မိခင်က ဆိုလေသည်။

မိခင်....

ကျွန်ုပ်သည် စက်ကိုရှေ့သို့သွားအောင် နောက်သို့ဆုတ်အောင် ပြုလုပ်တတ်ပါသည်။ ဆရာက ငြင်းဆိုခြင်းမှာ မနာလိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဟူ၍ သားကပြောဆို ပူဆာလေသည်။

မိန်းမတို့၏ စိတ်နှလုံး နူးညံ့ သိမ်မွေ့၏။

ထို့ကြောင့်သူအလွန် တောင့်တနေသည်ကို သိသဖြင့် မိခင်သည် သူ့သားအား ဒေါင်းယန္တရားကို ပေးလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် သူသည် စက်ပေါ်သို့ တက်၍ ပျံတက်လေရာ လူများမှာတို့ အံ့သြခြင်းဖြစ်ကြရလေ၏။

သို့ရာတွင် စက်ဆရာသည် ဒေါင်းယန္တရား ပျံတက်လာသည်ကို မြင်သောအခါ ပြန်ဆင်းလော့၊ တစ်ဖန်ညှိဦး မလုပ်နှင့် ဟု အော်ပြောလေသည်။

တဖြည်းဖြည်းပျံ၍၊ ပျံ၍ ထွက်သွားရာ နောက်ဆုံး၌ ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

ပင်လယ်ပြင်၌ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသဖြင့် စက်၏ အစိတ်အပိုင်းများ စိုထိုင်းကုန်ကြရာ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မပြင်၍ မရ သဖြင့် သူပါ ပျက်စီးရလေတော့သတည်း။

ထိုအခါ ပင်လယ်စောင့်နတ်သည် အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလေ၏

ကျင်နာစိတ်ထား သနားငဲ့ညှာ။

သွန်သင်ညွှန်ပြ စကားမနာ။

မရပ်မနား ပျံသွားသူမှာ။

ငှက်ယိမ်ပျက်၊ လေနက်ဒုက္ခသာ။

ရဟန်းတို့ ...

အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ ငါဘုရားသည် ထိုအခါက ယန္တရား ဆရာကြီးဖြစ်၍ ဒေဝဒတ်သည် တပည့်ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ထိုအခါက သူသည် ငါ၏သတိပေးစကားကို နားမထောင်ခြင်းကြောင့် သူ၏ မသိမြင်မှုကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ဘူးလေပြီ။

ထို့အတူ ယခုအခါ၌လည်း ငါ၏ စကားကို နားမထောင်ခြင်းကြောင့် ပြင်းထန်သော ငရဲဒုက္ခကို ခံစားရန် သွားရောက်ရလေသည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ငရဲ၌ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံပြီးလျှင် နောက်များမကြာမီ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ နေထိုင်ကြကုန်သော ရှင်ဒေဝဒတ်၏ တပည့်ဖြစ်ကြကုန်သော ရှုလေကတသ က တဏ္ဍခွန်းများထံသို့သွား၍ သူတို့၏ ဆရာကို ငရဲ၌တွေ့ခဲ့ကြောင်းနှင့်တကွ သူ

ဟောသော တရားများ မှားယွင်းသည်...
ဝန်ခံလိုက်ကြောင်းကို သူတို့အား ပြောပြ...
လေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်၏ တပည့်များ...
သည် အလွန်စိတ်ဆိုးကြသည်ဖြစ်၍ သူ...
ဆရာ၏ မကောင်းသတင်း ပြောဆိုသူများ...
သူတို့ကိုယ်တိုင် လက်စားချေမည်ဟု ဆုံးဖြ...
လေပြီ။

သို့ဖြစ်ရာ သူတို့သည် ပထမဦး ရှ...
သာရိပုတ္တရာနှင့် အချင်းဖြစ်ရန် ကြိုးစား...
လေသည်။

သို့ရာတွင် သူကား လွတ်ထွက်...
သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည်...
နောက်များမကြာမီ ရာဇဂြိုဟ် မြို့တွင်း၌...
သော ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို ဝိုင်းဝန်းရိုက်နှ...
ကြလေသည်။

သူတို့သည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို...
အိတ်ကဲ့သို့နေအောင် ထုချေ၍ တမြို့လုံး နှ...
နက်ဆွဲဆောင်သွားလေသည်။ ရှင်သာရိပုတ္တ...
က ဖားကလေးအသွင် ဖန်ဆင်း၍ အ...
အောက်မှာဝှက်ပြီးလျှင် ဝေဠုဝန်ကျော...
တော်သို့ ယူဆောင်မသွားခဲ့ပါလျှင် တဏ္ဍ...

တို့သည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို ထိုနေရာ၌ပင် သတ်၍ ပစ်ကြပေရာ၏။

ဤသို့ချောင်းမြောင်းသတ်ရန် ကြံစည်မှု သတင်းများသည် တောမီးနိုးကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ ပျံ့နှံ့သွား၍ အဇာတသတ်ဘုရင်နှင့်တကွသော လူအုပ်ကြီးသည် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ဘုရင်သည် ဘဏ္ဍဒွန်းများကို ဖမ်းဆီးလိုက်လေ၏။

ထို့ပြင် တန်ခိုးရှင်ဖြစ်ပါလျက် ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် အဘယ်ကြောင့် လွတ်အောင် မရှောင်တိမ်းနိုင်ပါသနည်းဟု မေးမြန်းလေရာ သူသည် အတိတ်ဘဝ၌ ဤကဲ့သို့ပင် အမိအဖတို့အား ဖြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့မိသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကြောင့် လွတ်အောင် မရုန်းနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်၊

ဟူ၍ပြန်လည်မိန့်ကြားရှာလေသည်။

အဇာတသတ်ဘုရင်သည် သူ၏သားတော်အားလုံးကို ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထံသို့လွှတ်၍ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ ဒဏ်ရာအနာပျောက်ကင်းအောင် မကုသနိုင်လျှင် သူတို့ကို ရာဇဝတ်သင့်စေမည်ဟူ၍ အမိန့်ချမှတ်လိုက်လေသည်၊

သမားတော်များသည် ဤအမိန့်ကို ကြားသောအခါ ဝမ်းနည်းပက်လက် စိတ်ဓာတ်မသာ များစွာပင်ပန်းခြင်းဖြစ်ကြရကုန်၏။

အကြောင်းမူကား ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အခြေအနေသည် မြော်လင့်ဖွယ်မရှိ၍ တန်ခိုးတော်မှတပါး အခြားမည်သည့်အရာမျှ သူ့ကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။

သူတို့သည် ဤအကြောင်းအရာကို ဂိလာနဖြစ်နေသော ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား လျှောက်ထားကြလေရာ ...

တကာတို့ ...

မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊ ခုနစ်ရက် အတွင်းမှာ ငါသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်း၌ ကွမ်းခံကြ၍ ပြခဲ့မည်။

ဟူ၍ ကတိပေးလိုက်လေသည်။

ထိုကတိအတိုင်းပင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်း၌ ဆွမ်းခံကြပြီးသည့်နောက် ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် သူ၏ မွေးဖွားရာမြို့သို့ ကြွသွားပြီးလျှင် ထိုနေ့ညနေ၌ပင် နိဗ္ဗာန်ပြည်နန်းသို့ ကြွမြန်းစံဝင်လေသည်။

နာလန္ဒမြို့သို့ ရောက်၍နေသော ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ထိုနေ့၌ပင် မကျန်းမာဖြစ်၍ သူ၏မိတ်ဆွေ ရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့်အတူ တချိန်တည်း နိဗ္ဗာန်ယူလေပြီ။

ထိုအချိန်၌ပင် ၇၇၀၀၀ သောရဟန်းတို့သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ယူကြကုန်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်များသည် သူ၏အလောင်းကို မီးသဂြိုဟ်ပြီးသည့်အခါ သူ၏ အရိုးပြာ၊ သူ၏သပိတ်၊ သူ၏ သင်္ကန်းများကို ရာဇဂြိုဟ်မြို့ရှိ ဘုရားရှင်ထံသို့ ယူဆောင်၍ သွားကြလေသည်၊

ဗုဒ္ဓသည် သူတို့ရောက်ပြီးနောက် ရာဇဂြိုလ်မြို့မှ ထွက်ခွာ၍ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်နေထိုင်လေသည်။

ယခုအခါ အနာထပိဏ်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီဟူ၍လည်းကောင်း၊

သူ၏အရိုးပြာများသည် အာနန္ဒာ၏ လက်တွင်ရှိသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ကြားသိရသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် ၎င်းပြာများကို ဌာပနာ၍ စေတီတည်ရန်အလို့ငှာ ဘုရားရှင်ထံ အခွင့်တောင်းလေပြီ၊

ဗုဒ္ဓ၏ သဘောတူညီချက်ကို ရရှိသောအခါ အနာထပိဏ်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဓာတ်မွေ့သီရိများကို အိမ်သို့ပင်ဆောင်၍ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌ တင်ထားပြီးလျှင်သူ၏ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ဆွေမျိုးညာတိများနှင့် အတူတကွ ဆီမီးများ၊ အမွှေးတိုင်များ၊ ပန်းများ၊ နံ့သာမှုန့်များ၊ လွှမ်းသူပန်းခွေများဖြင့် ပူဇော်လေသည်။

ကောသလတိုင်းကြီး၏ အရှင် ဘုရင်ပသေနဒီကောသလမိဖုရားကြီး မလ္လိကာနှင့်တကွ နန်းတော်သူ၊ နန်းတော်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသေ့ရဟန်းအထက်တန်းစားတို့နှင့်တကွ ဝိသာခါအစရှိသော ဘာသာဝင်တို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်၍ ရှိခိုးပူဇော်အလေးပြုကြကုန်၏။

ထို့နောက် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် အရိုးစေတီကို မည်သို့တည်ရမည်နည်း။

ဟု ဘုရားရှင်အားမေးမြန်းလျှောက်ထားရာ ..... ၊

တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်မြင့်တက်သွားသော ပဉ္စယ်လေးဆင့်ရှိရမည်။

၎င်းအတွင်း၌ ဓာတ်တော်ထည့်ရန် ကြုတ်ပါရမည်။

ထို့ပြင် မိုးကို ကာကွယ်ရန် အမိုးပါရ

ထို့ပြင် သာရိပုတ္တရာစေတီ၌ ပွဲလမ်း
င် ဆင်ယင်ကျင်းပခွင့်ပြုရန် ဘုရားရှင်
င့်ပန်လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်၏
ဘာတူညီချက်ကို ရသဖြင့် ပသေနဒီ
သလဘုရင်သည် မောင်းတီး၍ အောက်
တိုင်း ကျေညာလေပြီ။

သာဝတ္ထိပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
ကွ အို ... နိုင်ငံခြားသားအပေါင်းတို့
နားထောင်ကြလော့ ...

သာရိပုတ္တရာစေတီပွဲတော်အချိန်၌
ရာ၌ ကုန်သည်ပွဲစား ဟူသမျှတို့သည်
အကောက် ဆေးကြရလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။
သည် လွတ်လွတ်လပ်လပ် လာရောက်
းဝယ်နိုင်ကြသည်။

ချက် ။ ဤနေရာ၌ ဒုလဗဝိနည်းတော်
လာသည့်အတိုင်း ဘုန်းကြီးပျံချဖို့ရန်
က် ညွှန်ကြားချက်ကို ဖော်ပြပေအံ့။

ရဟန်း၏အလောင်းကို မီးရှို့ပစ်ရ
သို့ရာတွင် ထင်ရှားပါးသောအရပ်၌
လျှင် ထိုအလောင်းကို မြစ်ချောင်း

အတွင်းသို့ ပစ်ချလိုက်ရမည်။

အကယ်၍ အနီးအနား၌ မြစ်ချောင်း
မရှိခဲ့လျှင် ထိုအလောင်းကို မြောက်သို့
ဦးခေါင်းပြု၍ လက်ယာဘက်သို့စောင်းပြီးလျှင်
မြေကြီးခင်းပေါ်တွင် သစ်ပင်ရိပ်အောက်၌ ထား
ရမည်။ ထိုအလောင်းကို ရေချိုးပြီးသည့်
နောက် စိမ်းစိုသော မြက်များ၊ သစ်ရွက်များ
ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ ထားရမည်။

ထိုအလောင်းပေါ်၌ အရိုးအိုး(သို့မဟုတ်)
ပုထိုး၊ (သို့မဟုတ်) စေတီတည်ထားရမည်။

လွန်ခဲ့သောအခေါ်၌ ကောသလဘုရင်
ပသေနဒီ၏သားဖြစ်သော ထီးမွေနန်းမွေခံ
ဝိဋူဘသည် ကပိလဝတ်ပြည်မှ သာကီဝင်
မင်းများကို လက်စားချေရန် အလို့ငှာ အလွန်
လျှင် ဘုရင်ဖြစ်နေချင်သည့် အကြောင်းကို
သိခဲ့ကြရလေပြီ။

ထိုအခါ သူသည် သူ၏ခမည်းတော်
ကို ပုန်ကန်ခြားနားရန် စ၍ကြံစည်လေ
သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ပသေနဒီ
ဘုရင်၏ အမတ်ကြီးငါးရာတို့ကို သူ့ဘက်သို့
ပါရန် သွေးဆောင်လေပြီ။

ဒီဃာစာရာယနမည်သောအမတ်ကြီး
မှတပါး အားလုံးသောအမတ်တို့သည် သူ့ကို
ထောက်ခံရန်ကတိပေးကြလေပြီ။

အမတ်ချုပ်ကြီးကား .. သူ့အရှင်
သခင်၏ ကျေးဇူးသစ္စာကို စောင့်သိရှိသော
သည်ဖြစ်လေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ဒီဃာစာရာယန
သည် အလုပ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဝိဋူဘ၏
ထံသို့ ရောက်သွားလေရာ မင်းသားက သူ
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း သာကီဝင်မင်းများ
ကို လက်စားချေရန် အလိုရှိကြောင်းကို
အမတ်ကြီးအား ပြောကြား၍ သူ ရှင်ဘုရင်
မြန်မြန်ဖြစ်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ခမည်းတော်ကို
ချောင်းမြောင်းသတ်ဖြတ်ရန် အကြံပေးလေ
၏။

သို့ရာတွင် အမတ်ကြီးက .....

ဤသို့သော ရာဇဝတ်မျိုးကို မကျူး
လွန်ရန် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီးလျှင်
ဘုရင်ကြီးကား အိုလှပါပြီ၊ သင်မှတပါး
ခြားအမွေခံ မရှိသောကြောင့် သင်သည်
ကြာမီ ထီးနန်းကို တက်ရပါလိမ့်မည်။

ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ဝိဋူဘသည် ကျိုးကြောင်းပြသ
ပြောဆိုချက်ကို သဘောတူ၍ ဤကိစ္စကို
လျှို့ဝှက်ထားရန် အမတ်ကြီးကို နှုတ်ပိတ်
လိုက်လေသည်။

အခါတပါးသော် ဘုရားရှင်သည်
မေဒုရုဒီမည်သော သာကီယမြို့ကလေး၌
သီတင်းသုံးလျက်နေလေ၏။

ထိုအခါ ပသေနဒီဘုရင်သည်
ဒီဃာစာရာယန မောင်းသော ရထားကိုစီး၍
ခရီးထွက်လာလေသည်။

လမ်း၌ သူသည် တစ်ယောက်ထီး
တည်း အဖော်မဲ့ဘဲ အပြစ်ကြီးငယ် ရှောင်
ဖယ်ကျင့်သုံး၍နေသော ရဟန်းတစ်ပါးကို
တွေ့မြင်လေရာ ဘုရားရှင်လည်း ဤသို့ပင်
နေထိုင်သီတင်းသုံးပေလိမ့်မည်။

ဟူ၍ တွေးတောမိလေပြီ။

ထို့ကြောင့် သူသည် အမတ်ကြီး
ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် ယခုအချိန်၌ ဘုရား
ရှင် သီတင်းသုံးတော်မူသော နေရာကို သိပါ
သလော ...ဟု မေးမြန်းလေပြီ။

ဘုရားရှင်သည် မေဒုရုဒီမည်သော
သာကီဝင်လူမျိုးပိုင် မြို့ကလေး၌ သီတင်းသုံး

သည်။

ဟူ၍ ကြားဘူးပါသဖြင့် ဒီဃာစာရာ
ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားလေသည်။

ထိုမြို့သည် အလွန်ဝေးကွာသလော
ဘုရင်က မေးမြန်းရာ ဤနေရာမှ သုံး
ခန့် ဝေးပါသည်။

ဟု ဒီဃာစာရာယနက ပြန်ပြောင်း
က်ထားလေသည်။

ခါဖြင့်ရင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ရန်
ငှာ ငါ့ကို မဋ္ဌုရဒီရွာသို့ရောက်အောင်
ခ၍ပို့လေ့ ...

ဟု အမိန့်ရှိလေသည်။

သူတို့သည် ထိုရွာသို့ ရောက်ကြ
အခါ ဘုရင်သည် ရထားပေါ်မှဆင်း၍
င်းသို့ ခြေလျင်ဝင်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် တံခါး
ထားသော ကျောင်းဆောင်အတွင်း၌ နေ
ဝင်လျက် ရှိလေသည်။

အပြင်ဘက်၌ ရဟန်းများသည် စင်္ကြံ
က်လျှောက်နေကြကုန်၏။

ဘုရင်သည် ရဟန်းများထံသို့သွား၍
းရှင်ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးပါသနည်း။

ဟု မေးမြန်းလေပြီ။

ဘုရားရှင်သည်တံခါးပိတ်ထားသော
ကျောင်းဆောင်အတွင်း၌ နေသန့်စင်လျက်
နေသည်။

မင်းကြီး...

သင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို အလိုရှိခဲ့
လျှင် ဖြည်းညှင်းသာသာစွာသွား၍ တံခါးကို
ခေါက်လိုက်ပါ။ ဘုရားရှင်သည် တံခါးကိုဖွင့်
၍ ပေးပါလိမ့်မည်။

ဟူ၍ ရဟန်းတော်များက ပြန်လည်
ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် သူ ဆင်
မြန်းလာသော မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးကို
ဒီဃာစာရာယနအားပေးအပ်ပြီးလျှင် တံခါး
ကို ညင်သာစွာခေါက်လိုက်လေရာ ဘုရားရှင်
သည် တံခါးကို ဖွင့်ပေးသဖြင့်အတွင်းသို့
ဝင်သွားလေပြီ။

ထိုအခါ ဒီဃာစာရာယနသည်
ဘုရင်သည်ငါ့အား မင်းမြောက်တန်ဆာငါးပါးကို
ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။

ငါသည် မင်းသား၏ လျှို့ဝှက်သော
အကြံ ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်တော့အံ့

ဟု စဉ်းစား၍ရထားပေါ်သို့တက်ပြီး
ရှင် သာဝတ္ထိမြို့သို့သွား၍ ဝိဋူဘကို ဘုရင်
မြှောက်လိုက်လေသည်။

ပသေနဒီဘုရင်သည် ဘုရားရှင်၏
ခြေတော်စုံကို ဦးနှိမ့်ပြီးသည့်နောက် သူ၏
က်နှာနှင့်ပါးစပ်တို့ကို သုတ်ပြီးလျှင်

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

အရှင်မြတ်အား တပည့်တော် မဖူး
မြော်ရသည်မှာ ကြာလှပြီ ...

ဟူ၍ လျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီး ....

အဘယ်ကြောင့် သင်သည် သို့က
လောက် လွန်ကဲစွာ နှိမ့်ချရသနည်း ...

ဟူ၍ ဗုဒ္ဓက မေးမြန်းလေသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

အရှင်မြတ်သည် လာခြင်းကောင်း
၏။ ကိလေသာမှ ကင်းစင်၏။ အပြည့်အစုံ
လင်းရောင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။

ဟူ၍လည်းကောင်း

အရှင်၏တရားတော်သည်ကောင်းစွာ
ဟောအပ်သောတရားဖြစ်၍အရှင်၏တပည့်သား
ယာများလည်း မြင့်မြတ်သော အကျင့်ရှိသူ

များ ဖြစ်သည်။

ဟု တပည့်တော် ယုံကြည်သော
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် တကာတော်မင်းကြီး ...

သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ၌
ဤမျှ ယုံကြည်ရသနည်း။

အရှင်ဘုရား ...

တပည့်တော်သည်ပညာဂုဏ်ကြောင့်
မာန်တက်ကြကုန်သော မာန်မာနဖြင့် ပြောဆို
ပြုလုပ်၍ နေကြကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
ကို တွေ့မြင်ဘူးပါပြီ။

၎င်းတို့၏ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီး
မှုနှင့် အခြားသူများ၏ ထင်မြင်ချက်ကို
မလေးမစားပြုမှုကြသောအချက်ကိုလည်း
တွေ့မြင်ခဲ့ဘူးပါပြီ။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

အရှင်မြတ်၏ တရားတော်၌ တပည့်
တော် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းအတွက် အခြား
အကြောင်းများလည်းရှိပါသေးသည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

တပည့်တော်သည် ကောသလ
တိုင်းသားဖြစ်၍ အရှင်မြတ်လည်း ကောသလ

ဖြစ်ပါသည်။
ာပည့်တော်သည် ခတ္တိယအနွယ်ဝင်
ှင်မြတ်လည်း ခတ္တိယနွယ်ဝင်ဖြစ်

ာပည့်တော်သည် အသက်အရွယ်
ဧဝ ပြည့်ခဲ့ပါပြီ။
ို့အတူ အရှင်မြတ်လည်း အသက်
ကြီးရင့်၍ ၈ဝ နီးပါးရှိလှပါပြီ။
.....
အရှင်မြတ်ဘုရား ...
ာပည့်တော်သည် ကောသလတိုင်း
ဘုရင်ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ အရှင်
ည်လည်း မြင့်မြတ်သော တရား၏
ှုရာဇ်ဘုရင်ဖြစ်ပါသည်။
ဤသို့ ပြောဆို၍ ပြီးသောအခါ
ည် ကျောင်းတော်အတွင်းမှ ထွက်၍
ပြီ။
သူ၏ မိဖုရားကြီးများဖြစ်ကြသော
ဝဋ္ဋိသိကာတို့သည် ဒီဃာစာရာယန
ရင်၏ သတင်းကို ကြားသဖြင့် သူ့ကို
ခြေလျင်ခရီးဖြင့် မဇ္ဈိမဒေသသို့ လိုက်
လေပြီ။

ဒီဃာစာရာယနသည် သူ့ကို စွန့်ပစ်၍ ထွက်ခွာသွားကြောင်းကို ကြားသိရသောကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် သာဝတ္ထိပြည်ဘက်သို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ သူသည် မလ္လိကာနှင့် ဝဋ္ဋိသိကာတို့ကို တွေ့၍

အဘယ်ကြောင့် ဤနေရာသို့ ခြေလျင် လိုက်လာကြကုန်သနည်း။

ဟူ၍ မေးမြန်းကြလေရာ ...

အရှင်မင်းကြီး ...

ဒီဃာစာရာယနသည် ဝိဋူဘကို နန်းတင်လိုက်ပါပြီ။

ထို့ကြောင့် အရှင်မင်းကြီး၏ နန်းတော်သူ နန်းတော်သားဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့ ထွက်ပြေးလာကြပါသည်ဟု ...

ပြန်လည်ပြောကြားကြလေ၏။ ထိုအခါ ...

ရှင်ဘုရင်က ...

အချင်း မလ္လိကာ ...

ယခုထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်သောသူကား သင်၏သားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်သွား၍ သူနှင့်အတူ မင်းတို့စည်းစိမ်ကို ခံစားလော့။

နှင့် ဝဋ္ဋိသိကာမူကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ...မည်ဟု ပြန်လည်ပြောကြားလိုက်လေပြီ။

ထို့ကြောင့် မလ္လိကာ မိဖုရားသည် ...က်ရည်စိုရွှဲဝမ်းနည်းပက်လက်နှင့် အမိန့် ...က်ချမှတ်သည့်အတိုင်း ထွက်ခွာသွားခဲ့ ...လေပြီ။

ရှင်ဘုရင်နှင့် ဝဋ္ဋိသိကာ မိဖုရားကြီး ...သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆက်လက်ထွက် ...လာကြလေပြီ။

...နောက်အတန်ကြာသောအခါ သူတို့ ...ည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ရောက်၍ ဟိုဟိုဒီဒီ ...ည့်လည်ပြီးနောက် အဇာတသတ်ဘုရင်၏ ...ဥယျာဉ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် .....

အချင်းမိဖုရားကြီး .....

ကောသလတိုင်း၏အရှင်ဘုရင် ...သေနဒီသည် ဥယျာဉ်တော်တစ်ခုအတွင်း ...ရောက်နေပါပြီ–ဟု အဇာတသတ်ဘုရင် ...သွား၍ သံတော်ဦးတင်ချေလော့–

ဟူ၍ ဝဋ္ဋိသိကာမိဖုရားအား စေခိုင်း ...လသည်။

ထို့ကြောင့်သူသည်သွား၍ အဇာ

တသတ်ဘုရင်အား လျှောက်ထားသောအခါ သူသည် ခေါသအမျက်ထွက်၍ အောက်ပါအတိုင်း အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ဘယ်နှယ့်လဲ အမတ်ကြီးတို့–

ကောသလဘုရင်မှာ ကြီးကျယ်များပြားသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသည်။

သူသည် ဤမြို့တော်သို့ တိတ်တိတ်ကလေးရောက်လာခြင်းကို သင်တို့တစ်ယောက်မှ မသိခြင်းသည် အံ့ဖွယ်ကောင်းစွတကား–

ထိုအခါ ဝဋ္ဋိသိကာ မိဖုရားကြီးက ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

အရှင်မင်းကြီး ...

သူ့မှာ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း။

သူ၏သားသည် သူ၏ထီးနန်းကို လုယူပြီးပြီဖြစ်၍ သူသည် ဤနေရာသို့ သူ၏အစေခံနှင့်အတူ တစ်ယောက်တည်းသာ ကြွလာပါသည်။

အဇာတသတ်ဘုရင်သည် သူ့အပေါ်၌ ပသေနဒီ၏ယုံကြည်မှုကို ကောင်းစွာ နှစ်မြို့က်သည်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့အား အရှိအသေပြုရန် အရာခပ်သိမ်းအသင့်ပြင်ဆင်ဖို့အတွက်

လေသည်။
ပြင် ကောသလတိုင်း၏အရှင်
ာနဒီသည် ဥယျာဉ်တွင်း၌ ရှိနေ
ပတ်လုံး လူတိုင်းအလံကိုယ်စီနှင့်
လေးပြုရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ထား

ာတသတ်ဘုရင်ကို တာရှည်စွာ
းနောက် ပသေနဒီ ကောသလ
အားကုန်ခန်း၍ အလွန်ပင်ပန်းနွမ်း
ကြောင့် ဥယျာဉ်၏အနီး မုံလာခင်း
လပြီ။
ယျာဉ်မှူးသည် သူ့အား မုံလာဥ
ပ် ပေးလိုက်လေရာ သူသည် အကုန်
စ်သောကြောင့် အလွန်ရေငတ်လာ
ကန်သို့ သွားပြီးလျှင် ရေသောက်
၏။
တ်တရက် သူ၏လက်များ တောင့်
၍ အစာအိမ်အတွင်း၌ ထိုးကျင်
ာသောကြောင့် မြူမှုန်ထူထပ်သော
တွင်လဲ၍ သေပွဲသို့ ဝင်ခဲ့လေပြီ။
ဓတသတ်ဘုရင်နှင့် လူအများ
ဥယျာဉ်သို့ရောက်၍ အနံ့အပြား

ရှာဖွေကြပါသော်လည်း ပသေနဒီဘုရင်ကို မတွေ့နိုင်ချေ။

ထိုအခါ အဇာတသတ်သည် အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တမန်များကို လွှတ်လိုက်လေသည်။

တမန်တစ်ယောက်သည် မုံလာခင်းသို့ ရောက်လာ၍ ဥယျာဉ်မှူးထံမှ လူတစ်ယောက် ရောက်လာကြောင်း၊ မုံလာဥတစ်ဆုပ်ကိုယူ၍ ရေကန်ဘက်သို့သွားကြောင်း ကြားသိခဲ့ရလေသည်။

တမန်သည် ထိုလမ်းအတိုင်း သွားသောအခါ လမ်း၌လဲ၍ သေလျက်နေသော ပသေနဒီကို တွေ့ရလေသောကြောင့် အဇာတသတ်ထံသွား၍ လျှောက်ထားလိုက်လေသည်။

သူသည် နောက်ပါလူများစွာနှင့် ထိုနေရာသို့ ရောက်လာ၍ ဘုရင်ပသေနဒီ၏အလောင်းကို တွေ့သောအခါ ဤသို့ပြောလေ၏။

အချင်းတို့ ...

ပသေနဒီကား သက်ဦးဆံပိုင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့၏။

ငါ၏ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ သူ သေဆုံးရခြင်းသည် အလွန်ကံဆိုးလေသည်။

အသင်တို့သည် သူ၏ အလောင်းကို သူ့သာဝတ္ထိသို့ ပို့ဆောင်ရာ၌ အားလုံးပါဝင်၍ အရိုအသေပေးကြရမည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူ့အားအမြင့်ဆုံးသော ရိုသေမှုကို ပေးနိုင်ရန်အလို့ငှာ ဘုရားရှင်ထံသို့သွားရောက်၍ လျှောက်ထားပါဦးမည်။

ထို့ကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရင်ပသေနဒီ၏ အလောင်းကို သူ့သာဝတ္ထိသို့ ယူဆောင်သွားကြစဉ် အဇာတသတ်ဘုရင်မှကား ဘုရားရှင်ထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်လျှောက်ထားလေပြီ။

ကွယ်လွန်လေပြီသောဘုရင်အတွက် တတ်နိုင်သမျှ ချီးကျူးခြင်း၊ ဂုဏ်ပြုခြင်းကို ပြုလုပ်ပါလော။

ဟူ၍ ဘုရားရှင်က မိန့်ကြားလေရာ ထိုအမိန့်အတိုင်း အဇာတသတ်ဘုရင်က ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လေပြီ။

ဝိဋူဘကသည် ကောသလတိုင်း၏ ဘုရင်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း သူ၏အမတ်ချုပ် မဟာဒီဃကို သာကီဝင်မင်းများအား ဖျက်

ဆီးရန် ပြုလုပ်ခဲ့သော သူ၏မိန့်ခွန်းချက်ကို
ထုတ်ဖော် လိုက်လေသည်။

ဘုရင်သည် သာကီဝင်များကို
အလစ်ဝင်တိုက်နိုင်ရန် ချောင်းလင့်ချက်ဖြင့်
စစ်သည်တပ်သားများကို အသင့်ဖြင့်ဆင်
ထားလေသည်။

ဝိဋူဘက၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သိသော
ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိမြို့မှထွက်၍ ကပိလဝတ်သို့
သွားသောလမ်းပေါ်သို့ ကြွရောက်ပြီးလျှင်
အရွက်အခေါက် မရှိသော ခြောက်သွေ့သော
သစ်ရွက်ကင်းမဲ့၍ အရိပ်မထွက်သော သာ
ကောကတ သစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်လျက်
သီတင်းသုံးနေလေပြီ။

ဝိဋူဘကသည် ထိုနေရာ၌ ဘုရားရှင်ကို တွေ့၍ အရိပ်မရှိသော ဤသစ်ပင်ကို အဘယ်ကြောင့် ရွေးချယ်ပါသနည်း။

ဟု မေးမြန်းလေရာ ...

တကာတော်မင်းကြီး ...

ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အရိပ်သည် အေးလေစွတကား ..

ဟု မိန့်ကြားလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဝိဋူဘကသည် သူ၏ဆွေမျိုး

ဘုရားရှင်က အလွန်ကြင်နာသနား
ဘား …ဟု တွေးတောမိ၍ လှည့်ပြီး
ဝတ္ထုပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။
သခုအခါ ကပ္ပိလဝတ်မှ သာကီဝင်
သည် အမှန်တရားကို သိမြင်နိုင်ကြ
ခကာ၏ လက်နက်ဆောင် မလွတ်ဘဲ
ဆကာမှ ဘဝသစ်တစ်ဖန်နေရခြင်း
ည်ဟု မဟုတ် …
ဟူ၍ ဘုရားရှင် သိမြင်တော်မူလေ

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် သာကီယ
ပ္ပိလဝတ္ထုနေပြည်တော်သို့ ကြွသွား
န်ဂြောဓကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေ

သာကီဝင်မင်းအများတို့သည် ဘုရား
ရောက်လာကြောင်းကို ကြားသိရ
ခါ ဘုရားရှင်အထံသို့ စုဝေးလာ
ကြ ကုန်ပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးတရား
ကြား ကြရကုန်သောကြောင့် များစွာ
ာကီဝင်တို့သည် ကျွတ်တမ်းဝင်ကြ
များစွာသော သာကီဝင်တို့မှာ ရဟန်း
ို့ ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။

အဓွာရိသာအမတ်ကြီးသည်သာကီယ နိုင်ငံသို့ စစ်ချီတက်၍ တစ်ဖန်တိုက်ခိုက်ရန် သွေးဆောင်လျှောက်ထားပြန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိဍူဍဘသည် သူ၏ စစ်သားများကို ပြန်လည်စည်းရုံး၍ ကပ္ပိလ မြို့ဘက်သို့ ချီတက်ပြီး မြို့အနီး၌ စစ်စခန်းချ လျက် နေလေသည်။

ထိုအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဝိဍူ ဍဘ၏ ကြံရွယ်ချက်ကို ကြားသိသောအခါ ၎င်း၏ စစ်တပ်များကို အခြားကမ္ဘာ အစိတ် အပိုင်းသို့ ပို့ပစ်ရန် (သို့မဟုတ်)သာကီဝင်များ ကို ကယ်တင်နိုင်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာ တစ်ခု တစ်ခုပြုလုပ်ရန် အခွင့်ပေးပါမည့်အကြောင်း ဘုရားရှင်ထံ၌ တောင်းလေ၏။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်သည် မည်သည့် နည်းနှင့်မှ ကယ်တင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ သာကီဝင်တို့သည် ရှေးဘဝ၏ အကျိုးကို ခံစားရလိမ့်မည်။

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

သာကီဝင်တို့သည် သူတို့ကို တိုက် ခိုက်ချေမှုန်းရန် ဝိဍူဍဘ ချီတက်လာပြီဟု ကြားသိရလျှင် စစ်တပ်စုရုံး၍ ချက်ချင်းပင် ပြန်လည်တိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ဘုရားသခင်၏ တရားကို နာရ သဖြင့် အကျွတ်တရားရကြသော သူတို့သည် တင်းပုတ်များ၊ ဝါးရင်းတုတ်များကို ကိုင် ဆောင်ကြစေကာ တစ်ဖုံတစ်ယောက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်၏။

သူတို့သည် လေးမြှား လက်နက်များ ကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြကုန်၏။ ဝိဍူဍဘ၏ စစ် တပ်များကို မောင်းနှင်ထုတ်ပြီးသည့်နောက် သာကီဝင်တို့သည် မြို့တွင်းသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိကြပြီးလျှင် တံခါးများကိုပိတ်၍ တံမှူးရာများကို မှတ်လျက် မြို့ရိုးပေါ်ရှိ ပြအိုး၌ စောင့်နေကြလေကုန်၏။

အဓွာရိသာသည် ကောသလစ် စစ်တပ် များကို ပြန်လည်စည်းရုံး၍ ငါတို့ ဆုတ်ခွာပါဒ် မရှိပါ။ သာကီဝင်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်ကြကုန်၍ သက်ရှိသတ္တဝါမှန်က ပိုးမွှားပုရွက် ဆိတ်ပင် သတ်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ ငါတို့အထဲမှ တစ်ယောက်တစ်လေမှ မသေစေသည်ကို တွေ့ရမည်တော့။

ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် သွေးသစ်တိုး ပေးလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မြို့ကို ဝိုင်းရံ လျက် စခန်းချ၍ နေကြလေ၏။

ထိုအခါ သာကီဝင်တို့သည် ဝိဍူဍဘ ကို သော့်လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်) သူ၏ စစ်တပ်ကိုသော့်လည်းကောင်း မည်သူမျှ မတိုက်မခိုက်ရ … ဟူ၍ တားမြစ်သော အမိန့် ကို ထုတ်လေပြီ။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အမိန့်ကို ဖီဆန်၍ သွားရောက်တိုက်ခဲ့လျှင် ထိုသူသည် သာကီဝင်မင်းမျိုးအဖြစ်မှ ရပ်စဲလိမ့်မည်။

ဟူ၍ အမိန့်ထုတ်ပြန်ထားလေသည်။

ထိုအခါ တောင်ကုန်းပေါ်၌ အလုပ် လုပ်၍နေသော သမ္ဘာအမည်ရှိသော သာကီဝင် မင်းတစ်ယောက်ရှိလေသည်။ ၎င်းသည် သာကီဝင်တို့၏ အမိန့်ပြန်တမ်းကို မကြား သဖြင့် ဝိဍူဍဘ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ကြားရ သောအခါ ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်း ထွက်၍ ဝိဍူဍဘ၏ စစ်တပ်ကို တစ်ယောက် တည်းဝင်၍ တိုက်ခိုက်ရာ လူပေါင်းများစွာ သေကြေပျက်စီးလေသည်။

ထိုအခါ ဝိဍူဍဘသည် အလွန်စိတ် ပျက်၍ အကျွတ်တရားရသဖြင့် ပိုးမွှားပုရွက်ကိုမျှ

တ်ဘူးသော သာကီဝင်တို့ကား ဤသူ
ပင်လော ...

ဤလူတစ်ယောက် သတ်သကဲ့သို့
ကီဝင်အားလုံးထွက်၍ သတ်ကြလျှင် ငါ
စ်သား တစ်ယောက်တစ်လေမျှ ကျန်မည်
တ်ချေတကား ..

ဟူ၍ အမ္ဗာရိသ အား ပြောကြားလေ
ည်။

သမ္ဗကသည်ကပိလဝတ်မြို့တွင်းသို့
ရန် ကြီးစားသောအခါ သူတို့၏ တရား
ကို ကျူးလွန်သည်ဖြစ်သောကြောင့်
များသည် သူ့ကို ခွင့်ပြုကြမည် မဟုတ်

သူသည် ထိုအမိန့်ဥပဒေကိုမသိခြင်း
င့် ကျူးလွန်မိပါသည်ဟု ဝန်ချတောင်းပန်
ဝင်ခွင့်မရဘဲ သူ၏အခြွေအရံများနှင့်
တိုင်းတပါးသို့ ထွက်ခွာ၍ သွားရလေပြီ။

ဤသို့ ထွက်ခွာမသွားမီ သူသည်
းရှင် ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဘုရားရှင်၏
မ်းအမှတ် တစ်ခုံတစ်ရာ သူ့အား ခွင့်ကြ
မှုရန် လျှောက်ထားတောင်းပန်လေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဆံပင်အချို့၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း အနည်းငယ်နှင့် သွား တစ်ချောင်းကို ပေးလိုက်လေသည်။

သူသည် ထိုသမိုရတော်တော်များကို ယူဆောင်လျက် ဘာကုမည်သော နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုနိုင်ငံသားတို့သည် ကမ္ဗကကို အများသသောတ ဘုရင်တင်မြှောက်ကြလေသည်။ သူသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ရခဲ့သော ဓာတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ စေတီတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်လေ၏။ ၎င်းသည် **သမ္ဗက စေတီ**ဟူ၍ ထင်ရှားလေပြီ။

သူသည် မိစ္ဆာအယူရှိသော မိန်းမ တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ သွတ်သွင်းသည်။

သူသည် စံနစ်ကျသော အစိုးရကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်၍ တောအုပ်များကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် စီမံပြီးလျှင် တော သမင်များကို မသတ်ရန် လူအပေါင်းတို့အား သွန်သင်လေပြီ။ ထိုစဉ်အခါ

အချင်း အမ္ဗာရိသ ...

သာကီဝင်တို့သည် သူတို့၏ တံခါးများကိုပိတ်၍ မြို့ရိုးအနောက်၌ ကပ်တွယ် နေကြသည်ဖြစ်ရာ မည်သို့ဆက်လက်ပြုလုပ် ရမည်နည်း။

ဟူ၍ ဝိဋူဍဘ က မေးမြန်းလေရာ

ထိုအခါ မင်းကြီးက အကြံပေးသည်မှာ မြို့တွင်းနေ မြို့သူမြို့သားများက သဘော ကွဲလွဲအောင် ပြုလုပ်ရမည်။

ယင်းသို့ အချင်းချင်း သဘောကွဲလွဲကြသောအခါ သက်သာလွယ်ကူစွာ မြို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်တွင်းသို့သက်ဆင်းကျရောက်လေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဝိဋူဍဘဘုရင်သည် သာကီဝင်များထံသို့ တမန်စေလွှတ်၍ ....

အချင်းတို့ ...

ငါသည် သင်တို့အား မနှစ်သက်စေကာ သင်တို့အား ကျွန်ုပ်မှုန်းတီးခြင်း မရှိပါ။ ကိစ္စအားလုံး ပြီးပါပြီ။

ထို့ကြောင့် တံခါးကို လျင်မြန်စွာ ဖွင့်ကြလော့ ..

ဟူ၍ ပြောဆိုစေလေပြီ။

ထိုအခါ သာကီဝင်တို့သည်ကျွန်ုပ်တို့ အစည်းအဝေးခေါ်၍ တံခါးဖွင့်သင့်၊ မဖွင့်သင့်ကို ဆုံးဖြတ်ကြစို့ ...

ဟု ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

သာကီဝင်များ စည်းဝေးစုရုံးမိ
သော အခါ တံခါးဖွင့်ရန် သဘောတူသူ
မတူသူတို့ ကွဲပြား၍ နေကြလေသည်။

ထင်မြင်ချက်အမျိုးမျိုး ကွဲပြား၍
သည်ဖြစ်သောကြောင့် အများ၏သဘော
နံ့စမ်းသင့်သည်ဟု အချို့က ပြောဆိုကြ
ရာ သူတို့သည် ဤကိစ္စကို မဲဆန္ဒဖြင့် ဆုံးဖြ
ရန် စီမံကြလေသည်။

ထိုအခါ မာရ်နတ်မင်းသည် ဗုဒ္ဓ
ဖြိုင်ရာ၌ သူဆုံးရှုံးခဲ့သောအဖြစ်များအတွ
ဘုရားရှင်၏ ဆွေမျိုးများကို သူကိုယ်
လက်စားချေရန် အခွင့်ကောင်းရပြီဟုတင်
သောကြောင့် သာကီဝင်လူကြီး၏ အသွင်
ဆောင်၍ မြို့တံခါးဖွင့်ရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆေ
လေရာ လူအားလုံးတို့သည် တံခါးဖွင့်
မဲဆန္ဒပေးရလေကုန်သည်။

ထို့နောက် ဝိဋူဍဘထံသို့ မြို့တွ
ဝင်နိုင်ပါပြီဟု သတင်းစကားပို့လိုက်ရာ
သည် သူ၏စစ်တပ်နှင့်အတူ မြို့တွင်းဝ
လာလေ၏။

သူတို့သည် မြို့တွင်းသို့ရောက်လ

က်ခြင်း၊ ငါသည် သာကီဝင်တို့၏ ပါးစပ်
ပိတ်အံ့။

ငါသည် သာကီဝင်တို့ကို အဆုံးစီရင်

ဟု ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်က ကြွေးကြော်
လျှင် ဆူဆူညံညံ သာကီဝင်သတ်ပွဲကြီး
င်းပလိုက်လေပြီ။

ထိုဆူညံသံကို ကြား၍ သာကီဝင်
းအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရှာသော
ာနာမ သာကီဝင်သည် ဝိဍူဍဘထံသို့
းသွား၍ .....

အရှင်မင်းကြီး .....

သင်သည် ဤနေရာသို့ ကတိခံ၍
ာက်လာပါသည်။ ကျွန်ုပ်အား ကတိတစ်ခု
းပါ။ ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။

သင်ဘာတောင်းဆိုသလဲ?

အို ... ဘုရင်မင်းမြတ် ...

လူအများကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။

ငါသည် သင်၏ လူများကို ချမ်းသာ
းလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သင်နှင့်သင်
အိမ်သူအိမ်သားများ ထွက်၍သွားနိုင်သည်။

အရှင်မင်းကြီး ...

ရေထဲ၌ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို မြှုပ်၍ နေ
နိုင်သလောက် အချိန်အတွင်း၌ ထွက်နိုင်သ
လောက် လူများစွာ ထွက်ခွင့်ပေးလိုက်ပါလော့။

ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်များက

အရှင်မင်းကြီး .....

ဤမဟာနာမသာကီဝင်သည်အသင်
၏ ရဲဘော်ရဲဘက်လည်းဖြစ်ပါသည်၊

အသင့် မယ်တော်၏ မိတ်ဆွေ
ရင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ တောင်းဆိုချက်ကို
ခွင့်ပြုလိုက်ပါဟု ပြောကြားကြလေကုန်၏၊

ရှင်ဘုရင်သည် သူ့အလိုရှိတိုင်း ပြု
လုပ်ရန် သူ့အားပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သာကီဝင် လူမျိုးများ
အတွက် မသက်သာသော စိတ်နှလုံးရှိသည်
ဖြစ်၍ မဟာနာမ်သည် ရေထဲသို့ ဆင်း၍ သွား
လေသည်။

ရေစပ်၌ အင်ကြင်းပင်တစ်ပင်ရှိ၍
၎င်း၏ အကိုင်းအခက်တို့သည် ရေထဲသို့ တိုး
ကျလျှက်ရှိကုန်၏။

၎င်းတို့သည် မဟာနာမ၏ ဆံပင်
များကို ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင်ကြကုန်ပြီးလျှင် ဆွဲ၍

သောအခါ ရေနစ်၍သွားလေပြီ။

ထိုအချိန်အတွင်း၌ သာကီဝင် အချို့
သည် မည်သည့်ဖွဲ့စည်းကိုမျှ မယူဆောင်ဘဲ
မြို့တွင်းမှ ထွက်ခွာ၍ ပြေးကြလေကုန်၏။
အချို့တို့သည် နီပေါပြည်ဘက်သို့ ပြေးကြ
ကုန်၏။

အချို့သော သာကီဝင်များသည်
ရာဇဂြိုဟ်သာဝတ္ထိစသော မြို့ရွာအသီးသီးသို့
ထွက်ပြေးကြကုန်၏။

အချို့သော သာကီဝင်များသည်
သူတို့၏ ဖွဲ့စည်းဥစ္စာကို သတိရသဖြင့် တံခါး
ပေါက်မှ ထွက်ပြီးလျှင် အခြားတံခါးပေါက်
တစ်ခုဖြင့် ပြန်ဝင်ကြလေကုန်၏။

ဤအချင်းအရာများကို တွေ့မြင်ရ
သောအခါ ဝိဍူဍဘသည် ...

သွားလော့ ... ငါ၏ မိတ်ဆွေကြီး
နှစ်၊ မနှစ်ကို ကြည့်ချေလော့ ...

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သွား၍ ကြည့်သော
အခါ မဟာနာမသာကီဝင်ကြီး သေ၍နေ
သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ရှင်

ဘုရင်အား ပြောကြားကြသောအခါ သူသ
အလွန်စိတ်ဆိုး၍ ငါ့အတွက် နေရာဖြင်ဆ

ဤလမ်းတစ်လျှောက်လုံး သာကီ
တို့၏ သွေးချောင်းမစီးသမျှ ဤနေရ
ထွက်ခွာသွားလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဟူ၍ ပြောဆိုလေပြီ။

သို့ရာတွင် သူသတ်သောယောက်
မိန်းမတို့၏ သွေးသည် ချောင်းဖြစ်အေ
မစီးနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် မှူးမတ်များသည် ချို
အိုးပေါင်း တစ်သိန်းခန့်လောက် လမ်း
တွင် လောင်းချရလေသည်။

ဤသွေးစီးကြောင်းကို မြင်ေ
အခါ ဝိဍူဍဘသည် ငါ၏ ကတိပြည့်
ဖြစ်၍ ငါယခုထွက်ခွာသင့်သည် ဟု စိတ်
မိလေသည်။

သူသည် ၇၇၀၀၀ သော သာကီ
တို့ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းတို့တွင်
ဘာသာအများ ပါဝင်လေသည်။

ထိုပြင် သူသည် သာကီဝင် က
မ ငါးရာကို ယူ၍ ဝစ္စာဝရာဟ် ခေါ
ပရိုက်အရံအတွင်း၌ ထားလေ၏။

သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ကိုလည်း သတ်၍ ရှင်ဘုရင်အား အမ္ဗာရီသ က အကြ ၏။

ထိုအခါ ဝိရူဓကသည် ထိုလူငယ် ဆင်ဖြင့်နင်းသတ်ရာ ဆင်တို့သည် ဘတ်ဘဲ ငြင်းပယ်၍နေကြသောကြောင့် ဝင်များကို တဲတွင်းသို့ ထည့်ပြီးလျှင် နှင့်ဖိ၍ သတ်လိုက်လေသည်။

ဝိရူဓကသည် ဤသာကီဝင်မင်း ကို သတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင် ို့ အမိန့်ရှိသည်ကို ကြားနာ၍ သူ့အား ည်ပြောကြားရန် လူတစ်ယောက်ကို ရှင်ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်လေပြီး

ဗုဒ္ဓသည် သာကီဝင်ကလေးများကို ပ်၍ သံပြားဖုံးအုပ်ထားသော တွင်းသို ားလေပြီ။

ထိုတွင်းထဲ၌ အသက်ရှင်လျက်ကြ သော လူအချို့သည် ဘုရားရှင်ကို မြင် အခါ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်ကြကုန် ာက် များကြောင့် သူတို့အားလုံး သေဆုံး ုန်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြ ကုန်၏။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် တစ်နေရာ၌ ထိုင် ပြီးလျှင် ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ ကောသလ ထီးနန်း ပျက်စီး၍ **ဝိရူဓကနှင့် အမ္ဗာရီသတို့သည်** မီးလောင်ကျွမ်း၍ အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက် ခံစား ရလိမ့်မည် ...

ဟု ရဟန်းတို့အား မိန့်ကြားလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း၌ ဝိရူဓကသည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ဓေတမင်းသားသည် သူ၏ နန်းရင်ပြင်၌ ပျော်မြူးလျက်နေလေသည်။

ဝိရူဓကသည် ၎င်းကို သတိထားမိ၍ မည်သူဖြစ်ကြောင်းကို သိသောအခါ ဓေတ မင်းသားကို သူ့ထံသို့ အမိန့်နှင့် ခေါ်ယူလိုက်လေ၏။

ဓေတမင်းသားရောက်လာသောအခါ

အချင်းဓေတ ...

ငါသည် ငါ၏ ရန်သူများကို သတ် ဖြတ်၍ ပြန်လာသည်။ အသင်မူကား ပျော်ရွှင် မြူးတူးလျက်နေချေသည်။

ဟု ပြောဆိုသည်။

အရှင်မင်းကြီး ...

အသင်၏ ရန်သူတို့ကား မည်သူ တို့နည်း။

သာကီဝင်မင်းများဖြစ်ပါသည်။

သာကီဝင်မင်းများသည် အသင်၏ ရန်သူဖြစ်ခဲ့လျှင် အသင်၏ မိတ်ဆွေများ ကော မည်သူများဖြစ်ကြပါသနည်း။

ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဤသူကို လည်း သာကီဝင်တို့၏ သွားရာလမ်းကို ပို့လိုက်ကြလော့ ...

ဟု အမိန့်ပေး၍ ဓေတမင်းသားကိုပါ သတ်လိုက်လေသည်။ သူသည်လည်း တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရပြန်လေသည်။

ဝိရူဓကသည် သာကီဝင် အမျိုးမ ငါးရာကို သူ၏ မိန်းမဆောင်သို့ သွင်းရန် ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း လူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ပြောင်လှောင်သရော်၍ နန်းမ ဆောင်သို့သွားရန်ငြင်းဆန်နေကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် စိတ်ဆိုး၍ မြွေဟောက်ကြီးများကို သတ်ပြီးသောအခါ ကျန်ရစ်သော မြွေဟောက် ကလေးများမှာ လည်း အဆိပ်ရှိကြဆဲပင်ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့၏ ခြေလက်ကို ဖြတ်၍ သူတို့၏ ဆွေမျိုးများထံသို့ ပြန်ကြ

စေကုန်လော့ ...

ဟု အမိန့်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ မင်းချင်းတို့သည်သာကီ အမျိုးငါးရာကို ပါရှုလိမည်သော ကန်တော သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြကုန်၍ ၎င်းတို့ ခြေလက်များကို ဖြတ်ပစ်ကြလေ၏။

ထိုအကြောင်းကြောင့် ရေကန်သ လက်ပြတ်ကန် ..

ဟူ၍ အနာဂတ်ကာလ၌ ထင်ရှ လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏ထံသို့ လာ၍ သူတို့၏ ဒဏ်ရာကို ဆေးကြော သ သင်ပေးလေ၏။

၎င်းတို့အနီးဝယ် သက်သာရာ ရ အခါ ၎င်းတို့အား တရားဓမ္မဟောပြော ခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့သည် သရဏဂုံ တည် သေကြလေကုန်၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် စတုမဟာရ ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်ပြီး၍ ညအခါ၌ဓေတဝန်ကျော တော် ဘုရားရှင်ထံသို့လာရောက် ဖူးမြော် ကုန်၍ တရားနာရခြင်းကြောင့် သောတ ပတ္တိမဂ်၌ တည်ကြလေကုန်၏။

ဝိရူဠက၏ တမန်တော် ပြန်ရောက်
၍ ဘုရားရှင်အမိန့်ရှိလိုက်သောစကားကို
းရသောအခါ အလွန်စိတ်မချမ်းမသာ
ရလေ၏။

အရှင်မင်းကြီး ...

အသင်သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဆွေမျိုးများတို့
သတ်ဖြတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဘုရားရှင်
သို့ အမိန့်ရှိလိုက်ဟန်တူပါသည် ...

ဟူ၍ ပြောဆိုလျှောက်ထား၍မှူးမတ်ရှင်
ရှင်ဘုရင်ကို သက်သာရာ ရစေသည်။

ထိုပြင် ရေလယ်ခေါင်၌ စင်မြင့်
ဆောက်၍ ခုနစ်ရက်နေထိုင်ရန်သူ့အား
ကြံပေးကြလေသည်။

ရှင်ဘုရင်သည် သူ၏အကြံပေးချက်
တိုင်း လိုက်နာပြုလုပ်၍ သူ၏မောင်းမများ
အတူ မောင်ပေါ်သို့ သွားရောက် နေထိုင်
သည်။

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သူတို
ည် သာဝတ္ထိသို့ပြန်ရန် စီစဉ်နေကြ၍ မိန်းမ
းတို့သည် ပုတီးလက်ကောက်စသည် ဆင်
န်းလျှက်နေကြစဉ် ဖုံးအုပ်၍နေသော မိုး
မ်များ စင်ကြယ်သွား၍ နေ၏အရောင်ပြား

မိုးအုန်းပေါ်၌ တင်ထားသော မီးမှန်ပေါ်သို့
ကျရောက်ရာ မိုးအုန်းနှင့်တကွ တစ်အိမ်လုံးကို
ထ၍ မီးတောက်လောင်လေ၏။

မိန်းမသားတို့သည် ဖရိုဖရဲထွက်ပြေး
ကြလေရာ လွတ်မြောက်၍ သွားကြလေကုန်
၏။

သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်နှင့် အမ္ဘာရိသ
တို့သည် လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားကြပါ
သော်လည်း ထွက်ပေါက်မရရှိနိုင်ဘဲ မီးလောင်
ကျွမ်း၍ အဝီစိငရဲစခန်းသို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်း
တန်း ကျွမြန်းကြလေသတည်း။

ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း

ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ အနီး
ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးလျှက် နေလေ
သည်။

ထိုစဉ်အခါ ဝေဒေဟီ၏ သားဖြစ်
သော မဂဓတိုင်းကြီး၏အရှင် အဇာတသတ်
ဘုရင်သည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသားများနှင့် အရေးများ
နေခိုက်ဖြစ်လေ၏။

ထို့ကြောင့် ချမ်းသာသော အားရွှန်
ဝလနှင့်ပြည့်စုံသော ပျော်မြူး ရွှင်လန်း၍နေ

သော ကြီးပွားတိုးတက်နေသော အရေးအတွက်
အားဖြင့် များမြောင်လှစွာသော ဤဝဇ္ဇီ
တိုင်းသားများကို ငါအုပ်စိုးအံ့၊ ၎င်းတို့ကို ငါ
ချေမှုန်းအံ့၊ သူတို့၏ အနှောင့်အယှက်ကို
ကင်းဝေးအောင် ငါလုပ်အံ့ ...

ဟု သူ၏ မှူးမတ်များအား မိန့်ကြား
လေ၏။

ထို့ကြောင့် အဇာတသတ်ဘုရင်သည်
ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကြီးအား ဤသို့မိန့်ကြား
လေသည်။

အမတ်ကြီး ဝဿကာရ ...

ဘုရားရှင်ထံသို့သွားလော့ ...

ကျွန်ုပ်ကိုယ်စား ဘုရားရှင်အား ရှိခိုး
ပူဇော်လော့။

ဘုရားရှင်၏ ကျန်းမာ ချမ်းသာရေး၊
ဒုက္ခကင်းရေးစသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်စား
မေးမြန်းလျှောက်ထားပါလော့။ ထို့နောက်
ဘုရားရှင်အား ဤသို့လျှောက်ထားပါလော့။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

မဂဓတိုင်းကြီး၏ အရှင်ဝေဒေဟီ၏
သားဖြစ်သော အဇာတသတ်ဘုရင်သည် ဝဇ္ဇီ
တိုင်းသားများနှင့် မသင့်မတင့်ဖြစ်နေကြပါ၍

၎င်းတို့ကို စစ်ကြေညာရန် ကြံရွယ်နေ
သည်။

ဤသို့ လျှောက်ထားပြီးနော
ဘုရားရှင်ပြန်လည်မြွက်ကြားသောစကား
ကျွန်ုပ်အား လျှောက်ထားပါလော့၊ အကြေ
မှုကား ...

အို ... ဝဿကာရ အမတ်ကြီး

ကိလေသာကုန်ခန်း၍ အလင်းဉာ
ရပြီးသောဘုရားရှင်တို့မည်သည် အမှန်
ပျက်လွဲ့သောအရာမှတစ်ပါး အခြား
သည့်စကားကိုမျှ မြွက်ကြားလေ့မရှိကြ

ထိုအခါ မဂဓတိုင်း၏ အမတ်
ဝဿကာရသည် အဇာတသတ်ဘုရ
အမိန့်ကို ကြားနာသဖြင့် ...

အရှင်မင်းကြီး အမိန့်အတိုင်းဖြ
နေမည်။

ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားပြီး
သူသည် ဘီသိက်ပွဲသို့ သွားမှာကဲ့သို့ ရွှေ
နံတို့ဖြင့် ခင်းကျင်းအပ်သော ဖြူဖွေးသန်
သော ရထားကို စီးလျှက် ဘုရားရှင်ကို ဖူး
အရှိအသေပြုရန် ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွ
သွားလေပြီ။

အမတ်ချုပ်သည် ဘုရားရှိရာသို့
ားဖြင့် စီးသွားနိုင်လောက်နေရာ ကုန်ဆုံး
ည့်တိုင်အောင် ရထားဖြင့် သွားရောက်၍
ားပေါ်မှ ဆင်းပြီးလျှင် ဂိစ္ဆကုဋ်တောင်
ှသို့ ခြေလျင်တက်လေသည်။

သူသည် ဘုရားရှင်အနီးသို့ ရောက်
ာအခါ ရှိသေစွာ ဦးချနှုတ်ခွန်းဆက်သ
လျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌
ပြီးနောက် အဇာတသတ်ဘုရင်ပြောကြား
ော်သောစကားများကို ပြန်လည်လျှောက်ထား
ာသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဤသို့ မိန့်
ားလေ၏။

ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကြီး ...

ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့သည် တရံရော
ါက မညီမညွတ်ဖြစ်ကြပြီ။

တရံရောအခါ ငါသည် ဝဇ္ဇီနိုင်ငံ
ွင်းရှိ သာရန္ဒဒစေတီ၌ သီတင်းသုံးလျက်
လေသည်။

ထိုအခါ ငါဘုရားရှင်သည် ဝဇ္ဇီ
ိုင်းသားတို့အား အပရိဟာနိယ
ရားခုနစ်ပါးကို ဟောကြားခဲ့လေပြီ၊

အကြောင်းမှုလောက်သော ကာလပတ်လုံး သူတို့
သည် ထိုအပရိဟာနိယ တရားခုနစ်ပါး၌
တည်ကြကုန်၏။

၎င်းတို့ကို လေ့လာကျင့်သုံးကြကုန်
၏။

ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ဝဇ္ဇီ
တိုင်းသားတို့အား ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခြင်း
မဖြစ်နိုင်ဘဲ တိုးတက်ကြီးပွားခြင်းသာဖြစ်ရ
ပေလိမ့်မည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

တပည့်တော်သည် ထိုအပရိဟာနိယ
တရားခုနစ်ပါးကို မကြားနာရဘူးသေးပါ
အရှင်ဘုရား။

၎င်းတို့ကို ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း
တပည့်တော်အား ပြန်လည်ဟောကြားရန်
တောင်းပန်ပါသည် ဟု လျှောက်ထားလေ
သည်။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည်ဘုရားရှင်
နောက်တော်ပါး၌ ရပ်လျက် ယပ်ခပ်နေ
လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာဘက်သို့
လှည့်၍ ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့ ခဏခဏ ညီညီ
ညွတ်ညွတ်စည်းဝေးကြသည်ကို သင် ကြား
ကြသေး၏လော ...

ဟု မေးမြန်းရာ ...

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

၎င်းတို့သည် ညီညီညွတ်ညွတ် စည်း
ဝေးကြလျက်ရှိသည် ဟု ကြားသိရပါကြောင်း
လျှောက်ထားလေရာ ...

ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကြီး ...

ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့သည် ထိုသို့ ပြုလုပ်
နေသမျှကာလပတ်လုံး ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို
မတွေ့မြင်ကြကုန်ဘဲ တိုးတက်ကြီးပွားမှုကို
သာ တွေ့မြင်ကြရပေလိမ့်မည်။

ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ကျန်ခြောက်မျိုးသော အပရိဟာနိယ
တရားတို့သည်ကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်
လေသည်။

၁။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့သည် ညီညီညွတ်
ညွတ် စည်းဝေးကြကုန်၏။
ညီညီညွတ်ညွတ်အစည်းအဝေးကို
ရုပ်သိမ်းကြကုန်၏။

ညီညီညွတ်ညွတ်ကြံစည်တွေးဆ
ညီညီညွတ်ညွတ် ဆောင်ရွက်
ကုန်၏။

၂။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့သည် မလိုလားအ
သော အရာများကို မလိုက်နာလက်မခံ
လိုလားအပ်သော အရာများကို မဖျ
ဆီးကြကုန်ဘဲ ရှေးဝဇ္ဇီတို့၏ ထုံးနည်
ဟောင်းကို မသွေဖောက် လိုက်
ကုန်၏။

၃။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသူ အမျိုးသမီးကြီးများန
အမျိုးသမီးကလေးများကို အ
အဓမ္မ၊ လင်ယောကျ်ား၊ မောင်ဘွ
ဆွေမျိုးညာတိများက စောင့်ရှော
ကြကုန်၍ သူတပါး၏ သားမယား
ဖြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းမှ ကင်းကြကု
၏။

၄။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား လူကြီးများ၊ အထက်
တန်းစားများနှင့် မိဘများတို့ကို ဝဇ္ဇီ
တိုင်းသားတို့က ရှိသေကိုင်းညွတ် ကြ
ကုန်၏။ လေးစားမြတ်နိုးကြကုန်၏။
၎င်းတို့၏ စကားကို နားထောင်၍
သူတို့ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း ကျင့်သုံးကြ

ကုန်၏။

ဝန္နီတိုင်းနိုင်ငံအတွင်း၌ရှိသော စေတီပုထိုးများကို ရှိသေကိုင်းရှိုင်းကြကုန်၏။ ဖြတ်နိုးပူဇော်ကြကုန်၏။ အစဉ်အလာမပျက် ဆက်လက်၍ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။

ဝန္နီတိုင်းနိုင်ငံ၌ နေထိုင်ကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည် (သို့မဟုတ်) ဝန္နီတိုင်းနိုင်ငံသို့ ဖြတ်သန်းသွားလာကြသော အာဂန္တုရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ဟူသော ဝန္နီတို့၏ ပစ္စည်းလေးပါးအထောက်အပံ့ အကူအညီကို ရရှိကြကုန်၍ ချမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံစွာ နေနိုင်ကြကုန်၏။

အို ... ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကြီး ...

ဝန္နီတိုင်းသားတို့သည် အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဤခုနစ်ပါးသော အပရိဟာနိယတရားတို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ကြကုန်အံ့။

ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ၎င်းတို့မှာ တိုးတက်ကြီးပွားရင်းသာ ဖြစ်နိုင်၍ ဂုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခြင်းကား မည်သည့်အခါမျှဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ရှင်ဂေါတမဘုရား ...

ဝန္နီတိုင်းသားတို့၏ ဤခုနစ်ပါးလုံးကို မဆိုထားပါနှင့် တစ်ပါးပါးကိုပင် တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ကျင့်သုံးနိုင်ပါလျှင် ဝေဒေဟီ၏ သားဖြစ်သော မဂဓတိုင်းကြီး၏အရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်သည် ၎င်းတို့ကို အောင်နိုင် လွှမ်းမိုးရန် ခဲယဉ်းပါလိမ့်မည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

တပည့်တော်မှာ အလုပ်များစွာ ရှိသူဖြစ်ပါ၍ ပြန်သွားရန် အခွင့်ပြုတော်မူပါ။

အို ... ဝဿကာရ

သွားနိုင်ပြီ၊ သင့်ကိစ္စကို သင်သိသည် ...ဟု အမိန့်ရှိလေရာ မဂဓတိုင်း၏ အမတ်ချုပ်ကြီး ဝဿကာရသည် ဘုရားရှင်၏ စကားကို ကျေနပ်နှစ်သက်၍ ဘုရားရှင်အား အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ပြန်သွားလေသည်။

အမတ်ကြီးထွက်ခွာသွားပြီးနောက် မကြာမီ ဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာအား ခေါ်၍ ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

သွားလော့ ...

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးသော ရဟန်းများကို မွောဇ္ဇ်၌ စည်းဝေးကြကုန်လော့ .. ဟု အမိန့်ရှိလေရာ ...

အာနန္ဒာသည် အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်၍ ပြည့်စုံကြောင်းကို ပြန်ကြားလျှောက်ထားလေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် မွောဇ္ဇ်သို့ ကြွရောက်၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးလျှင် အပရိဟာနိယ တရားခုနစ်ပါးကိုပင် စည်းဝေးရောက်လာကြသော ရဟန်းတို့အား ဟောကြားတော်မူလေပြီ။

ဘုရားရှင်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ပါဋလိဂါမသို့ ကြွသွား၍ အမ္ဗလဋ္ဌိကဥ္ပ၌ သီတင်းသုံးပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးတရားကို တပည့်သားမြေးတို့အား ဟောကြားတော်မူလေ၏။

ထိုနေရာမှ ဘုရားရှင်သည် ပါဋလိဂါမသို့ ကြွသွား၍ ပါဋလိစေတီ၏အနီး၌ သီတင်းသုံးလေပြီ။

ထိုအခါ လူအများတို့သည်ဘုရားရှင် ကြွရောက်လာသည်ကို ကြားသိကြသော

ကြောင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် သူတို့အား မကောင်းမှုပြုသူ၏ အပြစ်များနှင့်တကွ ကောင်းမှုပြုသူ၏ အကျိုးများကိုပါ ဟောကြားတော်မူ၏။

ထိုအချိန်အခါ၌ မာဂဓတိုင်း အမတ်ကြီး ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားသည် လူမျိုးများကို အောင်နိုင်လွှမ်းမိုးရန်အလို့ ပါဋလိဂါမ၏ အနီး၌ ခံတပ်ကြီး ဆောက်၍ နေလေ၏။

ထိုဥယျာဉ်သမယ၌ ပါဋလိရွာတွင် ကြီးသော နတ်မြောက်များစွာတို့သည် မြေ လျက် နေကြလေကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် နေ့သန့်စင်လ နေစဉ်အတွင်းမှာ လူတို့၏ မျက်စိ ထက်သော နတ်မျက်စိဖြင့် ပါဋလိမြေပြင်၌ မြေ ၍နေကြကုန်သော တန်ခိုးကြီးသော နတ် ကို တွေ့မြင်လေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် တ ရဟန်းတို့၏အလယ်၌ ထိုင်လျက် ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ပါဋလိဂါမ၌ ခံတပ်ကို မည်သူ
လုပ်သနည်း၊ သင်ကြားရသနည်း။
ဟူ၍ ရှင်အာနန္ဒာအား မေးမြန်းလေ

အရှင်မြတ်ဘုရား ...
မဂဓတိုင်းကြီး၏ အမတ်ချုပ်ဖြစ်
သာကာရပုဏ္ဏားသည် ဝဇ္ဇီမင်းများကို
အောင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ပါဋလိဂါမ၌
ဆောက်လုပ်ပါသည်ဟူ၍ ...
ပြန်ကြားလျှောက်ထားလေသည်။
မှန်ပေတယ် အာနန္ဒာ ... မှန်ပေ
ချစ်သား အာနန္ဒာ ...
မဂဓတိုင်းကြီး၏ အမတ်ချုပ်ဖြစ်
သာကာရပုဏ္ဏားသည် တာဝတိံသာ
ဦမှ နတ်များနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်
အောင် ပညာရှိလေသည်။
ချစ်သား အာနန္ဒာ ...
ယနေ့ ဤနေရာအနီး၌ နေ့သန့်စင်
ငါသည် တန်ခိုးကြီးသော နတ်
တို့ကို ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်ခဲ့လေပြီ။
ချစ်သား အာနန္ဒာ ...
မည်သည့်နေရပ်ဌာနမဆို တန်ခိုး

ကြီးသော နတ်တို့သည် မှီကပ်၍ နေကြကုန်၏။

၎င်းတို့သည် ထိုအရပ်၌ တစ်စုံတစ်ခု ဆောက်လုပ်ရန် တန်ခိုးကြီးသော လူတို့၏ စိတ်ကို လွှမ်းမိုးကြကုန်၏။

အကြင်အရပ်၌ တန်ခိုးသေးသိမ်သော နတ်များတို့သည် မှီကပ်၍ နေကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် တန်ခိုးသေးသိမ်သော လူများ၏ စိတ်ကို ဖမ်းစားနိုင်ကြကုန်၏။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ဤပါဋလိမည်သော ဌာနကား တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ဤနေရာ၌ လူတို့၏ စိတ်ကို တစ်စုံတစ်ခုဆောက်လုပ်ရန် ဝင်ရောက် ဖမ်းစားကြကုန် ၏။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

မြင့်မြတ်သော လူတို့၏ နေရာအပေါင်းတို့တွင် ထင်ရှားသော ကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေးဌာနတို့တွင် ဤပါဋလိပုတ် မြို့သည် အကြီးဆုံးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာ တွင် မီး၊ ရေနှင့် အတွင်းသဘော ကွဲလွဲခြင်း ဟူသော ဘေးသုံးပါးဆိုက်ရောက်လိမ့်မည်။

ဘုရားရှင် ပါဋလိဂါမသို့ ရောက်သည်ဟု ကြားသောအခါ ဝိဿကာရ အမတ်ကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်၍ နောက်တနေ့နံနက် သံဃာတော်များနှင့်အတူ သူ့အိမ်သို့ ဆွမ်းစားကြွရန် ဖိတ်မန္တကပြုလေသည်။

ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ရွာ၏အရှေ့တက်ဘက် တံခါးမှထွက်၍ မြောက်ဘက်သို့ လှည့်သွားပြီးလျှင် ကူးတို့ဆိပ်မှ ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးသွားလေသည်။ ၎င်းတို့ကို ဂေါတမ၏ တံခါး၊ ဂေါတမ၏ ကူးတို့ဆိပ်ဟု ခေါ်ကြလေကုန်သတည်း။

ထို့နောက် ဗုဒ္ဓသည် ကောဋိဂါမသို့ ကြွသွား၍ ရွာမြောက်ဘက်ရှိ ရှားတောအုပ်၌ ခေတ္တရပ်နားပြီးလျှင် တပည့်သားတို့အား သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုင်ရာ တရားတို့ကို ဟောကြားလေသည်။

ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် နာဒိကသို့ ကြွသွား၍ ၎င်းအမည်ရှိသော အုဋ္ဌစရပ်၌ တည်းခိုနေထိုင်လေ၏။

ယခုအခါ လူဥပါသကာများဖြစ်ကြ

ကုန်သော ကာကတ၊ နိကတ၊ ကဝတိဿ
တုဋ္ဌိ သန္တုဋ္ဌိ၊ ဘဒြ၊ သုဘဒြ၊ ယ
ယသောဒတ္တ အစရှိသော ဘုရားတပည့်သ
တို့သည် ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားကြ
ကုန်ပြီ။
ထိုအကြောင်းကိုသိသော ရဟ
တော်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ထို
တို့၏ အနာဂါတ်အရေးကို မေးမြန်းကြ
ကုန်၏။
ဘုရားရှင်သည် ၎င်းရဟန်းတို့အ
အနာဂတ်သဉာဏ်ရရာရကြောင်း နည်းလ
ကောင်းများကို ရှင်းလင်းဟောပြလိုက်
သည်။
၎င်းဟာရာသည် ဘုရားရှင် မရှိ
နောက်၌ ထိုရဟန်းတို့အား များစွာကျေး
ပြုပေလိမ့်မည်။
ထို့နောက် ဗုဒ္ဓသည် ဝေသာလီသ
ကြွသွား၍ အမ္ဗပါဠီ၏ ဥယျာဉ်၌ ခေ
ရပ်နားလေသည်။ အမ္ဗပါဠီသည် ဘုရားရှ
ကြွရောက်လာကြောင်းကို ကြားသိသောအ
သူသည် အခြွေအရံ မိန်းမပေါင်းများစွာ ခြ
လျက် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ရန် သွားရောက်

ဦ။

ဗုဒ္ဓသည် အမ္ဗပါဠိလာနေသည်ကို

ာအခါ ...

ရဟန်းတို့ ...

သတိထားကြလော့၊ အမ္ဗပါဠိ လာနေ

ိလက်မလွတ်စေကြနှင့် ...

ဟူ၍ သတိပေးစကား ပြောကြား

။

သူမသည် ဘုရားရှင်၏ အနီးသို့

သောအခါ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်

ိုးနှိမ်၍ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော

ယူလေပြီ။ ဘုရားရှင်သည် သူ့အား

ဟော၍ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း ပီတိ

စေပြီ။

ထို့နောက် သူမသည် ဘုရားရှင် နှင့်

ဟန်းတို့အား နက်ဖြန်နံနက် အရုဏ်

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် ဘိတ်မန္တက ပြု

ဘုရားရှင်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း

ဘိတ်ခြင်းကို လက်ခံလေရာ အမ္ဗပါဠိ

ွက်ခွာ၍ သွားလေပြီ။

ဝေသာလီ လိစ္ဆဝီမင်းများတို့သည်

လည်း ဘုရားရှင်ကြွရောက်လာကြောင်း သတင်းကို ကြားသိရသဖြင့် တင့်တယ်လှပသော ရထားများကို စီးနင်းကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ရန် လာရောက်ကြလေကုန်ပြီ။

၎င်းတို့ လာနေကြသည်ကို မြင်သောအခါ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့အား ဤသို့မိန့်ကြားလေသည်။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ...

ကြည့်ရှုကြကုန်လော့၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ မရောက်ဘူးသော သင်တို့သည် အလှဂုဏ်ကျက်သရေအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆင်းတန်ဆာခြံရံအားဖြင့်လည်းကောင်း တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့် တူကြကုန်၏။

လိစ္ဆဝီမင်းအမျှားတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ရှိသေနှိမ်ချအလေးအမြတ် ပြုကြပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ၎င်းတို့အား တရားစကားဟောကြား၍ နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။

တရားဟောပြီးသည့်၏ အဆုံး၌ ကပ္ပိလအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားလုလင်ပျို တစ်ယောက်သည်နေရာမှထ၍ ဘုရားရှင် ရှိရာဘက်သို့ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ချီးကျူးဖွဲ့ဆို၍ လျှောက်ထားလေပြီ။

အင်္ဂမဂဓ၊ တိုင်းမြေ ပြည်ခွင်။
စိန်ရွှေမြသား၊ ရောင်လျှံအား ဖျက်ရှင်။
ထိုးထက် ထူးခြား၊ တို့ဖျား ထိပ်တင်။
ဖူးမြော်ကြ မဝ လှနှင့်ရှင်။
ကောင်းတင် မွေထက်၊ နေစက် ပုံသွင်။
အာရုံနှင့်လန်း၊ ကြာပန်းပုံသွင်။
ကဏ္ဏိကာ ပန်း၊ ကြိုင်လျှမ်း နံ့ရှင်။
နေလို လင်း၊ တက်တင်း ထက်ကောင်းကင်။
ဂုဏ်တော်ကွန့်ရောင်၊ ပြိုးပြက်လျှံ့ဆူ။
ရောင်ခြည်တော် ပေါင်း၊ ငါးမောင်း ပုံတူ။
ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက်၊ ပြောင်လက် စေဆူ။
မိုက်မှောင်ကြီး၊ ဖျက်ဆီး နှင်တော်မူ။

လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည် ကပ္ပိလ ပုဏ္ဏားဆိုသော ဂါထာကို သဘောနှစ်မြိုက် ကြလေရာ သူတို့ဝတ်ရုံနေသော အပေါ် ထက်ကျိုများကို ချွတ်၍ တစ်ယောက်တစ်ထည်စီ ပေးအဖြစ်ဖြင့် ပေးကြလေကုန်ပြီ။

ဘုရားရှင်သည် လိစ္ဆဝီတို့အားတရား ဟောပြ၍ စိတ်စက်ရွှင်လန်း ပီတိပန်း ပွင့် စေသောအခါ လိစ္ဆဝီတို့သည် နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ သူတို့၏ နန်းတော်သို့ ဆွမ်းစားကြွ ရောက်ရန် ပင့်ဖိတ်မန္တက ပြုလေ၏။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်သည် အမ္ဗပါဠိ မည်သော ပြည့်တန်ဆာမ၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံပြီးဖြစ်သောကြောင့် ငြင်းပယ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ လိစ္ဆဝီတို့သည် ဘုရားရှင်အား အရိုအသေပြု၍ ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

၎င်းတို့ ထွက်ခွာသွားပြီး ပုဏ္ဏား လုလင်ပျို ကပ္ပိလသည် သူ့ရှိသော အပေါ် အကျီငါးရာကို လက်ခံရန် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားတောင်းပန်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ၎င်းအား ကျေနပ် နှစ်သိမ့်စေရန် ၎င်းတို့ကို လက်ခံ၍ ဤကမ္ဘာ အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်သော ဘုရားရှင် တို့နှင့်ပတ်သက်သည့် အံ့ဖွယ်ငါးပါးကို ဟော ကြားလေပြီ။

နောက်တစ်နေ့၌ အမ္ဗပါဠိသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းတော်တို့အား ဆွမ်း လုပ်ကျွေးပြီးသည့်နောက် ဘုရားရှင်၏ အနီး နိမ့်သောနေရာကိုယူ၍ ဒါနကထာ၊ သီလ ကထာ စသော တရားတော်မြတ်ကို ရှိသေစွာ

လေပြီ။

ဗုဒ္ဓသည် ဝေသာလီပြည်မှ ထွက်ခွာ
ပြီးသည့်နောက် ဝဇ္ဇီနိုင်ငံတွင်းရှိ ဗေလုဝ
သို့ ကြွသွား၍ ၎င်းရွာ၏ မြောက်ဘက်
တိုက်တော၌ သီတင်းသုံးနေလေသည်။

ထိုအခါ ဝဇ္ဇီနိုင်ငံ၌ ပြင်းထန်သော
န္တရကပ်ဆိုက်ရောက်၍နေရာ ရဟန်း
လုံးမှာ ဆွမ်းရှာရန် အလွန်ခက်ခဲလျက်
ရှိပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်း
လုံးတို့အား မိမိတို့ရှားရှား နှတ်ရာ အသိ
မျှမ်း တကာတကာမရှိရာသို့ သွားကြ၍
ပ်ကြရန် အခွင့်ပေးလိုက်လေပြီ။

ဘုရားရှင်မှကား ... ဗေလုဝ ရွာ၌
ရှင် ရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ဝါကပ်လေ
ည်။

ထိုနှစ် ဝါတွင်း၌ ဘုရားရှင်သည်
င်းအထန် မမာမကျန်းဖြစ်၍ သေလုနီး
ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရလေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဤသို့
စားလေပြီ။

ငါ၌ ကျရောက်သော ရောဂါ
ဝေဒနာသည် သေလုမျှပါး ပြင်းထန်ကြီး
လှပေစွ၊ သို့ရာတွင် တပည့်သံဃာအပေါင်း
သည်လည်း ဖြန့်ကြဲလျက်နေလေသည်။
ဤသို့ တပည့်ရဟန်းများ ဖြန့်ကြဲနေစဉ်
အတွင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူရန် အမှန်မသင့်လျော်
ချေ။

ထို့ကြောင့် ငါသည် အားလုံးသော
ကိစ္စ ပြီးမြောက်သည်တိုင်အောင် ထိုပြင်းထန်
သော ဒုက္ခဝေဒနာကို နှင်ထုတ်၍ ငါ၏ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို စောင့်ထိန်းဦးမည်။

ဤသို့စဉ်းစား၍ ဘုရားရှင်သည်
ပြင်းထန်သော ဒုက္ခဝေဒနာကို အောင်နိုင်၍
ဆက်လက်တည်နေလေသည်။

ထိုသို့ဘုရားရှင် မကျန်းမမာဖြစ်နေ
စဉ် ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံရောက်
လာ၍ အောက်ပါအတိုင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
လှစွာ လျှောက်ထားလေပြီ။

တပည့်တော်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်
အဆိပ်ကို မျိုမိသကဲ့သို့ တောင့်တင်းနိုင်မာ၍
နေပါသည်။

ပဓာနအဆစ်အပိုင်းများလည်း ထိုင်း
မှိုင်းလျက်ရှိနေပါသည်။

တပည့်တော် နာကြားရသော တရား
ဓမ္မများကိုလည်း မေ့လျော့၍ကုန်ပါပြီ။

သို့ရာတွင် တပည့်တော်၏ စိတ်၌
ဘုရားရှင်သည် ဘိက္ခုသံဃာအပေါင်း နှင့်
ပက်သက်၍ တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းဖြစ်စေကာ
နောက်ဆုံးမှာတမ်းစကားကို မမြွက်ကြားမူ၍
ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မျှော်လင့်
ချက်ကားရှိပါသေးသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ဤသို့ထင်မှတ်သည့်အတွက်
အာနန္ဒာအား ဤသို့မိန့်ကြားလေသည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

အချို့သောသူများအတွက် မသင့်လျော်
ဟု ထင်သောတရားကို မဟောကြားဘဲ ငါ
ဘုရားထိန်းထားသည်ဟူ၍ မထင်လေနှင့်၊
ငါသည် စာအုပ်မငှားလိုသော ဆရာစားမျိုး
မဟုတ်ချေ။

ထို့ပြင် အာနန္ဒာ ...

ဘုရားရှင်သည် အသက် ၈၀ ပြည့်
ဖြိုးကြွယ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ၎င်း၏ ရုပ်ခန္ဓာသည်
ခရီးခရိုင်ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

သူသည် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ကွဲကွာ၍
မသွားစေရန် ခံယဉ်းစွာ ထိန်းသိမ်းထားရ
လေပြီ။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

လှည်းအိုကြီး၏ အစိတ်အပိုင်း
ကို တင်းကြပ်စွာ ချည်နှောင်ခြင်းဖြင့်
သိမ်းထားရသကဲ့သို့ ထိုအတူ တထာဂ
အနှစ် ၈၀ အရွယ်သို့ ရောက်ပြီဖြစ်၍
ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် နာမ်တရားကို
၍ မသွားအောင် ကြိုးစားထိန်းသိမ်း၍
လေသည်။

ထို့ကြောင့် အာနန္ဒာ ...

ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းမဖြစ်နှင့်၊
ငိုကြွေးခြင်း မရှိစေနှင့်။

အာနန္ဒာ ...

အမှန်တရားသည် သင်တို့၏
ကိုင်းကျွန်းဖြစ်စေလော့၊ အမှန်တရား
သင်တို့၏ အားထားရာဖြစ်စေလော့၊ အ
တပါး သင်တို့တွင် အားထားမှီခိုရာ မ
ခဲ့ပြီ။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ရှင်အ
နှင့်အတူ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွသ
မြောက်ကန်ဟုခေါ်သော ကန်၏ရေစပ်
ဆောက်လုပ်ထားအပ်သော တဲနန်း၌ တ

ည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်ခင်း၌ ဘုရား
ည့် ရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ဝေသာလီမြို့
ို့ ဆွမ်းခံကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသုံး
ပြီးသောအခါ စာပါလစေတီသို့ ကြွ
လပြီ။ ထိုစေတီ၏အနီး သစ်တစ်ပင်
င်၌ နေ့သန့်စင်ရန် ထိုင်နေ သီတင်းသုံး
။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာ
ဤသို့ မိန့်မြွက်လေ၏။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ဝဇ္ဇီနိုင်ငံရှိ ဝေသာလီမြို့သည် နှစ်
ွယ်ကောင်း၏ တကား ...

ထို့ပြင် စာပါလစေတီသည်လည်း
း၊ သတ္တမ္ဗကစေတီသည်လည်းကောင်း၊
ဍ္ဍစေတီသည်လည်းကောင်း၊ ဧါတမ
င်ပင်သည်လည်းကောင်း၊ အင်ကြင်း
များသည်လည်းကောင်း၊ မလ္လာမင်းတို့
ဆောက်အပ်သော အထွဋ်တင်သော
သည်လည်းကောင်း ထိုမှတပါး အခြား
နေရာဌာနများသည်လည်းကောင်း
က်ကြည်နူးဖွယ်မြူးဖွယ်ကောင်း၏တကား။

ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ပြောဆိုပြီး
နောက် ဘုရားရှင်သည် စာပါလစေတီ၌
ရဟန်းတော်များ စည်းဝေးကြရန် ရှင်အာနန္ဒာ
အား မိန့်ကြားလေသည်။

ထို့နောက် စုဝေးရောက်လာကြကုန်
သော ရဟန်းတို့အား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊
သမ္မပ္ပဓါန်လေးပါး အစရှိသော သုတေ်တရား
တို့ကို မမေ့မလျော့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရန်
ဟိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ကုသိနာ
နဂရမြို့ဘက်သို့ ကြွသွားလေ၏။

ဘုရားရှင်နှင့် ရှင်အာနန္ဒာတို့သည်
ဝေသာလီမြို့ကို ဖြတ်ကျော်၍ သွားပြီးသော
အခါ ဘုရားရှင်သည် ဆင်ပြောင်ကြီးများ
ကဲ့သို့ လကျ်ာဘက်သို့ တကိုယ်လုံး လှည့်ပြီး
လျှင် ဝေသာလီမြို့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ရှု
လေပြီ။

ရှင်အာနန္ဒာက အကျိုးအကြောင်းကို
မေးမြန်းလျှောက်ထားလေရာ ငါဘုရားသည်
အင်ကြင်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
မည် ဖြစ်သောကြောင့် ဝေသာလီမြို့ကို နောက်ဆုံး
အကြိမ်ကြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်သတည်းဟု အမိန့်

ရှိလေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ဝဇ္ဇီနိုင်ငံ
တော်တလျှောက် ခြေလျင်ခရီးဖြင့် ကြွမြန်း
လေရာ အမရဂါမ၊ ဇမ္ဗုဂါမ၊ ဘဏ္ဍဂါမ၊
ဟတ္ထိဂါမစသော ဝဇ္ဇီနှင့် မာလာကျေးရွာများ
ကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ပြီးနောက် ဘောဂနဂရ
မည်သော ရွာသို့ ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။

ထိုရွာသို့ ရောက်သောအခါ ရွာ၏
မြောက်ဘက်ရှိ ယင်းတိုက်တောအတွင်း၌
ခေတ္တရပ်နားလေသည်။ ထိုသို့ ရပ်နားနေစဉ်
အတွင်း၌ ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် ပြင်း
ထန်စွာ တုန်လှုပ်လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် တပည့်
ရဟန်းတို့အား မြေလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း
အရာကို ရှင်းလင်းဟောပြလေ၏။ ဘောဂ
နဂရမှ ထွက်ကြွသွားပြီးသည့်နောက် မလ္လာ
တိုင်းအတွင်း၌ ခရီးဆက်လက်ကြွရာ မြေပုံ
ရွာသို့ ဆိုက်ရောက်၍ ဓလုကာတောအုပ်
အတွင်း၌ ခေတ္တရပ်နားလေသည်။

ဘုရားရှင်ကြွရောက်လာပြီဟု ကြား
သိ ကြကုန်သော ထိုရပ်သူရပ်သားတို့သည်
ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ကြကုန်၍ တရားတော်

ကို နာယူကြကုန်သည်။ ထိုပရိသတ်အတွင်း၌
စုန္ဒမည်သော ပန်းတိမ်ဆရာ တစ်ယောက်
လည်း ပါဝင်လေရာ တရားပြီးဆုံး၍ လူ အားလုံ
ထွက်ခွာသွားကြသည့်တိုင်အောင် တစ်ယောက်
တည်း ဘုရားရှင်ထံပါး၌ ထိုင်လျက် နေလေပြီ

ထို့နောက် သူသည် ဘုရားရှင်နှင့်
သံဃာတော်များကို သူ၏အိမ်သို့ နောက်
တနေ့နံနက် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြွရန် လျှောက်ထား
ပင့်ဖိတ်၍ ထွက်သွားလေသည်။

တစ်ညလုံး ပန်းတိမ်ဆရာ စုန္ဒသည်
ဘုရားရှင်အတွက် မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်
တို့ကို ပြင်ဆင်လေ၏။ နံနက် မိုးသောက်၍
ဘုရားရှင်ကြွရောက်လာသောအခါ ဘုရားရှ
အတွက် သက်သက်ပြင်ဆင်၍ ထားသော
ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့်တကွသော သံသပိတ်ကို
ဘုရားရှင်ရှေ့၌ ချထားလေသည်။

ထိုအခါ ဆိုးသွမ်းသော ရဟန်း
တစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းသော
သပိတ်နှင့် ဆွမ်းကိုယူ၍ မိမိရင်ခွင်၌ ဝှက်ထား
လေသည်။

ဘုရားရှင်နှင့် စုန္ဒတို့သည် ထိုအချင်း
အရာကို မြင်ကြသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ

နှုတ်မြွက်ခြင်း မပြုကြလေကုန်။ ထို့နောက် စုန္ဒသည် မွှန်မြတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် တို့ကိုထည့်၍ အခြားသပိတ်တစ်လုံး ယူလာ ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ဆက်ကပ်လိုက် လေပြီ။

ထို့ပြင် သူသည် ရဟန်းတော်တို့ အားလည်း မွှန်မြတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် တို့ဖြင့် ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးလေ၏။ ဘုရား ရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စပြီးသောအခါ စုန္ဒအား တရားဓမ္မဟောပြပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာနှင့် အတူ ကုသိနာရုံမြို့ဘက်သို့ ဆက်လက် ထွက်ခွာ သွားလေသည်။

ဤသို့အမြဲ့ပါဝါပြည့်ရယ်ဘာလျှောက် ကြွသွားစဉ် ဘုရားရှင်သည် ကိုရညဝတီမြစ်၏ တဘက်ကမ်းရှိ တောအုပ်အတွင်းသို့ဝင်ရောက် ပြီးလျှင် အာနန္ဒာအား ဤသို့မိန့်လေသည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ငါဘုရား၏ ကျောရိုးများကိုက်ခဲ ၏။ ငါလဲလျောင်းရန် အလိုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ငါဘုရား၏ဒုကုဋ်ကို လေးထပ်ပြု၍ခင်းလော့။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် လကျ်ာ နံစောင်းဖြင့် လျောင်းတော်မူလေ၏။ ဤသို့

လျောင်းစက်ပြီးနောက် ကုက္ကုဓမြစ်သို့သွာ... သောက်ရေခပ်ရန် အာနန္ဒာကို စေခိုင်းလို... လေ၏။

အာနန္ဒာသည် သပိတ်ကိုယူ၍မြစ်... သွားလေပြီ။

ထိုခဏ၌ လှည်းငါးရာတို့သည် မြ... ကို ဖြတ်ကူးသွားသဖြင့် ရေနောက်ကျိလျှ... ရှိလေသည်။

အာနန္ဒာသည် သပိတ်ဖြင့် ရေ... ခပ်၍ ယူလာပြီးလျှင် ဤရေသည် နောက်... လှပါ၏။ ခြေဆေးရုံနှင့် လုပ်ကျင်းရုံမျှ အ... ပြုတော်မူပါ။ ခရီးမကွာဆေး၌ ဟိရညဝတီ... ရှိပါသည်။ ဘုရားရှင်သည် ထိုမြစ်ရေ... သောက်သုံးရလျှင် အင်အားပြည့်ဖြိုးလာ... လိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ခြေ... မှု၊ လုပ်ကျင်းမှုကိုသာပြု၍ သတိ၊ ဝိရိယ... တည့်မတ်စွာထိုင်ပြီးလျှင် ဈာန်ဝင်စားလျှ... နေလေသည်။

ထိုအခါ ကုက္ကုသမည်သော မ... မင်းသည် ထိုခရီးလမ်း၌ ခရီးသွားနေစဉ်... ခြားသော ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်...

သစ်တစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်၍နေသော ဘုရားရှင်ကို မြင်၍ အနီးသို့ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရိုသေစွာ ရှိခိုး ဦးချလျှက် ထိုင်လေသည်။

အသင်သည် အဘယ်ဆရာ၏ တရား ကို လိုက်နာသနည်း။

ဟူ၍ ဘုရားရှင်က မေးမြန်းလေရာ ... အာဠာရ ကာလာမသည် သူ၏ ဆရာဖြစ် ကြောင်းကို လျှောက်ထားလေပြီ။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ပြင်းထန် သော လေမုန်တိုင်း တိုက်ခပ်စဉ်အတွင်း၌ အဘုမရှိ အခန်းတစ်ခုတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ဖြစ်ပျက်သမျှ အကြောင်းအရာအားလုံးကို ဟောပြ၍ ကုက္ကုသကို ချေချွတ်တော်မူ လေ၏။

ကုက္ကုသသည် သူ၏အစေခံ တစ် ယောက်အား ရွှေရည်ဖြင့် ယက်လုပ်အပ်သော အထည်စကို အယူနိုင်း၍ ၎င်းကို ဘုရားရှင် အား လှူဒါန်းလေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ဘုရားရှင် ဟော ပြသော တရားကို နာယူပြီး၍ ဖရိုအသေ ပြုပြီးလျှင် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာ သွားလေ ၏။

ကုက္ကုသထွက်သွားလျှင်သွားး... ဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာအား ရွှေရည်... ယက်လုပ်အပ်သော အထည်ကိုယူ၍ အနား... များကို ဖြတ်ပြီးလျှင် ငါ့အားဆက်ကပ်... ... ငါသည် ၎င်းကို ဝတ်ရုံမည် ... ဟု အမိ... လေပြီ။

ထိုအခါ အာနန္ဒာသည် အမိန့်အတ... ပြုလုပ်၍ ဆက်ကပ်လေရာ ဘုရားရှင်သ... ထိုအဝတ်ကို ဝတ်ရုံလေပြီ။

ကြည့်လော့ ... ဘုရားရှင်၏ ... ကိုယ်သည် အရည်ရောင်တွေ ကွန့်မြ... အထူးကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်လေသ... ကြည်လင်တောက်ပလွန်း အားကြီးသ... ရှင်အာနန္ဒာသည် ဤသို့လျှောက်ထား... သည်။

အရှင်ဘုရား ...

တပည့်တော် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆ... ကျော်ကျော် ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေး ... ခဲ့ပါသည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကို... ဤမျှထွန်းပကြည်လင်သည်ကို မတွေ့မြ... ခဲ့ရဘူးပါ။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤ...

သနည်း။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် နှစ်ကြိမ်
ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ် ကြည်လင်
ပခဲ့သည့်အကြောင်းကို အာနန္ဒာအား
လေပြီ။

ထိုနေရာမှ ဘုရားရှင်သည် ဟိရည
ဘက်သို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာ၍ မြစ်
ရောက်သောအခါ မြစ်တွင်းသို့ဆင်း၍
လေသည်။

ထို့နောက် မြစ်တဘက်သို့ကူး၍ ရေ
အောင် သုတ်ပြီးလျှင် ထိုင်လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာ
...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

စုန္ဒ၏အိမ်မှ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီး
ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည့်အတွက်
တမရအောင် စုန္ဒအား ပြောကြားပါလေ
မိန့်ရှိလေသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် ဟိရညဝတီ
တစ်ဘက်သို့ တောအုပ်တွင်းမှ ဖြတ်သန်း
သိနာရုံမြို့ဘက်သို့ ဆက်လက်ကြွသွား
လေသည်။

တစ်ဖန် ဘုရားရှင်သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
လှ၍ ခေတ္တခဏအပန်းဖြေနိုင်ရန်ရှင်အာနန္ဒာ
အားသင်္ကန်းကြီးကို အခင်းခိုင်းပြန်လေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ထိုနေရာ
၌ လဲလျောင်း၍ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်လေ
၏။

အိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါ ရှင်
အာနန္ဒာအား လုံလဝီရိယရှိရန်၊ အဖုန်တရား
၌ ရပ်တည်ရန်၊ သုတ္တန်ပိဋကနည်း မာတိကာ
တို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံးရန် တိုက်တွန်းလေပြီ။

ထို့နောက် သူတို့သည် ကုသိနာရုံ
ဘက်သို့ ဆက်လက်ကြွသွားရာ အင်ကြင်း
ဥယျာဉ်တော်သို့ ရောက်ကြလေပြီ။

ယခုအခါ ဘုရားရှင်သည် အချိန်စေ့
ရောက်ပြီ ဟု သိမြင်ခြင်းကြောင့် အင်ကြင်း
ပင်ရှိ နှစ်ပင်တို့၏အကြား၌ မြောက်ဘက်သို့
ဥကျောင်းပြု၍ စုရှင်ညောင်စောင်းကိုခင်းရန်
ရှင်အာနန္ဒာအား အမိန့်ပေးလေသည် အကြောင်း
မှုကား ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ယနေ့ည သန်းခေါင်းရုံကျော်ကျော်
အချိန်၌ ငါသည် ခန္ဓာစာတ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်း
သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

ဟု မိန့်လေသည်။

အာနန္ဒာသည် အမိန့်အတိုင်း ပြုလုပ်
ပြင်ဆင်၍ပေးလေရာ ဘုရားရှင်သည် လက်ျာ
နံတောင်းဖြင့် စောင်းလျက် ထိုညောင်စောင်း
ပေါ်မှာ လျောင်းစက်ပြီးလျှင် နိုင်မြဲသော
သတိဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုလျက် သီတင်းသုံး
လေ၏။

ညောင်စောင်းကို ကိုင်၍အားနားမှ
ရပ်၍နေသော အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကား
မကြာမီ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတော့အံ့။

ဘုရားရှင်သည် မကြာခင် လုံး၀
ပျောက်ကွယ်၍သွားတော့အံ့။

ကမ္ဘာ့မျက်လုံးခုံးပွံ့ရတော့အံ့ ဟူ၍
တွေးမိသောကြောင့် သူ၏မျက်လုံးများမှ
မျက်ရည်များ ယိုစီးလာသဖြင့် အပြင်သို့ထွက်
၍ ငိုယိုနေရှာလေသတည်း။

အာနန္ဒာမရှိကြောင်းကို သိမြင်သော
အခါ ဘုရားရှင်သည် အနီးရှိ ရဟန်းတို့အား
အာနန္ဒာကို ခေါ်လိုက်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။
ထို့နောက် ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

သင်သည် ငါဘုရားရှင်အား ချစ်ခ
ကြင်နာ ရိုသေစွာပြုစုခဲ့လေပြီ။

ရဟန်းတို့ ...

လေးကျွန်းသေဋ္ဌနင်း စကြာမင်းမှ
ခံဖွယ်ကောင်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါလေးပါး
သကဲ့သို့ အာနန္ဒာ၌လည်း ထို့အတူ ရှိလေ
သည်။

ဟူ၍ မိန့်ကြားလေသောအခါအာနန္ဒ
သည် ဘုရားရှင်အား ဤသို့လျှောက်ထ
လေ၏။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

သာဝတ္ထိ၊ သာကေတ၊ စမ္ပါ၊ ဗာရ
ဏသီ၊ ဝေသာလီ၊ ရာဇဂြိုဟ် ဟူသောမြို့ကြီ
ခြောက်မြို့နှင့် အခြားမြို့များစွာကို ငြင်းပယ
စွန့်ပစ်၍ ဂုဏ်သိမ်သေးငယ်ကြီးကျယ်ခမ်းနား
ခြင်းကင်းပ နံရာလှသောဤတောရွာကလေ
၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အဘယ်ကြောင့် ဆုံးဖြတ်
ပါသနည်း။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ကုသိနာ
မြို့ကို ရှုံ့ချအထင်သေးသည့်အတွက် အာနန္ဒာ
ကို အပြစ်တင်ပြီးလျှင် ကုသဝတီမြို့တော်ဖြစ်
ခဲ့ဘူးသော ကုသိနာရုံနှင့် မဟာသုဒဿ

မင်း၏ဝတ္ထုအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း
ကြားလေပြီ။

ယခုအခါ အရှင်ဥပဝါဏသည်
ရှင်၏ ရှေ့၌ ရပ်လျက်နေရာ ...

ရဟန်း

ငါ၏ရှေ့၌ မရပ်နှင့်ဟူ၍ တားမြစ်
သည်။

ထိုအခါ အာနန္ဒာသည် ...

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

တပည့်တော်သည် အရှင်မြတ်အား
ဆည်းကပ်ခဲ့သည်မှာ အနှစ်နှစ်ဆယ်
ကျော် ကြာခဲ့ပါပြီ။

သို့ရာတွင် အရှင်ဥပဝါဏအား ဤသို့
ကြားဘူးသည်ကို ယနေ့တိုင်အောင် တပည့်
တစ်ခါမှ မကြားဘူးပါ ...

ဟု လျှောက်ထားလေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ထိုသို့သော
ကြောင်းကို ရှင်းလင်းစေရန် ရှင်ဥပဝါဏ
အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း
ပြလေသည်။

ထို့နောက် ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရား
ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူပြီးနောက် အလောင်းတော်

ကို မည်သို့အရိုအသေပြုရပါမည်နည်းဟူ၍
လျှောက်ထား မေးမြန်းလေရာ ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

ဤကိစ္စကို သင်ဂရုမစိုက်လေနှင့်၊
ယုံကြည်ကြကုန်သော လူပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤ
ကိစ္စကို ဂရုစိုက်ကြပေလိမ့်မည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

ယုံကြည်ကြသော ထိုလူပုဂ္ဂိုလ်များ
တို့သည် ကြွင်းကျန်နေသော အရှင်ဘုရား၏
သရီရဓာတ်ကို မည်သို့စီမံရပါမည်နည်း ဟူ၍
မေးမြန်းလေရာ ...

ချစ်သား အာနန္ဒာ ...

သူတို့သည် ကြာမင်း၏ အလောင်း
ကို ပြုပြင်စီမံကြသကဲ့သို့ ငါ၏အလောင်းကို
ပြုပြင်စီမံကြရပေမည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား ...

လူအပေါင်းတို့သည် ကြာမင်း၏
အလောင်းကို မည်သို့ပြုပြင် စီမံကြပါကုန်
သနည်း။

ယခုအခါ ကုသိနာရုံမြို့၌ အသက်
(၁၂၀)နှစ်ရှိ အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်နေသော သုဘဒ္ဒ
အမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းကြီး တစ်ပါး

နေထိုင်လျက်ရှိလေသည်။

ကုသိနာရုံ မြို့သူမြို့သားတို့သည်
၎င်းကို ရဟန္တာထင်မှတ်၍ ရိုသေမြတ်နိုး
ကြကုန်၏။ ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်၏။ ကော်ရော်
လေးစားကြကုန်၏။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကြီးသည် ဘုရားရှင်
အား ယုံကြည်ရန်အတွက် လုံလောက်သော
အချင်းအရာများစွာတို့ကို ဘုရားရှင် သက်
တော်ထင်ရှားရှိစဉ် တွေ့မြင်ခဲ့ရလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် သူနေ
သော နေရာအနီး၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူလိမ့်မည်ဟု
သိရသောအခါ ဘုရားရှင်ကို ဝင်ရောက်
ဖူးမြော်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သူသည် နောက်ဆုံး ဘုရားရှင်၏
မျက်မှောက်သို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ရရှိသောအခါ
သူသည် ပူရဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ
တို့၏ တရားဒေသနာများ မှန်မမှန်ကို
မေးမြန်းလျှောက်ထားလေပြီ။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကြီး ...

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကို မသိသောသူ
သည် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊
ရဟန္တာအဆင့်အတန်းတို့တွင် မည်သည့်

အဆင့်အတန်းဝင် ရဟန်းကောင်းရဟန်းမ
မဖြစ်နိုင်ချေ။

သုဘဒ္ဒ ...

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရား အကျုံးဝင်သော
ကျင့်စဉ်ကို လိုက်နာကျင့်ကြသော သူသ
သာလျှင် အစစ်အမှန်ဖြစ်သော သူတေ
ကောင်းဖြစ်နိုင်၏ ဟူ၍ ဘုရားရှင်ကမိန့်ကြ
လေပြီ။

ထို့နောက် သုဘဒ္ဒသည် ရဟန္တ
အဖြစ်သို့ မိမိကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိပြီးလျှ
ပြီးချင်း ငါသည် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသ
ကို တွေ့မြင်ကြည့်ရှုရန် အခွင့်မသင့်၊ မသ
တော် မလျှောက်ပတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် ငါသည် ဘုရားရှင် ပ
နိဗ္ဗာန်မပြုမီ အလျင်တင်ကူး၍ နိဗ္ဗာန်ပ
တော့အံ့ဟု စဉ်းစားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အနီးသ
ချဉ်းကပ်၍ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားရ
ဘုရားရှင်ကလည်း ခွင့်ပေးလိုက်လေသည်
ထို့ကြောင့် သုဘဒ္ဒသည် ဘုရားရှ
နှင့်တကွ ငါးရာသော သာကီဝင်တို့၏ရှေ့
အမျိုးမျိုးအစားစား များပြားလှစွာသော
တန်ခိုးပြာဋိဟာများကို ပြပြီးသည့်နောက်

သိမ်း၍ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းသွားလေ

ဤအချင်းအရာကိုမြင်ကြရသော
ိသည် ဘုရားရှင်အား မေးမြန်း
ားကြရာ ဘုရားရှင်သည် အောက်
ဘ်ဝတ္ထုကို ဟောပြတော်မူလေပြီ။

ရဟန်းတို့ ...

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ကြီး
ာ ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ခုအတွင်း၌ သမင်
စ်ထောင် ခြံရံလျက် ပါးနပ်လိမ္မာ
ကြားထကြွ လုံ့လဝီရိယရှိသော၊
သော၊ အသိဉာဏ်ရှိသော ခေါင်း
ရွှေသမင်ကြီးနေခဲ့ဘူးလေသည်။

တစ်နေ့သော် မုဆိုးတစ်ယောက်သည်
င်၍ ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၍ လျှောက်
ပြီ။

ထိုကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် စစ်သည်
း စုရုံး၍ လာရောက်ပြီးလျှင် သမင်
နှင့် ခေါင်းဆောင်ရွှေသမင်ကို ဝိုင်းရံ
လေပြီ။

ထိုအခါ ဤသမင်များကို ငါကိုယ်
ကာကွယ်ခဲ့လျှင် သူတို့အားလုံး
အချည်းအနှီးပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
မည်ဟူ၍ တွေးတောဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့
ဝိုင်းမိခြင်း ခံနေရသော နေရာတစ်ဝိုက်ကို
စုံစမ်းကြည့်ရှုရာ ထိုချိုင့်ဝှမ်းကြီးကို ဖြတ်
လျက်စီးနေသော အဟုန်ပြင်းထန်သည့် ရေစီး
ကြောင်းတစ်ခုကို တွေ့မြင်လေပြီ။

သို့ရာတွင် ရေစီးအလွန်သန်လှသည်
ဖြစ်သောကြောင့် သမင်ပေါင်းတို့သည် ရေစီး
ကြောင်းတွင် ပါသွားမည်အားကို ကြောက်ရွံ့
နေကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ သမင်ခေါင်းဆောင်သည်
ချက်ချင်း ရေစီးချောင်းတွင်းသို့ ခုန်ဆင်းပြီး
လျှင် ရေလယ်ခေါင်၌ ရပ်လျက် ...

လာကြလော့၊ ကမ်းပါးပေါ်မှ ငါ၏
ကျောကုန်းပေါ်သို့၊ ငါ၏ကျောပေါ်မှ အခြား
တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ခုန်ကူးကြလော့။ အသင်
တို့၏ အသက်ကို ကယ်ဆယ်ရန် ဤနည်း
သာ ရှိသည်။

ဤသို့မပြုလုပ်ခဲ့လျှင် သင်တို့အား
လုံး မုချသေကြလိမ့်မည်ဟု အော်ဟစ်၍ ပြော
ဆိုလေပြီ။

သမင်တို့သည် ၎င်း၏အမိန့်အတိုင်း
ပြုလုပ်ကြရာ ခွာများဖြင့် ထိခိုက်မိခြင်းကြောင့်
သူ၏ကျောမှ အရေအသားစုတ်ပြတ်၍ အရိုး
တိုင်အောင် ထိခိုက်နာကျင်စေကာ ထိုဒုက္ခ
အားလုံးကို သည်းခံလေသည်။

သမင်အားလုံး ရေစီးကြောင်းကို
ဖြတ်ကူးပြီးသောအခါ ခေါင်းဆောင် ရွှေသမင်
ကြီးသည် ချောင်းကို မကူးဖြတ်နိုင်သေးသော
သမင်ငယ်တစ်ကောင်ကို မြင်လေသည်။

ထိုအခါ စုတ်ပြတ်သော အရေအသား
ကိုက်ခဲနာကျင်သော အရိုးအဆစ်တို့ကို ဂရု
မပြုဘဲ သမင်ကလေးကို ကျောပေါ်မှာတင်၍
တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် သူသည် သမင်
အားလုံး၏ အသက်ကိုကယ်ဆယ်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် သမင်အားလုံးလည်းဖြတ်
ကူး၍ပြီးပြီ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သေလုနီးပါ
ါး ဖြစ်နေပြီဟု သိမြင်သောအခါ ဤသမင်
ပေါင်းနှင့် သမင်မကလေး၏ အသက်ကို
ကယ်ဆယ်ရခြင်းကြောင့် ကိလေသာအားလုံး
ကုန်ဆုံး၍ အတုမဲ့သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်
နှင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပါစေသော်၊
ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် သတ္တဝါ

အားလုံးကို ဒုက္ခကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့
ဆောင်နိုင်ပါစေသော်ဟု ဆုတောင်းလေ
သည်။

ရဟန်းတို့ ...

ထိုအခါက ခေါင်းဆောင်ရွှေသမင်
သည် ယခုအခါ ငါဘုရားဖြစ်လာသည်။
သမင်ငါးရာတို့သည် မာလ္လာမင်း ငါးရာဖြစ်
လာ၍ သမင်မကလေးသည် သုဘဒ္ဒဖြစ်လာ
လေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့
အား ဤသို့ မိန့်ကြားလေပြီ။

ဤမှ ငါမရှိသည့်နောက်ကာလ၌
ငါ၏ ဆွေတော်မျိုးတော် သာကီဝင်တို့သည်
အယူတပါး တိတ္ထိများ၏ အဆောင်အယောင်
ဖြင့် လာရောက်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ တက်လို
ကြလျှင် သူတို့ကို ရဟန်းခံ၍ ပေးရမည်.

သူတို့သည် ဘိက္ခုတို့၏ အခွင့်အရေး
အားလုံးနှင့် ဥပသမ္ပဒကံကို ချက်ချင်း ရရှိကြ
လိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား ... ဉာတတ္ထ
စရိယာအဖြစ်ဖြင့် ဆွေမျိုးများအတွက်
ငါသည် ခြွင်းချက်ပြုလုပ်ထားခဲ့ပေမည်။

ထို့ပြင် မီးကို ရှိုးသော ဓမ္မလများ
ါး အခြားသော အညတိတ္ထိယပရိဗိုဇ်
ည် သာသနာတော်ထမ်းရှင်ရဟန်း
ကို အလိုရှိ၍ ရောက်လာကြလျှင်
ကို လေးလတိုင်တိုင် ပရိဝါသ် ဆောက်
စေပြီးမှ ဘိက္ခုအများတို့ ကျေနပ်
က်လျှင် ခွင့်ပြုရမည်။ ထို့နောက်
ရှင်သည် ...

၁။ သုတ္တ
၂။ ဂေယျ
၃။ ဗျာကရဏ
၄။ ဂါထာ
၅။ ဥဒါန
၆။ နိဒါန
၇။ အဗ္ဘုတ
၈။ ဇာတကဝတ္ထုက
၉။ ဇာတက
၁၀။ ဝေဒလ္လ
၁၁။ အဗ္ဘုတဓမ္မ
၁၂။ ဥပဒေသ

ဟူသော မုက္ခပဋ္ဌာနဆိုင်ရာ အစိတ်
များကို ရေတွက်ညွှန်ပြခဲ့၍ ၎င်းတို့ကို
သင်ကြားရန် တစ်လနှစ်ကြိမ် စည်းဝေး၍
ပါတိမောက်ပြရန် အမိန့်ရှိလေပြီ။

ထို့ပြင် ဘုရားရှင်သည် သံဃာ
အများ သဘောအတိုင်း ငြိမ်းသိက္ခာပုဒ်များ
ကို စုဆောင်းနိုင်သည်။

ထို့ပြင် သံဃာအများ ချမ်းချမ်း
သာသာ နေနိုင်ရန်အလို့ငှာ သေးငယ်ကုန်
သော အာပတ်တို့ကို နုတ်ပစ်နိုင်သည်ဟု
မိန့်ကြားလေသည်။

ငါမရှိသည့်နောက်၌ ငယ်သောမထေရ်
များသည် ကြီးသော မထေရ်များကို သူတို့၏
အမည်ရင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိ ဆိုင်ရာ
အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို
မပြုကြကုန်နှင့်။ စင်စစ်မှာ ဘန္တေ(သို့မဟုတ်)
အာယသ္မာ ဟူသောအသုံးအနှုန်းကိုသာလျှင်
သုံးနှုန်းကြရမည်။

မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော ဘိက္ခုတို့
သည် မထေရ်ငယ်တို့အား သပိတ်သင်္ကန်း
စသည်ဖြင့် ထောက်ပံ့၍ စာဖတ်ခြင်း၊ စာပြန်
ခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယရှိခြင်းတို့ကို သဘောပေါက်
အောင် ဟောပြ၍ သမထ၊ ဝိပဿနာလမ်း
စဉ်၌ စိတ်ပါဝင်စားအောင် ဟိုက်တွန်းနိုးဆော်
ပေးရမည်။

ထို့ပြင် ဘုရားရှင်သည် ဘုရား
မွေးဖွားရာအရပ်၊ တရားဦးဟောရာအရပ်၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာအရပ် ဟူသော ဌာနလေးကို
ဇုဒ္ဓဘာသာ သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ သွား
ရောက်ဖူးမြော်ကြရမည်။ အလေးပြုကြရမည်
ဟု အမိန့်ရှိပြီးနောက် ....

ရဟန်းတို့ ...

ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃ၌လည်းကောင်း၊
(သို့မဟုတ်) ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂ၌
လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာ သံသယရှိခဲ့ကြ
သည်ဖြစ်ငြားအံ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်မေးမြန်း
နိုင်ကြသည်။

ငါတို့ဆရာရှိစဉ်က မမေးမြန်းလိုက်
ရချေဟု နောင်တမဖြစ်ကြစေရန် အလို့ငှာ
သင်တို့ မေးသမျှကို ငါဖြေရှင်းခဲ့မည်။

(သို့မဟုတ်) ဘိက္ခုတစ်ပါးသည်
အခြားဘိက္ခုတစ်ပါးသို့လည်းကောင်း၊မိတ်ဆွေ
တစ်ဦးသည် အခြားမိတ်ဆွေတစ်ဦးကို လည်း
ကောင်း မရှင်းလင်းသောအချက်များကို မေး
ကြကုန်လော့။

ထို့နောက် ထိုပြဿနာကို ငါဆီသို့

တင်ပြကြကုန်လော့ ငါသည် ထိုပြဿန
ရှင်းလင်း ၍ ပေးခဲ့အံ့ဟု အမိန့်ရှိလေသ

သို့ရာတွင် ရဟန်းအားလုံး
ဆိတ်နေကြကုန်၍ ရှင်အာနန္ဒာက ...

အရှင်ဘုရား ..

မုချအားဖြင့် ဤအစည်းအဝေး
ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃ၌ သံသယရှိသော ရ
တစ်ပါးမှ မပါ,ပါဟူ၍ လျှောက်ထာ
သည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည်
ခန္ဓာကိုယ်ကို လှစ်ပြ၍ ရဟန်းတို့အား
မိန့်ကြားလေပြီ။

ဘိက္ခုတို့ ...

တထာဂတ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို
ကြလော့။

ရဟန်းတို့ ...

တထာဂတ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို
စွာ ကြည့်ကြလော့ ...

အကြောင်းမူကား ရေသဖန်း
အပွင့်ကို တွေ့မြင်ရန် ခက်ခဲဘိသ
အရပ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဖြစ်သော တထာဂ
တွေ့မြင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းလေသည်။

ရဟန်းတို့ …

သတိရှိကြကုန်လော့၊ အားလုံးသော
ရတာရားတို့သည် မမြဲသော သဘောရှိ
ကုန်၏။ ဤသည်တို့ကား တထာဂတ၏
က်ဆုံးစကားများဖြစ်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်
တပြိုင်နက် မဟာပထဝီကြီးသည် မြင်း
ွာ တုန်လှုပ်လေ၏။ မိုးကြိုးများ ထစ်
ကြလေ၏။ ကောင်းကင်၌ နတ်တို့သည်
အော်ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။ နတ်စည်၊
မောင်း၊ နတ်ခေါင်းတို့ကို တီးမှုတ်ကြ
ကုန်၏။

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည်
ပြို့ပါ်မြို့ ခရီးပြန် တောကျောင်း၌
င်းသုံးလျက်နေရာ ကြီးစွာသော မြေတုန်
ခြင်းကို သိရသဖြင့် အကြောင်းကို စဉ်းစား
ခြင်းသောအခါ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်
န်သွားကြောင်းကို သိမြင်လေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည်
ို့စဉ်းစားလေပြီ။

ဝေဒေဟီ၏သားဖြစ်သော အဇာတသတ်
င်သည် ဘုရားသခင်၌ ထူးကဲသော

ယုံကြည်ခြင်းရှိသူဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားရှင်
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့် အကြောင်းကို ရုတ်တရက်
ကြားသိရလျှင် သူသည် ဓမ္မဈေး မူးဝေ၍
သေသွားပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ငါသည်သူ့အား ဘုရား
သခင် နိဗ္ဗာန်ပြုကြောင်းကို ပြောကြားရန်
နည်းလမ်း ထွင်ရပေမည်။

ဤသို့ စဉ်းစားပြီးလျှင် သူသည် မဂဓ
တိုင်း၏ အမတ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရ
ပုဏ္ဏားကို အကျိုးအကြောင်းအားလုံးပြောပြ၍
အောက်ပါအတိုင်းအမိန့်ရှိလေသည်။

ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီး………

ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ လျှင်မြန်စွာသွား
ပြီးလျှင်တုသိတာနတ်ပြည်၌ဘုရားအလောင်း
ကြည့်ခြင်း–ခြင်းငါးပါးကို ကြည့်ရှုပုံ၊ နတ်
အပေါင်းတို့ လာရောက်တောင်းပန်ပုံ၊ဆင်ဖြူ
တော်အသွင်ဖြင့် မယ်တော်၏ ဝမ်းကြာတိုက်
ကို ဝင်ရောက်ပုံကိုရင်း၊ ဗောဓိပင် ခြေရင်း၌
အတုမဲ့သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရရှိပုံကိုရင်း၊
တိုင်းပြည်မြို့ရွာအသီးသီးတို့၌သတ္တဝါအပေါင်း
တို့အား တရားဓမ္မချေချွတ်ပုံကိုလည်းကောင်း၊
ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့၏ ဥယျာဉ်အတွင်း၌

ရှုကိုစွာအပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပုံအချင်းအရာတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ရေးသားဖော်ပြ၍ ထားပါ
လော့။

ထို့ပြင် လတ်ဆတ်သော ထောပတ်
တို့ဖြင့် ပြည့်သောစည်ပိုင်းကြီး ၂–ခုတို့နှင့်
တကွ စန္ဒကူးရေနှင့်ပြည့်သော စည်ပိုင်းကြီး
တစ်ခုကို အသင့်ပြင်၍ထားပါလော့၊ ရှင်
ဘုရင်သည် ဥယျာဉ်တံခါးဝသို့ ရောက်လာ
သောအခါ ထိုအရုပ်ကားများကို ကြည့်လို
ဘူးလားဟု မေးရမည်။

သူသည် အရုပ်ကားအနီးသို့ ရောက်
သောအခါ ပထမအရုပ်ကားမှစ၍ အရုပ်ကား
တွင် ဖော်ပြသော သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို သွယ်
သွယ် ဝိုက်ဝိုက် သူ့အားပြောဆိုရမည်။

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြောင်းကို
ကြားရသောအခါ သူသည် မြေပေါ်သို့ လဲကျ
သွားလိမ့်မည်။

ထိုအခါ သင်သည် ရှင်ဘုရင်ကို
လတ်ဆတ်သော ထောပတ်စည်အတွင်းသို့
ထည့်ရမည်။

ထောပတ်အရည်ပျော်၍ ဆူပွက်
လာသောအခါ အခြားစည်ပိုင်း တစ်ခုအတွင်း

သို့ ထည့်ရမည်။

ဤနည်းအတိုင်း ဆက်ခါဆက်
ခုနစ်ခုမြောက်သော ထောပတ်စည်ပိုင်း
တိုင်အောင် ထည့်ရမည်။

နောက်ဆုံး၌ စန္ဒကူးရေဖြင့် ပြ
သော စည်ပိုင်းအတွင်းသို့ ရှင်ဘုရင်ကို ထ
လိုက်ရမည်။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သတိ
လာပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ မိန့်မှာကြားပြီးနောက်
မဟာကဿပသည် ကုသိနာရုံပြည်သို့ထွက်
ခရီးထွက်လေသည်။

ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီးသည်လည်း
သူ့အား မိန့်မှာခဲ့သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်သော
ရွက် သဖြင့် အဇာတသတ်၏အသက်ကို
ဆယ် လိုက်လေပြီ။

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည့်နော
တစ်နေ့နံနက်ခင်း၌ ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် အနန္ဒာ
ကုသိနာရုံမလ္လာမင်းတို့ထံသို့ စေလွှတ်
ဤသို့မိန့်ကြားလေပြီ။

ညီဘွား အနန္ဒာ………

ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့ထံသွာ
ဤသို့ပြောပါချေလော့။

အို—ဝါသေဋ္ဌတို့...........

ယနေ့ညသန်းခေါင်ယံအချိန်၌ဘုရား ည် သင်တို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်အတွင်း ဇာတက်သိမ်း၍ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းလေ

ငါတို့၏ ဆရာသခင် ဘုရားရှင် ငါတို့ပိုင်နက်အတွင်းမှာ ခန္ဓာတော် ါလျှက် ငါတို့အလေးမပြုလိုက်ရချေ ဟူ၍ နောင်တဖန်ပူပန်ခြင်းမဖြစ်ကြ အလို့ငှာ သင့်တို့သင့်လျော်သည့် ထင် အတိုင်း ပြုကြကုန်လော့။

အာနန္ဒာသည်သူ့အားအပ်နှံရှိသည့် င်း သွားရောက်၍ ဘုရားရှင်၏ ကြွင်း ချစ်သော ရုပ်ကလာပ်ကို ကြောမင်း၏ ာင်းကဲ့သို့ သဂြိုဟ်ရမည်—ဟူ၍ မလ္လာ တို့အား ပြောကြားလေပြီ။

ထိုအခါ မလ္လာမင်းတို့သည် မသာ အတွက် ခန့်ခွဲစီမံနိုင်ရန် ခုနစ်ရက် အခွင့် င်းလေပြီ။

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မြေ ခင်တစ်ခု စီမံပြီး၍ ကုသိနာရုံမြို့မှ သုဝတီမြစ်သို့တိုင်အောင်လည်းကောင်း အင်ကြင်းဥယျာဉ်မှ မကုဋဗန္ဓနစေတီသို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာအတွင်း ၌ အမွှေးအကြိုင်များ၊ ပန်းစည်းပန်းကုံးများ အတီး အမှုတ်တူရိယာများနှင့် ပြည့်နှက်လျှက် ရှိလေသည်။

မလ္လာမင်းတို့သည် ဘုရားရှင်၏ အလောင်းကို အရိုအသေပြုရန် မြို့တွင်းမှထွက်၍ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ သွားကြလေ၏။

ဥယျာဉ်သို့ရောက်ကြသောအခါ ကုသိနာရုံအကြီးအမှူးဖြစ်သော မလ္လာမင်းတို့သည် ဤသို့ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

အို—ဝါသေဋ္ဌတို့—

ကြီးငယ်မကျ အားလုံးသော မလ္လာတိုင်းသူတို့သည် မိမိတို့၏ အပေါ်ရုံများဖြင့် ဘုရားရှင်၏အလောင်းကို မိုးကာကြကုန်လော့။

ဘုရားရှင်၏အလောင်းကိုပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ပူဇော်၍ ပြီးကြသောအခါ မလ္လာမြို့သူများသည် ဘုရားရှင်၏အလောင်းကို မြို့အနောက်တံခါးတိုင်အောင် ယူဆောင်ကြရမည်။

ထို့နောက် အရှေ့တံခါးဖြင့်ထွက်၍ ဟိရညဝတီမြစ်ကိုဖြတ်ပြီးလျှင် မကုဋဗန္ဓနစေတီသို့ ယူဆောင်၍ သွားကြရမည်။ ထိုစေတီကုန်း၌ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားရှင်၏ အလောင်းကို မီးရှို့ကြကုန်အံ့။

သို့ရာတွင် ကြီးကြီးငယ်ငယ် မလ္လာမင်းတို့သည် ဘုရားရှင်၏ အလောင်းကို လှုပ်ရှားအောင်ပင် မ—မနိုင်ကြကုန်။

ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မလ္လာတိုင်းသားများသာလျှင်အလောင်းကို သယ်ယူစေရန် နတ်တို့သန္နိဋ္ဌာန်ရှိသည်—ဟူ၍ ရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်ကြားလေရာ အာနန္ဒာကလည်း မလ္လာမင်းတို့အား ပြောကြားသဖြင့် ၎င်းတို့သည် အလောင်းစင်ကို မကုဋဗန္ဓနစေတီသို့ ယူဆောင်သွားကြလေကုန်သတည်း။

ထိုအချိန်အခါ၌ ကုသိနာရုံမြို့တွင်းမှာ မန္ဒာရဝနတ်ပန်းတို့သည် ခြေကျင်းဝတ်လောက်ရောက်အောင် ထူထပ်စွာကျလျှက်ရှိကြကုန်၏။ ပါဝါပြည်သို့ အလုပ်ကိစ္စနှင့် သွားရောက်မည်ဖြစ်သော အာဇီဝကတစ်ယောက်သည် ဤနတ်ပန်းများကို ကောက်ယူ၍ သွားလေ၏။

တပည့်ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်အတူဘကွ ကုသိနာရုံမြို့ဘက်သို့ ကြွချီလာသော ရှ မဟာကဿပသည် ပါဝါပြည်နယ်ကို ဖြ ကျော်လာစဉ် ထိုအာဇီဝကနှင့်တွေ့ရာ၊ ၎င်း၏ ထံမှ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတာ ခုနစ်ရက် ကြ ပြီဟု သိကြလေပြီ။

ရှင်မဟာကဿပ၏ တပည့်ရဟန်း တို့တွင် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သော တော ထွက် ခင်ကြီးတစ်ပါး ပါရှိလေသည်။

၎င်းသည် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြ ကြောင်းကို ကြားသိရသောအခါ အောက်ပ မဖွယ်မရာ စကားများကို ပြောကြားလေပြ

ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပူဆွေး ရမည်နည်း။

ရဟန်းကြီးဂေါတမသည် ဤဟာ မအပ်ဘူး၊ ဤဟာ အပ်သည်ဖြင့် ဆုံးမပြ လေ့ရှိသည်။

ယခုမူကား ငါတို့လုပ်လိုသောအရာ ကို လုပ်နိုင်ကြပြီ၊ ငါတို့မလုပ်လိုသော အရာ ကို ရှောင်နိုင်ကြပြီ။

သို့ရာတွင် ရှင်မဟာကဿပသည် ထိုရဟန်းကြီးကို မြည်တွန်တောက်တီး၍ သူ၏နောက်လိုက် ငယ်သားတို့အား အားလုံး

ါ်ရှု၍ မမြဲသော သဘောတရား
ကြားညွှန်ပြလေပြီ။

မလ္လာမင်းတို့သည် အလောင်းတော်
ာ ထင်းပုံကို မီးရှို့ရန် ကြိုးစားသော
မြဲလောင်ရန် ငြင်းဆန်နေသည်ကို
ှ ကြရလေပြီ။

ရှင်မဟာကဿပ မရောက်သေး
ကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရသည်ဟူ၍ ရှင်
ာ ရှင်အာနန္ဒာအား ပြောကြားလေ
ကြောင်းကို မလ္လာမင်းတို့အား ရှင်
ာ ပြောကြားလေသည်။

လူအများတို့သည် ရှင်မဟာကဿပ
ကြွလာသည်ကို မြင်ကြသောအခါ
လက်စွဲ၍ သူ့ကို ကြိုဆိုရန် ထွက်
လသည်။ ထို့နောက် သူတို့သည်
ကဿပကို ရိုသေစွာ နှိမ့်ချရှိခိုးကြ
ဘုရားရှင်၏ အလောင်းထားသော
ငင်း၏နောက်မှ လိုက်ပါလာကြ
၏။

မဟာကဿပသည် ဘုရားရှင်၏
းကို လှပ်၍ ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။ ထို
ခါ၌ အညာသိ ကောဏ္ဍညသံ

နန္ဒ၊ ဒဿဗလကဿပနှင့် မဟာကဿပ
ဟူ၍ မထေရ်ကြီးလေးပါး ကမ္ဘာလောက၌
ထင်ရှားရှိလေ၏။

၎င်းတို့တွင် မဟာကဿပသည်
အသိဉာဏ်၊ ပညာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အကျင့်စာရိတ္တအားဖြင့်လည်းကောင်း အကြီး
အမြတ်ဆုံးဖြစ်ခဲ့ရာ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊
ဆေးဟူသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည် သူ့မှာ
လိုသမျှထက် ပိုလျှံ၍နေလေ၏။

ထို့ကြောင့် မဟာကဿပသည်
ဘုရားရှင်အား ဖုံးလွှမ်းထားသော အဝတ်
သင်္ကန်းများကို သူ၏အဝတ်သင်္ကန်းများတို့
နှင့် လဲလှယ်၍ ခေါင်းကို ပိတ်လိုက်သည်နှင့်
တပြိုင်နက် ထင်းပုံကို မီးစွဲပြီး၍ အလောင်းကို
လောင်ကျွမ်းသွားလေသည်။

အလောင်းတော်ကို မီးလောင်ပြီး
သောအခါ မလ္လာမင်းတို့သည် မီးကို နွားနို့ဖြင့်
ငြိမ်းသတ်ကြကုန်၏။ ထို့နောက် ကြွင်းကျန်
ရစ်သော သရီရ ဓာတ်တော်များကို ရွေးခွက်၌
ထည့်ပြီးလျှင် ၎င်းကို ရွှေထမ်းစင်ပေါ်မှာ
တင်လျက် ပန်းနံ့သာတူရိယာတို့ဖြင့် ပူဇော်
ကြကုန်၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် ဓာတ်

တော်များ ကုသိနာရုံမြို့လယ်သို့ ယူဆောင်
သွားကြကုန်၍ ပွဲလမ်းသဘင်အမျိုးစုံတို့ဖြင့်
တစ်ဖန်ပူဇော်ကြကုန်၏။

ယခုအခါ ပါဝါပြည်က မလ္လာမင်း
တို့သည် လွန်ခဲ့သော ခုနစ်ရက်က ကုသိနာရုံ
မြို့၌ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြောင်းနှင့်တကွ
ဓာတ်တော်ပူဇော်ပွဲများအကြောင်းကို ကြားသိ
ရလေသောကြောင့် စစ်တပ်များ စုရုံးပြီးလျှင်
မလ္လာမင်းတို့စံရာ ကုသိနာရုံမြို့ဘက်သို့ ချီ
တက်လာကြလေ၏။

ထို့နောက် သူတို့သည် ဤသို့
တောင်းဆိုကြလေကုန်ပြီ။ စုရုံးနေကြသော
ကုသိနာရုံမြို့သား အို ... မလ္လာမင်းအများတို့
ငါတို့၏ စကားကို နားထောင်ကြကုန်ဦးလော့။

ဘုရားရှင်သည် ငါတို့၏ နယ်ပယ်
အတွင်း၌ အချိန်ကြာညောင်း ရှည်လျားစွာ
သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် သင်တို့၏
နယ်ပယ်အတွင်း၌ ခေတ္တရပ်နားနေစဉ် ပရိ
နိဗ္ဗာန်စံဝင်၍ သွားခဲ့လေပြီ။ ငါတို့အား ဘုရား
ရှင်၏ ဓာတ်တော်ဝေစုကို ပေးလော့။

ငါတို့သည် ၎င်းဓာတ်တော်ကို ပါဝါ
မြို့သို့ ယူဆောင်၍ စေတီပုထိုး ကိုးကွယ်

တည်ထားပြီးလျှင် အလေးပြုကြကုန်အံ့၊ ရှိခိုး
ကော်ရော်ပူဇော်ကြကုန်အံ့။

နေ့ထူးရက်ထူးအခါကြီး ပွဲသဘင်ကို
ဆင်ယင်ကျင်းပကြကုန်အံ့။

ထိုအခါ မလ္လာမင်းတို့သည် ဤသို့
ပြန်လည်ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

အို ... ပါဝါမြို့သား ငါသိမ္မ အနွယ်
ဝင်များတို့ ...

ငါတို့သည် ဘုရားရှင်ကို လေးစား
ကြည်ညိုကြကုန်၏။ ချစ်ခင်မြတ်နိုး ကြကုန်
၏။

သူသည် ငါတို့၏ မြို့အနီး၌ သက်
တော် ကမ္ဘာရုပ်ငြိမ်းချုပ်လေသောကြောင့်
ငါတို့သည် ဓာတ်တော်ဝေစုကို သင်တို့အား
ပေးနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ဓာတ်တော်ဝေစုကို ငါတို့အား ပေး
နိုင်လျှင် သင်တို့ ကောင်းမြတ်ပါ၏။

သို့ရာတွင် အကယ်၍ မပေးနိုင်လို
ဟု ငြင်းဆိုကြပါမူကား ...

ငါတို့သည် အတင်းဗလက္ကာရ စစ်
တိုက်၍ ယူကြရမည် ဟူ၍ ပြောသံကို ကြား
သိရသောအခါ ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့သည်

...ပေးရန် သဘောတူလိုက်ကြလေ၏။

အလ္လကပ္ပမှ ခတ္တိယများတို့သည်
...ကောင်း၊ ရာမဂါမမှ ကောလိယတို့သည်
...ကောင်း၊ ဝေဋ္ဌဒီပမှ ဗြာဟ္မဏတို့သည်
...ကောင်း၊ ကပိလဝတ္ထုမှ သာကီဝင်တို့
...လည်းကောင်း၊ ဝေသာလီမှ လစ္ဆဝီမင်း
...သည်လည်းကောင်း ဤသတင်းစကားကို
...သိကြကုန်၍ ၎င်းတို့၏ စစ်သည်
...နှင့်အတူ ကုသိနာရုံမြို့သို့ ချီတက်
...ရောက်ကြပြီးလျှင် အလားတူ တောင်းဆို
...ားကို ပြုကြလေကုန်၏၊

ဝေဒေဟီ၏သားဖြစ်သော မဂဓတိုင်း
...ရှင်ဘုရင်အဇာတသတ်သည်လည်း
...ရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအကြောင်း နှင့်
ထိုထိုပြည်နယ်မှ မင်းအပေါင်းတို့
...ာရုံမြို့သို့ သွားကြကြောင်းကို ကြား
...သောအခါ သူလည်း ထို့အတူ သွား
...၍ ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်
...ယူနိုင်ရန်အလို့ငှာ စစ်သည်တပ်သား
... ဝဿကာရ အမတ်ကြီးအား အမိန့်
...သည်။

စစ်သည် တပ်သားများအသင့် ဖြစ်သောအခါ အဇာတသတ်ဘုရင်သည်ဆင်ပေါ်သို့တက်ရောက်လေ၏။

သို့ရာတွင် ဘုရား၏ ဝတ်ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့မိသောကြောင့် မူးမေ့၍ မြေပြင်သို့လိမ့်ကျလေ၏။

မြင်းပေါ်သို့ တက်ရန်ကြိုးစားသောအခါ၌လည်း ထိုနည်းအတူပင်ဖြစ်ပြန်သဖြင့် ဝဿကာရအမတ်ကြီးအား ဤသို့မိန့်ကြားလေ၏။

အမတ်ကြီး ....

ကျွန်ုပ်ကားမသွားနိုင်တော့ပြီ။

ဤစစ်တပ်ကို သင်ယူဆောင်သွားပြီးလျှင် ငါ၏အမည်ဖြင့် ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့အား အရှိအသေပြုလော့–

ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ဓါတ်တော်၊ မွေတော်ဝေစုကို တောင်းခံခဲ့လော့၊

ဝဿကာရအမတ်ကြီးသည် ရှိသော အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရာမလ္လာမင်းတို့သည်လည်း အလားတူအဖြေကိုပင် ပေးကြလေ၏။

သို့ရာတွင် သူတို့သည် ဘုရင်စစ်တပ်ကြီးကို မြင်ကြသောအခါ သူတို့၏ သားသမီးနှင့် မယားနေးတို့ကိုပါ လေးမြား အတတ်ပညာကို သင်၍ပေးကြလေကုန်၏။

အလ္လကပ္ပနှင့် ပါဝါမှ စုပေါင်းထားသော စစ်တပ်များသည် တိုက်ခိုက်ရန် မြို့ဘက်သို့ ချီတက်လာသောအခါ ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းများတို့သည် စုပေါင်းမိသမျှသော သူတို့၏ စစ်တပ်များ၊ သားမယားများနှင့် အတူ ခုခံရန်ထွက်၍ နေရာယူကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ စစ်သည် တပ်သားများနှင့် ရောက်၍လာသော ဒေါနပုဏ္ဏားကြီးသည် လွယ်လွယ်သံသယဖြစ်လတ္တံ့သော အရေးအရာကို သိမြင်သောကြောင့် သစ်နက်ရေကို ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့ထံသို့သွား၍ ဤသို့ပြောကြားလေပြီ။

ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားသည် သည်းခံခြင်း၊ ခန္တီပါရမီနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သည်းခံခြင်းကို အထူးချီးကျူးခဲ့၏။

သို့ပါလျက် သင်တို့သည် သူ၏ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်များကို ခွဲဝေရာ၌ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်လိုကြပါသနည်း။

ငါသည် ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ရှစ်စုခွဲ၍ ပေးမည်။ ဓာတ်တော်ထည့်ရန် ဖလားတစ်ခုကို ငါ့အား သင့်တို့ပေးကြလော့။

ငါသည် ဒေါနမြို့၌ ဓာတ်တော်မွေတော်ဌာပနာသော စေတီတစ်ခု တည်ဆောက်မည်။ မလ္လာမင်းတို့သည် သူ၏ အကြံပေးချက်ကို လက်ခံကြကုန်၏။

ထို့နောက် သူသည် အခြားဘုရင် အသီးသီးထံသို့သွား၍ ပြောကြားလေရာ ၎င်းတို့၏ သဘောတူညီချက်ကိုပါ ရရှိလေသည်။

သူသည် ဓာတ်တော်များကို ရှစ်ပုံဝေခွဲပြီးလျှင် ဓာတ်တော်ထည့်ရန် မလ္လာမင်းတို့က ပေးသောဖလားကို သူ၏ ဝေစုအဖြစ်ဖြင့် ယူဆောင်သွားလေသည်။

ထို့နောက် စစ်တပ်များနှင့် ရောက်၍လာသော ပုဏ္ဏားလုလင်ပျိုတစ်ယောက်သည် ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့အား ဤသို့ ပြောကြားလေပြီ။

စုဝေးနေကြကုန်သော ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းအများတို့ .... ငါ၏စကားကို နားယူကြဦးလော့။

ငါသည် နှစ်ရှည်လများ ဘုရားရှင်ကို

ညီလေးစားခဲ့၏ ။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခဲ့၏ ။
သည် သင်တို့၏ မြို့၌ ဓရီးအဆုံးသို့
ဒွဲလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ပိပ္ပလိဝန္တမည်သော
နယ်ပယ်၌ ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်
ကို စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်နိုင်ရန်
ဘာ အလောင်းတော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်သော
မှ မီးသွေးပြာများကို ငါ့အားပေးကြ
လော့ ဟု တောင်းဆိုလေ၏။

ထို့ကြောင့် မလ္လာမင်းတို့သည်
ဓမောရိယအား မီးသွေးပြာတို့ကို ပေး
လေသည်။

ထိုအချိန်အခါ၌ ဇမ္ဗူဒီပါ လက်ျာ
င်ကျွန်းတွင် ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
တ် ဌာပနာသော စေတီရှစ်ဆူ၊ ဓာတ်
းဌာပနာသော စေတီတစ်ဆူ၊ မီးသွေး
ာပနာသော စေတီတစ်ဆူအားဖြင့်
ပေါင်း တစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူ ရှိလေသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော် ရှစ်ဆူတို့
ာ် ခုနစ်ဆူသည် ဇမ္ဗူဒီပါလက်ျာကျွန်း
တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျန်တစ်ဆူကို နဂါးမင်းက ကိုး
ကွယ်လေသည်။ စွယ်တော်လေးချောင်းတို့
တွင် ပထမစွယ်တော်ကို တာဝတိံသာနတ်
ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဒုတိယစွယ်တော်ကို
အနုမာကာမြို့၌လည်းကောင်း၊ တတိယစွယ်
တော်ကို ကလိင်္ဂဘုရင်ပိုင်သော နိုင်ငံ၌
လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစွယ်တော်ကို ရာမဂါမ
မြို့၌ နဂါးမင်းအားလည်းကောင်း ကိုးကွယ်
ပူဇော်လေပြီ။

အခန်း ၅

ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် နှစ်တစ်ရာအတွင်း သာသနာဝင်

မှတ်ချက် ။ အောက်၌ဖော်ပြလတ္တံ့သော ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေသာ
သံဂါယနာတင်ပွဲများနှင့်တကွ ကသ္မီရတိုင်း၌ ဗုဒ္ဓ
သာသနာပြန့်ပွားပုံ အကြောင်းအရာများ၊ ဟိန္ဒူ
တိုင်းပွား ရဟန်းတော်များဖြစ်ကြကုန်သော
ဝိဇ္ဇာကရုဏာနှင့် ဓမ္မဓာရီပဘာ အရှင်မြတ်
နှစ်ပါးတို့ တိဗက်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသော ဒုလ
ဝိဋ္ဋကတ် စကားဒသဓတွဲမှ ကောက်နုတ်ချက်မျာ
ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့်နောက် အရွယ်အားဖြ
လည်းကောင်း အကျင့်သိက္ခာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာအာ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြီးမြတ်သည်ဟူ၍ အများတို့၏ ချီးကျူ
ခြင်းကို ခံယူရရှိသော ရှင်မဟာကဿပသည် ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာ

ဦ်တဖြိုင်နက် သုတ္တ၊ ဝိနယ၊ မာတိကာ
ဘုရားတပည့်ရဟန်းဘိက္ခုများ မသင်
နှုတ်လွတ်၍ ထားကြကုန်ပြီ .... ဟူ၍
၏ ကဲ့ရဲ့သံ၊ ပြစ်တင်သံ၊ ရှုံ့ချသံကို
ခဲ့လေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည်
သံဂါယနာသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ
ကြောင်းကို အကြံပေးလေရာ အားလုံး
ဟန်းတော်များက သဘောတူညီကြ

ရဟန်းတော်များကို စည်းသွေးစုရုံးပေး
...

ဟူသော ပြဿနာတွက်ပေါ်လာရာ
ဆကို သတိရကြလေသည်။

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပက ကြေး
င်းလောင်းထိုး၍ ရဟန်းတော်များကို
ရှင်ပုဏ္ဏရာလအား မိန့်ကြားလေပြီ။

ရှင်ပုဏ္ဏရာလသည် သဘောတူ၍ စေတ္တ
တားပြီးလျှင် ကြေးစည် ခေါင်းလောင်း
သည်။

ထိုအခါ အားလုံးသော ဒေသများမှ
သော ရဟန်းတော်များသည် စုဝေး

ရောက်ကြကုန်၏။

ဤသို့ စည်းဝေးရောက်လာကြ
သောအခါ ...

ငါ့အရှင်တို့ ...

ဤအစည်းအဝေးသို့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်
မကြွလာသနည်း။

ဟု ရှင်မဟာကဿပက မေးမြန်း
သဖြင့် စုံစမ်းရာ ရှင်ဂဝံပတိ မကြွလာကြောင်း
ကို သိကြရလေ၏။

ထိုအခါ ရှင်ဂဝံပတိသည် သီရိသက
မည်သော တောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက်
နေလေပြီ။ ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည်
ရှင်ပုဏ္ဏရာဇအား ဤသို့ မိန့်ကြားလေသည်။

ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏရာဇ ....

ရှင်ဂဝံပတိရှိရာသို့သွား၍ ကဿပ
နှင့်တကွ အားလုံးသော သံဃာတော်များက
သူ့အား အလေးပြုကြောင်းကို လျှောက်ထား
၍ သံဃာကိစ္စအတွက် အလျှင်အမြန် ကြွလာရန်
တောင်းပန်လျှောက်ထားလေလော့။

ရှင်ပုဏ္ဏရာဇသည် သဘောတူသဖြင့်
ကုသိနာရုံမြို့မှ ထွက်ခွာ၍ သီရိသက တော
ကျောင်းသို့ အရောက်သွားပြီးလျှင် ရှင်ဂဝံပတိ

အား အရိုအသေပြုလျက် ရှင်ကဿပ၏ အမှာ
စကားကို လျှောက်ထားလေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်ဂဝံပတိသည် အကျိုး
အကြောင်းကို စိတ်၌ဆင်ခြင် သုံးသပ်လေသော
အခါ ပညာဆီမီး တန်ဆောင်တိုင်ကြီးသည်
အနိစ္စလေကြမ်း ဇာ့ရမ်းတိုက်ခတ်မှု ကြောင့်
ငြိမ်းအေးသွားလေပြီ။

ဟု သိမြင်လေပြီ ... ထိုအခါ

ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏရာဇ ...

ငါလည်း သေခါနီးပြီဖြစ်သောကြောင့်
သွားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့်
ငါ၏ သပိတ်နှင့် သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ယူဆောင်
သွား၍ သံဃာတော်အား လက်ဆောင်ပေးပါ
လေလော့။

ဟူ၍ ရှင်ပုဏ္ဏရာဇအား မိန့်ကြားပြီး
လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်၍ သွားလေသည်။

ထို့နောက် ရှင်ပုဏ္ဏရာဇသည် ၎င်း
ရှင်ဂဝံပတိ၏ သရီရဓာတ်များကို အလေးပြု
ပြီးလျှင် ရှင်မဟာကဿပနှင့် ရဟန်းငါးရာ
ရှိသော အင်္ကြင်းတောသို့ ပြန်ကြွလာပြီး၍
သပိတ်နှင့် သင်္ကန်းတို့ကို သံဃာတော်အား
ပေးအပ်ပြီးလျှင် အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို

ပြန်ကြားလျှောက်ထားလေသည်။

ရှင်မဟာကဿပသည် ဘုရား
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို ရရှိခဲ့သော မဂဓတို
အတွင်း၌ သံဂါယနာပွဲ ဆင်နွှဲကျင်းပ
ရဟန်းတို့အား အကြံပေး၍ သင့်လျော်သေ
နေရာကို ရွေးချယ်ကြရန် မိန့်ဆိုလေပြီ။

အချို့သော ရဟန်းတို့သည် မဟ
ဓောဓိပင်သို့ စုရုံးသွားရောက်၍ သံဂါယ
တင်ရန် အကြံပေးလျှောက်ထားကြလေ
သို့ရာတွင် ...

ငါ့ရှင်တို့ အဇာတသတ်ဘုရင်သ
အလွန်နိုင်ငံမြဲစွာ ဘုရားတရား၌ ကြည်ညို
ဖြစ်၍ သံဃာတော်အား လိုအပ်သမျှမှုနည်း
စီမံခန့်ခွဲလှူဒါန်းလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွ
သင့်သည် ...

ဟူ၍ ရှင်မဟာကဿပက မိန့်မြ
ရာ ရဟန်းအားလုံးတို့ သဘောတူညီကြ
သည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၏ အလု
အကျွေးဖြစ်ခဲ့၍ ဘုရားရှင်ထံမှ များစွာသေ
သုတ်တို့ကို ကြားနာမှတ်သားခဲ့ရသေ

နန္ဒာအား သံဂါယနာတင်ပွဲသို့ ဝင်ခွင့်
လော၊ (သို့မဟုတ်) ဖယ်ထုတ်ထား
လော။

ဟူ၍ မေးမြန်းကြရာ အကယ်၍
အတွက် ချွင်းချက်ပြုခဲ့လျှင် အရှိ
ရဟန်းများ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြလိမ့်

သို့ရာတွင် သံဃာအများသဘောတူ
သံဃာအလိုရှိသော သောက်ရေသုံးရေ
ွင်းရန် အာနန္ဒာအား ခန့်ထားမည်၊
ထိုအလုပ်ကို သူလုပ်နိုင်လျှင် သွားေ
ယား၍ မလုပ်နိုင်လျှင် ဖယ်ထုတ်ထားရ
ည်။

ဟူ၍ ရှင်မဟာကဿပက မိန့်မြွက်
။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်အများက သဘော
ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ကြသဖြင့် ရှင်
ကဿပသည် ရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့
န်းလေပြီ။

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ ...

အစည်းအဝေးပါ သံဃာတော်များ
က် သောက်ရေ၊ သုံးရေ ဆက်သွင်းရန်
ပြုလုပ်နိုင်ပါမည်လော၊

ပြုလုပ်နိုင်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပသည် ဤအမေးကို သုံးကြိမ်ထပ်မေးပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း ဥာတ်ထားလေသည်။

ငါ့ရှင်တို့ ...

ငါ၏စကားကို နာယူကြလော့ ...

ဘုရားရှင်အနီးမှာ ခစား၍ ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ခဲ့သော ဘုရားရှင်ထံမှ များစွာသော သုတ်တရားတို့ကို နာကြားမှတ်သားခဲ့သော ရှင်အာနန္ဒာအား သံဂါယနာပွဲဝင် ထေရ်အရှင်များအတွက် သောက်ရေ၊ သုံးရေ ဆက်သွင်းရန် ခန့်ထားအပ်ပြီ၊

ဤသို့ခန့်ထားခြင်းကို သဘောမတူက သဘောမတူကြောင်းကို ထင်ရှားပြသနိုင်ပြီ။ သဘောတူလျှင် ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်။ ထိုအခါ သံဃာသည် သံဃာ၏ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် သဘောတူလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ရှင်အာနန္ဒာသည် သံဂါယနာတင် ထေရ်အရှင်တို့အား သောက်ရေ၊ သုံးရေ ဆက်သွင်းသော ရာထူး၌ ခန့်ထားခြင်း ခံရလေသည်။

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပသည် ရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ မိန့်ကြားလေပြီ။

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ ...

သံဃာတော်များနှင့်အတူတကွ သင်တို့ သဘောကျသော ခရီးလမ်းဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွားကြလော့။

ငါမူကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဒါရိုက်သွားတော့မည်။ သို့ဖြစ်ရာ ရှင်မဟာကဿပသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ရောက်၍ မဂဓတိုင်း၏ အရှင်အဇာတသတ်ဘုရင် သူ့ထံသို့ဖြင့်သောအခါ ဘုရားရှင်ကို သတိရလွမ်းဆွတ်၍ သတိကင်းပ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပသည် သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတို့၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော ရဟန်းငါးရာတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို အဇာတသတ်ဘုရင်အား ပြောကြားသောအခါ သူသည် သံဃာတော်များ လိုသမျှ ပစ္စည်းကို ထောက်ပံ့ရန် အာမခံ၍ မြို့တော်ကို အလှအပပြင်ဆင်၍ ထားလေသည်။

ရှင်အာနန္ဒာနှင့် အခြားရဟန်းတော်များ ရောက်လာကြသောအခါ သံဂါယနာပွဲ ဆင်နွှဲမည့်နေရာကို ရှင်မဟာကဿပအား

မေးမြန်းလေသည်။

ဝေဠုဝန်ကျောင်းသည်လည်းကောင်း
ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သည်လည်းကောင်း၊ သံဂါ
ယနာတင်ပွဲအတွက် မသင့်တော်ချေ။

သို့ရာတွင် ပဗ္ဗလ၌(သို့မဟုတ်)သ
ပဖျိုဝူသည် အိပ်ရာ၊ အိပ်ခင်းပြည့်စုံအော
ဖန်တီးနိုင်လျှင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍များ
လျောက်ပတ်သော နေရာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် ထိုအကြော
ကို ကြားသိရသောအခါ နေရာထိုင်ခင်း
ဖြင့် ပြည့်စုံအောင် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့
သတည်း။

ရဟန်းတော်များ စုဝေးမိလျှင် စုဝေ
မိချင်း ရှင်မဟာကဿပသည် ဤငါး
သော ရဟန်းတို့တွင် ကိလေသာ တင်းလင်
အာသဝေါကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်
ပါမပါကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ရှင်အရှင်ပါ
တောင်းပန်လေသည်။

အရှင်အရှင်ပါ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြည့်
သောအခါ ထိုရဟန်းငါးရာတို့တွင် ကိလေသာ
အာသဝေါမကင်းသူ တစ်ပါးတည်းကိုသာ တွေ့
ရလေသည်။

ငင်းကား အခြားသူမဟုတ်။ ရှင်
သင်ဖြစ်လျက်နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်မဟာကဿပသည်
နန္ဒာကို သံဃာအစည်းအရုံးမှ ဖယ်
ထားလိုက်လေသည်။

နန္ဒာ ။ အရှင်မဟာကဿပ သည်းခံ
တော်မူပါ။ တပည့်တော်သည်
အကျင့်သီလမဖောက်ပြားခဲ့ပါ။
တပည့်တော်သည် သံဃာတော်
များ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း
ဖြစ်သော သို့မဟုတ် တရားနှင့်
မညီသော အပြုအမူ တစ်စုံ တစ်
ရာကိုမျှ မပြုလုပ်ခဲ့ဘူးပါ၊ ထို့
ကြောင့် ရှင်မဟာကဿပ သည်းခံ
တော်မူပါ။

ဿပ ။ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ သင်သည်
ဘုရားရှင်၏ အရင်းအနှီးဆုံးသော
အလုပ်အကျွေးဖြစ်ရာ သင်ဖော်
ပြသော အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာကို
သင်မကျူးလွန်ခဲ့ဖူးဆိုတာ အံ့ဩ
စရာဖြစ်နိုင်ပါမည်လော့။

သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓသံဃအဖွဲ့ကြီး
နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ
မှားယွင်းမှုကို သင့်မကျူးလွန်
သူဟု ပြောဆိုချက်မှန်ခဲ့ပါလျှင်
ဘုရားရှင်က မိန်းမများသည် အ
ဆိပ်ရှိသော မြွေကဲ့သို့ ဘေးဥပါဒ်
များသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမသား
များကို ရဟန်းပြုခွင့်ပေးလျှင်
မှန်ကန်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍အမိန့်
ရှိညီသအခါ အသင်သည်မိန်းမသား
တို့အား သာသနာတွင်းသို့ဝင်ရန်
အခွင့်ပြုဖို့လျှောက်ထားခြင်းသည်
အပြစ်ပင်မဟုတ် ကုန်လော။

ရှင်အာနန္ဒာ ။ အို ... ရှင်မဟာကဿပ။
အနည်းငယ်သည်းခံ၍ နားထောင်
တော်မူပါ တပည့်တော်သည် မဟာ
ပဇာပတိ ဂေါတမီ၏ ဒုက္ခခံခဲ့ပုံ အလုံးစုံ
ကို လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ဘုရားရှင်
၏ မိခင်သေဆုံးသောအခါ ဘုရား
အလောင်းအား ယုယုယယ ပြုခဲ့ပုံ
အချင်းအရာများကိုလည်းကောင်း
ထောက်ထားဆင်ခြင် အချင်းအရာ
ညာတိမိတ်သင်္ဂဟဖြစ်သော ကျေးဇူး
များသော မိန်းမသားတို့ကိုသာလျှင်
သာသနာသို့ ဝင်ခွင့်ပြုရန် တောင်းပန်
ခဲ့ပါသည်။ ဤကိစ္စလည်း အံ့ဖွယ်
လန့်ဖွယ် ကိစ္စမဟုတ် ရှက်ဖွယ်အပြစ်
မဟုတ်ပါ။

ရှင်မဟာကဿပ ။ ဘုရားရှင်သည် အလိုရှိ
ပါက အာယုကပ်ကုန်ဆုံးသည့် တိုင်
အောင် မသေမသေ တည်နေနိုင်သည်
ဟု ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုမီကလေးပင် အရိပ်
အမြွက်စကား မိန့်ကြားပါလျက် လူ
သတ္တဝါတို့၏အကျိုး ပွားတိုးရန်
အတွက် အာယုကပ် ကုန်ဆုံးသည့်
တိုင်အောင် တည်နေတော်မူပါဟု
အဘယ့်ကြောင့် သင့်မလျှောက်ထား
ခဲ့သနည်း။

ဤသည်လည်း သင်၏
အပြစ်တစ်ခုပင် မဟုတ်ကုန်လော။

ရှင်အာနန္ဒာ ။ အို ... ရှင်မဟာကဿပ။
ဤသို့မလျှောက်ထားခြင်းသည်
တပည့်တော်အတွက် ရှက်ဖွယ်လည်း
မဟုတ်ပါ။ အပြစ်တင်စရာလည်း
မဟုတ်ပါ။

အကြောင်းမူကား ထိုစဉ်အ
သမယ၌တပည့်တော်အားမာရ်နတ
မင်း ပူးဝင်လျက်ရှိသောကြောင့် ဖြ
ပါသည်။

ရှင်မဟာကဿပ ။ ထို့ပြင်သင်သည် ဘုရ
ရှင်၏သင်္ကန်းပေါ်တွင် တနေကု
ခြေဖြင့် ဖော်တပ်ရပ်ခြင်းသည်
ဖြစ်ကို ကျူးလွန်ခြင်းပင် မဟုတ်ကု
လော့။

ရှင်အာနန္ဒာ ။ ဤသို့ ရပ်ခဲ့ခြင်းကား မ
ပါသည်၊ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်အ
၌ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သေ
အခြားရဟန်းမရှိသောကြောင့် ဖြ
ပါသည်။

ရှင်မဟာကဿပ ။ ထို့ပြင် သင်ကျူးလွ
သောအခြားအပြစ်တစ်ခုရှိသေးသည်
ငင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ဘုရားရှ
သည် အင်ကြင်းပျိုပင် နှစ်ရတို့၏
အကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူခါနီး အချိ
တွင် ရေကြည်ရေကောင်း တောင်းဆ
တော်မူရာ အသင်သည် သွက်သွက်
လက်လက် ဆက်ကပ်ခြင်း မပြုခဲ့

ရှင်းသည် သင်၏အပစ်မဟုတ်ကုန်
လော့။

နန္ဒာ။ ဒီ….ရှင်မဟာကဿပ–
ဤကိစ္စအတွက်လည်း တပည့်တော်
အား အပြစ်တင်ရန်အကြောင်း မရှိ
ပါ။ အကြောင်းမူကား ထိုသို့ ရေကြည်
ရကောင်းတောင်းဆိုသော ခဏ၌
ငါးရာသောကုန်းတင်လှည်းတို့သည်
ကကုဋ္ဌာမြစ်ကို ဖြတ်ကောင်း၍
သွားကြခြင်းဖြင့် ရေကိုနောက်စေခဲ့
သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျှက် နတ်အ
ပေါင်းတို့ ရေကြည်အကောင်း
လောင်းပြီးထည့်နိုင်ရန် အလို့ငှါ
ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကို ကောင်း
ကင်သို့မြှောက်လျက် အဘယ့်ကြောင့်
သင်မခံခဲ့သနည်း။

ထို့ပြင် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်း
များ ၁၅–ရက်တကြိမ် ပါတိမောက်
ပြရန် အခိန့်ထုတ်သောအခါ၌ ခုဒ္ဒါ
နုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော ဝါ–သေးကုန်
ရှတ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်များကို
ပယ်ဖျက်နိုင်သည်ဟု အမိန့်ရှိစဉ်အ
ခါ အဘယ်မည်သော သိက္ခာပုဒ်များ
သည် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ် ပါသနည်း–
ဟူ၍ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား
မေးမြန်းခြင်းကို သင် အဘယ့်ကြောင့်
မပြုခဲ့သနည်း။

ယခုအခါ သင်၏မေ့လျော့
မှုကြောင့် ပါရာဇိကံလေးပါး၊ သံဃာ
ဒိသေသ တစ်ဆယ့်သုံးပါး၊ အနိယတ
နှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သုံးဆယ်၊
ပါစိတ်ကိုးဆယ်၊ ပါဋိဒေသနိယ
လေးပါးနှင့် သေခိယဓမ္မများမှ တစ်
ပါးအခြားသိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဒါ
နုခုဒ္ဒကဖြစ်သည်ဟုငါဆိုသည်။

သို့ရာတွင် အချို့တို့ကမူ
ပါရာဇိကသံဃာဒိသေသ၊ အနိယတ၊
နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်၊ ပါစိတ်နှင့် ပါဋိ
ဒေသနိယတို့မှ တစ်ပါး အခြား
သိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဒါအနုခုဒ္ဒါက
ဖြစ်သည်ဟူ၍ အယူရှိကြ၏။

ထို့ပြင် အခြားသူတို့ကမူ
ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိသေသ
ဆယ့်သုံးပါး အနိယတ နှစ်ပါး၊
နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သုံးဆယ်၊ ပါစိတ်
ကိုးဆယ်မှ တပါး အခြားသိက္ခာပုဒ်
များသည် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒါကဖြစ်ကုန်၏–
ဟူ၍ မှတ်ယူကြလေသည်။

ထို့ပြင် အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်
များကမူ ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာ
ဒိသေသ တစ်ဆယ့်သုံးပါး၊ အနိယတ
နှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် သုံးဆယ်မှ
တပါး အခြားသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်
ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒါကဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍ ဆိုကြ
ကုန်သည်။

ကျန်အချို့ကမူ ပါရာဇိက
လေးပါး၊ သံဃာဒိသေသ ဆယ့်သုံးပါး၊
အနိယတနှစ်ပါး ထို့မှတပါးအားလုံး
သော အခြားသိက္ခာပုဒ်များသည်
ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒါကဖြစ်ကုန်၏–ဟူ၍ အယူ
ရှိကြသည်။

အကယ်၍ ယခုအခါ၌ အချို့
သောရဟန်းတို့သည် ပါရာဇိက
လေးပါးကို လိုက်နာကြကုန်လျှက်
အချို့ကမူသံဃာဒိသေသ တစ်ဆယ့်

သုံးပါးတိုင်အောင် လိုက်နာ၍နေ
သည်ကို အယူတပါးဒိဋ္ဌိများက
နဲ့လျှင် ရဟန်းဂေါတမ၏တရားတေ
သည် မီးခိုးကဲ့သို့ အကွယ်အပျော
ဖြစ်လေချေ၏။

ရဟန်းဂေါတမ အသက်
နေစဉ်အခါ၌သာလျှင် သူ၏ တပ
များသည် သူချမှတ်ထားသော ဥပ
ကို လိုက်နာကျင့်သုံးကြလေကုန်၏
သို့ရာတွင် ယခုမူကား
တို့သည် သူတို့လုပ်ချင်တာကို
၍ ရှောင်ချင်တာကို ရှောင်၍ နေ
လေကုန်၏–ဟူ၍ စွပ်စွဲကြလေ
ရာ၏။

ထို့ကြောင့် အနာဂတ်
များအတွက် ဘုရားရှင်အား သ
မမေးလိုက်ခြင်းသည် သင်၏အ
ဝင် မဟုတ်တုံလော့။

ရှင်အာနန္ဒာ ။ အရှင်ဘုရား– ဘုရားရှင်သ
ဤစကားများကို မိန့်ကြားတော
သောအခါ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်
စည့်အရေးကို တွေးမိသဖြင့်အ

ပူဆွေးလေသောကြောင့် မဖေးမြိန်း
မိနဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကာကဿပ ။ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ– သင်
သည် ယခုတိုင် အာသဝေါမကုန်
ခမ်းသေးချေ၊ အာသဝေါမကုန်ခမ်း
သေးသော မည်သူမဆို ဤအစည်း
အဝေးသို့ ဝင်ခွင့်ရလိမ့်မည်မဟုတ်၊

ထို့ကြောင့် သင်သည် ဤ
နေရာမှ ထွက်ခွာ၍ သွားလော့၊
ကိလေသာကုန်ခမ်းပြီးသော ရဟန္တာ
တို့အလယ်၌ အသင်သည်တင့်တယ်
ဖွယ်ရာခြင်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ဤစကားကို ကြားသောအခါ ရှင်
...သည် အလွန်အကြူး အထူးဝမ်းနည်း
...ဖြစ်ရလေပြီ။

...သို့ရာတွင်– ချစ်သားအာနန္ဒာ ဝမ်း
...ခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းမှ
...လော့။

သင်သည် မဟာကဿပသို့ ချဉ်းကပ်
...ပြောဆိုခဲ့မည်အတိုင်း လိုက်နာပြု
...လေလော့။

ချစ်သားအာနန္ဒာ – ငါ၏ ပြင်းနှင့်၊
သင်သည် ဘုရားတရားတော်ကို ပြန့်ပြော
ကြီးကျယ်အောင် လုပ်နိုင်မည်လိမ့်မည်–ဟူ၍
ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူခါနီး၌ မိန့်မှာခဲ့သော
စကားကို သတိရသဖြင့် သက်သာရာရလေ
တော့၏။

ထိုအခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓါက ရှင်အာနန္ဒာ
အား ဤသို့အမိန့်ရှိလေပြီ။

ညီတော်အာနန္ဒာ၊ သွားလော့၊ ကိလေသာ
အာသဝတို့ကို တစမကျန်ချေမှုန်း ဖျက်ဆီးပြီး
၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်အောင် ကြိုးစား
အားထုတ်လော့၊ ထိုအခါမှသာလျှင် သင်သည်
ဤသံဂါယနာပွဲသို့ ဝင်နွဲခွင့် ရမည်လိမ့်မည်၊

ရှင်အာနန္ဒာသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူလေ
ပြီးသော ဘုရားရှင်ကို လွမ်းဆွတ်အောက်မေ့
သဖြင့် မျက်ရည်စိုရွှဲ ငိုပွဲဝင်ပြီးလျှင် ဝေသာလီ
မြို့သို့ ထွက်ခွာသွားလေသတည်း။

ထိုအချိန်အခါ၌ ရှင်အာနန္ဒာ၏ အပါး
တော်မြဲသည် အရှင်ဝဇ္ဇိပုတ္တဖြစ်ရာ ရှင်အာနန္ဒာ
တရားအားထုတ်နေစဉ် လာရောက်သမျှ
သော ပရိတ်သတ်လေးပါးတို့အား တရားဓမ္မ
ဟောပြလျက် နေလေသည်။

အရှင်ဝဇ္ဇိပုတ္တသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်
မျက်စိဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ ရှင်
အာနန္ဒာ အာသဝေါမကုန်သေးသည့် အဖြစ်
ကို သိမြင်သဖြင့် သူ့ထံသို့သွား၍ ဤသို့ပြော
ကြားလေပြီ။

ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ– သတိမေ့လျော့ခြင်း
မရှိပါနှင့်၊ သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်ရင်းသို့
ချဉ်းကပ်၍ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြောင့်တန်းစွာ အာရုံပြု
ပါလော့၊ သမာဓိခိုင်မြဲအောင် စွဲမြဲအားထုတ်
ပါလော့၊ အသင်သည် မကြာမီ အေးငြိမ်းခြင်း
သုခကို ရရှိခံစားရမည်လိမ့်မည်၊

ရှင်အာနန္ဒာသည် ဤသို့ ပြောဆို
သော စကားကို ကြားရသောအခါ ညာနေစောင်း
နိမ့်ဖြစ်လေပြီ၊ ထိုအခါ သူသည် တကိုယ်တည်း
သစ်တပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း
တရားကို ပွားများအားထုတ်လေပြီ၊

ညဉ့်၏ ပထမယာမ်၌ သူ၏စိတ်ကို
ငါးခုသော သံယောဇဉ်ကြွင်းတို့မှ လွတ်ကင်းစေပြီး
သန်းခေါင်းယာမ်အချိန်၌ ကျောင်းအပြင်မှာ
ခြေကိုဆေး၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင်
လကျာနံတောင်းဖြင့် စောင်းလျက်နေလေ
သည်။

ခြေထောက်တစ်ခုသည် အခြား ခြေ...
တစ်ခုပေါ်သို့ တင်လိုက်သောခဏ၌ ပု...
နိဝါသဉာဏ်ကိုရ၍ ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ ခေါ...
တင်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အာသဝေ...
ကုန်ခမ်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ...
သည်။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဝမ်းမြောက်...
ဝမ်းသာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၍ ရှင်မဟာ...
ကဿပနှင့် ရဟန္တာငါးရာတို့ သံဂါယနာတ...
ရန် စည်းဝေးအားထုတ်ကြသော သတ္တပဏ္ဏိ...
သို့ ကြွသွားလေပြီ၊

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည်...
ဤသို့မိန့်ကြားလေပြီ။

ငါ့ရှင်တို့– အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်...
ပေါ်တတ်သော ရဟန်းတို့သည် ဉာဏ်ပညာ...
သေးသိမ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဂါထာ မပ...
သောသုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတို့ကို နားလည်...
ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် နံနက်ခင်း၌ ဂါထာများကို...
ရွတ်ဖတ်၍ သံဂါယနာတင်၍ ညနေပိုင်း၌ သုတ်...
ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ၊ စာကိုယ်များကို စဉ်းစား...
ဆွေးနွေးဝေဖန်၍ သံဂါယနာတင်ကြမည်၊

ထိုအခါ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည်
၊ ဝိနည်းအဘိဓမ္မာတို့တွင် မည်သည်ကို
ရှေးဦးစွာ သံဂါယနာတင်မည်နည်း–

ဟူ၍ ရှင်မဟာကဿပအားမေးမြန်း
သုတ္တန်ကို ရှေးဦးစွာ သံဂါယနာတင်
ပြန်လည်မိန့်ကြားလေသည်။

ထို့နောက် ရဟန္တာငါးရာတို့သည်
ည်းအစေးပွဲ၌ နာယကပြုလုပ်၍ အုပ်ချုပ်
င်မဟာကဿပအား တောင်းပန်ကြ
။

ထို့ကြောင့် သူသည် နာယက၏
၌ထိုင်လေသည်။ ထို့နောက် သုတ္တန်၊
တ် သံဂါယနာတင်မှုကို ရှင်အာနန္ဒာနှင့်
ခွင့်ပြုမည်လော–ဟူ၍ အစည်းအဝေး
ယာတော်တို့အား မေးမြန်းရာ သူတို့
ဆိပ်ဆိပ်နေခြင်းဖြင့် သဘောတူလိုက်
န်၏။

ထိုအခါ ရဟန္တာငါးရာတို့သည်
နပလ္လင်ပေါ်တွင် သူ၏သက်နံးများကို
းကြကုန်၏။

ရှင်အာနန္ဒာသည် ဓမ္မာသနပလ္လင်ကို
ရစ် လှည့်လည်ပြီးနောက် မထေရ်ကြီး
တို့အား အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဓမ္မာသနပလ္လင်
ပေါ်တွင် ထိုင်လေ၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဤသို့
စဉ်းစားပြန်လေပြီ။

နဂါးပြည်၌ရှင်း၊ နတ်ပြည်၌ရှင်း
ဘုရားရှင် ဟောကြားသော သုတ္တန်မြောက်
များစွာရှိလေသည်။

၎င်းတို့ကို ငါ့အားလည်း ဘုရားရှင်
ဟောပြောလေပြီ။

ဤသို့အားဖြင့် ဘုရားရှင်ဟောပြ
သည့်အတိုင်း ငါကိုယ်တိုင်ကြားနာ မှတ်သား
ရသည့်အတိုင်း သုတ်တိုင်းသုတ်တိုင်းကို ရွတ်
ဖတ် သံဂါယနာတင်ပြပေမည်။ ထိုအခါ
ရှင်မဟာကဿပသည် ရှင်အာနန္ဒာကို ဤသို့
မေးမြန်းလေပြီ။

ဘုရားရှင် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်
ပြီးသည့်နောက် ကမ္ဘာလောကအကျိုးတိုးတက်
စေခြင်းငှာ ပဓာနတရားတော်များကို အဘယ်
နေရာ၌ ဟောပြခဲ့ပါသနည်း။

ငါ့ရှင်သည် ထိုသုတ်ကို ရွတ်ဆို သံဂါ
ယနာတင်ပါလော့၊ ထိုအခါရှင်အာနန္ဒာသည်
လက်အုပ်ချီ၍ ဓမ္မစကြာပဝတ္တနသုတ်ကို ခန့်ငြား
နက်နဲသော အသံဖြင့်ရွတ်ဆိုလေပြီ။

ရှင်အာနန္ဒာ ရွတ်ဆို၍ပြီးသောအခါ
အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်သည် ရှင်မဟာ
ကဿပအား ဤသို့လျှောက်ထားလေပြီ။

အို ... ရှင်မဟာကဿပ

တပည့်တော်သည် ဤသုတ်ကို
ကြားဘူးပါသည်။ တပည့်တော်အတွက် ဤ
သုတ်ကို ဟောခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသုတ်
သည် တပည့်တော်၏ အာသဝများကို ကုန်
ခန်းစေ၍ သံသရာခတ်လမ်း သိမ်းစေခဲ့ပါ
သည်။

ဤသုတ်သည် အပါယ်တံခါးပိတ်၍
နိဗ္ဗာန်တံခါးကို တပည့်တော်အတွက် ဖွင့်ခဲ့ပါပြီ။
ထိုသုတ်ကို ဟောကြားသောအခါ တပည့်
တော်နှင့် ရှစ်သောင်းသော နတ်တို့သည်
သစ္စာဉာဏ်ရရှိကြကုန်၍ အကုသိုလ်မှ ကင်း
လွတ်ကြလေကုန်ပြီ။

ယခုအခါ အလွန်ကြီးကြာမှ ထိုသုတ်
ကို ကြားရသော်လည်း တစ်နုံတစ်ရာမျှပင်
ချွတ်ချော်ခြင်း မရှိပါ။

ဤသို့ လျှောက်ထားပြီးနောက်
သူသည် သတိမေ့မျော၍ လဲကျသွားလေ၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာနှင့်တကွ အ
လုံးသော ရဟန်းတော်များသည် ပရိနိဗ္ဗ
စံယူလေပြီးသော ဘုရားရှင်ကို သတိရ
ကုန်၍ ဘုရားရှင်သော်ပင် မမြဲခြင်း အ
သဘော့မှ ကင်းလွတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်
တကား ... ဟူ၍ သံဝေဂယူကြလေကုန်

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပသ
ဒုတိယသုတ်၏ အကြောင်းအရာကို ရှင်အာန
အား မေးမြန်းရာ ၎င်းသုတ်ကိုလည်း ပဉ္စ
ငါးဦးတို့အား ဗာရာဏသီမြို့၌ပင် ဟောကြ
ပါသည်ဟု ဖြေကြားလေပြီ။

ရှင်အာနန္ဒာသည် ဒုတိယသုတ်
ရွတ်ဖတ်၍ပြီးသောအခါ ရှင်မဟာကဿ
နှင့်ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည် ဤသည်က
ဝိနယဖြစ်သည် ... ဟု တပြိုင်နက် ကြွေးကြေ
ကြကုန်၏။

ဤနည်းအားဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာသ
ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သော အားလုံးသေ
သုတ္တန်များကို ရွတ်ဆိုပြီး၍ ၎င်းသုတ္တန်များ
ဟောပြရာဖြစ်သော နိုင်ငံ၊ တိုင်းပြည်၊ မြို့
များ၏ အမည်များကိုပါ ဖော်ပြလေပြီ။

ရှင်အာနန္ဒာသည် ဓမ္မ၊ အဘယတန၊
ဓမ္မာနှင့် ပတ်သက်သော တရားများ
သန့်စီ၊ တသန့်စီလည်းကောင်း၊
ဉ်ဆိုင်ရာ တရားများကို တသန့်စီ၊
လည်းကောင်း ဖောဒ်ပကို္ဂယတရား
ခုနစ်ပါးတို့ကို တသန့်စီ၊ တသန့်စီ
ကောင်း ခွဲခြား၍ ရွတ်ဆိုလေပြီ၊
ထိုပြင် ရှည်လျားသော သုတ္တန်များ
ဂါမြှလည်းကောင်း၊ အလယ်
ဖြစ်သော သုတ္တန်များကို မဇ္ဈိမပဏ္ဏာ
ကောင်း၊ (၁)၊ (၂)၊ (၃)မှစ၍ (၁၀)
င် တရားအစုကို အင်္ဂုတ္တရဂါမြှ
ကောင်း ထည့်သွင်းရွတ်ဆိုခဲ့လေပြီ၊
အာနန္ဒာရွတ်ဆို၍ ပြီးသောအခါ ...
ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ ...
သင်ရွတ်စရာကုန်ပြီလော ... ဟု
ကဿပက မေးမြန်းရာ
ကုန်ပါပြီ အရှင်ဘုရား
ဟု လျှောက်ထား၍ ဓမ္မာသနပလ္လင်
ဆင်းခဲ့လေပြီ။
ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပက ဤသို့
လေပြီ။

ငါ့ရှင်တို့ ...

ဘုရားရှင်ဟောတော်မူခဲ့သောသုတ္တန်
အားလုံးကို စုရုံးရွတ်ဆို၍ ပြီးကြပြီ၊ ယခုအခါ
ငါတို့သည် ဝိနည်းကို ဆက်လက်၍ သံဂါ
ယနာတင်ကုန်ကြစို့။

ထိုအခါ ဝိနည်းဥပဒေတို့၏ မူလ
အခြေအမြစ်နှင့်တကွ ရာဇဝင်ကိုပါ ကျွမ်းကျင်
လိမ္မာသော ရှင်ဥပါလိအမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ပါးရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်မဟာကဿပသည်
ဓမ္မာသနပလ္လင်သို့တက်၍ ရှင်ဥပါလိသည်
ဝိနည်းနှင့်ဆိုင်ရာ ဥပဒေများကို စုရုံးရွတ်ဆို
ပါလိမ့်မည်။

ဟူ၍ သံဃာအစည်းအဝေးသို့ အကြ
ပေးစကား မြွက်ကြားလေသည်။

သံဃာတော်အပေါင်းက သဘောတူ
ကြသောအခါ

ငါ့ရှင်ဥပါလိ ...

သင်သည် ဝိနည်းကို ရွတ်ဆိုနိုင်ပါ
မည်လော ...

ဟူ၍ ရှင်မဟာကဿပက မေးမြန်း
ရာ ....

ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည် ...

ဟု ပြန်ကြားလျှောက်ထားလေ
သည်။

ရှင်ဥပါလိသည် ဓမ္မာသနပလ္လင်၌
နေရာယူပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ပထမ
သိက္ခာပုဒ်ကို မည်သည့်နေရာဒေသ၌ မည်ကဲ့
သို့သော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်ခဲ့သည်၊

ဟု ပြန်လည်ဖြေပြရန် ရှင်မဟာ
ကဿပက ရှင်ဥပါလိအား မေးမြန်းလေ
သည်။

ဗာရာဏသီမြို့၌ ဓမ္မဝတ္ထိရဟန်းကို
အား အကြောင်းပြု၍ သက်န်းကို ပညတ်ခဲ့
ပါသည်။

ဟူ၍ ရှင်ဥပါလိက ဖြေကြားသည်။

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပက
ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏အကြောင်းနှင့်
ပညတ်ရာဒေသကို မေးမြန်းရာ ဗာရာဏသီ
မြို့၌ပင် ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့အား အကြောင်းပြု၍
သံဃာဒိသေ် နှစ်ထပ်သက်န်းကြီးကို ပညတ်
ခွင့်ပြုပါသည်။

ဟူ၍ ရှင်ဥပါလိက ဖြေကြားသည်၊

ဤနည်းအားဖြင့် ရှင်ဥပါလိသ
ဘုရားရှင်ပညတ်ခဲ့သော ဝိနည်းသိက္ခာပု
အတိုင်းကို ပြန်လည်ရွတ်ပြလေသည်။

ထိုအခါ (၄၉၉)ပါးသော ရဟန္တာ
သည် ဂရုတစိုက် နာယူကြကုန်၏။

သိက္ခာပုဒ်တစ်ခု ပြီးတိုင်းပြီးတို
သောအခါ၌ ...

ဤသည်ကား ဘုရားရှင်၏ အ
အဖြတ်ဖြစ်သည်။

ဤသည်ကားတရားဥပဒေဖြစ်သ
ဤသည်ကား ဝိနည်းပညတ်
သည်။

ဤသည်တို့ကား ပါရာဇိကအာပ
များဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား သံဃာ ဒိသေ
အာပတ်များဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား (၃၀)သော နိဿ
ယပါစိတ်ဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်ကား (၉၀)သော ပါစိ
အာပတ်ဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား (၄)ပါးသော ပါ
ဒေသနီယဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား များစွာသော
သိက္ခာပုဒ်များဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား (၇)ပါးသော
ဖြစ်ကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား ရဟန်းတို့ လိုက်နာ
မည့် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များဖြစ်ကုန်

ဟူ၍ တပြိုင်နက် သံဂါယနာတင်
။

ထို့နောက် ဥပသမ္ပဒ်ဆောင်ပုံ
ရာကိုလည်းကောင်း၊ သာသနာသို့
သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဝင်ခွင့်မရသော
၏ အချင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊
ဖြစ်ပုံနှင့် ဝါဆိုပုံ အချင်းအရာကို
ကောင်း၊ ပဝါရဏာပြုပုံနှင့်တကွ
ည်းကပ်ပုံ အလုံးစုံတို့ကိုလည်းကောင်း
သတ်မှတ်လေသည်။

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပသည်
ဦးစားပြန်လေသည်။

အနာဂတ်ကာလ၌ ပညာကို အလိုရှိ
သော (သို့မဟုတ်) စာပေကို တီတီ
က်စားလိုကြကုန်သော လူများ
အတွက် လည်းကောင်း၊

ထို့ပြင် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်၏
အနှစ်သာရကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခံယူလို
ကြကုန်သော သူများအတွက် ဘုရားရှင်
ဟောတော်မူရင်းဖြစ်သော သုတ္တပိဋကတို့၌
အကျုံးဝင်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုမပျောက်
ပျက်စေရန် ငါကိုယ်တိုင် မာတိကာကို
ရွတ်ဖတ်သံဂါယနာတင်အံ့။

ထို့ကြောင့် ရှင်မဟာကဿပသည်
မေ့သာနပလ္လင်သို့ တက်၍ ...

ငါ့အရှင်တို့ ...

မာတိကာ၌ မည်သည့်တရားများ
ပါဝင်သနည်း ...

ဟူ၍ မေးမြန်းလေပြီ။

ကြွင်းကျန်သော ရဟန္တာကြီးများက
အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုကြလေပြီ။

မာတိကာဆိုသည်ကား သိသင့် သိ
ထိုက်သော တရားအချက်အလက်များကို ပိုမို
ထင်ရှားပြတ်သားအောင် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ရာ
၎င်းမာတိကာတွင် သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး၊
သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဣန္ဒြေ
ငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါး၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊ မဂ်
လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး တရားများအပြင်
နိဗ္ဗာန်တရားနှင့်တကွ ဒိဋ္ဌစကျူ၊ ဒိဋ္ဌသောတ၊
အာသဝက္ခယ ဉာဏ်များပါဝင်လေသည်။

ဤသည်ကား မာတိကာ၌ပါဝင်
သော အရာများဖြစ်၏။ ၎င်းသည် အဘိဓမ္မာ
ဖြစ်၏။

ဤသို့အားဖြင့် အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ
ဒေသနာများကို ကောင်းစွာစုဆောင်း ရွတ်ဆို
ပြီးသောအခါ မြေခြောင့်နတ်တို့သည် ဤသို့
ကြွေးကြော်လေကုန်သည်။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။ ရှင်မဟာ
ကဿပနှင့် ရဟန္တာငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်
၏ ရွတ်ထွက်ဖြစ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံကို
စုဆောင်း၍ ပြီးလေပြီ။ နတ်တို့၏ အရေးအတွက်
သမျှတိုးပွားများပြား၍ အသူရာတို့၏ အရေ
အတွက် ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါး ချေတော့မည်
တကား။

ပထမ သံဂါယနာပွဲဆိုင်ရာ ကိစ္စ
အားလုံးပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်သောအခါ
ရှင်မဟာကဿပသည် ဤသို့စဉ်းစားလေပြီ။

ငါသည် အနာဂတ်ပေါက်ဖွား လူသား
တို့အတွက် အကျိုးများစေရန် တရားများ

ပေါင်းစည်းခြင်းအလုပ်ကို ပြုလုပ်၍ ပြီးခဲ့လေပြီ။

ယခုအခါ ငါပရိနိဗ္ဗာန်စံယူချိန်တန်
ခဲ့လေပြီ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရှင်အာနန္ဒာ
ထံသို့ သွားပြီးလျှင် ဤသို့ အမိန့်ရှိလေသည်။

ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ

ဘုရားရှင်သည် အားလုံးသောတရား
တော်များကို ငါ့အား စောင့်ရှောက်ရန် လွှဲအပ်
ခဲ့ပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွမြန်းခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ ငါ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူရိန်တန်
ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ငါမရှိသည့်နောက်၌ သင်သည်
တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ရစ်ပါလော့။

ထို့ပြင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ကုန်သည်
တစ်ယောက်မှာ သားတစ်ယောက်ဖွားမြင်
လာလိမ့်မည်။ ထိုသားသည် ဝိုက်ဆံလျော်
ချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံ
ဆင်မြန်းသောကြောင့် သာဏဝါသိက ဟူ၍
အမည်တွင်လိမ့်မည်။

သူသည် ပင်လယ်ခရီးမှ ကူးသန်း
ရောင်းဝယ်၍ ပြန်လာပြီးနောက် ဗုဒ္ဓ သံဃာ
တော်များကို ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ဆည်းကပ်
လုပ်ကျွေးလိမ့်မည်။

ထို့နောက် သူသည် ရဟန်းဘောင်
လိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုရဟန်းအား
ရှင်၏ တရားတော်အားလုံးကို လွှဲအပ်
လလော့။

ထို့နောက် ရှင်မဟာကဿပသည်
ကြီးလေးဆူနှင့် ခတ်တော်ဌာပနာ၍
သာ စေတီရှစ်ဆူကို အရိုအသေပြုပြီး၍
ရှင်၏ စွယ်တော်များ၏ ကိန်းဝပ်ရာ
ာ နဂါးပြည်နှင့် တာဝတိံသာနတ်
နို့လည်း ကြွသွားရာလေပြီ။

ထို့နောက် တာဝတိံသာတည်ရှိရာ
ရ်တောင်ထိပ်တွင် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီး
သူပရိနိဗ္ဗာန်စံယူမည်အကြောင်းကို
ကသတ်ဘုရင်အား ပြောကြားရန် ရာဇ
ဂြိုဟ်သို့ကြွလာခဲ့လေပြီ။

ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့ရောက်၍
ူးအား ရှင်ဘုရင်ကိုတွေ့ရန် ရှင်မဟာ
ပ ကြွလာကြောင်း၊ နန်းတော်တံခါးဝ၌
ာကဿပ ရပ်လျက်ရှိကြောင်းကို
အားအပြောနိုင်းရာ တံခါးမှူးက ရှင်
အိပ်နေကြောင်းကို ပြန်ကြားလျှောက်
လသည်။

ရှင်ဘုရင်ထံသွား၍ သံတော်ဦး တင်
ရန် ရှင်မဟာကဿပ ထပ်မံ၍ တိုက်တွန်း
ပြန်ရာ ...

အရှင်ဘုရား ...

ရှင်ဘုရင်သည် ဒေါသကြီးလှပါသည်။
သူကို အိပ်ရာမှနိုးခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို သတ်ပါ
လိမ့်မည်။

ဟု ပြန်ကြားလျှောက်ထားလေသော်
ဒါဖြင့်ရင် ရှင်ဘုရင်နိုးလာသောအခါ ရှင်မဟာ
ကဿပ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားပြီဟု သံတော်ဦး
တင်ရစ်လေတော့ဟု မှာကြားပြီးလျှင် ရှင်မဟာ
ကဿပသည် ကုက္ကုဋပါဒတောင်၏ တောင်
ဘက်အစွန်းဆုံး တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်
သွားပြီးလျှင် တောင်ထွဋ်သုံးခုတို့၏အကြား၌
မြက်ခင်းတစ်ခုကို စီမံခင်းကျင်းပြီး၍ ဈာန်
သမာပတ်အမျိုးမျိုး ဝင်စားပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုသွားလေသည်။

အဇာတသတ်ဘုရင်သည် ရှင်မဟာ
ကဿပ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြောင်းကို ကြားရ
သောအခါ အလွန်ဝမ်းနည်း ကြေကွဲခြင်းဖြစ်၍
ရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ကုက္ကုဋပါဒ တောင်သို့
တက်၍ ရှင်မဟာကဿပ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
နေရာ၌ စေတီတစ်ဆူတည်ထား၍ ထူးကဲမြင့်
မြတ်စွာ ပူဇော်သည်။

သာဏဝါသိကသည် ပင်လယ်ခရီး
ဖြင့် ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရာမှ ပြန်လာပြီး
၍ မိမိဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို ဘဏ္ဍာတိုက်၌ သိုမှီး
သိမ်းဆည်းပြီးလျှင် ငါးနှစ်တိုင်တိုင် သံဃာ
တော်များကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးလေသည်။

ထို့နောက်သူသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း
တော်သို့သွား၍ ဂန္ဓကုဋီတံခါးမှာ ရပ်လျက်
နေသော ရှင်အာနန္ဒာကိုတွေ့၍ ဘုရားရှင်
ဘယ်မှာနည်း။

ဟု မေးမြန်းလေပြီ။

လူကလေး ...

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ၍သွား
လေပြီ။

ဟူ၍ ရှင်အာနန္ဒာက ပြန်လည်ပြော
ကြားရာ သူလည်းမူးမေ့၍ မြေပေါ်သို့ လဲကျ
သွားလေ၏။

ရေစင်သွန်းလောင်းခြင်းဖြင့်ပြန်လည်
သတိရရှိလာသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊
ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် ရှင်မဟာကဿပတို့
ရောဘယ်မှာနည်းဟု မေးမြန်းလေသော် ၎င်း

တို့သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြကုန်ပြီ။

ဟူ၍ ရှင်အာနန္ဒာက ပြန်လည် မိ
ကြားလေပြီ။

ထို့နောက် ရှင်အာနန္ဒာသည် ဆ
လက်၍ ...

ချစ်သား ...

ယခုအခါ သင်သည် ဘုရားရှင်
တပည့်သံဃာများအတွက် ကုန်ပစ္စည်းများ
သိုမှီး၍ သိမ်းဆည်း၍ ပြီးခဲ့လေပြီ။

ထို့အတူ ဘုရားရှင်၏ တရားတေ
ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းနိုင်ရန်အလို့ငှာ သာသ
ဘောင်သို့ဝင်လော့ ဟု မိန့်ကြားလေရာ ...

ကောင်းလှပါပြီဘုရား ...

ဟူ၍ ဝန်ခံပြီးလျှင် သာဏဝါသိ
သည် သာသနာတော်ထမ်း ရှင်ရဟန်းအဖြ
သို့ ရောက်လေ၏။

ထို့နောက် မကြာမီအတွင်းမှာပင်
သည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၍ ရှင်အာန
၏ အထံမှ နာကြားမှတ်ယူရသော ပိဋက
သုံးပုံကို နှုတ်ရအာဂုံဆောင်နိုင်လေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် သာ
ဝါသိကမထေရ်အား ဤသို့မိန့်ကြားလေသည်

ချစ်သား ...

ဘုရားရှင်သည် သူ၏တရားတော်
မဟာကဿပအား ယုံကြည်လွှဲအပ်၍
န်ပြုသွားလေပြီ။

၎င်းတရားတော်ကို ရှင်မဟာကဿပ
ငါအားလွှဲအပ်၍ သွားခဲ့လေပြီ။

ယခုအခါ ငါသည် သင့်အား တရား
ကို လွှဲအပ်လိုက်ပြီ။

ငါမရှိသောအခါ သင်သည် ၎င်း
တော်ကို စောင့်ရှောက်ရစ်လေတော့။

ထို့ပြင် မထုရမြို့တွင် ကုန်သည်
သက်မှာ နတနှင့် ဘဋအမည်ရှိသော
စ်ယောက်မွေးဖွားလိမ့်မည်။

၎င်းတို့သည် ရိုဟုံအမည်သော တောင်း
ဆောက်လုပ်၍ ထိုကျောင်းကို ကြည့်ရှု
ပ့်ကြလိမ့်မည်။

ထိုကျောင်းကြီးဆောက်လုပ်ပြီးသည့်
ဂုတ္တအမည်ရှိသော သားတစ်ယောက်
ရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် အနှစ်
ရှိသောအခါ မွေးဖွား၍ သာသနာ
သို့ ဝင်လိမ့်မည်။

သူသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးနှင့် ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ပါသောဗုဒ္ဓအငယ်စားသဖွယ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူသည် ဘုရားရှင်၏ လုပ်ငန်းများကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်လိမ့်မည်။

ချစ်သား ...

ယခု ငါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန်အချိန်တန်ခဲ့ပြီ။

သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ဇေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့လျှင် အဓာတသတ်ဘုရင်နှင့် လိစ္ဆဝီမင်းများ အချင်းများချိန် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လိစ္ဆဝီတို့သည် ငါ၏ဓါတ်တော်၊ မွေတော်များကို ရကြလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

အကယ်၍ ငါသည် ဝေသာလီပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူခဲ့အံ့၊ လိစ္ဆဝီတို့သည် အဇာတသတ်ဘုရင်အား ငါ၏ မွေသရီရဓါတ်များကို ပေးကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် ငါသည်ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်တည့်တည့်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူအံ့၊ ဟူ၍ စဉ်းစားပြီးလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ဘက်သို့ ထွက်ကြွသွားလေပြီ။

ယခုအခါ အဇာတသတ်ဘုရင်သည် နိုင်ငံတော်အလယ်တင်၍ထားသော အဖံတိုင်ကျိုးသည်ဟူ၍ အိပ်မက်မြင်မက်သောအခါများစွာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့၍ အိပ်ရာမှ နိုးလာလေသည်။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော့မည့်အကြောင်းကို နန်းတော်တံခါးမှူးထံမှ ကြားသိရလေသော်-

သတိမရ မေ့မျော၍သွားလေရာ ရေအေးသွန်းလောင်းခြင်းဖြင့် သတိရရှိလာလေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာ မည်သည့်နေရပ်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသနည်းဟု မေးမြန်းရာ ...

သာသာဝါသိကမထေရ်က ...

တကာတော်မင်းကြီး ...

ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွသွားပါသည်-ဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အဇာတသတ်ဘုရင်သည် သူ၏ လေးပါးသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ကို စုရုံး၍ ဂင်္ဂါမြစ်ဘက်ကမ်းသို့ ချီတက်၍ သွားလေသည်။

နတ်အများတို့သည် ဝေသာလီပြ
သား လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား ဤသို့ပြောကြ
လေပြီ။

အို-လိစ္ဆဝီမင်းများတို့-

လူသားတရပ်လုံး၏ မီးရှူးတို
သဖွယ်ဖြစ်ထသော၊ ကမ္ဘာလူထုကြီး တရ
လုံးကို ချစ်ခင်သနားတတ်သော၊ ခုက္ခ
ပင်မကို တစမကျန်ပယ်လှန်ထုတ်နှင်ပြီးသေ
ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် မကြာမီအကွ
ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူချေတော့မည်။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ လိစ္ဆ
တို့သည် တပ်တောင်တံခိုလ်ထုဖြင့် လှူ
သွားကြလေပြီ။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် လေ့တစ
အတွင်းသို့ သက်ဆင်း၍ ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်
ကြွသွားလေသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်ဘုရင်သ
ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား ဦးညွှတ်၍ ဤ
လျှောက်ထားလေသည်။

အရှင်သည် မွှင့်ချပ်တရာ ဝဒုမ္
တဲ့သို့ ၎ံအာရှင့်ရှင် အမှင့်ကြီးမှင့်ခဲ့ပါပြီ။

အရှင်သည် သုံးလောကအတွင်း၌
င်းသော မီးရှူးတိုင်သဖွယ်ဖြစ်၍
ခြင်းသို့ ရောက်လျက်နေပါပြီ။
တပည့်တော်တို့သည် အရှင်အား
်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကြပါသည်။
အကယ်၍ အရှင်သည် မုချကေန်
ဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံတော်မူမှာ ဖြစ်ခဲ့လျှင်
တော်တို့၏ အကျိုးငှါ ရေအတွင်းမှ
ိုယ်ခန္ဓာကို ဤမှာဘက်သို့ ပစ်ချ၍
်မူပါလော့။
ဝေသာလီပြည်သား လိစ္ဆဝီများတို့
း ဤနည်းအတူပင် လျှောက်ထား
ကုန်ပြီ။
သို့သော် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဤသို့
လေပြီ။
အကယ်၍ ငါသည် ငါ၏ရုပ်ခန္ဓာကို
င်းဘက်သို့ ချ၍ပေးခဲ့လျှင် လိစ္ဆဝီမင်း
ဲ့သည် စိတ်ထားမကြည် ကသိ
ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။
အကယ်၍ ငါသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို
းဘက်သို့ ချ၍ပေးခဲ့လျှင် မဂဓတိုင်း
် အဇာတသတ်၏စိတ်၌ ကျေမနပ်

ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ပိုင်းကို ဘုရင်မင်းတရားသို့၎င်း၊ ကျန်တပိုင်းကို အများလူထုလက်သို့၎င်း၊ ပေးအပ်တော်မည်၊

ဤနည်းအားဖြင့် သူတို့သည် ငါ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော သရီရဓါတ်များကို အနာဂတ်ကာလ၌ ပူဇော်ရစ်ကြကုန်လတ္တံ့။

ရှင်အာနန္ဒာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးသော အခါ၌ ဤကမ္ဘာမြေကြီးသည် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် လှုပ်ရှားလေ၏။

ထိုခဏ၌ ရသေ့တပါးသည် ငါးရာသော နောက်လိုက်တပည့်များနှင့်အတူ ရှင်အာနန္ဒာ၏အထံသို့ ရောက်လာ၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဤသို့လျှောက်ထားလေသည်၊

အရှင်ဘုရား-

တပည့်တော်တို့အားလုံးကို ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြု၍ ဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်အောင် ချီးမြှောက်တော်မူရန် တပည့်တော်တောင်းပန်ပါသည်။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် သင်၏ တပည့်များနှင့်အတူ သာသနာတော်အတွင်း

သို့လာလော့-

ဖြန့်လည်မိန့်ကြားပြီးလျှင် မည်သူမျှ လာရောက်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော ဂင်္ဂါမြစ်ရေလယ်သို့ ထိုရသေ့နှင့် ရသေ့ငါးရာတို့ကို ၎င်းတို့အလိုရှိတိုင်း ဥပသမ္ပဒပဥ္စင်း ဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ချီးမြှောက်ခဲ့လေသည်။

ရဟန်းခံ၍ အပြီးတွင် ၎င်းတို့အားလုံး အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ထို့နောက်မှန်ကန်သော ဂါထာက်၊ မှန်သော ဝစီကံ၊ မှန်သော မနောကံ သဘောတရားများကို ဟောကြားသွန်သင်လေရာ သူတို့သည် အားလုံးသောကိလေသာတို့ကို ဆေးကျော်ခွာချ၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြလေကုန်သည်။

၎င်းတို့သည် ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်တည့်တည့်၌ နေလယ်မွန်တည့်အချိန်မှာ သာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် နေဗန္ဓိက ဟူသောအမည်ဖြင့် ထင်ရှားကြလေပြီ။

ထိုအခါ သူတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာ၏ ခြေရင်း၌ ဦးနှိမ်ကြကုန်၍ ဤသို့လျှောက်ထားကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် နောက်ဆုံး သာဝက ဖြစ်သော ရှင်သုဘဒ္ဒကို ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် မစံယူမီ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုလည်း တပည့်တော်များသည် အရှင်မြတ်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို မမြင်မတွေ့နိုင်ရန်အလို့ငှါ အရှင်မြတ်အရင် နိဗ္ဗာန်ဝင်နိုင်ရန် တပည့်တော်တို့အား အခွင့်ပေးတော်မူပါ။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်သည် သူ၏တရားတော်ကို ရှင်မဟာကဿပအား ယုံကြည်လွှဲအပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားခဲ့သည်။

ရှင်မဟာ ကဿပသည် ထိုတရားတော်ကို ငါ့အားလွှဲအပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားလေသည်- ဟူ၍ မိန့်ကြားလေသည်။

ဘုရားရှင် ကသ္မီရတိုင်းနှင့်ပက်သက်၍ ကသ္မီရနိုင်ငံသည် အလိုရှိအပ်၊ ဆောင့်တအပ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားအတွက် အကောင်းဆုံးနေရာဖြစ်လိမ့်မည်။

ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ရှိသောအခါ မဇ္ဈန္တိကအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်ပေါ်ပေါက်လာ၍ ငါ၏

ို ထိုနိုင်ငံအတွင်းသို့ သွင်းလိမ့်မည်
ဒိတ်ထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
ချစ်သား–
ထိုနိုင်ငံသို့ သွားရောက်၍ သာသနာ
ာ–ဟူ၍မိန့်ကြားလေရာ ကောင်းလှ
မိန့်တော်အတိုင်းဆောင်ရွက်ပါမည်
ကြရသော့က ပြန်ကြားလျှောက်ထား
ည်။

ထို့နောက် ရှင်အာနန္ဒာသည် တန်ခိုး
ာအမျိုးမျိုးကို စတင်ပြသလေပြီ။
ထိုအခါ မာဝေတိုင်းသားတို့သည် ...
အရှင်ဘုရား ...
ဒီဘက်ကြွတော်မူပါ–ဟူ၍ လည်း

ဝန္တီတိုင်းသားတို့ကလည်း ...
အရှင်ဘုရား ...
ဤမှာဘက်သို့ ကြွတော်မူပါ– ဟူ၍
ကောင်း၊ ချစ်ခင်လေးစားစွာ ကြေး
လကုန်ပြီ။
မြစ်ကမ်းတဘက်တချက်မှ မဂဓ
နှင့် ဝန္တီတိုင်းသားတို့ ကြေးကြော်သံ
သိရသောကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာသည်
ရင်းတို့ကို ကောင်းချီးပေး၍ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်
ကမ်းတစ်ဘက်တစ်ချက်စီသို့ ကျစေသတည်း
ဟုအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံလေ၏။

ထို့ကြောင့် သူ၏တစ်ဝက်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝေသာလီပြည်သူပြည်သားအများတို့က ရကြ၍ ကျန်တစ်ဝက်ကို အဇာတသတ်ဘုရင်က ယူလေသည်။

ထို့နောက် လိစ္ဆဝီတို့သည် ဝေသာလီပြည်၌ စေတီတစ်ဆူတည်၍ ရှင်အာနန္ဒာ၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ပိုင်းကို ဌာပနာတည်ကြလေသည်။

ထို့အတူ အဇာတသတ်ဘုရင်သည်လည်း ပါဋလိပုတ်မြို့၌ မိမိရရှိသောခန္ဓာကိုယ်တစ်ဝက်ကို ဌာပနာ၍ စေတီတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်လေသည်။

ထို့နောက် မဇ္ဈန္တိကမထေရ်သည် ဤသို့စဉ်းစားလေပြီ။

ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါက မဇ္ဈန္တိကအမည်ရှိသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကသ္မီရနိုင်ငံ၌ ဟုလဝ္ဍ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကိုအောင်နိုင်ပြီးနောက် ငါဘုရား၏သာသနာတော်ကိုတင်သွင်းထွန်းလင်းစေလိမ့်မည်– ဟု ဗျာဒိတ်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် ငါ၏ဆရာရှင်အာနန္ဒာသည် ကသ္မီရတိုင်းအတွင်းသို့ ဘုရားရှင်၏တရားတော်ကို ရောက်အောင်ပို့ရန် ငါ့အားအမိန့်ချမှတ်ခဲ့လေပြီ။

သို့ဖြစ်ရာ ငါသည် ဆရာ၏ အလိုဆန္ဒကို ပြည့်ဝစေရန်ဆောင်ရွက်မှ သင့်လျော်ချေတော့မည်ကကား–

ဤသို့ စဉ်းစားပြီးနောက် မဇ္ဈန္တိကမထေရ်သည် ကသ္မီရနိုင်ငံအတွင်းသို့ ကြွသွား၍ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ ခွေထိုင်နေပြီးလျှင် ကသ္မီရတိုင်း၌ရှိ နဂါးတို့ကို အောင်မြင်ရန် နည်းလမ်းကား ၎င်းတို့ကို အငြိမ်မနေနိုင်အောင် ခုက္ခပေးမှသာလျှင် အလွယ်တကူ အောင်မြင်နိုင်လိမ့်မည်–ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

ထို့ကြောင့်သူသည် စတုတ္ထဈာန သမာဓိတိုင်အောင် ဝင်စား၍ ကသ္မီရ နိုင်ငံတစ်ခုလုံးကို နည်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစေလေပြီ။

နဂါးတို့သည် တုန်လှုပ် ချောက်ချားကြကုန်၍ အမျက်ဒေါသပြင်းစွာ ထွက်ကြခြင်းကြောင့် မဇ္ဈန္တိကမထေရ်ကို နာကျင်စေရန် မိုးသဲမုန်တိုင်းဖြင့် တိုက်ခတ်မှာချကြကုန်၏။

သို့ရာတွင် သူသည် ကရုဏာ၊ မေတ္တာ
နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိဖြင့် လေးနက်တည်ငြိမ်
စွာ ထိုင်လျက်နေခြင်းကြောင့် မထေရ်၏
သင်္ကန်းစကိုမျှ လှုပ်ရှားအောင် မတတ်နိုင်
ကြချေ။

ထို့နောက် ဤနဂါးတို့သည် မြားမိုး
လုံမိုး၊ ဒါးမိုးနှင့် မိုးကြိုးသွားတို့ကို အဆက်
မပြတ်ပစ်ခတ်ကြစေကာမူ ၎င်းလက်နက်များ
သည် ကြာဖြူ၊ ကြာညိုပန်းမွှင့်များကဲ့သို့
မထေရ်၏ခြေရင်းသို့ ဝပ်ဆင်းကျရောက်ကြ
လေကုန်၏။

မဇ္ဈန္တိကမထေရ်သည် မေတ္တာ က
ဏာနှင့်ယှဉ်သော ဈာနသမာဓိဖြင့် မလှု
မရှား ဈာန်ဝင်စားလျက် နေသည်ဖြစ်သော
ကြောင့် အမျိုးမျိုးလွှင့်ပစ်လိုက်သော လက်နက်
များသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို မထိနိုက်နိုင်
မိုးကြိုးလောင်မီးသည်လည်း သူ၏
သင်္ကန်းစကိုမျှပင် မလောင်ကျွမ်းနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် နဂါးတို့သည် အလွန်အ
အားသင့်ကြကုန်၍ မထေရ်အနီးသို့ ချဉ်းက
သွားကြကုန်ပြီးလျှင်–

အရှင်ဘုရား ...
ည်သည့်အရာကို အလိုရှိပါသနည်း
နီးရာ ...
ဤနေရာကို ငါ့အားလှူဒါန်းကြ
ပြန်လည်မိန့်ဆိုလေပြီ။
အရှင်ဘုရား ...
ကျောက်တုံးသည် ကြီးကျယ် မြင့်
ဒါနဝတ္ထုမဖြစ်နိုင်ပါ-- ဟူ၍ နဂါး
တို့က ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ

ထိုအခါ မထေရ်က ဆက်လက်၍
မိန့်သည်ကား--
ဤနေရာသည် ငါပိုင်သော နေရာ
ည်-- ဟုဗျာဒိတ်ပေးခဲ့သည် ဖြစ်သော
ယနေ့မှစ၍ ကမ္ဘာ့ဆွန်းထိုင်ဖို့ရန်
တ်သော ဌာနဖြစ်သော ဤကသ္မီရ
ငါ၏နိုင်ငံတော်ဖြစ်ရမည်။
အရှင်ဘုရား ...
ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ဗျာဒိတ်ထား
ါသလော?
အား--ဗျာဒိတ်ထားခဲ့သည်။
အရှင်ဘုရား။

မြေဘယ်လောက်များများ အရှင်
အား ပေးရပါမည်နည်း?

မထေရ်။ တင်ပလ္လင်ခွေထိုင်ရုံမျှသော မြေကို
အလိုရှိပါသည်။

နဂါး။ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။
ထိုမျှလောက်သော နေရာကို လှူဒါန်းပါ၏။

ထို့နောက်မထေရ်သည် တင်ပလ္လင်ဖွဲ့ခွေထိုင်တော်မူလေရာ မြစ်ဝှမ်းဒေသ ကိုးရပါသော ပြည်နယ်ကြီးတခုလုံး၏ အဆုံးသို့ရောက်သည်တိုင်အောင် သူ၏ဒူးနှစ်ဘက်တည်နေလေ၏။

ထို့နောက်အရှင်ဘုရားတပည့်တပန်းရဟန်းသံဃာ မည်ရွေ့မည်မျှပါမည်နည်း--
ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ--
ရဟန္တာငါးရာ ပါလိမ့်မည်--
ဟု မထေရ်ကပြန်ပြောလေ၏။
ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား--

သို့ရာတွင် ရဟန်းတပါးလျော့၍နေပါလျှင် ကျွန်ုပ်၏တို့သည် ကသ္မီရနိုင်ငံကို ပြန်၍ယူရပါလိမ့်မည်-- ဟုနဂါးတို့က ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ မဇ္ဈန္တိကမထေရ်က အလျှုံ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့လျှင် လှူဒါန်းမည့်သူများလည်း ရှိမှာတော်လိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ငါသည် ဤနိုင်ငံ၌လူနေအိမ်ခြေစည်ကားအောင် ပထမတည်ထောင်ဦးမည်--

ဟူ၍ အမိန့်ရှိလေရာ နဂါးတို့က သဘောတူကြလေ၏။

ထို့ကြောင့် မထေရ်သည် ကျေးရွာများ၊ မြို့များ၊ ပြည်နယ်များကို သူကိုယ်တိုင်တည်ထောင်ပြီးသည့်နောက် လူနေအိမ်ခြေစည်ကားများပြားလာအောင် ဖန်တီးလေ၏။

သို့ရာတွင် လူတို့သည် မည်သည့်အလုပ်အကိုင်ဖြင့် တပည့်တော်များ ကြီးပွားစားသောက်၍ နေရပါမည်နည်း--

ဟုမထေရ်အား လျှောက်ထားရာ သူသည် ထိုသူများကို ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ နန္ဒင်းတက်များကို နုတ်ကြလော့--

ဟုစေခိုင်းလေပြီ။

ထိုအခါ ဂန္ဓမာဒနတောင် နဂါးတို့သည် စိတ်ဆိုးကြစေကုန်ကာ နောက်ဆုံး၌

မထေရ်အလိုသို့ လိုက်ပါကြကုန်၍ ဘုရား
၏ တရားတော်သည် ဤနိုင်ငံ၌ မည်မျှ
ရှည်စွာ တည်နေမည်နည်း--
ဟုမေးမြန်းလျှောက်ထားကြကုန်
နှစ်ပေါင်း တထောင်ကြာရှည်
တည်လိမ့်မည်ဟူသော မထေရ်၏အဖြ
ကြားနာရသောအခါ--
ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား။
ဘုရားရှင်သာသနာ တည်နေသ
ကာလပတ်လုံး နန္ဒင်းပင်များကို ယူရန်တပ
တော်များ ခွင့်ပြုပါလိမ့်မည်။
ထို့ကြောင့် မထေရ်သည် ကသ္မီရ
၌ နန္ဒင်းတက်ပင်ကို စိုက်ပြီးသောအခါ
တက်ပွားများစေရန် ကောင်းချီးပေးခဲ့လေသ
ဤသို့ မဇ္ဈန္တိကမထေရ်သည် က
နိုင်ငံအတွင်းသို့ ဘုရားရှင်၏တရားတေ
တင်သွင်း၍ ပျံ့နှံ့အောင်လုပ်ပြီးလျှင် များ
သော လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကို
ကျေနပ်လျှက် အမျိုးမျိုးသောတန်ခိုးပြဒ်
တို့ကို ပြပြီးသောအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ၍
လေ၏။

ထို့နောက် ခန္ဓာကိုယ်ကို စန္ဒကူး
တုံးစသည်တို့ဖြင့် မီးရှို့၍ ကြွင်းကျန်ရစ်
ဓါတ်မွေသရီကို စေတီတည်ထား ကိုး
ကြလေ၏။

ယခုအခါ သာဏဝါသီက မထေရ်
ဉပဂုတ္တကို သာသနာတွင်းသို့ သွတ်သွင်း
ခဲ့လေပြီ။

ထိုအခါ သာဏဝါသီက မထေရ်
ဉပဂုတ္တကို ဤသို့မိန့်ဆိုလေပြီ။

ငါ့ရှင် ဉပဂုတ္တ–

သတိထား၍ နားထောင်လော့။

ဘုရားရှင်သည် တရားတော်ကို
င်ထိန်းရန် ရှင်မဟာကဿပအား လွှဲအပ်
နောက် ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ၍ သွားခဲ့လေပြီ။

ထို့အတူ ရှင်မဟာကဿပသည်
း တရားတော်ကို စောင့်ထိန်းရန် ငါ၏
ရှင်အာနန္ဒာအား လွှဲအပ်၍တဖန် ရှင်
န္ဒာက ငါ့ကို လွှဲအပ်ပြီးလျှင် ကွယ်လွန်၍
ကြလေပြီ။

ချစ်သား–

ယခုအခါ ငါသည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်
ရန် အချိန်တန်ခဲ့လေပြီ။

သင်သည် တရားတော်ကို အစွမ်းကုန်
ကာကွယ်၍ တရားတော်ပျံ့နှံ့ရေးအတွက်
အစွမ်းကုန်ကြိုးစားအားထုတ်ပါလော့။

ထို့နောက် အရှင်သာဏဝါသီက
မထေရ်သည် လူအပေါင်းတို့အား စိတ်ထား
ပျော့ပျောင်းလာအောင် တရားဓမ္မဟောပြ၍
အံ့ချီးချီးသော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြတော်
မူပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်စံယူ၍ သွားလေသည်။

ထို့နောက် အရှင်ဉပဂုတ္တသည်အရှင်
မိတ္တိကအားလည်းကောင်း၊ အရှင်မိတ္တိကလည်း
အရှင်ကာလအားလည်းကောင်း၊ အရှင်ကာလ
သည် အရှင်သုဒဿနအား လည်းကောင်း
ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကာကွယ် စောင့်
ရှောက်၍ တိုးတက်ပွားများလာအောင် ပြုလုပ်
ရန် အဆင့်ဆင့်လွှဲအပ် တော်မူကြပြီးလျှင် ဤ
အစီအစဉ်အတိုင်း ဆင်ပြောင်တို့၏အလား
ကြီးမားသော လုံ့လဝီရိယ အာသာဆန္ဒရှိ
တော်မူ ကြကုန်သော ရဟန္တာကြီးတို့သည်
အပြန်ခရီးဘူဦးသော နိဗ္ဗာန်ရွှေဘုံထက်သို့
ရှုံးထွက်ကြွသွားတော် ကြလေကုန်ပြီ။

ဒုတိယသံဂါယနာတင်ခြင်း

ဗုဒ္ဓနေဝန်း ဓါယာသို့ပွန်းပြီးသည့်
နောက် နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကြာရှိသောအခါ
တရားရောင်ခြည် မှေးမှိန်၍လာခဲ့လေပြီ။

အကြောင်းမှုကား ... ဝေသာလီ
ပြည်သား အချို့သောရဟန်းတော်များသည်
ဝိနည်းနှင့် မညီသော ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ
မဟုတ်သော သုတ္တန် (သို့မဟုတ်) ဝိနယတို့၌
မပါဝင်သော ဓမ္မနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ဆယ်ပါးသော အဓမ္မဝတ္ထုတို့ကို ဟောပြော
တင်ပြကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝေသာလီပြည်သား ထိုရဟန်း တို့
သည် ဤအဓမ္မဝတ္ထု (၁၀)ပါးတို့ကို မှန်ကန်
သည်ဟူ၍ ယူဆဟောပြောကြကုန်သည်။
၎င်းဆယ်ပါးတို့ကား ...

၁။ ထိုရဟန်းတို့သည် အလာလ ... ဟု
ဆော်ခြင်းသည်ဝိနည်းနှင့်အညီဖြစ်သည်
ဟူ၍ လိုက်နာကျင့်သုံးကြကုန်၏။
ဤအချက်ကို သဘောမတူကြကုန်
သော ဝေသာလီပြည်မှတပါး အခြားနေ၌
နေကြကုန်သော ရဟန်းများသည်
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်၍ သဘောတူသူများသည်
သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။
ဤသည်ကား ဘုရားရှင်၏ အဆုံ
မဟုတ်သော သုတ်ဝိနည်း၌ မပါ
ဓမ္မနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
သာလီမြို့နေ ရဟန်းများလိုက်နာ
သုံး၍နေသော အဓမ္မကို ဓမ္မဟု
သော ပထမ အဓမ္မဖြစ်လေသည်

၂။ ဝေသာလီမြို့နေ ရဟန်းအချို့တို့
မိမိခံမှုကို ဝိနည်းဥပဒေနှင့်ညီသ
အယူရှိကြကုန်၍ ဘိက္ခုသံဃာ
များ၌ မိမိခံရေး တရားများကို ဟော
ကြကုန်၏။
ဤအချက်ကို သဘောမတူသူများ
မဟုတ်) ဝေသာလီပြင်ပ၌နေတို
သော ရဟန်းများသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ကြကုန်၏။ သဘောတူသူများ
သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြလေ၏။
ဤသည်ကား ... ဒုတိယ အဓမ္မ
ဖြစ်သတည်း။

၃။ ရဟန်းသည် မိမိ၏လက်ဖြင့် ဓ
ကို တူးနိုင်သည် (သို့မဟုတ်)
နိုင်သည် အပြစ်မရှိ ဟူ၍ ဝေ

ပုဏ္ဏားများက ဟောပြောကြလေ၏။
ဤသည်ကား တတိယ အိမ်မက်ဝတ္ထုဖြစ်၏။
ပင်လျော်သောအချိန်၌ ထပ်ခါထပ်ခါ
ဝည်နိုင်လျှင် ရဟန်းသည်အသက်ရှင်
ဘဲ့ ကာလပတ်လုံး ဆားချက်တွင်
ကိုနှိုးသိမ်းဆည်း၍ သုံးဆောင်ကောင်း
သည်။
ဤသည်ကား စတုတ္ထအိမ်မက်ဝတ္ထု ဖြစ်
၏။
ဝေသာလီမြို့သား ရဟန်းတို့သည်
မိတို့၏ ကျောင်းမှ တစ်ယူဇနာ (သို့
ဟုတ်) ယူဇနာဝက်ခရီးထွက်ကြရာ၌
ချိန်မရွေး စားသောက်မှုကို ဝိနည်း
င်ညီသည် ဟူ၍ ဟောပြောကျင့်သုံး
ကြကုန်၏။
ဤသည်ကား ပဥ္စမအိမ်မက်ဝတ္ထုဖြစ်၏။
ဝေသာလီမြို့နေ ရဟန်းအချို့တို့သည်
ခနို့စိမဟုတ်သော ကြစ်းတမ်းသော
သို့မဟုတ်) နူးညံ့သောအစာကို လက်
ချောင်းနှစ်ခုတို့ဖြင့်ယူ၍ စားခြင်းသည်
ဝိနည်းနှင့်ညီသည်ဟု ယူဆကြကုန်
သောကြောင့် လက်ချောင်းနှစ်ချောင်း

ဖြင့် အစာကို စားသောက်ကြကုန်၏။
ဤသည်ကားဆဋ္ဌမအိမ်မက်ဝတ္ထုဖြစ်၏။

၇။ ဝေသာလီမြို့နေ ရဟန်းအချို့တို့သည်
မူးယစ်စေကာ အမြုပ်ထနေဆဲဖြစ်
သော မကျူးသေးသော သေကို သောက်
ခြင်းသည် ဝိနည်းနှင့်ညီသည်ဟု ဟော
ပြော ကျင့်သုံးကြကုန်၏။
ဤသည်ကား သတ္တမ အိမ်မက်ဝတ္ထုဖြစ်
၏။

၈။ ဝေသာလီ ရဟန်းတို့သည် ကြားဖြတ်
ကြားဖြတ် အချိန်များ၌နို့စိမ်းတစ်ဝက်၊
နို့ချဉ်တစ်ဝက်ရောသော ရေကို သောက်
ကောင်းသည်ဟူ၍ အယူရှိကြကုန်၏။
ဤသည်ကား ရှစ်ခုမြောက် အိမ်မက်ဝတ္ထု
ဖြစ်၏။

၉။ ဝေသာလီရဟန်းတို့သည် ဘုရား၏
တစ်ထွာခန့် ပဓာနရှည်သော ဆေး
အနားကွပ်မပါဘဲနှင့် အသစ်ဖြစ်သော
ဖျာကို အသုံးပြုခြင်းငှာအပ်သည်ဟု
ယူကြကုန်သည်။
ဤသည်ကား ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော
နဝမ အိမ်မက်ဝတ္ထုဖြစ်သည်။

၁၀။ ဝေသာလီမြို့နေ ရဟန်းတို့သည် သပိတ်
ကို နံ့သာလိမ်းကျံ၍ မွှေးကြိုင်သော
ပန်းများဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ယူဆောင်
သွားရန်အပ်သည်ဟု အယူရှိကြကုန်၏။

ထို့နောက် သူတို့သည် သပိတ်ကို
ဖျာနှင့်ခု၍ ရဟန်းတစ်ပါး၏ ခေါင်းပေါ်မှာ
တင်ပြီးလျှင် ဝေသာလီမြို့တွင်း လမ်းကြီး၊
လမ်းကျယ်၊ လမ်းငယ်၊ လမ်းသွယ် မကျန်
လှည့်လည်ကြကုန်လျက် ...

အို ... ဝေသာလီမြို့တော်နေ လူ
အပေါင်းနှင့် လာရောက်လည်ပတ်ကြသော
လူပေါင်းတို့ ...

ငါ၏ စကားကို နာယူကြလော့ ...

ဤသပိတ်သည် အလွန်မြင့်မြတ်၏၊
တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

ဤသပိတ်၌ အလှူထည့်ဝင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်သော အကျိုး
ကို ရလိမ့်မည်... ဟု ကြွေးကြော်ကာ ရွှေငွေ
တို့ကို အလှူခံကြလေ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် သူတို့သည် ရွှေနှင့်
ငွေကို အသုံးပြုနေခြင်းငှာ အပ်သည်ဟု ယူဆ
ဟောပြောကြလေ၏။

ဤသည်ကား ဆယ်ခုမြောက် ဒသမ
ဖြစ်သော အိမ်မက်ဝတ္ထုဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဝေသာလီပြည်၌ ရှင်အာနန္ဒာ
၏ အရွေ့ဝါသိကဖြစ်သောအသိညာဉ်ရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံသော သဗ္ဗကာမအမည်ရှိသော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးရှိလေသည်။

ထို့ပြင် သောနကမြို့၌လည်း ထို
အတူပင် အသိညာဉ်ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
ယသအမည်ရှိသော ရဟန္တာတစ်ပါးရှိ၏။

သူသည် နောက်လိုက်နောက်ပါ
ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ ထိုရဟန်းများ အလှူခံ
၍ ရသောငွေကို ဝေနေကြစဉ် ဝေသာလီမြို့
သို့ ရောက်လာလေပြီ။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အရှင်
ယသအား မည်သည့်ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ဝေစုယူ
မည်နည်းဟု မေးမြန်း၍ (၁၀)ခုမြောက်ဖြစ်
သော အိမ်မက်ဝတ္ထုကို ရှင်းလင်းပြောပြလေသည်။

ထိုအခါ သာသနာတော်၏ ဘေး
အန္တရာယ် ကြီးမားလာပြီတကား ... ဟု
စဉ်းစားတွေးတောမိ၍ ထို(၁၀)ပါးသော
အိမ်မက်ဝတ္ထုတို့ကို တားမြစ်၍ သာသနာတော်
ကို စောင့်ထိန်းရန်အလို့ငှာ သဗ္ဗကာမ မထေရ်

ို့သွား၍ အောက်ပါအတိုင်းအဖြေနိုး
ားလေပြီ။
အလာလ ဟု မြွက်ဆိုခြင်း
သည် ဝိနည်းနှင့်ကိုက်ညီ ပါ
သလော(သို့မဟုတ်) မညီပါ
သလော။
ကာမ အလာလဆိုသည်ကား ဘာ
အဓိပ္ပါယ်ရှိပါသနည်း?
ငင်းစကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို
အထက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်
ရှင်းပြသည်။
ကာမ ငါ့ရှင် ...
အလာလဟု မြွက်ဆိုခြင်းသည်
ဝိနည်းနှင့်မညီပါ။
ဘယ်အရပ်၌ ဘုရားရှင်ပညတ်
ခဲ့ပါသနည်း။
ကာမ စမ္ပါမြို့၌ ပညတ်ခဲ့ပါသည်။
မည်သူ့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်ခဲ့ပါသနည်း။
ကာမ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းများကိုအကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်ခဲ့ပါသည်။
အဘယ်အာပတ်ကို ကျူးလွန်

ရာကျပါသနည်း။
သဗ္ဗကာမ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ကျူးလွန်ရာ
ကျပါသည်။
ထိုအခါ ရှင်ယသသည် ဤသို့လျှောက်
ထားလေပြီ။
အရှင်ဘုရားတို့ ...
ဤသည်ကား ဘုရားရှင်၏
အဆုံးအမ မဟုတ်သော ဓမ္မ
ဝိနယနှင့် ဆန့်ကျင်သော ဝေ
သာလီရဟန်းတို့က ဓမ္မကံဖြစ်
သည်ဟု ဟောပြောနေကြသော
ပထမအဓမ္မဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။
ငင်းတို့သည် ဤအဓမ္မဝတ္ထုကို
လိုက် နာကျင့်သုံးနေကြလျှင်
အရှင်ဘုရားများ မပြောမဆို နေ
နိုင်ကြပါမည်လော။
သဗ္ဗကာမ မထေရ်သည် စကားတစ်
လုံးမျှ မပြောကြားမူ၍ တုဏှိဘာဝေ
ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။
၂။ ယသ အရှင်ဘုရား ... ရဟန်းများ
မိမ်ခံဖို့ရန် ဝိနည်းတော်နှင့်
ညီညွတ်ပါမည်လော။

သဗ္ဗကာမ မိမ်ခံသည်ဟူသော စကား၏
အဓိပ္ပါယ်ကားအဘယ်ပါနည်း။
ယသ ထိုအခါ ယသသည် ငင်းစကား
၏အဓိပ္ပါယ်ကိုရှင်းလင်းလျှောက်
ထားလေသည်။
သဗ္ဗကာမ ဤသို့ဆိုလျှင် ဝိနည်းတော်နှင့်
မညီညွတ်ပါ။ ငင်းကို စမ္ပါမြို့
၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့အား အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်ခဲ့ပါ
သည်။
ကျူးလွန်သော ရဟန်းတို့အား
ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။
ယသ အရှင်ဘုရား ...
ဤသည်ကား ဒုတိယ အဓမ္မ
ဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။
၃။ ယသ အရှင်ဘုရား ...
ရဟန်းများသည် မိမိကိုယ်တိုင်
မြေကြီးကိုတူးရန် ပညတ်တော်
နှင့် ညီညွတ်ပါသလော။
သဗ္ဗကာမ မညီညွတ်ပါ ငါ့ရှင် ...
ငင်းကို သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ
ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍

ပါစိတ် အာပတ်ဖြင့် ပညတ်ခဲ့
သည်။
ယသ အရှင်ဘုရား ...
ဤသည်ကား တတိယ အဓမ္မ
ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည် အစရှိသည်
တည်း။
၄။ ယသ အရှင်ဘုရား ...
သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ထားအပ်
သော ဆားကို သုံးဆောင်ခြင်း
ငှာ အပ်ပါသလော။
သဗ္ဗကာမ ငါ့ရှင်မအပ်ပါ။
ငင်းကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ရှ
သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု
၍ ပါစိတ် အာပတ်ဖြင့်ပညတ်
ခဲ့ပါသည်။
၅။ ယသ ခနိုးသွားစဉ်အခါ၌ အနည်းငယ်
အနည်းငယ် သွားပြီးတိုင်း အ
နည်းငယ်၊ အနည်းငယ် အ
ဟာရ မှီဝဲခြင်းသည် ဝိနည်းနှ
ညီညွတ်ပါသလော။
သဗ္ဗကာမ ငါ့ရှင် မညီညွတ်ပါ။
ငင်းကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ရှ

ဒေဝဒတ်၏ အပြုအမူကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပါစိတ် အာပတ်
ဖြင့် တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

အရှင်ဘုရား
ဤသည်ကား ပဥ္စမအမေးဝတ္ထု
ဖြစ်ပါသည်။ အစရှိသည်တည်း။

အရှင်ဘုရား ...
လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းဖြင့်
ဆွမ်းစားသော အလေ့အကျင့်
သည် ဝိနည်းနှင့်ညီညွတ်ပါ
သလော။

ငါ့ရှင် ... မညီညွတ်ပါ။
ရှင်းကို သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာ
သော ရဟန်းတို့၏ အပြုအမူ
ကို အကြောင်းပြု၍ ပါစိတ်
အာပတ်ဖြင့် တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

အရှင်ဘုရား ...
ဂိလာန ရဟန်းများသည် အ
ရက်သေစာ သောက်သုံးရန်
ဝိနည်းတော်နှင့်ညီပါသလော။

ငါ့ရှင် ... မညီညွတ်ပါ။
ရှင်းကို သာဝတ္ထိပြည်၌ ရှင်
သုဂတ္တ၏ အပြုအမူကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပါစိတ် အာပတ်
ဖြင့် တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယသ အရှင်ဘုရား ...
ဤသည်ကား သတ္တမ အမေး
ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည် အစရှိသည်
တည်း။

၈။ **ယသ** အရှင်ဘုရား နွားနို့နှင့် နွားနို့
ချဉ် ရော၍ သောက်ခြင်းသည်
ဝိနည်းနှင့် ညီပါသလော။

သဗ္ဗကာမ ငါ့ရှင် ... မညီပါ။
ရှင်းကို သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာ
သော ရဟန်းတို့၏ အပြုအမူ
ကို အကြောင်းပြု၍ ပါစိတ်
အာပတ်ဖြင့် တားမြစ်ခဲ့ပါ
သည်။

ယသ အရှင်ဘုရား
ဤသည်ကား အဋ္ဌမ အမေး
ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည် အစရှိသည်
တည်း။

၉။ **ယသ** အရှင်ဘုရား ...
ဖျာကို အသုံးပြုခြင်းသည်
ဝိနည်းနှင့် ညီပါသလော။

သဗ္ဗကာမ ငါ့ရှင် မညီပါ။
ရှင်းကို သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာ
သော ရဟန်းတို့၏ အပြုအမူကို
အကြောင်းပြု၍ ပါစိတ်အာ
ပတ်ဖြင့် တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

၁၀။ **ယသ** အရှင်ဘုရား ....
ဤသည်ကား နဝမ အမေးဝတ္ထု
ဖြစ်ပါသည်။ အစရှိသည်တည်း။

၁၁။ **ယသ** အရှင်ဘုရား ...
ရွှေနှင့် ငွေကို အလှူခံ၍ အသုံး
ပြုခြင်းသည် ဝိနည်းနှင့် ညီပါ
သလော။

သဗ္ဗကာမ ငါ့ရှင် မညီပါ။
ရှင်းသည် ဝိနည်း ဒီဃာဂမ၊
မဇ္ဈိမာဂမ၊ ခုဒ္ဒကာဂမနှင့်
ပါတိမောက်ကထိန်အစန်းအရ
နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ် အာပတ်ဖြင့်
တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယသ အရှင်ဘုရား ...
ဤသည်ကား ဒသမအ…
ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။ အစရှိသ…
တည်း။

အရှင်ဘုရား .....
ထိုရဟန်းတို့သည် ဤကဲ့သို့ကျ…
၍နေကြလျှင် အရှင်ဘုရားသည် ဆိပ်ဆိပ်…
နေတော့မည်လော–ဟူ၍ လျှောက်ထား…
ငါ့ရှင်အသင့်သွားလိုရာသို့ ကြွသွားလော့…

ငါသည်မှန်ကန်သော ဓမ္မကို စေ…
ရှောက် ရန်အလို့ငှါ သင်နှင့်အတူလိုက်…
တော့အံ့–ဟူ၍ သဗ္ဗကာမ မထေရ်က ပြန်လ…
ပြောကြားလေပြီ။

ထိုနောက်ရှင်းသည် ဈာန်ဝင်စာ…
လောကုတ္တရာချမ်းသာကို ခံစားလျက် …
ငြိမ်စွာနေလေသည်။

ထိုအချိန်အခါ၌ သောနကမြို့…
သိတင်းသုံးလျက် ရှိသောရှင်အာနန္ဒာ…
အန္တေဝါသိကဖြစ်သော သံဃအမည်ရှိသေ…
အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟ…
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးရှိလေသည်။

ထိုအခါ ရှင်ယသသည် အရှင်သ…
မထေရ်ထံသို့ သွား၍ ရှိသေစွာဦးတိုက်…

အထက်၌ဖော်ပြခဲ့သော အစမ္မဝတ္ထု
ခုတို့ကို မေးမြန်းလေရာ အလားတူ
များကိုပင် ရရှိလေသည်။

ထိုပြင် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှင်
ဘက်မှ နေရန်သဘောတူလိုက်လေပြီ။

ထို့နောက် ရှင်ယသသည် သက်သ
သွား၍ အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ပင်
စစ်စစ်ဖြစ်သောရှင်အာနန္ဒာ၏တပည့်
သော အရှင်ဝါသဘဂါမိအား အရှိအသေ
ထိုပြဿနာများကို မေးမြန်းလေရာ
းတူအဖြေတို့ကို ရရှိလေသည်။

ထို့နောက် ရှင်ယသသည် ပါဠေယျပုတ်
ဘက်သို့ သွား၍ အရှင်ကုဇ္ဇုသော ဘိတ
ရ်၊ အရှင်အဓိတမထေရ်တို့အား ထို
ဝတ္ထုများကို လျှောက်ကြား၍ အလားတူ
ဘာတူညီချက်ကို ရယူလေပြီ။

ထို့နောက် ရှင်ယသသည် မဟိန္ဒမတိ
၍ အရှင်သမ္ဘူတ၊ ထို့နောက် သဟာဒါသမှာ
င်းသုံးသော အရှင်ရေဝတတို့အားလည်း
ဝတ္ထု ဆယ်ပါးနှင့်တကွ သဗ္ဗကာမ
ရ်၏ ဖြေကြားချက်တို့ကိုပါ လျှောက်
လေ၏။

ထိုအခါ ရှင်ရေဝတသည် ရှင်ယသ
၏ သွားလာနေသောခရီးကို သိသဖြင့် အနား
ယူရန် ပြောကြားရလေပြီ။

ဤသို့ ဖြစ်ပျက်နေစဉ် ဝေသာလီမြို့
သား ရဟန်းများတို့သည် ရှင်ယသ၏တပည့်
များထံသို့လာ၍ အသင်တို့၏ဆရာ အဘယ်
မှာနည်း– ဟုမေးကြားလေသည်။

ရှင်ယသသည် ပါဝါအင်အားစုရန်
လှုံ့ဆော်နေကြောင်းကို သိကြသောအခါ သူ
သည် အဘယ်ကြောင့် ပါဝါအင်အားစုရန်
ကြိုးစား၍ နေရပါသနည်း–ဟူ၍ မေးမြန်း
ကြလေရာ

အရှင်ဘုရားတို့ .....

သံဃာအစည်းအဝေးကြီးတွင် ကွဲပြားဖို့ အရေး
အကြောင်းမြင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်–
ဟူ၍ ပြန်ကြားဖြေဆိုကြလေသည်။

ထိုအခါ ဝေသာလီပြည်သား ရဟန်း
အများတို့က ...

အရှင်ဘုရားတို့ ...

တပည့်တော်တို့သည်သံဃာအစည်းအဝေးကြီး
ကွဲအက်ခြင်း ဖြစ်စေရန် ဘာများပြုလုပ်မိ
ပါသနည်း– ဟူ၍ မေးကြရာ ...

ရှင်ယသ၏တပည့်များကအထက်ပါ
အတိုင်း အကျယ်တဝင့် ဖြေရှင်းပြောကြား
လေသည်။

သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် အောက်ပါ
အတိုင်း ပြန်လည်ဖြေဆိုကြလေသည်။

ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် မတရား
ပါ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူပြီးသော ဘုရားရှင်၏
ဝိနည်း၊ ဥပဒေတော်များအတွက် ကွဲပြား
ခြားနားသော အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဆိုချက်ကို ပြုလုပ်
ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ဆန့်ကျင်ဘက်
ပြုထိုက်ပါသလော၊

ထို့နောက် ဖြောင့်မှန်သော စိတ်ရှိ
သော၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ထိထိမိမိပြောဆို
လေ့ရှိသော ရှင်ယသ၏ တပည့်ရဟန်းတစ်ပါး
သည် ဤသို့လျှောက်ထားလေပြီ။

အရှင်ဘုရားတို့...

အရှင်တို့သည် အခြားရဟန်းတော်
များ မပြုအပ်သော ဝိနည်းဥပဒေတော်နှင့်
မညီညွတ်သော ရဟန်းတော်တို့နှင့် မလျော်
သော အပြုအမူများကို ပြုလုပ်နေကြပါသည်။

အရှင်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ
တော်နှစ်ပေါင်း (၁၀၀၀)တည်လိမ့်မည်ဟု

ရှေးကကြားဘူးကြပါလိမ့်မည်။

သို့သော် အရှင်တို့သည် အနာဂ
သာသနာ ရှေးရှိန်ရေးအတွက် ပဓာနအကြေ
များ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဥပဒေတော်များကို
မစိုက်သောသူသည် သာသနာပျက်စီးအေ
ဖန်တီးနေသူများဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတည်တံ့ရေးအတွက် အ
ဘာများဆောင်ရွက်ကြပါသနည်း။

စင်စစ်မှာ အရှင်တို့သည် သံ
သင်းကွဲခြင်းကိုဖြစ်စေရန်လှုံ့ဆော်နေကြ
မဟုတ်တုံလော၊

ဤစကားကို ကြားသောအခါ
သည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့၍ ဆိတ်
နေကြကုန်၏။

ထို့နောက် ဝေသာလီရဟန်းတို့
အချင်းချင်း ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။

ငါရှင်တို့ ...

ရှင်ယသသည် ပါဝါအင်အာ
ရန် လှုံ့ဆော်လျက်ရှိချေပြီ။

အကယ်၍ ငါတို့သည် သံဃာ
ပြားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့လျက် အဘယ့်

စဉ်းစားတွေးတောဍ် နေရမည်နည်း။

တစ်နုံတစ်ရာပြုလုပ်သင့်သောအရာကို ရှိလေ၃။

ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးက ဤသို့ ပြီ။

ငါတို့သည် ရှင်ယသ၏ လမ်းစဉ်ကို ကုန်စို့။ သူသည် ပါတီအင်အားစုရန် နေလေသည်။

ငါတို့လည်း ငါတို့ကို ထောက်ခံမည့် င်အားကို စုကြကုန်စို့။

အခြားတစ်ပါးက ဤသို့ပြောသည်။

အရှင်ဘုရားတို့ ...

သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား တိုက်နိုက် ပြီ၊ ငါတို့ထွက်ပြေးကြစို့ရဲ့။

အခြားတစ်ပါး ဘယ်ပြေးရမှာလဲ။

ငါတို့ပြေးတဲ့နေရာတိုင်းမှာ ငါတို့ ခြင်အသေးခံရလိမ့်မည်။

ငါတို့သည် ထောင်ချောက်ထဲမှာ မိ ဖြစ်နေ၍အပြစ်မှ လွတ်ရန် ထောင်းယန် ဦး။

ထို့နောက် အခြားတစ်ပါးက ပြော ၏။

ငါတို့သည် အနီးအနားနှံ့နေသော ရဟန်းအားလုံးကို သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ခွက်၊ ဖျာ၊ ခါးပန်းကြိုး၊ လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်စုရုံးကြကုန်စို့။

ဤလမ်းစဉ်ကို အများသဘောတူ သဖြင့် ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အရှို့သော ရဟန်းများကို သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ အံသကိုက်ကို လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကိုလည်းကောင်း ပေး ကြကုန်၏။

ဤနည်းဖြင့် သူတို့သည် အင်အား စုရုံး၍ ဝေသာလီမြို့၌ နေကြကုန်၏။

အရှင်ယသသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပါတီအင်အားစုဆောင်းမိသောအခါ ဝေသာလီ မြို့သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်လာလေပြီ။

ထိုအခါ သူ၏ တပည့်များက ...

အရှင်ဘုရား ...

ပါတီအင်အား ရခဲ့ပါပြီလော ...

ဟူ၍ မေးမြန်းကြရာ ...

ချစ်သားတို့ ...

သူတို့သည် ဤနေရာသို့ မကြာမီ ရောက်လာကြပါလိမ့်မည် ဟု ပြန်လည် ပြော ကြားလေသည်။

သူ၏တပည့်များသည် ဝေသာလီ ရဟန်းတို့၏ ဘုရားရှင်ဟောခဲ့သော တရား များကို မတူကွဲပြားခြားနားသော အဓိပ္ပါယ် ပြန်ယူကောက်ဆိုမှုအတွက် ထောင်းဆိုသော အခွင့်အရေးကို သူ့အား လျှောက်ထားကြရာ

ချစ်သားတို့ ...

ဝိနည်းတော်ကို လျှော့ပေါ့ရန်အတွက် သဘောတူသော ပါတီအင်အားစုသည် လျင် မြန်စွာ တိုးတက်၍ လာပေလိမ့်မည်ဖြစ်သော ကြောင့် ငါတို့သည် သာသနာတော် အရှည် တည်တံ့ရေးအတွက် ခွန်အားကုန် ကြိုးစားအား ထုတ်ရပေမည်။

ဟူ၍ မိန့်ကြားပြီးသည့်နောက် ရှင် ယသသည် ဓမ္မာရုံအတွင်း၌ စတုတ္ထချာန် ဝင်စားပြီး၍ တွေးတောဆင်ခြင်လေရာ လိုက် နာကျင့်သုံးသင့်သော လမ်းစဉ်မှန်ကို တွေ့ရှိ လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ကျောက်စည် ခေါင်းလောင်းထိုးလိုက်၍ ရှင်အာနန္ဒာကို မို

လိုက်ကြကုန်သော တပါးလျှောသော ရဟန္တ
နှုန်ရာ စုရုံးမိလေသည်။

ထိုအချိန်အခါ၌ အရှင်ကုယျသောတိ
မထေရ်သည် ချာန်ဝင်စားနေနိုက်ကြ
ကျောက်စည်ခေါင်းလောင်းထိုးသံကို မကြ
လိုက်ရချေ။

ရဟန္တာအားလုံး စုရုံးမိကြသောအ
ရှင်ယသသည် ဤသို့ စဉ်းစားမိလေပြီ။

အကယ်၍ ငါသည် တစ်ပါးချင်
တစ်ပါးချင်း အမည်ထုတ်ဖော်၍ အလေး
နှုတ်ဆက်ခဲ့လျှင် အလွန်ရှုပ်ထွေး နေပေလိ
မည်။

ငါသည် ရဟန္တာအားလုံးကို အမည
ဖော်၍ခေါ်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် အသက်အရွယ
ကြီးရင့်ကြကုန်သော မထေရ်ကြီးများက
ဦးညွှတ်၍ မထေရ်လတ်များကို လက်အုပ်
ပြီးလျှင် သူ၏နေရာ၌ ထိုင်လေပြီ။

ထိုခဏ၌ အရှင်ကုယျသောတိ
မထေရ်သည် ချာန်ဝင်စားရာမှ ထလာလျှ
ထလာချင်း၊ အမှတ်မထင်သော နတ်သား တ
ယောက်သည် သူ့ထံသို့ရောက်လာ၍ ဤသ

်ထားလေပြီ။

အရှင်ဘုရား ...

အဘယ်ကြောင့် ဤနေရာမှာ တွေး

ိုင်နေပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်သို့ လျှင်မြန်စွာ ကြွ

လော။

ခြောက်ရာ ကိုးဆယ့် ကိုးပါးသော

အရှင်မြတ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏

တော်ကို သံဂါယနာတင်ရန် စုဝေး

ါပြီ။ အရှင်ဘုရားသည် အကြီးဆုံး

သည်။

ထိုအခါ ထိုအရှင်သည် ပါဋလိပုတ်

ွယ်ခဲ့၍ ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်လာ

သံဂါယနာတင် မဏ္ဍပ်၏ တံခါးရှေ့

်လျက် ဝင်ခွင့်တောင်းလေပြီ။

အတွင်း၌ရှိကြကုန်သော ရဟန်းတော်

သူ့မည်သူဖြစ်ကြောင်းကို ဂါထာ

ျားစွာတို့ဖြင့် ပြောပြသောအခါမှ

ည်ဖြင့် သူ၏နေရာတွင် ထိုင်လေပြီ။

ထို့နောက် ရှင်ယသသည် ဆယ်ပါး

မွေဝတ္ထုတို့ကို သဗ္ဗကာမ မထေရ်အား

်ထားသကဲ့သို့ပင် တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ

မေးမြန်းလျှောက်ထားလေရာ အားလုံးသော

ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် အလားတူအဖြေကို

ပေးကြ၏။

ထို့နောက် ဤဝေသာလီရဟန်း

တို့သည် အဓမ္မကို ဓမ္မအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊

အဝိနယကို ဝိနယအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း

ဟောပြော၍လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့အား

နှိမ့်ချကြကုန်သည် ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင်

အဓမ္မဝတ္ထုတစ်ခုခုကို ဖတ်ကြား ပြီးတိုင်း ပြီး

တိုင်း ဤနှိမ့်ချချက်ကို ရဟန္တာအားလုံး ပြိုင်တူ

ရွတ်ဆိုကြလေ၏။

၎င်းတို့သည် ဆယ်ပါးသော အဓမ္မ

ဝတ္ထုတို့ကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေး၍ နှိမ်နင်း ပယ်

ဖျက်ပြီးသောအခါ ကျောက်စည်ခေါင်းလောင်း

ထိုးလိုက်လေ၏။

ထို့ကြောင့် ဝေသာလီမြို့နေ ရဟန်း

အားလုံး စုရုံး၍ လာကြသောအခါ ရှင်ယသ

သည် ၎င်းတို့အား အစည်းအဝေးပွဲ အစီအစဉ်

နှင့် ရှင်းလင်းချက်များကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ဤနေရာတွင် ဝိနယရဒ္ဓက ကျမ်းက

မှာသည် ရုတ်တရက်ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။

မဟာဝံသမှာ ပါသည့်အတိုင်း ဝိဋကတ်

သုံးပုံ သံဂါယနာတင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အရိပ်

အမြွက်မျှ မပါရှိချေ။

ထို့ပြင် ဝေသာဝလီကောင်စီနှင့် ပတ်

သက်သော တရုတ်မှတ်တမ်းများ၌လည်း ဤ

(၁၀)ပါးသော အဓမ္မဝတ္ထုတို့ကို နှိမ့်ချ နှိမ်နင်း

ခြင်းမှတပါး အခြားမည်သည့်လုပ်ငန်းကိုမျှ

မဖော်ပြခဲ့ချေ။

သို့ရာတွင် ဘားဗျု မထေရ်၏ ကျမ်း

ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ခြောက်ပိုင်း စာရေး

ဆ ရာတို့သည် ဤရာဇဝင်အဖြစ်အပျက်နှင့်

ပတ်သက်ရာ၌ တောင်းပိုင်း စာရေးဆရာတို့

နှင့် အကြီးအကျယ် ဝါဒကွဲပြားကြခြင်းကို

ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နိုင်လေသတည်း။

တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုသောဂိုဏ်းနှင့်၎င်းတို့

၏ ထူးခြားသောအသွင်များ ဘယ်ပုံဖြစ်ပေါ်၍

လာကြကုန်သနည်း။

၎င်းတို့သည် တစ်ခုတည်းသော ဘုရား

ရှင်၏ တရားဒေသနာမှ ဖြာထွက်၍ လာတာ

တွေချည်ဟု မှားမယွင်း အတိအလင်းပြောဆို

နိုင်၏။

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူပြီးနောက်

နှစ်ပေါင်း တစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိသောအ

ကာလ၌သောကမင်းသည် ကုသုမကူရမည်သေ

ပါဋလိပုတ်မြို့၌ နန်းတက်လေသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသံဃာအဖွဲ့ကြီးတွင် အ

မလွတ်သော ပြဿနာများကို အခြေခံ၍ မဟ

သံဃိကနှင့် ထေရဝါဒဟူသော ဂိုဏ်းကြ

နှစ်ခု ပေါက်ကွဲပေါ်ထွက်လာခဲ့လေပြီ။

၎င်းတို့တွင် မဟာသံဃိကဂိုဏ်း

အကိုင်းအခက်ရှစ်ခုကွဲ၍ ထွက်ခဲ့လေသည်

၎င်းတို့ကား ...

၁။ မဟာသံဃိက

၂။ ဧကဗျောဟာရိက

၃။ လောကုတ္တရဝါဒိန

၄။ ဗဟုဿုတိယ

၅။ ပဒသနပတိဝါဒိန

၆။ စေတိယျိက

၇။ ပုဗ္ဗသေဠ

၈။ အဝရသေဠ တို့ဖြစ်သတည်း

ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှလည်း ၁၀

သော ဂိုဏ်းခက်များ တဖြည်းဖြည်း ခွဲထွ

ခဲ့လေသည်။

ငင်းတို့ကား ...
ုလဝေဒရာဝါဒဂိုဏ်းရင်း (၎င်းကို
ဟာမတာဟူ၍လည်းခေါ်သည်။)
ဗ္ဗာသထိဝါဒိန
ဘဇ္ဇဝါဒိန
ဟာတုဝိန္စာ (၎င်းကို မုရုန္တက ဟူ၍လည်း
ခေါ်သည်)
ါတိပုတ္တိုယ
မုတ္တိုယ
ဘဒြယာနိယ
ဿမ္မတိယ (၎င်းကို အဝန္တက(သို့မဟုတ်)
ဂုရုကုလ္လက ဟူ၍လည်းခေါ်သည်)
ဟီသာသက
ဓမ္မဂုတ္တ
သဗ္ဗမဝတ္တက (၎င်းကို ကာက သိယ
ဟူ၍လည်းခေါ်သည်)
ဥတ္တရိယ (၎င်းကို သင်္ကြန္တိဝါဒိန ဟူ၍
လည်းခေါ်သည်)
ဤသည်တို့ကား တဆယ့်ရှစ်ရပ်
ဂိုဏ်းများဖြစ်သတည်း။
နောက်လိုက်နောက်ပါ ရဟန်းအရှုအတွက်
များပြားခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊

မဟာသင်္ဂီတိ ဟုခေါ်ဆိုအပ်သော သံဂါ
ယနာတင်ပွဲကြီးကို အကြောင်းပြု၍
လည်းကောင်း၊ မဟာသံဃိက ဟူသော
အမည်ကို ရလေသည်။

၂။ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်အားလုံးကို
သိမ်းကြုံးနားလည်နိုင်ရန်ပညာတစ်ခုသာ
လိုသည်ဟု ယူဆသော ဂိုဏ်းသည်
ကေဗျဝဟာဒိက မည်၏။

၃။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တို့သည် လောကအားလုံး
ကို လွန်မြောက်နေသည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘ
ဥပဒေများနှင့် ကမ္ဘဥပဒေစက်ကွင်းမှ
လွတ်ကင်းသည်ဟု ယူသော ဂိုဏ်းသည်
လောကုတ္တရာ ဝါဒိနမည်၏။

၄။ ဗဟုစုတိယျမထေရ်ကြီး တည်ထောင်
သော ဂိုဏ်းသည် ဗဟုစုတိယျဂိုဏ်း
မည်၏။

၅။ ခန္ဓာသည် အားလုံးသော သင်္ခါရတရား
တို့၌ နို့နှင့်ရေကဲ့သို့ တွဲလျက်တည်ရှိ
သည်ဟု ယူသော ဂိုဏ်းသည် ပဏ္ဏတ္တိ
ဝါဒမည်၏။

၆။ စေတိယျတောင်၌နေသောလူများ၏
ဝါဒကို စေတိယျိက ဟုခေါ်သည်။

၇၊၈။ ပုဗ္ဗနှင့် အပရတောင်များ၌ နေကြ
ကုန်သော သူတို့၏ဂိုဏ်းကို ပုဗ္ဗသေလ
နှင့် အပရသေလဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

၉။ မထေရ်တို့သည် အရိယာဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်
ကြကုန်၏ဟူ၍ ယောမြော်ယူဆသော
ဂိုဏ်းကို ထေရဝါဒဟု ခေါ်သည်။
၎င်းဂိုဏ်းသားတို့သည် ဟိမဝန္တာတောင်
၌ နေကြသောကြောင့် ၎င်းကို ဟေမဝတ
ဟုလည်း ခေါ်သည်။

၁၀။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အားလုံး
တည်ရှိသည်ဟု ယောမြော် ယူဆသူတို့
၏ ဂိုဏ်းကို သဗ္ဗာသထိဝါဒိနဟု ခေါ်
သည်။

၁၁။ အကျိုးပေးရန် မရင့်ကျက်သေးသော
အတိတ်ကံကဲ့သို့သော အချို့အရာများ
တည်ရှိ၍ အကျိုးပေးပြီးသော ကံများနှင့်
အနာဂတ်ကံများဟု ဆိုအပ်သော အချို့
အရာများသည် မတည်ရှိကြကုန်ဟူ၍
ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာယောမြော်ကြသော ဆရာ
တို့၏ ဂိုဏ်းသည် ဝိဘဇ္ဇဝါဒိနမည်၏။

၁၂။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်အားလုံး
တို့မှာ ပြည့်စုံသော အကြောင်းရှိသည်

ဟူ၍ ယောမြော်ယူဆသူတို့၏ ဂိုဏ်းက
ယောတုဝိန္စာဟုခေါ်သည်။

၁၃။ မုရုန္တကတောင်၌နေသောသူတို့၏ ဂိုဏ
ကို မုရုန္တကဟုခေါ်သည်။

၁၄။ လူ၏ ဇာတိနှင့်ပတ်သက်၍ ယောမြ
ရာတွင် မိန်းမသားသည် လူ၏စတည
ဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝါ အမည
ရှိ၏။
ယောက်ျားသည် ထိုဝါသမှ မွေးရသေ
ကြောင့် ဝါသပုတ္တအမည်တွင်သည်ဟူ
ယောမြော်ယူဆကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ဂိုဏ်းသည် ဝါတိပုတ္တိယဟူ၍ ထင်ရှား၏

၁၅။ အရှင်ဓမ္မုတ္တရခေါင်းဆောင်သော ပုဂ္ဂိ
တို့၏ဂိုဏ်းသည် ဓမ္မုတ္တရိယအမည
ရှိ၏။

၁၆။ အရှင်ဘဒြယာန၏ တပည့်များပါဝ
သော ဂိုဏ်းသည် ဘဒြယာနိယအမည
ရှိ၏။

၁၇။ အရှင်အဝန္တ၏တပည့်များပါဝင်သေ
ဂိုဏ်းသည် သမ္မတိယအမည်ရှိ၏။

၁၈။ အဝန္တမြို့၌ စုရုံးနေကြကုန်သော ရဟ
များ၏ဂိုဏ်းကို အဝန္တကဟူ၍ ခေါ်သည

ကုဋ္ဌတောင်ခြံနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
င်သောဂိုဏ်းသည် ကုရုကုရုက
ည်ရှိ၏။
ဝိမြဲစာတ်မှတပါး အားလုံးသော
ဗ္ဗုဒ္ဓါတို့၏ အမိုပြုရာ အခြား မရှိ
ယူဆကြသော သူတို့၏ ဂိုဏ်း
ဲ့ မဟိံသာသကမည်၏။
င်မွေဂုတ္တတည်ထောင်သော ဂိုဏ်း
ို့၏ဂိုဏ်းသည် ဓမ္မဂုတ္တက အမည်
။
းတော်ကို ရိုးနှင့်ဥပမာပေး၍ ဟော
ကြသောသူများပါဝင်သည့်ဂိုဏ်းသည်
ဋ္ဌကအမည်ရှိ၏။
င်ကဿပ၏တပည့်များ ပါဝင်သော
းသည် ကဿပီယအမည်ရှိ၏။
ရမထေရ်၏ တပည့်များပါဝင်သော
းသည် ဥတ္တရိယအမည်ရှိ၏။
၊ အတ္တသည် ဤဘဝမှ အခြား
သို့ ကူးပြောင်းသွားသည်ဟု ဟောပြော
သောသူတို့၏ဂိုဏ်းသည် သင်္ကန္တိက
မည်၏။

၎င်းဂိုဏ်းတို့တွင် မဟာသံဃိကနှင့် အခြား(၇)ဂိုဏ်းတို့သည် ပုဒ္ဓလအကြောင်းကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒ၊ သဗ္ဗာသတိဝါဒိန၊ မဟိံသာသက၊ ဓမ္မဂုတ္တိယ၊ ကဿပီယဂိုဏ်းတို့သည် အပရန္တကို ထောက်၍ လည်းကောင်း၊ အတ္တပုဂ္ဂလဝိညာဏ် မရှိဟူ၍ ယုံကြည်သူများဖြစ်သည်။ အားလုံးသော အရာဝတ္ထုများသည် အတ္တမှ ကင်း၏ဟု ဟောကြကုန်၏။

အတ္တကို ဟောပြောသောသူများသည် တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒနှင့် တူနေကြကုန်၏ဟု ဆိုကြကုန်၏။ အားလုံးသော သဘောတရားတို့သည် အတ္တမှဆိပ်ကုန်၏ဟူ၍ ဟောပြောကြကုန်၏။

ဝါတိပုတ္တိယနှင့် အခြားငါးဂိုဏ်းတို့သည် ပုဂ္ဂလဟုဆိုအပ်သော အတ္တတည်ရှိသည့်အချက်ကို ယုံကြည်ကြကုန်၏။ ၎င်းတို့၏ အဆိုအားဖြင့် ခန္ဓာတစ်မျိုးမှ အခြားခန္ဓာတစ်မျိုးသို့ ကူးပြောင်းသွားသော ပုဂ္ဂလကို ပဿာဒရုပ် ခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် သိမြင်နိုင်သောအခါ ဘဝသံသရာမှ လုံးဝလွတ်မြောက်နိုင်၏။

ဤသည်တို့ကား တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ဂိုဏ်းတို့၏ ကွဲပြားခြားနားခြင်းတို့ ပင်တည်း။

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အယူအားဖြင့် မူကား မူလ(၁၈)ဂိုဏ်းမကွဲဘဲ သုံးဂိုဏ်းသာ ကွဲခဲ့လေသည်။ ၎င်းတို့ကား ထေရဝါဒဂိုဏ်း၊ မဟာသံဃိကဂိုဏ်း၊ ဝိဘဇ္ဇဝါဒိနဂိုဏ်းတို့ ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှ သဗ္ဗာသတိဝါဒိန ဂိုဏ်းနှင့် ဝါတိပုတ္တိယဂိုဏ်းဟူ၍ အတက်နှစ်ရပ်ထွက်လာခဲ့သည်။

တစ်ဖန် သဗ္ဗာသတိဝါဒိနဂိုဏ်းမှ လည်း မူလသဗ္ဗာသတိဝါဒိနဂိုဏ်း၊ သုတ္တန္တိက ဂိုဏ်းဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲထွက်ပြန်လေသည်။

ဝါတိပုတ္တိယဂိုဏ်းမှ သဗ္ဗတိယ၊ ဓမ္မုတ္တရိယ၊ ဘဒြာယာနိယ၊ သဏ္ဏာဂါရိက ဟူ၍ လေးဂိုဏ်းကွဲခဲ့ပြန်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှ ခြောက်ဂိုဏ်းကွဲပြားခဲ့သည်။

ထို့ပြင် မဟာသံဃိကဂိုဏ်းမှလည်း မဟာသံဃိက၊ ပုဗ္ဗသေဋ္ဌ၊ အပရသေဋ္ဌ၊ ရာဇဂိရိယ၊ ဟေမဝတ၊ စေတိယဂိက၊ သင်္ကန္တ ဝါဒိန၊ ဟေမာကဋ္ဌိကဟူ၍ ရှစ်ဂိုဏ်း ကွဲထွက်ခဲ့သည်။

ဝိဘဇ္ဇဝါဒိနဂိုဏ်းတွင် မဟိံသာသက ကဿပိယ၊ ဓမ္မဂုတ္တ၊ တာမရစာတိယဟူ၍ ဂိုဏ်းကွဲလေးခုပါဝင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာသည် (၁၈)ဂိုဏ်း ကွဲပြားခဲ့သည်။

တဖန်အချို့တို့ အယူအားဖြင့် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည့်နောက် နှစ်ပေါင်း– ၁၃၇–နှစ်ရှိသောအခါ နန္ဒဘုရင်နှင့် မဟာ ပဒ္မတို့သည် ပါဋလိပုတ်နေပြည်တော်၌ အသီးသီးသော ဂိုဏ်းဝင်ရဟန်းတော်များ၏ အစည်းအဝေးတစ်ခုကို ခေါ်ခဲ့သည်။

အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ လောမ၊ အရှင်မဟာတျာဂ၊ အရှင်ဥတ္တရ စသော ရဟန္တာတို့သည် တိကျသောအမြင်မှန်ဖြင့် အယူမှားတို့ကို ပယ်ဖျက်၍ အယူမှန်ကို တည် မြဲစေရန် စည်းဝေးခဲ့ကြသည်။

စေသာလီရဟန်းတို့၏ ဆယ်ပါးသော အဓမ္မဝတ္ထုတို့ကို ဖြေရှင်းဖျက်ဆီး ပြီးသည့်နောက် (၅)ခုသော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ဗုဒ္ဓသံဃာ၌ အကြီး

ဂိုဏ်းကွဲမှုကြီးတခု ပေါ်ပေါက်လာ
သည်။

ထေရဝါဒီတို့သည် နာဂကို ထိရမတိ
ကြကုန်၍ ဗဟုစရုတိ ဂိုဏ်းဝင်တို့
ခဲ့သော ပြဿနာများကို ဦးဆောင်
ခြင်းဆောသပြောကြလေ၏။
ရှင်းတို့ကား …
ပါးကို ဆုံးခြင်း၊
ရွာ၊
ကိစ္စာ၊
ညီအစုံရှင်းလင်းဖော်ပြခြင်း၊
ကို ပြန်လည်ရရှိအောင် အားထုတ်
နှင့် ပတ်သက်သော တရားများဖြစ်
၏။

ရှင်းတို့ကို ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင်က ဟော
သည်ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသံဃသို့ ထေရဝါဒနှင့်
ဃိကဟူ၍ ဂိုဏ်းကြီးနှစ်ခု ကွဲလာ
သည်။

ထိုသို့ကွဲပြီးနောက် ၆၃–နှစ်တိုင်
ထေန်ပိဝါဒ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားနေ
သည်။

အနှစ် ၁၀၂–နှစ်ကြာပြီးသည့်နောက် ထေရဝါဒနှင့် ဝါတိပုတ္တပဂိုဏ်းတို့သည် ဒေသနာတော်အမှန်ကို စုဆောင်းမိကြလေသည်။

ဤသို့ဒေသနာတော်အမှန်ကိုစုဆောင်းမိသည့်နောက်၌ မဟာသံဃိကဂိုဏ်းမှ စေကျပဟာဒိကနှင့် ဗေါကုဋ္ဌိလကဟူသော ဂိုဏ်းနှစ်ခု ကွဲထွက်လာသည်။

စေကျပဟာဒိကဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာကား ဘုရားရှင်တို့သည် လောကသုံးပါးမှ လွတ်မြောက်သောကြောင့် လောကဥပဒေများသည် ဘုရားရှင်သို့ မသက်ရောက်နိုင်ချေ။

အဓိပ္ပါယ်ကား– မွေးခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းဟူသော ကမ္ဘာ့ဥပဒေသများသည် ဘုရားရှင်များ၌ မတပ်ဆင်နိုင်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဘုရားရှင်အားလုံးတို့၏ မွေစကြာတရားသည် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

အားလုံးသော ဘုရားရှင်တို့၏ တရားစကားများကို လေးစားရိုသေသင့်သည်။

သူတို့၏အဆိုအားဖြင့် ဤကမ္ဘာလောကအတွင်း၌ တထာဂတတို့သည် ရုပ်

တရားအတွက် မျှော်လင့်ချက်ကင်းကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်းသည် ကလလ၊ အဗ္ဗုဒ၊ ပေသိ၊ ဃဏဟူသော အဆက်ဆက်ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေရုပ် ဖြစ်စဉ်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်ချေ။

စင်စစ်မှာ ဆင်ဖြူတော်အသွင်ဖြင့် အမိ၏လကျာ်နံတောင်းမှ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် သူ၏ အလိုအတိုင်း ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဗောဓိသတ္တမှ ကာမဆန္ဒ မရှိသူသည် လူသတ္တဝါကို ကယ်တင်ရန် အလို့ငှါ ယုတ်ညံ့သောသတ္တဝါများအတွင်း၌ သူ့အလိုအတိုင်း မွေးဖွားခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ခုတည်းသော ဉာဏ်ပညာဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို အပြည့်အစုံ နားလည်ခဲ့သည်။

မြောက်ပါးသော ဝိညာဏ်တို့သည် အာသဝမှ မကင်းလွတ်ကြကုန်။

မျက်လုံးသည် ရုပ်ပါရုံကို မြင်၏၊ အရဟန္တာများသည် သူတပါးဟောပြောချက်ကို အမှီပြု၍ တရားတော်ကို ရရှိကြကုန်၏။

အဝိဇ္ဇာနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်ခွန်းနိုင်
သော နည်းလမ်းရှိ၏။

အကုသိုလ်တရားများကို ပယ်ဖျက်
ရန် နည်းလမ်းရှိ၏။

မှန်ကန်စွာ ဆောင်ထိန်းသောသူသည်
အားလုံးသော ဓွဲလန်းမှုကို ပယ်ဖျက်နိုင်၏။

တထာဂတတို့သည် အခြားရှုသတ္တဝါ
အားလုံး၏ အကျိုးကို သည်ပိုးရန် အသင့်ရှိ
ကုန်၏။ စိတ်သည် သဘာဝအားဖြင့် တောက်
ပြောင်၏။

ထို့ကြောင့် အနုသယများသည် စိတ်
အတွင်း၌ အမှောဂဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်
ချေ။ အနုသယနှင့်စိတ်တို့သည် တခြားစီ
ဖြစ်ကြကုန်၏။

အတိတ်နှင့်အနာဂါတ်တို့သည် ဤ
ပစ္စုပ္ပန်၌ မတည်ရှိကြ သောတာပန်သည်
ဈာန်ကိုရနိုင်သည်။

ဤသည်တို့ကား စေကျပဟာဒိက
ဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသများဖြစ်သည်။

ဗေါကုဋ္ဌိက၊ ဗဟုစရုတိယျ၊ ပညာ
ပတိဝါဒိနဂိုဏ်းကွဲတို့နှင့် ဗဟုစရုတိယျ
ဂိုဏ်းသားတို့၏ ပဓာနယုံကြည်ဟောပြော

တို့ကား … နေယျာနိက (သို့မဟုတ်)
ာ်အမှန်ဖြစ်သော လွတ်မြောက်မှုသို့
ညွှန်နိုင်သော (ဝါ) ပို့ဆောင်နိုင်သော
ျိုးကားမရှိ။

အမှန်တရားကား … သမ္မုတိသစ္စာ
ရမိယသစ္စာ ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။

သင်္ခါရဒုက္ခကို သိမြင်ခြင်းသည်
ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်မည်၏။

ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့်ပြောင်းလဲမှုဒုက္ခကို
မြင်နိုင်ရန် အခြားလမ်းမရှိ၊ သံသာသည်
ကမှလွတ်၍နေ၏။ အရဟန္တများသည်
ပါးတို့၏ ယောဖြောမှုကို အမှီပြု၍
နာကို ရရှိကြကုန်၏။ မှန်ကန်စွာ
ပြုနိုင်သော နည်းလမ်းရှိ၏။ သမာပတ္တိ
ားနိုင်ရန် နည်းလမ်းရှိသည်။

ဤသည်တို့ကား ဗဟုဇာရုဘိယျ ဂိုဏ်း
တို့၏ ပဓာနဝါဒဖြစ်သည်။

ပညာပတ်တိဒိနဂိုဏ်းဝင်တို့၏ အဆို
ဖြင့် ဒုက္ခသည်ခန္ဓာစာရင်းမဝင်၊ ပြည့်စုံ
 အာယတနာများမရှိ၊ အားလုံးသော
ါရတို့သည် အချင်းချင်းဆက်စပ်လျက်
ရှိ၏။

ဒုက္ခသည် ပရမတ္ထသဘောဖြစ်၏။
စိတ်ကိုအမှီပြု၍ ထွက်ပေါ်လာသောအရာ
သည် လမ်းစဉ်မဟုတ်၊ အချိန်မကျမီသေခြင်း
မရှိ၊ ဂုဏ်ကိုယ်စားလှယ်မရှိ၊ အားလုံးသော
ဒုက္ခသည် ကံတရားကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤသည်တို့ကား ပညာပတ်တိ ဝါဒီန
ဂိုဏ်းတို့၏ ပဓာနအယူအဆများဖြစ်သည်။

ထေရဝါဒနှင့် စေတီယဂိုဏ်းတို့သည်
ဂောကုဠိက ဂိုဏ်း၏ လက်တက်ခွဲများ
ဖြစ်လေသည်။

မဟာဒေဝအမည်ရှိသော ပရဗိုဇ်
တစ်ယောက်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းအဖြစ်
ခံယူ၍ စေတီတစ်ဆူရှိသော တောင်ပေါ်၌
နေထိုင်လေသည်။

သူသည် မဟာသံဃိကဂိုဏ်း၏
အယူအဆများကို ပယ်ဖျက်ပြီးလျှင် စေတီ
ယဂိုဏ်းကို တည်ထောင်လေသည်။

ဤဖော်ပြအပ်ပြီးသည်တို့ကား …
မဟာသံဃိကမှ ခွဲထွက်လာသော ဂိုဏ်း
ခြောက်ခုတို့ဖြစ်သတည်း။

ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှာလည်း ထေရ
ဝါဒဂိုဏ်းဟောင်းနှင့် ဟေမဝတဂိုဏ်းဟူ၍

နှစ်မျိုးကွဲလာပြန်သည်။

မူလထေရဝါဒဂိုဏ်း၏ ပဓာန
ဒေသနာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူတပါး
တို့၏ ဟောပြချက်ကြောင့် ပြည့်စုံလာကြ
သည် မဟုတ်ကုန်။

ထို့အတူ အခြားသောပြဿနာဆေါင်း
ငါးရပ်ကိုလည်း ငြင်းပယ်ကြကုန်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည်တည်ရှိ၏။ သဘာဝ
တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားတွင် အခြားဘဝရှိ
၏။ အရဟန္တာအဖြစ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်နှင့်တူ
၏။ အတိတ်နှင့်အနာဂါတ်တို့သည် ပစ္စုပ္ပန်၌
တည်ရှိ၏။ နိဗ္ဗာန်၌ဝေဒနာရှိ၏။

ဤသည်တို့ကား မူလထေရဝါဒ
ဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။

ဟေမဝတ၏ ပဓာနဒေသနာတို့
ကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ဗောဓိသတ္တ(ဝါ)ဘုရားလောင်းသည်
နှိမ့်ချိုးသာမန်လူသားမဟုတ်ချေ။

တိတ္ထိတစ်ယောက်ဝင် အဘိညာဉ်
ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံနိုင်သည်။ ပုဂ္ဂလသည် ခန္ဓာ
များမှ တခြားဖြစ်သည်။

အကြောင်းမူကား … နိဗ္ဗာန အ
အနေသို့ရောက်သောအခါ ခန္ဓာများသ
ချုပ်ငြိမ်း၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် တည်လျက်ရှိ
သောကြောင့်တည်း။

သမာပတ်ဝင်စားနေစဉ် စကား
နိုင်သည်၊ ဒုက္ခကို မာဂ်ဖြင့် ပယ်သည်။

ဤသည်တို့ကား ဟေမဝတဂို
၏ ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ပထမ ထေရဝါဒဂိုဏ်
သဗ္ဗာသတိဝါဒီနနှင့် ပါတိပုတ္တိယ ဟူ
ဂိုဏ်းနှစ်ခု ကွဲထွက်လာခဲ့သည်။

သဗ္ဗာသတိဝါဒီနဂိုဏ်း၏ ပ
ဒေသနာတို့ကား အောက်ပါပြဿနာနှစ်
အကြံဝင်သည်။ မူလဓာတ်ကြီးနှင့် ဥပါ
ရုပ်တို့သည် မုချအားဖြင့် တည်ရှိကြကုန်

ဤအနမာန၏ အကျိုးကား မည်
ရှိသနည်း။

ပုဂ္ဂလမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလ
ဟူသော အတ္တမရှိဘဲ သတ္တဝါ တစ်ယော
ဖြစ်ခဲ့လျှင် ၎င်းမှာကိုယ်စားလှယ်မရှိ(သို့မဟု
အမှန်ကို ပြုလုပ်မည့်သူမရှိ၊ ထို့ကြေ
၎င်းသတ္တဝါသည် ဘဝပင်လယ်ထဲသို့ နစ်

သူတို့သည် ဤသို့ပြောကြလေ၏၊
ဤသည်တို့ကား သဗ္ဗာသဝသံဝရ
ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။
ဤပဓာနဒေသနာများသည် နာမ်
ကြီးဝင်ကုန်၏။ အတိတ်နှင့် အနာ
သည် ပစ္စုပ္ပန်၌ တည်ရှိကုန်၏။
သောတာပန်သည်နောက်ပြန်ကျခြင်း
ဒ်တမ္မများ၌ လက္ခဏာသုံးပါးရှိ
လေးပါးကို ဖြည်းဖြည်းချင်းများလည်
ပုည ...အလောဘ ... အလက္ခဏာ
ညစ်ကြေးမတင် ဖြူစင်သော အခြေ
င်နိုင်ကြကုန်၏။ (၁၅)စတ္တနီ နှင့်
ပန်အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်၏။
သောတာပန်သည်၊ ဈာန်ကိုတွေ့
ရေဟန္တပင် မပြည့်စုံသော ဘဝရှိ
ဘမန်လူသားသည် ရာဂကို ပယ်
ဂိဋ္ဌိတစ်ယောက်ပင် ဖြဟူတာရှိ
ျင့်သုံးနိုင်သည်။

အားလုံးသော သုတ္တန်များမှာ ဖြောင့်စင်းသော အစီရှင်ပါယ်ရှိသည်။

ညစ်ကြေးမတင်သော အမှန်သို့ရောက်သောသူသည် ကာမဘောဂကို လွန်မြောက်သည်မည်၏။ ကာမလောက၌ နေထိုင်သူများမှာ အမြင်မှန်ရှိသည် အားလုံးသော အဘိညာဉ် ငါးပါးတို့သည် ကိလေသာမှ မလွတ်ကင်းကြသေးကာ ကိလေသာ၏ အုပ်စိုးမှု လက်အောက်မှ မုကား လွတ်မြောက်၍နေကြကုန်၏။

ဤသည်တို့ကား သဗ္ဗာသဝသံဝရ ဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။

၎င်းဂိုဏ်းမှ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီနဟူသော ဂိုဏ်းတက်တစ်ခုကွဲထွက်ခဲ့သည်။

၎င်းဝိဘဇ္ဇဝါဒီနဂိုဏ်းမှ မဟာသံဃိက၊ မဟိဂုတ္တ၊ တမ္ဗရစေတိယ၊ ကဿပီယ ဟူသော ဂိုဏ်းလေးခုကွဲထွက်ပြန်သည်။

မဟာသံဃိကဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

အတိတ်နှင့်အနာဂတ်မတည်ရှိချေ၊ ပစ္စုပ္ပန်သခါရတရားခုသာရှိ၏။

ခုဏ္ဍကို ကွဲပြားခြားနားရန်မှာ သစ္စာလေးပါး၏ အစိတ်အပိုင်းများကို ကြည့်ရန်

ဖြစ်၏။

အနုသယနှင့်မူလအကြောင်းတို့သည် တခြားစီဖြစ်ကုန်၏၊ ၎င်းတို့ကို ခွဲခြားရန်လိုသည်။

ဘဝနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ တခြားဘဝမရှိ၊ နတ်လောက၌ ဖြဟူတာရှိနိုင်သည်။ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်များကပင် ကုသိုလ် စုဆောင်းသည်၊ အားလုံးသော အသိညာဉ် ငါးပါးတို့သည် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ရာဂနှင့်ကင်းသည်လည်း ရှိကုန်၏။ ပုဂ္ဂလသည် သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို ပျံ့နှံ့၍တည်၏။ သောတာပန်သည် ဈာန်ကိုရ၏။ ရိုးရိုးသတ္တဝါများသည် ရာဂကို ပယ်နိုင်၏၊ ဗုဒ္ဓသည် သံဃတွင် အကြုံးဝင်လျက်ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓ၏လွတ်လပ်မှုနှင့် သာဝက၏ လွတ်လပ်မှုသည် အတူတူပင်ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလကို သိနိုင်ဖို့ရန် နည်းလမ်းမရှိချေ။

စိတ်သော်လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်) စေတသိတ်များသော်လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်)မွေးဖွားစဉ်အခါ အတူတကွပူးပေါင်း ပါဝင်ခဲ့သော တစ်စုံတစ်ခုသောအရာသည် လည်းကောင်း ဤဘဝမှ အခြားဘဝသို့မလိုက်

ပါချေ။
အားလုံးသော သခ်ာတမ္မများသည်
အမြဲမတည်၊ ခဏ္ဍာယာယီသသောသရှိကုန်၏
ဓာတ်သည် သခါရနှင့် တဆက်တည်
ဖြစ်ခဲ့လျှင် သခါရသည် အနိစ္စသသောမဟုတ်
ချေ။ ကမ္မသည် စိတ်သဘောတရားနှင့်
အတူတူဖြစ်၏။
ကာယကံနှင့် ဝစီကံ လွတ်လပ်မှုမ
အနိစ္စ ဒဏ်ချက်ကို မခံရသော အခြေအ
မျိုး မရှိ။ စေတီကို ပူဇော်ခြင်းအတွက်ကုသိုလ်
မရ။ တစ်စုံတစ်ခုသော လက်ရှိပုဂ္ဂပန် အခြေ
အနေသည် အစဉ်သဖြင့် အနုသယဖြစ်၏
ပေါင်းစပ်ထားသောအရာများကို
ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာ၍ သိခြင်းသည် ညစ်ကြေး
မတင်သော အမှန်သို့ရောက်သည်မည်၏။
ဤသည်တို့ကား ... မဟာသံဃိက
ဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။
မဟိဂုတ္တဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာ
တို့ကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။
ဗုဒ္ဓသည် သံဃ၌မပါဝင်၊ ဗုဒ္ဓအာ
ပူဇော်မှုဖြင့် အကျိုးများစွာ ရရှိနိုင်စေကာ
သံဃာအား ပူဇော်မှုဖြင့် ဘာမျှမရရှိချေ

...၌ ဖြဟ္မာစေ ဒီဃဝရှိနိုင်သည်။
...ရာ ဥပဒေသများလည်းရှိသည်။
...သည်တို့ကား မဓ္ဈဂုဏ္ဏာဂိုဏ်း၏
...နာများဖြစ်သည်။
...သဝိယဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာ
...ာက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။
...မှဖလနှင့် ပဋိ္ဍသမ္ဘိဒါတို့သည်
...ဉ်ရှိသော သဘောတရားများ ဖြစ်

...းလုံးသော ကိလေသာတို့ကို
...သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်မှာ
... အသိဉာဏ်ပညာရှိ၏။
...မှတပါး ကဿဝိယဂိုဏ်း၏
... ဒေသနာများတို့သည် မဓ္ဈဂုဏ္ဏ
...။
...မရစေတိယဂိုဏ်း၏ ပဓာန
...ား အနတ္တပင်ဖြစ်သည်။ သဗ္ဗာ
...ဏ်း၏ လက်တက်ဖြစ်သော
...ိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာတို့ကား
...တ္တရမထေရ်၏ ပဓာနဟောပြ
...ှင့် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ငင်းတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ဤဘဝမှ အခြားဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားကြကုန်၏။ မဂ်ဖိုလ်ကို မဆိုက်ရောက်ကာလပတ်လုံး ခန္ဓာငါးပါး ရပ်နားခြင်းမရှိချေ။ ခန္ဓာ တစ်ခုမှာပင် ကိုယ်သဘောအားဖြင့် အပစ်ပါဝင်သည် အတ္တကို နာမ်သဘောအားဖြင့် စဉ်းစားခြင်း မပြုသင့်ချေ။ အားလုံးမမြဲချေ။

ငင်းတို့ကား သင်္ကြန္တိကဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကား သဗ္ဗာသတိဝါဒိန ဂိုဏ်း၏ လက်တက်ခုနှစ်ခုတို့မှာ ဟောပြောကြသော ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။

ဝါတိပုတ္တီရိယဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာဂိုဏ်း၏ ဒေသနာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

သတ္တဝါတစ်ယောက်၏ ကပ်ငြိနေသော ဥပါဒါန်သည် ခိုင်မြဲသည်။

ဘဝတစ်ခုမှ အခြားဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားသော သဘောတရားမျိုးကား မရှိချေ။ တစ်ခုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါသည် ခန္ဓာငါးပါးကို စွဲလန်းနေသောအခါ အတ္တသည် ဘဝကူးလေသည်။

အမြဲမတည် ယာယီဖြစ်သော သင်္ခါရ ဓမ္မများရှိကြကုန်၏။ ထို့အတူ ယာယီမဟုတ်သော သင်္ခါရများလည်း ရှိကြကုန်သေး၏။

အတ္တသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်သည် (သို့မဟုတ်) မဖြစ်ဘူးဟူ၍ မပြောဆိုသင့်ချေ။

နိဗ္ဗာန်သည် အားလုံးသောအခြေအနေတို့၏ အဆုံးအပေါင်းဖြစ်သည် (သို့မဟုတ်) မဖြစ်ဘူးဟူ၍ သူတို့မဟောပြောကြကုန်။

နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားသည် (သို့မဟုတ်) ထင်ရှားမရှိဘူးဟူ၍ သူတို့ မဟောပြောကြကုန်။

ငါးပါးသော ဝိညာဉ်တို့သည် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ သူတို့ ဟောပြောကြကုန်သည်။

ဤသည်တို့ကား ဝါဒီပုတ္တရိယဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာများဖြစ်သည်။

ထို့မှတပါး မဟာဂီရိယနှင့် သမ္မတိယဟူသော ဝါဒီပုတ္တရိယဂိုဏ်း၏ လက်တက်နှစ်ခုရှိသေးသည်။

သမ္မတိယဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

အနာဂါတ်ထင်ရှားရှိသောအချက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်သဘောကို လည်းကောင်း၊ အတိတ်သဘောကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်ရမည်။

ဓမ္မမှုဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သေသောအရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပျက်စီးစည့်အရာနှင့် ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိတတ်သောအရာနှင့်သိအပ်သော သဘောတရားကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်ကြလေသည်။

မဟာဂီရိယဂိုဏ်းမှ ဓမ္မုတ္တရိယ၊ ဘဒြယာနိယ ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲထွက်ပြန်လေသည်။

ဓမ္မုတ္တရိယဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာတို့ကား ဤသို့တည်း။ ဓာတ်၌ အဝိဇ္ဇာ အကျွမ်းဝင်၏။ ဓာတ်ပျက်ခဲ့လျှင် အဝိဇ္ဇာ ငုတ်တုတ်သေ၏။

ပဒြာနိယဂိုဏ်း၏ ပဓာနဒေသနာတို့သည်လည်း အလားတူပင်ဖြစ်ကုန်၏။

အချို့တို့၏ အယူအားဖြင့် သံဃာ
ထ်းသည် မဟာဂီရိယျူကိုထ်းကွဲဖြစ်

အချို့တို့တမူ သမ္မတိယျူကိုထ်းကွဲ
ဉ်ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ဤနည်းအားဖြင့် ဝါတိပုတ္တရိယျ
ားခုဖြစ်လေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် အချို့သော ပညာရှိ
မူလစထွင်ဟောပြောသူများကို
ဤတစ်သယ်ရှစ်ရပ်သော ဂိုဏ်း
ွားလာရလေသည်။

အခြားဂိုဏ်းကွဲခြင်းဆိုင်ရာအကြောင်း
ရေးသားပြောဆိုရန် များစွာကျန်ရှိ

ဤနေရာ၌ သဘောတရား၊ လက္ခဏာ၊
ပွါး၊ ထို့ပြင် အနိစ္စသဘာဝတို့ကို
ကွဲပြားမှုကြောင့် သဗ္ဗာသတ္ထိဝါ
မှ ဂိုဏ်းကွဲလေးခုပေါက်ပွား၍ ခြား
မွေဒေသနာများဖြစ်ပေါ်လာပုံကို
ပ်၏။

မူလခေတ်ကြီးနှင့် ၎င်း၏ပြောင်းလဲ
ပတ်သက်၍ အရှင်ဓမ္မတရာတ,က

ဤသို့ဆိုလိုသည် ...

အခြေအနေ(သို့မဟုတ်)အချိန်ကာလ အားလျော်စွာ သဘာဝခေတ်ရှင်း၌ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ခေတ်သဘာဝတစ်ခုသည် အခြားခေတ်သဘာဝတစ်ခုအဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်ချေ။

ရွှေအိုးတစ်လုံးကို ဖျက်ဆီး၍ အခြားအိုး၊ အခြားပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်စေကာမူ မူလခေတ်သားရွှေသည် ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ထိုအတူ နွားနို့သည် ဒိန်ခဲကို ထေသပတ်သည့်အဖြစ်သို့ရောက်၍ ကွဲပြားခြားနားသော ရသ၊ ဝိပါက– ဂုဏ်ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်စေကာ မူရင်းခေတ်သားမှာ အတူတူပင်ဖြစ်ချေသည်။

ထိုအတူပင် အတိတ်သဘောတရားများသည် ပစ္စုပ္ပန်၌ တည်ရှိခဲ့လျှင် ၎င်းတို့သည် မူလအတိတ်သဘာဝမှ ပြောင်းလဲသွားရိုး မရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ဖျက်ဆီး၍ ရစကောင်းသော ရုပ်သဘာဝမရှိချေ။

ပစ္စုပ္ပန်သဘာဝများသည် အနာဂါတ်၌လည်း တည်ရှိကြလိမ့်မည်။

ပစ္စုပ္ပန်သဘာဝများ ဖျက်ဆီး၍ မရစကောင်းသော လက္ခဏာရှိရာ ၎င်းသည် အနာဂါတ်၌လည်း အတူတူပင်ဖြစ်လေသည်။

လက္ခဏာများပြောင်းလဲမှုနှင့်ပတ်သက်သော အယူအဆကား အရှင်ဃောသကာ၏ လက်ရာဖြစ်၏။

သူ၏ အဆိုအားဖြင့် အားလုံးသော အရာဝတ္ထုများသည် ကာလ၏အာနုဘော်ကြောင့် အနာဂါတ်၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း၊ အတိတ်ကရှိခဲ့သော လက္ခဏာများမှတပါး အခြားလက္ခဏာမဖြစ်နိုင်ချေ။

အရာဝတ္ထုတစ်ခု၏ အနာဂါတ်နှင့် အနာဂါတ်လက္ခဏာများသည်ပစ္စုပ္ပန်အတိတ် လက္ခဏာများမှတပါး အခြားဘာမှ မဖြစ်နိုင်ကုန်။

ဥပမာ ပုံဆောင်ရသော် ယောကျ်ားများသည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်ခင်ခဲ့လျှင် ၎င်းတို့သည် ထိုမိန်းမမှတပါး အခြားသော မိန်းမသားတို့အား ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း မကင်းနိုင်ကြသကဲ့သို့တည်း။

အရှင်ဝါသုမိတ္တသည် အခြေအ
ပြောင်းလဲမှုနှင့်ပတ်သက်သော အနမာန
တီထွင်ဟောပြောခဲ့သည်။

ထိုအရှင်၏ အဆိုအားဖြင့်ပြောင်း
နေသော အချိန်၏အာနုဘော်ကြောင့် အ
ဝတ္ထုများသည် ၎င်းတို့၏အခြေအနေ
မပြောင်းလဲချေ။

ဥပမာပုံဆောင်ရလျှင် တစ်ခုသေ
သစ်ပင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘဝတစ်ခုအဖြစ်
ပြောဆိုခဲ့လျှင် အပင်တစ်ရာ၌ ဘဝတစ်ရ
အပင်တစ်ထောင်၌ ဘဝတစ်ထောင်ဆိုနိ
သကဲ့သို့တည်း။

အရှင်ဗုဒ္ဓဒေဝသည် အခြေအ
တစ်ခုမှ အခြားအခြေအနေတစ်ခုသို့ ပြောင်းလ
သွားပုံ အနမာနကို စတင်ဟောပြောခဲ့သည
၎င်း၏အဆိုအားဖြင့် အရာဝတ္ထုမျာ
အပေါ်၌ အချိန်၏ အာနုဘော်တွင် ဝေးသော
အကြောင်းနှင့် နီးသောအကြောင်းကို ကြည့်
ခဲ့လျှင် ၎င်းတို့သည် အခြေအနေတစ်ခု
အခြားအခြေအနေတစ်ခုသို့ ပြောင်းသွာ
ကြသည်ဟု ပြောဆိုနိုင်၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆောင
ရလျှင် မိန်းမတစ်ယောက်ကို အခြေအနေ အာ

အဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း၊ လုံမပျို
ဉ်းကောင်း ဆိုနိုင်သကဲ့သို့တည်း။
ထို့ကြောင့် ဤပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့သည်
သော အရာဝတ္ထုများတည်ရှိကြကုန်
ယာခဲ့ပြကြကုန်သည်ငင်းတို့သည်
ဟိဝါဒီနဲ့ ဂိုဏ်းဝင်များ ဖြစ်ကြကုန်

ဤနေရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ္စာ
ဂိုဏ်း၏ အကြောင်းကိုသာလျှင်
ုးသားဖော်ပြ၍နေသော ဘာချ
ကျမ်း၌ပါသော အကြောင်းအရာ
ဆိုင်းထားပြီးလျှင် အဂုလိမာလိယ
ခေါ်ဆိုသော အလွန်စိတ်ဝင်စား
င်းသော ဝေပုလ္လသုတ်မှ ကောက်နုတ်
ည်းငယ်ကို ဖော်ပြပေအံ့။
ားလုံးသော သင်္ခါရအာက သတ္တဝါ
တထာဂတ၏ ဂဗ္ဘ(သို့မဟုတ်)
ရ၌ တည်ရှိကြကုန်၏။
ဤသည်ကား မဟာယာနဂိုဏ်း၏
သနာဖြစ်၏။
သာဝကယာန(သို့မဟုတ်) ဟီနယာန
ဉ်) ထေရဝါဒဂိုဏ်းဝင်တို့ကမူ

အားလုံးသော သက်ရှိသတ္တဝါတို့သည် အစာ စားခြင်းဖြင့် တည်ရှိကုန်၏ဟု ဆိုလေသည်။

မဟာယာနဒေသနာများ

နာမ်ရုပ်ဟူသော တရားတို့သည် ဟီနယာနဂိုဏ်း၏ ဒေသနာ၌သာလျှင် တွေ့ရှိနိုင်၍ မဟာယာနဒေသနာတော်တွင် မတွေ့ရချေ။

နာမရူပသည် အောက်ပါ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုသာလျှင်ဆောင်၏။

ထိုမှတပါး ထူးခြားသော အဓိပ္ပါယ် ဘာမျှမရှိချေ။

သာဝက နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့၏ လွတ်လပ်မှု (ဝါ) နိဗ္ဗာန်ရမှုသည် နာမ (ဝါ)အမည်မျှသာဖြစ်၏။ (အစစ်အမှန်မဟုတ်ဟုဆိုလိုသည်။)

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ပုံသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အာကာသကိုလည်းကောင်း၊ နား မလည်ကြချေ၊ မြင့်မြတ်သော ဗုဒ္ဓတို့၏ လွတ်လပ်မှုကား လက်ဝါးဖြင့်၌ တင်ထားသော ဆီးဖြူ၊ သျှစ်ရှားမကာ ထင်ရှားသော အရာဖြစ်၏။

ဝေဒနာသုံးပါးဆိုသော တရားသည် သာဝကယာန၌သာရှိ၍ မဟာယာန၌ မရှိချေ။

မဟာယာန၌ ရှိသော ဝေဒနာသုံးပါးတို့ကား–

၁။ တထာဂတသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော အခြေအနေမှာ အမြဲတည်ရှိလိမ့်မည်ဟု ကြားသိရခြင်းဖြင့် ထူးခြားစွာခံစားရသော အရသာသည် ပထမဝေဒနာဖြစ်သည်။

၂။ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်သည် ကွယ်ပျောက်သွားလိမ့်အုံးမည်ဟု ကြားသိရသဖြင့် ခံစားရသော အရသာသည် ဝေဒနာဖြစ်၏။

၃။ သံဃာသည် ကွယ်ပျောက်သွားလိမ့် ဦးမည်ဟု ကြားသိရခြင်းကြောင့် ခံစားရသော အရသာသည် ဝေဒနာမည်၏။

ဤသည်တို့ကား မဟာယာနဂိုဏ်း၏ ဝေဒနာသုံးပါးတို့ ဖြစ်သတည်း။

သစ္စာလေးပါးတရားသည်ဟီနယာနခေါ် သာဝကယာန၌ ပဓာနဒေသနာဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် မဟာယာနဒေသနာ၌ အလားတူ သစ္စာလေးပါးမရှိချေ။

တထာဂတသည် အနာဒိအနန္တဖြ
၏၊ ၎င်းသည် မဟာယာနဂိုဏ်းဆိုင်ရာ
သစ္စာတရားဖြစ်၏၊ သို့ရာတွင် ဒုက္ခ၏သစ္
တရားမဟုတ်၊ တထာဂတသည် အမြဲ တည
သည်၊ ၎င်းသည် မဟာယာနဒေသနာတော်
သစ္စာတရားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဒုက္ခသ
ဒယသည် သစ္စာတရားမဟုတ်ချေ။
တထာဂတသည် အမြဲတည်ရှိသော
အရာတို့တွင် အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် ဒုက္ခ၊ နိရောဓိသည် သစ္
တရားမဟုတ်ချေ။ တထာဂတသည် အာသ
မှ ကင်း၏။
၎င်းသည် မဟာယာနဒေသနာ၌
သစ္စာတရားဖြစ်၏၊ သို့ရာတွင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
သည် သစ္စာတရားမဟုတ်ချေ။
ဤသည်တို့ကား မဟာယာန ဒေသနာ
၌ သစ္စာလေးပါးတို့ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခသည်
သစ္စာတရားမဟုတ်၊ အကယ်၍ ဒုက္ခသည်
သစ္စာဖြစ်ခဲ့လျှင် ဒုက္ခခံစားနေရသောသတ္တဝါ
လေးမျိုးလေးစားအတွက် မှန်နေပေလိမ့်မည်။
ထိုအခါ သစ္စာလေးပါးတရားကို
တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ ယမဟု

ာ အပါယ်ဘုံသားတို့ကို တပ်ဆင်
ည်။

၊ သ၊ ဃ၊ ။ က ဟူသော ပသာဒ
ည် သာဝကယာနဟူသော ထေရာ
၌ ပဓာနအယူအဆဖြစ်သည်။
ို့ရာတွင် ၎င်းသည် မဟာယာန
ါရှိသော ပသာဒရုပ်ငါးခုတို့ကား
အတိုင်းဖြစ်သည်။

ာဂတကို ကမ္ဘာ့ဒွန်းတိုင်စဉ်တွင်
ို့အာဝရမြင်အောင် အားထုတ်မှု
ည် စက္ခုပဒါသမြင်၏။

ာဂတသည် အနာဒီအနန္တဖြစ်
ည်ဟု ကြားရ၍ အာရုံပြုနေမှုသည်
ာတပသာဒဖြစ်၏။

ာဂတသည် အနန္တဂန္ဓာရုံကို
န္တကာလတိုင်အောင် ထုတ်လွှင့်နေ
ည်ဟူ၍ အမြဲစဉ်းစားမှုသည် ဃာန
ာဒမည်၏။

ာဂတ၏ အနှစ်သာရသည်နိဗ္ဗာန်
ည်ဟု အမြဲတွေးတောခြင်းသည်
ပသာဒမည်၏။

၅။ တထာဂတ၏ မွေကာရသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ကိုယ်ကာယ ဖြစ်သည်ဟု ကြားရ၍သိသောအခါ အမြဲ တွေးတောဆင်ခြင်မှုသည် ကာယပသာဒမည်၏။

ခြောက်ခုသော အာယတနတို့သည် သာဝကယာနဟုဆိုအပ်သော ဟီနယာနဂိုဏ်း၌ ပဓါနဒေသနာများဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဤသို့သော အစီအစဉ်နှင့် အာယတနခြောက်မျိုးသည် မဟာယာနဂိုဏ်း၏ ဒေသနာတော်များ၌ မပါချေ။

မဟာယာနဂိုဏ်း၌ပါရှိသောအာယတနခြောက်မျိုးတို့ကား

၁။ တထာဂတကို အနန္တကာလတိုင်အောင် မြင်နိုင်သည်ဟု ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိရန်အတွက် ဆင်ခြင်စဉ်းစားမှုသည် စက္ခာယတနမည်၏။

၂။ တထာဂတသည် အနန္တဖြစ်သည်ဟု ကြားရခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိရန် စဉ်းစားတွေးတောမှုသည် သောတာယတနမည်၏။

၃။ တထာဂတ၏ အနှစ်သာရသည် တထာဂတ၏ဂန္ဓ(သို့မဟုတ်)အနှစ်သာရသည် အနန္တမွေးကြိုင်သော ရနံ့ဖြစ်၏ဟု ကြားသိရခြင်းကြောင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိရန် စဉ်းစားတွေးတောမှုသည် ဃာနာယတနမည်၏။

၄။ တထာဂတ၏ ဂန္ဓဝါအနှစ်သာရသည် မွေဒေသနာဖြစ်သည်ဟု ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိရန် စဉ်းစားတွေးတောမှုသည် ဇိဝှာယတနမည်၏။

၅။ တထာဂတ၏ မွေကာယသည် ထိုကာယ အတွင်း၌ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော စိတ်ဖြစ်သည်ဟု တွေ့မြင်သဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ရှိရန် စဉ်းစားမှု သည် ကာယာယတနမည်၏။

၆။ တထာဂတ၏ သာမုက္ကံသိကဒေသနာကို မလျှပ်မယိုင် ကြံ့ခိုင်စွာ ယုံကြည်ခြင်းသည် မနာယတနမည်၏။

ဓာတ်ချင်းခုနစ်ပါးသည် သာဝကယာန၌ ပဓာနဒေသနာဖြစ်၏။ မဟာယာန၌ ၎င်းစကားလုံးများကို တွေ့ရှိရန်မှာ ရေသဖန်းပင်၏ အပွင့်ကို ရှာသကဲ့သို့ဖြစ်ချေသည်။ ထိုခုနစ်

ပါးသော ဓာတ်ချင်းတို့သည် တထာဂတ၏ အနန္တဂုဏ်၌ ပါဝင်ကြကုန်၏။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည် သာဝကယာန၌ ပဓာနဒေသနာဖြစ်၏။

ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်ပင် မဟာယာနဒေသနာများ၌ ကွဲပြားသောအမည်နာမ၊ ခြားနားသော အစီအစဉ်တို့ဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။ ထို့ပြင် တထာဂတသည် ပဓာနအနန္တသဘောတရားဖြစ်သည်ဟု ဟောပြခြင်းသည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမည်၏။

တထာဂတ၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ခြင်းကို ကြားသိရ၍ အပြည့်အစုံကျေနပ်နှစ်သက်ခြင်းသည် ဒုက္ခကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားလမ်းကို တွေ့သည်မည်၏။

တထာဂတ၏ နိစ္စဓုဝအနန္တသဘောတရားကို သိခြင်းသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော သုခဓာတ်လာဖြစ်၏။ အလင်းဉာဏ်သည် အနန္တသုခဖြစ်၏။ မွေကာယသည် တထာဂတ ဖြစ်၏။ တထာဂတ၏ အနှစ်သာရသည်အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းမှကင်း၏။

ဤသည်တို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း သိရ မည့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဖြစ်လေသည်။

သာဝကယာနနှင့် ဗုဒ္ဓပါဝစနဆိုင်ရာ ါးသော အင်္ဂါတို့ကိုဖော်ပြထားစေကာ ယာနကမူကား အစစ်အမှန်ဖြစ်သော ပညာကို ရရှိရန် အင်္ဂါတစ်ခုတည်းသာ ည်ဟု ဆိုလေသည်။

သာဝကယာနနှင့် တထာဂတမှာ အား ါးရှိသည်ဟု ဟောပြောကြကုန်၏။

သို့ရာတွင် မဟာယာနဂိုဏ်း၌ကား ာဂတမှာ အား (၁၀)ပါးရှိကြောင်း၍အနန္တ ည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ပေါ်ဦး၊ ဓာတ်ဆောင်သိမ်းဆောင် မြတ်သဖြင့် အနန္တဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသည် ဝိဋကတ်၌ များဖွာသော ပုံပြင်များကို ပြောခဲ့သည်။

တထာဂတသည် တစ်ခုတည်းသော ့ (ဝါ) ယာဉ်ဖြစ်၏၊ တစ်ခုတည်းသော ကွယ်ရာဖြစ်၏။ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် ခုတည်းသော အမှန်ဖြစ်၏။ တစ်ခု ်းသော အားထားရာဖြစ်၏။ တစ်ခု ်းသော ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ တစ်ခု ်းသော လည်းလျှောင်းရာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့သွားရန် ယာဉ် ကား တစ်မျိုးတည်းသာရှိ၏။

တြိကာယ ဒေသနာ

ကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည် ဤသို့ ကြား သိလိုက်ရပါသည်။ တရံရောအခါ ဘုရားရှင် သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ထိပ် ပေါ်၌ သီတင်းသုံးလျက်နေစဉ် ရေတွက်မှန်းဆ ဂဏန်းချ၍ မရနိုင်လောက်အောင် များပြား ကုန်သော ဗောဓိသတ္တနှင့် ဒေဝနာဂတို့သည် ဘုရားရှင်အား ရိုသေစွာ ခစားလျက်ရှိကြ ကုန်၏။

တိုပရိသတ်ကြီးအတွင်းမှာ ခေတ္တိဂဗ္ဘ မည်သော ဗောဓိသတ္တသည် မိမိ၏နေရာမှ သ၍ ဘုရားရှင်အား အရှင်မြတ်မှာ ကာယရှိ ပါလော ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားလေရာ ...

ခေတ္တိဂဗ္ဘ

တထာဂတမှာ ဓမ္မကာယ၊ သမ္ဘောဂ ကာယ၊ နာမကာယဟူ၍ ကာယသုံးပါး ရှိ လေသည်။

အို ... ခေတ္တိဂဗ္ဘ

တထာဂတ၏ ကာယသုံးပါးတို့တွင် ဓမ္မကာယသည် လုံးဝစင်ကြယ်သောသဘာဝ ဖြစ်၏။

ဓမ္မကာယသည် လုံးဝစင်ကြယ် သော သမာဓိဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓအရှင်တို့၏ လုံးဝပြုစင်သော ဘသည် နာမကာယဖြစ်၏။

အို ... ခေတ္တိဂဗ္ဘ ...

တထာဂတ၏ ဓမ္မကာယသည် ကောင်းကင်ကဲ့သို့ သဘာဝမှ ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အသာဓာရဏဂုဏ်ဖြစ်၏။

သမ္ဘောဂကာယသည် တိမ်ဝိုက် ကဲ့သို့ မြင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အသာဓာရဏ ဂုဏ်ဖြစ်၏။

နာမကာယသည် အားလုံးသော ဗုဒ္ဓ တို့၏ သာရဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိုးရေကဲ့သို့ အားလုံးသော အရာများကို စိမ့်၍တည်ရှိ သော အသာဓာရဏဂုဏ်ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ခေတ္တိဂဗ္ဘ ဗောဓိသတ္တသည် ဘုရားရှင်အား ဘုရားရှင်တို့၏ အစစ်အမှန် ဖြစ်သော ကာယဆိုင်ရာ အနက်သဘောကို ထင်ရှားဟောပြရန် လျှောက်ထားလေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ခေ ဗောဓိသတ္တအား ဤသို့ မိန့်ကြားလေသ

အို ... ခေတ္တိဂဗ္ဘ

တထာဂတ၏ သုံးပါးသော က ကို အောက်ပါအတိုင်း သိမြင်နိုင်လိမ့်

ဓမ္မကာယကို တထာဂတ၏ အ အမြင် အားလုံး၌ မြင်နိုင်သည်။

သမ္ဘောဂကာယကို ဗောဓိသ အရှင်းအရာအားလုံး၌ မြင်နိုင်သည်။

နာမကာယကို သဒ္ဓါရှိသူ (ဝါ) ကြည်သူ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ အခြေအ မြင်နိုင်သည်။

အို ... ခေတ္တိဂဗ္ဘ

ဓမ္မကာယသည် အားလုံးသော တို့၌ အကြုံးဝင်သော (ဝါ) သမ္ဘောဂ သော သဘောတရားဖြစ်၏။

သမ္ဘောဂကာယသည် အားလုံး ဗုဒ္ဓတို့နှင့်ဆိုင်သော သမာဓိဖြစ်၏။

နာမကာယသည် အားလုံးသော တို့၏ အာရုံဖြစ်၏။

အို ... ခေတ္တိဂဗ္ဘ

မှန်သားပကတိကဲ့သို့ ဟဒယ

ခြင်းသည် ဓမ္မကာယမည်၏။

ဆယ်ပိုင်းခြား၍ စိတ်ဓာတ်အသိ၏

ယ်မှုသည် သမ္ဘောဂကာယမည်၏။

အသိဓာတ်၏ ကိန်းဝပ်ရာ ငါးခုသော

တို့၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည် နာမကာယ

၏။

ထိုအခါ ခေတ္တိကဗ္ဗ ဗောဓိသတ္တသည်

ရှင်အား ဤသို့လျှောက်ထားလေသည်။

အို ... အရှင်မြတ်ဘုရား ...

အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ထံမှ

တ်သော အမှန်တရားကို နာကြားရပါ

င်းသည် အလွန်ကောင်းမြတ်ပါ၏။

အို ... သုဂတ

ကောင်းမြတ်လေစွတကား

ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ပြန်လည်

ားလေသည်။

အို ... ခေတ္တိကဗ္ဗ ..

တထာဂတ၏ နှုတ်မှ ဟောပြအပ်

အမှန်တရားကို နာကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်

စကားနယ်ကိုလွန်၍နေသော မရေ

နိုင်အောင် များမြောင်လှသောကုသိုလ်

အထည်ကြီးကို ရသည်မည်တော့၏။

ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ ဟောပြ၍ ပြီးသောအခါ ဗောဓိသတ္တခေတ္တိကဗ္ဗနှင့် များစွာသော လူ၊ နတ်၊ နဂါး၊ ရက္ခိုက်၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့သည် များစွာရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍ ကောင်းချီးနှမော် သာဓုခေါ်ကြလေကုန်သတည်း။

နိဂမနကထာ

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အထက်ပိုင်း မြစ်ကြွေ့ခရိုင် မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်းတွင်ပါဝင်သော တောင်တွင်းကြီးမြို့၏ မြောက်ဘက် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ဆီး၊ သီး၊ မကျီးနှင့် တမာ၊ ထနောင်း၊ ရှားတို့မှတပါး အခြားသစ်ပင်များကို ခက်လက်ဖြာဖား ကြီးထွားပေါက်ရောက်ခွင့် မပေးသော ကျောက်ချစ်ကြပ်တီးကုန်းမှာ တည်ဆောက်ထားသော လူနေအိမ်ခြေ နှစ်ဆယ့်ငါးချပ်ရှိသော ဆီမီးသွင်းရွာလျှင် ဖွားရာဇာတိရှိသော အထက်မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရများအသိမ်း၊ ကာလအပျက် ဗဟောက်ပယောက်တွင် ၎င်းမြို့၏ မြောက် (၁၆)မိုင်ကွာတွင်ရှိသော မြို့သစ်မြို့မှ ဟိုရောက်ဒီပေါက် ရောက်တတ်ရာရာ ထွက်ခွာလာကြ၍ မြန်ကျများဖြစ်ကုန်သော မွန်းရွှေထပ်နှင့် မယ်လှဝါတို့၏ သားသမီးငါးယောက်တို့တွင် အထွေးဆုံး အသေးဆုံးဖြစ်သောကြောင့် လူ့ဒိနေ့ကျသားလည်းဖြစ်ထသော မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၉ ခု၊ တော်သလင်းလဆုတ် ၉–ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အချင်းသန့်စင် အလင်းကို မြင်ပြီးနောက် ၇–နှစ်မြောက်၌ ထိုရွာ၏ ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာအကွာတွင် တည်ရှိသော ရတနာပဉ္စတောရကျောင်း ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တရာဇိန္ဒ၏ထံတွင် အပ်နှံခြင်းကို ခံခဲ့ရသော ၎င်းဆရာတော်၏ အထံတွင် သင်ပုန်းကြီး သုံးခေါက်ပြန်၍ မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိ အနက်၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ အနက်နှင့် လောကနီတိ၊ ပရိတ်ကြီးတို့ကို တက်ယူသင်ကြား၍ နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်ခဲ့သော ကိုးနှစ်တိတိပြည့်သောနေ့တွင် သနပ်ခါးကို လိမ်း ထိုင်မသိမ်းကိုဝတ်၊ ချပ်ရှုတ်ပိုးတောင်ရှည်ပုဆိုးကိုဆင်ယဉ်၊ ကလေးခေါင်းပေါင်းဖြူ ခွေးတိုးကိုစွပ်၊ မဒရပ်မြင်းပေါ်မှာတင်ပြီး ရွှေထီးမိုးကာ ရှီးရာနှတ်စင် နှတ်ပြဝင်ခြင်း

စသော ဗဟော့စဉ်လာ အခမ်းအနားများ မပါဘဲ ဆံပင်ရိတ်လို့ သင်္ကန်းဆီးခြင်း ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၎င်းတွင်ပင် ဆက်လ နေထိုင်၍ သုတ်စဉ်ဝိဘတ်သွယ်၊ ကစ္စ သဒ္ဒါကြီးရှစ်စောင်နှင့် သဂြိုဟ် ၉ ပိုင်းတ မြင်းကောင်းနိုင်းသလို မဆိုင်းမတွ ရွှ ပြနိုင်လောက်အောင် အာဂုံဆောင်ပြီးနေ (၁၀)နှစ်သားအရွယ်တွင် မန္တလေးမြို့ အနေ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ တိုက်ဟောင်းသို့ရော အလယ်ကျောင်းကြီး၌ နေထိုင်လျက် ဦးနိုင ဘုန်းကြီး ဘဒ္ဒန္တသုနန္ဒရနှင့် နောင်တ ဘုန်းကြီး ဘဒ္ဒန္တတေဇောသာရတို့၏ ထံ ဋီကာကျော်၊ အဘိဓာန် အလင်္ကာ၊ သဒ္ဒတ္ထဘေဒစိန္တာ၊ ကစ္စာယနသာရ၊ ဘာရတ၊ ဝါစ္စဝါစက၊ ဝိဘတျတ္ထ၊ တေ သဂြိုဟ်တို့ကို တက်ယူသင်ကြား ထွား ညက်ညက် အရကျက်၍ နှုတ်တက် ဆောင်ခဲ့သော၊ တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်သားအ တွင် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဦးစီးခေါင်း ဒုတိယရွှေကျင်သာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော် ဘုရားကြီ

ာ မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင် မဟာ
ဂုံတိုက်သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ဆရာ
ကြီး၏ ရင်းနှီးဆုံး အလုပ်အကျွေး
ရင်းအစစ်ဖြစ်ကြီးဖြစ်ခဲ့သော ထိုမှ
သုဒ္ဓါရုံ ဂဏဝါစကများ ဖြစ်ကြကုန်
ဘဒ္ဒန္တကေလာသနှင့် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဓမ္မာ
တို့၏ထံတွင် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ
ာကျမ်းများစွာတို့ကို သင်ကြားတတ်
ခဲ့သည်။

ထို့နောက် (၁၈)နှစ်သားအရွယ်၌
မြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်သို့
၍ ဆရာတော်ဦးပညာ၊ ဆရာတော်
ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသတို့၏ထံတွင်
ဋ္ဌကတ်နှင့် မဇ္ဈိမနိကာယ် ပါဠိတော်
ိုက်နာမှတ်သားခဲ့သော အသက် ၂၀
တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ပြန်၍ ရတနာ
တောရကျောင်း အနီးတွင်ရှိသော
က ရှင်မဟာသီလဝံသတို့ လက်ထက်
သမှတ်ခဲ့သည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြ
ဝိမ်တွင် သက်တော်ရှယ်တော် ၈၀–
သော တောရဝိမာန်ဆရာတော်ကြီးကို
်ပြုလျှက် ပဥ္စင်းအဖြစ်သို့ တက်
ရောက်ခဲ့သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီး
နောက် မန္တလေးမြို့သို့တစ်ဖန် တက်ရောက်
ပြီးလျှင် မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ပထမတန်း
တိုက် မကျီးပင်ကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
သီလာစာရနှင့် ငင်းတိုက်သူဌေးကျောင်း
ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တရေဝတတို့၏ အထံမှလည်း
ကောင်း၊ ထို့ပြင် ဆင်တဲဆရာတော်ကြီးနှင့်
ခေမာသီဝံ ဆရာတော်ကြီးတို့၏ အထံမှ
လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံးတောင်ပြင် ရွှေရေး
ဆောင်ဆရာတော်ဦးကြည်၏ထံမှလည်းကောင်း
အလွှတ်၊ အတက်၊ ရွတ်၊ စောဒနာ၊ သောဒနာ၊
ပရိယာယ်နှင့်တကွ အသွယ်သွယ် လေးနက်
လျှို့ဝှက် ပြောကျယ် ထူးခြားသော အဓိပ္ပါယ်
ကောက်နည်း၊ ယူနည်း၊ ဟောပြောနည်း
တို့ကို သိပ်သိပ်သည်းသည်း နည်းမှီးမှတ်ယူ
အတတ်ရခဲ့သော၊ ထို့နောက် ပဲခူးတိုင်း
ဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဗဟိုဌာနဖြစ်
သော ငင်းမြို့ ညောင်ပိုင်းရပ်ရှိ ကြခတ်ပိုင်း
တိုက်တွင် နှစ်ဝါတိုင်တိုင် စာချဘုန်းကြီး
ကလေးဖြစ်ခဲ့သော၊ ထိုနှစ်ဝါတွင် ဒုတိယ
မြောက်ဝါ၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် နှစ်ပေါင်း
များစွာ သီတင်းသုံးပြီး၍ ပြန်လည်ကြွရောက်

လာသော ဘုန်းကြီးဦးပါမောက္ခကို အမှီပြု
လျှက် ရှေးဦးအစ ပထမဦးစွာ အင်္ဂလိပ်စာ
ခံတွင်းပေါက်ခဲ့သော တစ်ဖန် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့
သွားရောက်၍ ကလကတ္တား၊ ဗာရာဏသီ၊
လက္ခနောင်းစသော မြို့ကြီးများတွင် အင်္ဂလိပ်
ဘာသာ၊ သက္ကတဘာသာ၊ ဟိန္ဒီဘာသာ၊
အူရဒူဘာသာတို့ကို တတ်ကမ်းပေါက်
ဟေဝတ်စကော ဒီမှာဘက်ကမ်းစပ် ရောက်
အောင်တော့ လေ့လာသင်ကြားခဲ့သော ထို
နောက် မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်
ရှိလာပြီးလျှင် တောင်တွင်းကြီးမြို့အတွင်း၌
အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာသင် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ပြု အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းကြီးကို
စတင်တည်ထောင်၍ လူမျိုးမရွေး၊ ကျား၊မ
မရွေး၊ နာခေါင်းချွန်၊ နာခေါင်းပြား မရွေး၊
အားလုံးသော ကလေးသူငယ်တို့အား ခေတ်
ပညာကို အခမဲ့ သင်ကြားပေးခဲ့သော ထိုကျောင်း
ကြီးတွင် နိင္ဂန်ခါစတာများ နန်းတက်၍
ကာလပျက်သည့် တိုင်အောင် စေတနာဝန်
ထမ်း ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး ဆယ်နှစ်တိတိ
လုပ်ကိုင်ခဲ့သော ကမ္ဘာစစ်မက် ကာလစရုတ်
ဗရက်ကြောင့် ဂါမဝါသီရွာကျောင်းကို ညီပြီး
လျှင် အရညဝါသီ တောသိုတာဝသို့ ကူးပြောင်
သော နောက်ဆုံး၌ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစို
၏ ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်ပွဲကြီးအတွက် ပ
ကိစ္စ ပုဗ္ဗရာဇ်ဖြစ်သော ပါဠိမြန်မာပိဋက
များကို တည်းဖြတ်သုတ်သင်ရေးလုပ်င
တွင် ပဋိဝိသောတေ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဖြင့်
ဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရ
ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဖွင့်ပွဲတွင်လည်း ဘုံးရ
တိုင်တိုင် နေ့ဆက် ရက်ဆက် မပျက်ကွက်
ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သော ပရိယတ္တိဝိသာရဒ၊
ဂတ္ထိမာဓကာဂုဏ် ပြည့်စုံလုံလောက် မှုံသော
စာတင်ဖြစ်ကြ ကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်
ဆရာတော်ကြီးများထံမှ လက်ရေတ်လက်
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရရှိအပ်သော၊ ပါဠိတေ
အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းဂန် အမြင်မှန်
ပြည့်စုံထသော၊ ဟိန္ဒူ ဗြာဟ္မဏ ဝဏ္ဏိတ်
တို့၏ အထံမှ နာခံမှတ်သားအပ်သော ဟိ
ဝါဒဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ အမြာမြာနှင့် သေ
လုံလောက်ထသော ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းအုပ် ဘု
တော်ကြီးတို့ထံတွင် သမ္မာကျမ်းစာကို
မျဉ်းနောက်မျဉ်းပေါက် သင်ယူခဲ့ခြင်း၊ ဂ
တို့၏ ဟောပြောချက်ကို မပျောက်မပြ

သားနဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ၎င်းဘာသာဆိုင်
အကြားအမြင်လည်း မနည်းလှသော
ယနိုင်ငံ ပန်ဂျပ်ပြည် အမရစ်ဆာမြို့ခို
ညို မဟာဓေ်ဘာသာဝင် ဖော်လပီ၏အတံ
ကိုရမ်ကျမ်းကို နှစ်ကျော် ခါကျူး
ကြားနာယူ သင်ခဲ့ဘူးသဖြင့် အစ္စလာမ်
သာဆိုင်ရာမှာလည်း ပြုတ်မနေး၊ မဟုတ်
သော၊ ဤသို့အားဖြင့် ဘာသာပေါင်းစုံ
ရာသမားပေါင်းစုံတို့၏ ဥကွောင်းအစုံမှ
အပ်သော အမြုတေ အနှစ်သာရ လမ္ဘေါ
သနှင့်လောက်လောက်လုံလုံ ပြည့်စုံထ
ာ ဥက္ကဋ္ဌဟူ၍ ဆရာသမားတို့ မှည့်ခေါ်အပ်
ာ အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောင်တွင်းကြီး
ရာတော်ဟူ၍ မြန်မာတိုင်းဖွား လူရှင်
များတို့ ခေါ်ဆိုကြသော နာမပညတ်ဖြင့်
ည်းကောင်း ထင်လျှားသိသော ရှေးရာစဝင်
စဉ်အလာ၌ ပေလေးပင်၊ ရှင်လေးပါးဟု
င်လျှားကုန်သော ရှင်မဟာ သီလဝံသ၊
ဥတ္တမကျော်၊ ရှင်အုန်းညို၊ ရှင်ခေမာ
သော တောင်တွင်းပုဂ္ဂိုလ်ကျော် လေးပါး
၏ ကကြီး၊ ခခွေး၊ စာရေး၊ စာဖတ်
ာင်သင်ကြားရာဖြစ်၍ ဓောဓိမဏ္ဍိုင်

ခန်းဝါပိုင် အစရှိသော ပါရမီတော် ခန်းပျို့၏
ရှေ့ချက်သိုရာဖြစ်ခဲ့သော နတ်မို့ တောရ
ဝိဟာရ၌ ယာပထလေးလီ ဖျည်းရှင်ဖြိုး
သီတင်းသုံးလျက်နေသော မဟာထေရ်
ဘာသာပြန်ဆို တင်ပြအပ်သော မဟာယာန
ဂိုဏ်းကြီး၌ အလေးပြုအပ်သော ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ်
ကျမ်းစာကား ဤတွင် ရွှေနီဂုံး ကမ္ပတ်အပြီး
သတ်လေပြီ။

4.6019
350

ဟိနယာန နှင့် မဟာယာန

ဒုတိယတွဲ

ဝင်ပြိုင်သာသနာ သမိုင်း

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ